

பெரியதுதான்.

கூர்மபுராணம்.

காப்பு.

அறுசர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

வெண்ணிலாக்கற்றைகாண் அவிளங்குமோர்பிதைக்கோடின்றி
யெண்ணிலோர்பாகங்கூந்தற்பிடியெனவிருந்தவாற்றாற்
பெண்ணொருபாகீமவைத்தபிஞ்சுகனுருவுகாட்டு
மண்ணலங்கனில்யானையடிமலர்சென்னிவைப்பாம்.

பூருவகாண்டம்.

இருபத்துமூன்றாவது

இராவணன்வதையத்தியாயம்.

அறுசர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

அள்ளிச் சென்றிடைப்பெடையோடலவனாடுஞ்சிறு குழியைக்
கன்பு. ன்குநதும்புன்னேத்தாதுதூர்க்குங்கடற்களாவாய்
வள்ளலிடலந்தானையொடுமிறுத்தல்கேட்டுவல்லரக்கன்
றெள்ளுமறைநூற்றுநறபோயதேர்ச்சித்துணைவரொடுந்தேர்தான். (க)

அன்னகாலவீடணன்போரரக்கர்கோமானமுகநோக்கிக்
கன்னிக்கற்பினுருவமைந்தகமலத்தடங்கட்சாணிகியை
யின்னேவிதிதல்நெறியெனலுயிலங்கைவேந்தன்முனிநனூரைப்ப
மின்னுகுவேல்வீடணன்போந்திராமனுழையின்மேயினான். (உ)

கல்லுங்கருங்கட்பெண்ணாகநடந்தகமலக்கழற்காலோன்
மல்லார்தடந்தோள்வீடணனைமதிநூற்றுறைபோமாருதிதன்
சொல்லாற்றேறியிலங்கைநகர்க்கிறைநீயென்னச்சுடர்பரப்பி
எல்லோன்போலவிருடுருவுமெரிமாமவுலிகுட்டினான்.

உரவுத்திரைநீர்க்கடலடைப்பான்வருணற்பழிச்சியுயர்கரையின்
லிரியுந்தருப்பசயனத்தின்மேவியோரோழ்நானோற்ப
வருணன்போதந்திலனாகவெகுண்டவரிவெஞ்சிலையினோடும்
புருவச்சிகிலைகால்குனித்திடலும்புகைந்தகோரோழ்புணரியுமே.

கனாகொன்றிரங்குகடல்புகையவருணன்வெருவிக்காருத்தன்
வினாமென்கமலத்தாள்பணிந்துவேலையடைப்பானுரைத்தேகச்
செடவேக்கறவுற்றுயர்திணிதோட்செம்மனளனாலனைகட்டிப்
பரிதிமான்தேரொகிர்நடுக்குஞ்சுவேதவரையின்பாலிவத்தான். (ங)

இறுத்ததானையிடைப்புருந்தசுசாரணையெதிர்பற்றிச்
செறித்தகழற்கால்லீணன்போய்ச்செங்கட்கரியோன்முன்னுய்ப்ப
வொறுத்தநீதுவிடுத்தியெனவிடுப்பவொற்றர்பணிந்தேகிக்
கறுத்தொஞ்சினிலங்கையர்கோனறியவனைத்துங்கட்டுவொத்தார். (௬)

கரியதிரைவாரிதிசெவப்பக்கடைக்கண்சிவந்தோன்றனைக்காண்பான்
திருகுசினத்தவாளரக்கன்செம்பொன்மணிக்கோபுரமிவர
வனாகொன்றுயர்ந்தமணித்தடந்தோளரக்கற்காண்பான்மணிவண்ண
னிரவிதடந்தேர்ச்செலவகற்றஞ்சுவேதவனாயின்மீதிவந்தான். (௭)

வெள்ளிப்பொருப்பையெடுத்தபுயனிவனென்னவீடணன்போர்
வள்ளற்குரைத்தல்கேட்டிடலுமணிக்கோபுரத்தின்மிசைதாவிக்
கள்ளக்கொடியவரக்கனெடுஞ்செருவேற்றவன்மன்கதிர்முடிகள்
தள்ளிச்சயங்கொண்டிராமனடிதாழந்தானிரவிகாதலனை. (௮)

விலங்கற்றிணிதோளங்கதனையிராமன்றாதுவிடுப்பவ
னிலங்கைகுகரினிடையெய்தியிகல்வேலரக்கன்முன்னுறலு
மலங்கல்வடிவாரிராவணனுமாராந்கொலெனயன்றன்
புலன்கடேயவானுதியிற்பிணித்தோன்புதல்வனைப்புகன்றான். (௯)

என்றலோடுமிலங்கைகுகொரித்தகவியாண்டுளதென்ன
வுன்றன்சிறுவன்வீக்கவகப்பட்டவிழிவினுளங்கொதித்துக்
கன்றியுயர்வாரத்தலைவர்கடியக்காணத்திடையொளித்தப்
பொனறியதுவோவுயந்ததோவறியேனந்தப்புன்றாங்கே. (௧௦)

பொற்பிற்கரசைவிடுத்தியெனப்புசலமறுத்திப்புன்றாங்கை
மற்போரர்க்கர்கோறியெனவந்தோராவியறமாய்த்து
வெற்பார்சடந்தோளங்கதனுமிராமனுழையின்விரைவிநிற்போம்
சுறபாடழித்தபுயத்தரக்கன்செய்தியனைத்துங்கட்டுவொத்தான். (௧௧)

கலிநிலைத்துறை.

செங்கட்புலிப்போத்தனவங்கதன்செப்புமெல்லைக்
கங்கைகுகிறைவன்றுனைவிற்கடற்றுனைகுழ
வெங்கடகொடியோர்மிடைகின்றவிலங்கைமூதூர்
மங்குற்புறம்போகுயரிஞ்சிவனைதுகொண்டான். (௧௨)

கனாகொன்றிரங்குடலிற்கவிவெள்ளமெய்திப்
புரிசைப்புறத்தினிறுத்தாரக்கும்பூசல்கேட்டு
வனாகொன்றிண்டோளரக்கன்றிறன்மள்ளரியாரும்
பொருவெஞ்சிலைகைப்பெரியோனெடும்போரினேறார். (௧௩)

கமபார்களிறுப்பிரசங்கன்கனன்றுசெல்லச்
சம்பாதுவெற்பொன்றறிந்தன்னவன்றன்னைமாய்த்தான்
வமபார்மலர்த்தாருவின்மாருதிபோதலோடும்
வெம்பாவுயிர்போகிவிழந்தனன்சம்புமாலி. (௧௪)

வென்வேற்பிரதபுந்நன்னுயிர்வியவெம்போ
ரொன்றார்வணந்ருநளனோர்கதைகொண்மிமாய்த்தான்
கன்னாடுதினாடோட்டபனன்றனைக்காய்த்துகேசன்
பொன்னாட்டுமாதர்நலங்கூட்டுணப்போக்கினானே

(௧௫)

வின்னங்கவீங்குதிணிதோளுடையிந்திராக்கன்
றன்னங்கம்வீழவிறல்வீடணன்றனடின்றமாய்த்தான்
மன்னற்கிளையோன்விருப்பாக்கணவாளியொன்றற்
றென்னம்புலத்தோர்விருந்தேற்பச்செலுத்தினானே.

(௧௬)

வெயில்கான்றிருளேத்தெழுவெங்கதிர்ச்செல்வன்மைந்த
னயில்வேற்பிரகத்தனைவெங்களத்தாவியுண்டான்
னயிலாதவென்றிமபிந்தன்பொருதோமரத்தால்
வயவெஞ்சிலைவச்சிரமூட்டியைவாகைகொண்டான்.

(௧௭)

அழல்வெம்பகுவாய்த்திறலக்கினிகேதுவோங்கு
மெழுவென்றதிண்டோள்வலிரச்சமிகேதுவொன்றார்
தொழும்மெச்சகோபனவிராழிச்சுத்தந்தனென்னுங்
கழிவெஞ்சினத்தாருயிருண்டனன்கங்கைநாடன்.

(௧௮)

கடுவெஞ்சினத்தவயமீளினுமிந்தனென்போ
னடல்கூரசனிப்பிரபன்றனதாவிகொண்டான்
கடலுஞ்சுவற்றுங்கனல்வெங்கட்குசேனன்வெய்ய
மிடல்வித்துன்மாலியுயிர்விண்ணகத்தேற்றினானே.

(௧௯)

இவ்வாறிராமனெரிதும்மியிலங்குவைவேல்
வெவ்வாயரக்கர்தமைவிற்கொடுநூழிலாட்டு
மவ்வேலைதன்னிற்பினாவேலையினாழிவெய்யோன்
செய்வான்களம்போற்குடபாலுற்சென்றுசேர்ந்தான்.

(௨௦)

கங்குற்பொழுதினிநுநர்க்கிறைகாதன்மைந்தன்
வெங்கைச்சிலையின்கணமாரிலக்கியன்னோன்
றுங்கக்கொடிஞ்சித்தடந்தேர்றுகளாகவீசிச்
சிங்கக்கொடும்போத்தெனவங்கதன்சீறியார்த்தான்.

(௨௧)

மான்றேரழிந்ததிநலிந்திரசிந்துவானின்
மீன்றோய்படலத்தின்மறைந்துவெருண்டினோக்கிச்
சான்றோர்புழுந்தனிலிற்கைத்தலைவர்தம்மே
லுன்னோய்ப்பகுவாயரவக்கணையுந்தியார்த்தான்.

(௨௨)

செங்கட்பனைக்கைக்கொலைவேழஞ்சிலம்பிநூலிற
றங்கிச்சிமிழ்ப்புண்டுகிடந்தெனததம்பியோடும்
பொங்குந்தழல்வாய்ப்புயங்கக்கணைதோள்பிணிப்ப
வெங்கட்களத்திற்கிடந்தானிகல்வென்றிவீரன்.

(௨௩)

கலிவிருத்தம்.

செய்யதாமரைக்கனூன்செய்திருநாக்கியே
வெய்யவன்காதலன்வெருளிமீக்கொள
வையிருதலைவர்போயரக்கன்மைந்தனைக்
கையினிற்கவர்கெனக்கடித்திறுண்ணுண்.

(௨௪)

தூண்டியமாருதிமுதலதூயவர்
தேண்டினர்வாணிடைச்செல்லவெய்யவன்
காண்டலுங்களைகளால்வீழ்த்தித்தாதைபால்
மீண்டனன்புகுந்தமைவிளம்பினுனரோ.

(௨௫)

தாதையுமைந்தனைத்தமுவியொற்றராற்
தீதையைக்கொணர்ந்தவர்செய்திகாட்டென
வோதலும்புட்பகத்தேற்றியொல்லைபோய்ப்
போதரிநெடுங்கனூன்புலம்பக்காட்டினார்.

(௨௬)

அறிபவனுந்நதளளமுங்கனியெனத்
திரிசடைமனங்கொளத்தெருட்டத்தேறிய
புரிசுழலணங்கினைக்காக்கும்புண்மையோர்
மருமலர்ச்சொலையிற்சிறைவைத்தாரரோ.

(௨௭)

ஒளியிழந்திலர்முடிமுயிருண்டாமெனத்
தெளிவொடும்வீடணன்செப்புமேல்வையிற்
களியொடுந்தடஞ்சிறைக்கலுழனெய்தினுன்
றுளையெயிற்றரவுதன்றொடர்ச்சிவிட்டதே.

(௨௮)

தாள்வனாமுடிமுதற்றமும்புதீர்ந்துயர்
கோள்விடுமதியெனக்குமராய்ந்தெழ
நீனிருஞ்சிறையினுள்வியேகினுன்
றொன் றவ்யாலயிழ்தெடுத்ததோன்றலே.

(௨௯)

முருகுறழ்செவ்வியோர்குனித்தமொய்ப்புடை
வரிசிலைநாணொலிமடித்தவாயுடைப்
பரிதிசெய்முதலியபடைஞரார்ப்பொலி
யுருமெனவிராவணன்செவியினுற்றதே.

(௩௦)

கேட்டலுமிராவணன்களர்ந்ததானேமேற்
பூட்டுவிற்புகைநிற்கண்ணன்போகென
வாட்டிறலொடுஞ்செருமலையமாருங்
தாட்டுணைபிடித்தனன்றையினெற்றினுன்.

(௩௧)

கச்சையம்புகர்முகக்களிரல்யாண்போல்
வச்சிரத்தெயிற்றவன்மலையவாலிசெய்
கச்சவாளவன்கையிற்பறிததுநாண்மலர்ச்
செச்சைதாழ்முடித்தலைசிதறவீசினுன்.

(௩௨)

மாருதிக்கம்பனனுடைந்துவான்றவழ்
கார்நிறத்திராவணற்குரைக்குங்காலையிற்
பார்புதைத்தொழுகிருள்பருகிப்பாய்க்கிரை
யார்கலியகடுகிண்டருக்கன்றோன்றினான்.

(௩௩)

எரிகவிழ்த்திணைவிழிபுகையவேற்றெதிர்
வாழ்பிரகத்தனைக்கழைவாய்லிற்
குருகிவாய்வழியுக்குத்திவீழ்த்தினு
ணிநுதர்வெக்சுற்றெனத்திரியுநீலனே.

(௩௪)

அகம்பனன்றிரிசிராபனசனூடல்வேல்
நிகும்பனொள்வாளதிகாயன்ள்கும்ப
னருக்கதிர்வேலிராவணநாரந்தகன்
நிகழ்ந்தவேல்மகோதரன்றேவராரந்தகன்.

(௩௫)

ஈங்கிவாழ்முதலியதலைவொண்ணிலர்
வாங்கியவில்லினர்மடித்தவாயினர்
வீங்கியதோளினர்செருண்டநெஞ்சினர்
பாங்கினிலளப்பரும்படையொடுக்கவே.

(௩௬)

மாற்றலர்வயிற்றெரிதவழ்ந்துமாழ்குறக்
கூற்றமுங்கண்டுகைத்தஞ்சுக்கொல்சினத்
தேற்றுகிரிமுரசினமியியினர்ப்பெழ
வாற்றல்சாவிராவணனமரிவெய்தினான்.

(௩௭)

கொய்யுனைச்சுவற்பரிகோடிபூட்டிய
வையமூர்ந்தகிகணைமழைபொழிந்திழிம்
வெய்யுனைக்காண்டலும்வெருண்டொருநி
யெய்யெனுமளவையினெதிர்த்துகூறுவான்.

(௩௮)

எழுசரடியாசிரியவிருத்தம்.

கருந்தடங்கண்விபங்கன்வாழ்கயிலையெடுத்ததின்புயவலிகாண்பான்
பொருந்தினனெனதுமார்பிடையொருகாற்றத்தெனநின்றபொரிரப்ப
வினாந்தனைமுன்னர்க்குத்துகென்றரக்கன்வெற்புறம்மார்பெதிர்கொடுப்ப
விருந்தடங்கியினசனிவீழ்ந்தென்னக்குத்தினனெறுழவலியனுமன். (௩௯)

எழுவலித்தடந்தோண்மாருதிபுடைப்பவிழிபெருங்குருதிகான்றொழுக
வநிவழிந்தொல்லையுணர்வுவந்தெய்தியாற்றலங்கலியினைவியப்பக்
கறைகெழுவேலோய்நின்முறையென்மேற் குத்தெனக்கல்செய்தோணியிர்த்
துக், குறுகின்றண்டகோளகைவெடிப்பவனுமன்மேற்குத்திகின்றார்த்தான்.

வாய்வழிகுருகிபொழிதரவனுமன்மண்ணிடைமயங்கிவீழ்ந்தபரப்
பாய்புலிப்போத்தினமர்க்கெகிர்புருந்தலைன்மேற்பரிகொடேர்கடவிக்
காய்கனற்பகழியொன்றிலுல்வீழ்த்திக்கவிக்குலத்தலைவனார்துரந்து [ன்
சேயுறழ்கொற்றத்திலக்குவன்றடந்தோட்சிலைத்தொழில்வியந்தெதிர்புருந்தா

அல்லியங்கமலக்கடவுளையாகவஞ்சனவண்ணேயு கக்
கொல்லினவடலேற்றண்ணலேயாகக்குறுகலர்க்கடந்தயானாக
வில்லினவிலைவெலற்கரிதென்னவெண்ணிணச்சேற்றொடுங்குருதி
பிக்குடெட்டிலேலெறிந்துவார்கழற்காலிலக்குவன்மார்க்கம்பிளந்தான்.()

குருதிவேல்பாயக்களத்திடவீழ்ந்தவரசிளங்கோளரிதன்னை
யிருபதுகையும்வருந்துறவெடுத்துமெடுப்பரிதாசினின்றசையந்
திருவில்முடிக்கன்பத்தினுங்குருதிகுந்திடக்குத்திவீழ்த்தனுமன்
வரிசிலையிளவறையெடுத்தேகிமணிநிறவண்ணன்முன்னுய்த்தான். (சுரு)

எய்துமவ்வேலேவெல்பரிமயர்ச்சியிளவநீர்த்தெழுந்தநின்றையன்
செய்யப்பங்கயத்தாடொழுதுணனிப்பச்சிலைத்தொழிற்கொருவனென்றுரைக்கு
மையசெங்கமலக்காடுபுத்தனையவஞ்சனக்கொண்டல்கண்ணிவந்து
வையமேத்தெடுக்குமனுமன்மேலிவராவிராவணனோடும்மரணந்தான். (சுசு)

காற்றுழங்குபிழ்க்கலினமான்றடந்தேர்கழைகளிகவுண்மதக்களிறு
பாற்றினாக்கவரிக்கடந்தன்மாதறுகட்பாய்புலிப்போத்தனவயவந்
வீற்றுவிற்றுகமறிதரவிராமன்வரிசிலைகுனித்தலும்வெகுண்டு [ன்.
கூற்றுமெய்ப்பனிப்பவனுமன்மேலரக்கன்கொடுக்கணைபொழிந்துநின்றார்த்தா

மாருதிமருமப்பிளந்திடவரக்கன்வடிக்கணைதொடுத்தமைநோக்கிக்
கார்க்குமவ்வினோதவிருதர்கோன்கவசங்கனலுமிழ்படைக்கலந்தடந்தே
ருந்தருபாகன்வரிசிலையனைத்துமோரொருபகழியாற்றுணித்துத்
தார்புனைமவுலியொருபதுங்கணையாற்றள்ளிமற்றிங்கிவைபுகல்வான். (சுசு)

கூத்தல்மான்றடந்தேரணிந்தபொற்கவசங்கொடுக்கிலையடுக்கணைப்புட்டில்
காந்தெரிகவிழ்க்கும்படைக்கலமின்றிநின்றனைசீதையைக்கடிதி
னீந்துகின்றவியுய்தியேலுய்தியன்றெனிலின்றுபோய்நானைப்
போந்துவெங்களத்தினின்கணையோடுவிளியியெற்போகெனவிடுத்தான். (சுஎ)

வெள்ளியம்பொருப்புமெடுத்தவனாஞ்சுமக்கலனாகுவெய்துயிர்த்துப்
பள்ளரிர்வேலிலங்கையினைய்திப்பரிவுடனமைச்சுரோடெண்ணி
யெள்ளருமதுகைக்கணையிலாக்கும்பகன்னனைப்படுதலுலெழுப்பி
யுள்ளிலைக்குலந்திரித்துமானுடர்தமாவியுண்டிடுகெனவிடுத்தான். (சுஉ)

விடுத்தலுமிமைப்பிற்செருக்களத்தெய்திவானரவீரரையள்ளி
மடுத்துவாய்ப்படுத்திக்கவுட்புடைகுதட்டிமலர்கதிர்ப்பரிதிசேய்தன்னைப்
பிடித்துயரிலங்கைபுகுதுலந்தடங்கணரக்கியர்பெய்தமென்சாந்தி
னடுத்தமெய்த்தாய்திரிந்திரவிசேயுரக்கன்முக்கொடுசெவிபரித்ததன்றான்.()

திருகுவெஞ்சிற்றமடங்கலேறனையான்செவியொடுமுக்கிணைக்கவரந்த
விரவிகாதலனைத்தொடர்ந்துவெங்களத்தினேற்றவருயிர்ப்பிழந்துண்டு
வருதுலபிராமன்கொடுமரங்குழைத்துவடிக்கணைப்பலதூண்டி
பருவரைத்தடந்தோள்மருமரீள்சென்னிவீற்றுவிற்றாய்விழவறுத்தான்.(ரு0)

களத்திடைக்கும்பகன்னினையிராமன்கழுந்தமைகேட்டவல்லரக்க
னுளத்திடைவெகுளிமீக்கொளக்கண்ணிஒழுருவெங்கன்றசிகைகதுவித
துளிப்புயல்வறப்பக்கன்னத்திகாயன்றன்முகநோக்கிர்துனைவி
னளப்பருஞ்சேனைசூழ்வரச்செல்கென்றறைதலுமிகளாதெதிர்த்தான். (ரு+)

பொருப்புறத்தடந்தோள்வாநரமெழுநூறுருவவோர்பொழிகதிரவேலாற்
செருக்களத்தெறியுநராந்தகன்றன்னையங்கதன்பரிவொடுஞ்செகுத்தா
சூருத்துவந்துடறறுந்தேவராந்தகனையனுமனோர்குத்தினுலொறுத்தான்
பருப்பதமதனூல்கோதரனாவிமறிந்திடவெறிந்தனனீலன். (ருஉ)

மாருதிகிணவித்திரிசிராவங்கைவாள்பறித்தவன்றலைதுமித்தான்
போர்முகத்திடபன்மத்தனைக்கையாற்புகையெழப்புகைத்தாயிர்குடித்தான்
கூர்முகங்குழைத்தமலரயன்கனையாலிலக்குவனமரர்கண்களிப்ப
நேரலர்க்கடந்ததிறலதிகாயனெடுந்தலைதுமித்தனின்னூர்த்தான். (ருங)

கறங்குதெண்டினாரீருலகெலாம்வென்றகதழ்சினத்தடலதிகாய
னிற்றந்தமைகேட்டுநிறுதர்கோன்சினவியிந்திரசித்தினைவிடுப்பச்
செறிந்தகூரிருள்வாய்வெஞ்சமருடற்றித்தினசமுநபகழியாலிராமன்
மறங்கள்போரிளவல்வானரத்தலைவரயாராயுண்ணிடைவீழ்த்தான். (ருச)

வரிசிலைக்கல்வியுருவெடுத்தனையவாளெயிற்றரக்கன்வெஞ்சமரிற்
புரிதொழிலினைத்துமிராவணற்குரைந்துப்பொங்குபேருவகையினிடுப்ப
நிறுதர்புங்கவனும்வீடணன்சாமபன்றுனைவினிநிகரிப்போரனும
னருகுசென்றெய்திரீர்பிழைத்தமையாலிறந்திலரயாருமென்றறைந்தான். (ரு)

மெய்புகருகருவிமாற்றுமதகந்துணிபடுமெய்பொருத்ததக
மெய்தியதழும்புதிர்ச்சிடுமதகமின்னுயிரளித்திடுமதக
மையகேள்வெள்ளிவரைக்குல்லிடபகிருநாப்பண்ணினிதமரு
மையறுமருத்துவனாயினிலுளர்கொணர்கெனமாருதிபாய்த்தான். (ருசு)

பாய்தலுமதனில்மருந்துகாண்கிலனுப்பருவனாபறித்துவந்துப்ப்பச்
சேயதாமரைக்கட்செவ்வனைமுதலோர்துயிலுணர்ந்தாரொனவெழுந்தா
ரோயவம்மலையமாருதிமுன்னரிருந்துழிவைத்துமிண்டெய்தக்
காய்சினங்கதுவியிரவிசேய்முதலோர்கடிமதிலிலங்கைதிமடுத்தார். (ரு௭)

அன்னதுகேட்டுநிறுதர்கோன்கும்பகன்னன்றன்மைந்தளாயழையா
மின்னகுசுடர்வேற்றலைவரோடேகிவெஞ்சமர்புரிகெனவிடுபபக்
கன்னவிநிரடோட்குரக்குவெஞ்சேனைக்கனைகடலுடைதரக்கலக்கிக்
கொன்னுனையயில்வேற்கப்பணஞ்சித்திக்கூற்றமீஞ்சுறவெதிர்மலைந்தார். (ருஅ)

அங்கதன்கினவியகம்பனனென்னுமரக்கனுக்கமருலகளித்து
வெங்கனனென்பிரசங்கனைமறலிலிருந்தெதிர்கொள்கெனவிடுத்தான்
செங்கைவள்ளுகிராலகினைத்துவிநீன்சுரோணிதக்கண்ணைச்செகுத்தான்
பங்கமிலம்பூபாக்கனைத்திறல்மயிந்தன்பறவைகட்டுணவியிர்படுத்தான். (ருஆ)

நள்ளிருள்விழுங்கிக்கடிரொதிொடுகுமபரிதிசேய்நாதி எனபிறைதாழ
வெள்ளையிறகல்வாயசகுமபன்வானமகளிர் நனகவிருந்தமினிடவிடுத்தா
ன், கொள்ளைவண்டறைதாராநிகுமபனேததிறலகூரனுமனேருக்குத்தினிந்கொன்
றான், வள்ளலோர்க்கணையாலடலபுரிமகரக்கண்ணையாருய்மாய்த்தான். ( )

ஈங்கிவையரக்கனசெவிமுதலுறலுமிந்திரசுதிதினைவிடுபப
வாங்கவன்மாயாசீதைபவிறல்கூரனுமனமுன்றமுதிகல்வேள்வித்
திக்கற்புரிவானிகுமபலேக்குறலுமாருதிதிருமறுமார்பன்
பாங்குவநதரககன்புரிநதமையுணர்ப்பபருவரற்கடலில்லீழ்த்தயர்ந்தான். ( )

ஆயபோழ்தனுமனுரைத்தல்கேட்டையவழங்கிடேலிராவணிவஞ்ச
மாயையர்சீதைவகுத்தனன்றழநதுமகஞ்செய்வானிகுமபலேக்கன்குறன்
மேயவவவேள்விமுறறுபினம்மாலவெலலுதலரிதமருடறறித்
தியினைசசெகுபபானிஷ்வலைவிடுதத்பெனமவீடணைநெளிறுதரைத்தான். ( )

உரைத்தலுங்கமலத்தடங்கணுனிளவலொல்லேபோகெனத்தொழுந்தி
வரைத்தடந்தினிதோளானுமன்மேலீவநதுவானரவீரபினறொடர
வரககாகோனிளவலகனனறுமுனைடபபவரன்விழிதெரித்தமுப்புரத்திந்
செருக்கனஞ்செவப்பசுதிதுகண்கிவக்குஞ்செவகனிகுமபலேசேர்ந்தான் கூற

அருமறைத்தக்கன்புரிமகங்கனங்களழித்தெனவடல்பினததரக்கன்
புரிதருமவேளவிவாரநததலைவரழித்தமபுண்டிறநதன்ன
வெரியுமிழதுகணரககாகோன்சிறவனிமைகரிநதழலுகவிழித்துப்
பரிதிமானறடநதேரனையபொற்றேரிப்பாய்புலிப்போத்தெனவிவாந்தான். ( )

அந்தரததமாரிமைப்புருக்கன்கனிமைத்துவான்முற்றதனரகல
மநதரமவெடிப்பமாதிரததலைவாவயிறெரிதயழாதுநின்றெங்கக
கந்தடுபுழைக்கைததிககயம்வெருவிக்கனிமதநதுறதுகார்படர
வந்திரன்பகைஞ்ஞண்டகோளகையுமிழ்தரவரிவினொணறிந்தான். (சுரு)

களத்தெதிதோற்றவோரொருகவிகட்காபிரமாயிரங்கணைக
டுளைத்துவில்விசையினேமியங்கிரியந்துனைவினிளருவிவீண்படர
வனைத்தலைப்புருதமரவெனச்சிலபோயனுமனதரகமுநருவத்
தனிப்புயலேழுங்கடையுத்திறைக்குந்தாராபோறகணைமழைபொழிந்தான்.

கூற்றுமெய்ப்பனிபபவரக்கர்கோன்விடுத்தகொடுங்கணையாவையுங்கணையால்
மாற்றிவாளரககனமருமநீள்தடக்கையணிமுடிதுணடுகள்படுத்தித்
காற்றுறழ்புரவிடலினமானறடந்தோகனிற்றினந்துணித்துவெங்குருதி
யூற்றிருந்தொழுகக்கவந்தமாட்டயரவிலக்குவனுறுகணைபொழிந்தான். (சுஎ)

இந்திரன்மருமம்போழ்த்ததுமறவியிருளின்நீஞ்சுவையறிந்த
தந்தரத்தியங்குமபுட்பகலூர்கியரத்தவெம்புனலினையது
செந்தழற்கடவுள்பழுவெலும்பொடித்ததீயவெந்திறன்முகப்பகழி
மந்தரத்தடந்தோண்மாருதிமருமம்போழ்த்திடவலிவினின்விடுத்தான். (சுஅ)

சுருஷோக்ஷி என்ற தனும்மாறாபகல் தலை உட பதழி போழுகுதுராவத
குருகுகான, ிவயிபகதுவா புருபத, ாலிமுடாடொடுகுதிசோகுவைய
பரி ஸைபற ாததக்ப்ர, ம டு ாளவாமபரிம
வினாசெனுமார்பு சிதாரக வரககலவிய ாதரிணக தரிபுது தான

[illegible][illegible]

அரசு தர முடியாத மளிக் கொள்வனவு ரூ. 1 லட்சம் 10 ஆயிரம் ரூபாய்
சாதி ரமவுலக்கட ஸ்டாண்டிஸ்டிங் சாதி குற - 2
கந்திப்புழைக்கைசுகை ரககணி ரெய்யப் பகுதியில் பட்டா கட்டுதல்
புதிதெனக் கொய்யா பரவலில் தண்டித்தல் விதிகளெல்லாம் (2011)

[illegible][illegible]

ஆறியாவது ஆயிரம் ரூபாய் வரை சிறைகளில் இருந்து விடுதலை செய்யப்பட்டவர்களுக்கு உதவிக்காக அரசு திட்டமிட்டிருக்கிறது. ஆனால், இதுவரை இதுவரை அந்தத் திட்டம் நடைமுறைக்கு வரவில்லை. இதைப்பற்றி அமைச்சர் கருத்து என்ன?

[illegible][illegible]

மூவகையுலகுந் தனமு ப்படித்தமுறுயுழ்ந்தடம்புய சூரகன்
வாயுமான் தேரிண் மதிக்குடைநிழற்றவயவகு வெண்சாமனாயிரட்டை
கோவெடுத்தருந் தங்குருதிவாள ஷணர்குறுடைவாள் சுமந்தேகத் திராள்
தேவார்மெய்நடுங்கித் திசைசொதுமவணங்கச் செருக்களத்தொல்லையினைந்

ஆவிரவ செருவிந் மறவியைப்பறங்குண்டமர்பெருநருங்கமம்பேட்டு
மாயிருளுலமுழுவதுந் திரிர்சுவாகை வேற்றில்விருபாக்கன்
காய்குதிர்ப்பரிதிசிறுவனெயெழிந்தோர்கதையினுற்புடைத்தலும்வெருண்
நீயுமிந்தநுகண்டிதுவகவாளரகனமுநிதரச்சென்னியைநெரித்தான் (அக)

உலகெலாம்விழுங்குமறவிநாவென்ன யுமிழ்கொழிந்தழந்திகைபாப்பி
யிலகுவாள்விதிர்த்துக்கேடகந்திரித்தாமகோதரன்களத்தெதிநோம்பக்
சொலைபழுத்தேரமுருங்குருதிவாளேந்திக்கன்புறப்பலகைகைக்கொண்டு
மலையும்வெஞ்சமத்தின்வாலிதன்மேலவன்முழுவன்மலையுமிழ்தெறிந்தான் (அ)

கங்கமுங்கமுதமார்க்குமவெங்காத்திற்கவிக் குலத்தலைவரைத்தார்து
பெகவேறென்னக்கொடுஞ்சமர்களைக்குமாபெரும்பட்கன்முன்சென்ன
துங்கமால்வனையிற்றிசைத்தோள்வலியாற்சேர்வுறகிலத்திடைவீழ்த்தி
யங்கதன்வினவியாபரிப்போத்திறங்கவனுடல்பிளந்தனைத்தான். (அக)

தானையந்தலைவர்விளிந்தமைநோக்கித்தழலெழுவீழித்தவல்லாக்கன்
வாணிடைப்படுத்தியுங்கணஞ்சிதறமற்றையவன்முமவெழிப்பத்
தேனவிழ்கமலப்பொகுட்டினிநுழையுந்தேவனுஞ்சேவித்தலம்புதைப்பப்
பாளிநம்சூரசமொருபநுதனதுபாழியாய்தொடும்படுத்தொலித்தான். (அ)

பையராரெற்றிச்சுகுகையிற்றிடர்தபார்முகங்குழியவேவாரெட்டு
மைதவழ் குடுமியவைபரித்தெரியும்வாநரத்தலைவர்களைவருந்
கையினேமுழந்தாள்மருமீள்சென்னியெங்கணங்காய்ச்சேனைசெருகி
யெய்யெனக்கிடப்பவுலகெலாமவென்றவிராவணனிருங்கிலைகுழைத்தான் (அ)

மற்றவைநோக்கியிலகுவன்வினவிவடவரையுறையவிற்குழைத்துப்
பொற்றடத்திணிதேர்வலவசீன்சென்னிபொங்குழற்கணையினுல்விழ்த்திப்
பற்றலர்முதுகுக்கண்டலெனெங்குங்விவப்பறப்பணப்புயத்தரக்கன்
கொற்றவெஞ்சிலைகொருபநுத்துமியக்குருதிதோய்ச்சேனையினுலுத்தான் (அ)

பார்கத்தொடர்ச்சிப்படிவினைச்சிமித்ப்புப்பற்றப்பவசுப்புயலனையா
னுடகப்பசும்பொற்செய்யதாமரைத்தாளசுரணமென்றடைந்தபேரரிவின்
வீடணன்வெருண்டோர்கதையினுலடித்துவெஞ்சினத்தரக்கர்கோனடவுஞ்
கோடியர்பசும்பீபாற்கொடிஞ்சொந்தடந்தேர்க்குரகதமனைத்தவசுய்கொன்றா

கொடிஞ்சியந்தடந்தேர்க்கொய்யுளைப்பரிகண்மரிதலுமிரணியந்தசெருத்த
மடங்கலேறனையவிராவணன்சினவிவாய்மடித்தெயிறுநின்னாரப்பி
விடங்கவிழ்த்தெரிகாஸ்கடரிலைநெடுவேல்வீடணன்மேலெழித்திடலுங்
கடல்கவிழ்குரடக்கரிநிகரினையோன் கணையினுலாங்குதுணித்தான். (அக)

புயனிற்றவீரபாபகருங்கயமெனிப்புலவுகாபுச்சோசோன்சினவி [4]
வெலிவினையிழைத்துக்கொலைசொழில்பயிற்றிவெவ்விடத்தொடர்மீட்ட
மயனுமவருத்தவளப்பினுச்சமைத்துவாத்திறுமற்றையொடுமணித்த
வயின்போயெரியவுரம்பிளந்தனையோன்மனமிசைவிற்றதயிரயாத்தான், அந்

கலினமான்றடந்தேர்கொணரவல்லரக்கண்கடிமதிவிலங்கையிடுகது
மலையுறந்தடந்தோணமாருகிமுன்போல்மாத்துமாமலேகொணர்நதுபபப
வல்கிவளர்ச்சுசேனன்மருந்தினையபிபபவைபனமுனபோலவுப்கெழுந்தான்
கிலைவிழுங்குபாதோயிராமர்மாருதியை, தருவிமற்றிங்கிவைதெரிபாநன். ( )

உற்றுழிபாவியுதவின்கருமினரக்கீகர்பொருளுண்டெனிலன்றோ
மற்றொருகைம்மாறவிடபொன்றுவபபமருந்நாமமலையினேரிட்டுங்
கற்றடங்கினிதோரானுமன்முன்போலவைத்தவண்கடிதுவாத்தறனும் [ன்
வெற்றிவேலரக்கனவேற்றமுணித்தேரிவந்துவெங்களத்திடைப்புக்குதா

மலரயனடவுமெகினமென்புள்ஓர்வலியதித்திரியமோதியுற
நிலவுமவெங்கதிரோன்பரிசொடோதரர்சுரேயியங்குகிலம்வந்த
தலகதுபுவனமுயுவதுத்திரிந்தபாபவினைவிடைப்பாநதுவவுப
கலினமான்றடந்தோடவிவல்லரக்கண்கவிமருலயிரியவந்தேற்றான. (க0)

தேரினின்றரக்கன்கொடுஞ்சுமம்வினைபபசுலேத்தமுழியுத்ததோரிமாள
பாரினின்றுடற்றலரிதெனவயிரபபடையுடைக்குரிசிலமாநிலை [ன்
பூர்பொலந்தந்தேரிராமனாகுசபுகெழுமொலையினிழிது [ன்
கார்வயிறுடைசுருங்குமபுடைசுதக்கோகாமுக்குரிசிலமுனகொணரநா

அந்தரத்தமரர்வலிகெடவுடற்றுமிராவணகுலமர்மலேது
கிந்திரினனித்தகொழிஞ்சிமானறடந்தேரிவாகெனமாநிலவணங்கம்
கந்திபுறழக்கையெறுவ்வுபபருத்தரட்கழைகளிகடாக்கனினைபான
மந்தாத்திவருகிரையுளைத்ததுகலவானரிப்போத்தனவிவந்தரன். (க1)

விண்ணவரளித்தேகரிவரிறையும்வெருசினத்தரக்காதங்காவு
மண்ணிளவெற்பின்மாதிரமெட்டிவ்வானவந்தானவருறையுப
கண்ணகலவிரமபிநுரிந்ததாப்கற்றகார்முகவிஞ்சுககாகாட்டி
யெண்ணிலெவ்வுலகுமவெருவொருநளரவேருகாரிரரப்பகலமலைந்தா. ( )

மைத்தகார்சுமலக்காடுபுத்தனைமணிநிலவண்ணன்விருணிபதுப
பத்துடைத்தலையுத்தோனாகளுநதுமிப்பப்பணடுபோன்முனைத்தமருடற்
கைத்தலம்விதித்ததுககைகளுந்தலையுமாயிரங்காலகடித்தகற்றி
புத்தவெற்பென்னவிரவிதோமருவாவாமர்க்களத்திடைக்குவித்தான் (க2)

கனைகடமருவமையுரைத்திழல்தக்கனைகடலலதுவேதில்லை
பணியிருவுகம்பிற்றெனயெடுக்குணாப்பிபணியிருவிசும்பலாநில்லை
வளைசுழலிராமனிராவனனுடற்றபுபோரிங்கிலைவகுத்துணாப்பி
னையாப்பாரிராமனிராவனனுடற்றமருஞ்சுமரன்சிறுவிலையால், (க3)

என்றுவானவர்க்குதியெடுத்திசைப்பவிராகவனிநுஞ்சிலேகுழைத்து
மன்றலங்கமலத்தயன்படைவிடுப்பமழவிடையுயரியகடவுட்
குன்றெடுத்தோங்குந்தடம்புயத்தரக்கனூரம்பினந்தாருயிர்குடிப்பப்
பொன்றிநீணிலத்திலவீழ்ந்தனனமரர்பூமழைபொழிந்துநின்றார்த்தான். (கௌ)

ஆர்த்தனரமார்விஞ்சையரியக்கரருமறைபாடிநின்றாடித்
ஆர்த்தனர்மலரான்மெய்மையுமறனுந்தோமறத்தலையெடுத்துயர்ந்த [லகும்
வேர்த்தடல்புழுங்கிப்பொயமைபோயொளித்தவிழுமறையொழுக்கமெவ்வு
போர்த்ததுதற்கடோறுமும்மாரிபொழிந்திடச்சிறந்ததெவ்வுலகும். (கௌ)

தாமரைக்கண்ணனருளின்வீடணனைத்தசகைபெறுவிராடிணங்கினிதி
நீமநற்கருமியற்றுதியெனலுமியாவையும்வினாவினிலியற்றித்
தேமலர்த்துளவோன்சேவடிவணங்கிற்றலுத்திருமறுமார்பன்
காமர்வண்டறைதாரிலகருவவிவற்குக்கதிர்முடிபுனைகெனவுரைத்தான். (கௌ)

ஒழுக்கொளிப்பரிதிவெண்மதிக்கடவுண்மரிமமுள்ளநாள்காரும்
பழமறையணையவிராகவன்சரிதையுலகினிறப்பிலுள்ளவளவுங்
செழுமணித்திகிரிதசைதிசையுருட்டிக்கிளர்மதிலிலங்கைகாக்கென்ன
மழவிடையன்னவீடணற்கிளவல்வாரொளிமணிமுடிகவித்தான். (கௌ)

இருள்வயிராத்தவெங்கதிர்கடவுள்சிறுவனைமுதலியவெவர்க்குங்
குருமணிக்கலன்களாபபறுந்தியமதுப்பவங்கொள்கெனவழங்கி
வரையறமுதந்ந்தோள்வீடணன்போந்துவள்ளுள்வணங்கலும்கிழந்து
செருமலிதிணிதோளானுமனோடேகிச்சிதையைக்கொணர்கெனவிடுத்தான். (கௌ)

அன்னதுகேளாவரக்கன்மாருதியோடேசோகநீள்வனத்திடைப்புக்குந்து
கன்னியங்கற்பிணணங்கினைவணங்கிக்களிபெருஞ்சோபனம்விளமபிப்
பொன்னவிர்மணிப்புருசிவிசையினேறறிப்புணர்முலையரக்கியர்சூழ்தான்.
வெண்ணோடாளுடையவண்ணையிராமனிருந்தழிக்கொணர்ந்தமுன்விடுத்

அருந்தவக்கற்பிற்கரசினைநோக்கியெனதுசீர்கெடாதருஞ்சமத்திற்
நிருந்தலர்ச்செகுத்துமீட்டனனின்மேனசையினுல்மீட்டிலனினக்குப்
பொருந்துதியெகென்றுரைத்தலுமணங்குபொங்கழலினையவன்றருகென்
நிரந்திடவள்ளலருளினாலினையோனியற்றியவெரியிடைப்புக்குந்தான். (கௌ)

அங்கியங்கடவுளிராமன்முன்னெய்தியரக்கன்முன்கவரவந்துறலும்
பொங்குரீள்வேள்வித்தழற்புகவளியன்புணர்த்தியமாயையையரக்கன் [திற்
மங்கையென்றெண்ணிக்கொணர்ந்தனனந்தமாயையீண்டழிந்ததென்னிடத்
றங்கியசீசைதயிவீளவன்றீண்டிற்சூரம்பரங்கற்பின்வெந்தழலால். (கௌ)

ஐயுறேலிந்தவணங்கினைக்கொள்கென்றங்கியங்கடவுளுமலர்ந்த
செய்யதாமனாமேற்புனிதனுமுக்கட்டேவனுந்தயரதனென்னும்
பொய்யெறிபுலமையரசனுமுரைப்பபூங்கழல்சென்னியின்வணங்கி
வெய்யவாட்டடங்குச்சீசைதையிராமன்மேதகத்தெளிந்துணைக்கொண்டான்.

பரதனைத் தாயோடி கழந்திடுமுனிவுதிர்ந்த நர்பரித்யங்குலத்தி
னுரிமைபூண்பதற்கோர்வரமளித்திடுகென், நிராகவன் தொழுதுரைத்திடலும்
வரையுறழ்தடந்தோள்மார்பகத்தொடுங்குமை, தனைத்தமுவிவாள்வேந்த
னரசினங்குமரவளப்பரிதாருமவ்வரமளித்தனனென்றான். (க0நு)

ஆள்வழக்கறநீண்டம்பலைத்தொழுமுமயிர்விழிப்புலோமசைகனைவன்
ளுளதாமனாக்கட்குரிசிலோர்வரநீகேட்கெனத்தசமுகனைவிடுத்த
வாளிபால்மறிந்ததவிக் குலமனைத்துமுப்நிதிம்வரமளிக்கென்ன
ந்நீருந்தடக்கையிராகவனகேட்பவிநதிரனெந்தல்தளித்தான். (க0ஊ)

விட்புலத்தமரார்மறைததுங்கணையால்விய்த்திடுங்கலிக்குலமனைத்துங்
கட்புலங்களிப்பவிராமனைநோக்கியுய்ந்துளங்களித்தவாளரக்கன்
புட்பகமளிப்பவினையவனோடும்புணர்முலையணங்கொடுமிராமன்
நீட்புடைக்கவிடகடம்மொடுமிவர்ந்துளிகடற்சேதுவையடைந்தான். (க0எ)

இராவணன்வதை யத்தியாயமுற்றிற்று.

இருபத்துநான்காவது.

இராமன் சிவலிங்கப்பிரதிட்டைபண்ணின வத்தியாயம்.

எழுசேடியாசிரியவிருத்தம்.

சேதுவினெய்திவரிசிலையிராமன்சினகரமணிபெறக்கோலி
யாதிபுமுடிவுமறிவுருவிலிங்கத்தன்பெயராலினிதமைததுத்
தூதுளங்கனிவாயணங்கொடுமிளவறன்ருளிஞ்சூழ்ந்துநின்றிறைஞ்சுத்
தாதவிழ்மலர்நூய்நெஞ்சகங்குழைத்துடங்கணீரோழுதிடத்துதிப்பான். (க)

அருவமாயுருவாயநாதியாயொன்றையம்பெரும்பூதமாய்வேறாய்த்
தெரிவரும்பொருளாய்ததெரிபவையாகிச்செங்கண்மாலயனெனவுரைக்கு
மிருவருங்காணுமைபொருளாகச்சேதனையியக்கியுமியங்காக்
கரியதுவாடித்தரியமாய்த்துரியாதீதமாங்கடவுளேபோற்றி. (உ)

நீற்றொளிபழுத்தவெள்ளியக்கிரிபோனிலவழிமுமேனியாய்போற்றி
கூற்றினையுதைத்துச்சிறுவனையறித்தகுனாகழற்றினாய்போற்றி
பாற்றினஞ்சுழலுமூவிலைச்சுலப்படையுடைக்கடவுளேபோற்றி
மாற்றலருநையுமுப்புரமெரித்தவரணைக்கிருகிலேபோற்றி. (ஈ)

பையரவணையிலிறுயிலமர்ந்தபண்ணவன்முகிழ்முலையுநங்கி
யையனையளித்தகடவுளேபோற்றியாதிபுநம்பரமனேபோற்றி
மையுறழ்கூந்தல்வருமூலைத்துவர்வாய்மலைமகள்கொழுநனேபோற்றி
பொய்யிகழந்துணரும்புண்ணியருளத்திற்புகுந்திடும்புனிதனேபோற்றி. (ச)

என்றுநாத்தமும்பவிதயநெக்குருகவிராகவனைத்தலுமிரங்கிப்
பொனறிகழ்சடையுமிலகுமுக்கண்ணும்புலியதருடையுமென்டோளு

மன்மலங்கூந்தற்கவுரியோர்பங்குமாயுயர்மழவிடையுயர்த்த
குன்றவிற்குமுகஞுங்கவனமைத்தகோதுமியிலிங்கமூடெழுந்தான். (௫)

சூரவரைப்பிகழத்தோர்கள் ஞாந்நவங்குடித்தவர்கொலைத்தொழில்புரிவோர்
மருவியம்நிலவோடிணங்குநர்முதலாம்பாதகோனுமவந்தெய்தித்
திரையெந்நன்னீர்ச்சேதுவினாடித்தெளிந்துரீபமைத்தவிவ்விவங்கம்
பாவிடிப்பாவமுழுவதுந்தீர்க்கெம்பதமலர்நீழலீற்றிருப்பார். (௬)

அங்கண்மாஞாலமழியினுமழியாச்சேதுவினீமகிழ்ந்தமைத்த
பொங்கொளியிலிங்கத்தகன்றிடாதுறைவலென்னவோர்வரம்புகன்றருளி
மங்கையோர்பாகன்மகற்பவீடணனுமவாரத்தலைவருஞ்சூழ்ச்
சிலங்கவேறையான்புட்பகமிவர்துசித்திரதைமருங்குசென்றகூடந்தான். (௭)

அடைதலுமிரவிசிறுவனிறகிழமைபுண்டிமெயில்புனாடுநெடுங்கண்
மடநடைத்துவரவாய்த்தரையுந்திஞ்சொன்மாசுமதிமுகருமையுந்
தொடர்புமற்றக்கவிக்குலத்தலைவர்துணைவியர்பாவருஞ்சூழப்
படர்தருவிமானமிவர்த்தசானகிதன்பதமலரிதைஞ்சியேததெடுத்தார். (௮)

தமிழ்முனிமனையாள்வினவல்லயான்செய்ததகுதிகளைத்துமோதுகிணு
மிமிழ்கடலடைத்ததுதாத்திடேல்முனிவனங்கையினேற்றருந்தியதா
லமிழ்தினுமினியாயெனறருமுனிவாசாலைகளேந்தையுங்காட்டிக்
கமழலந்துறைகுழியோத்திடர்வேந்தனபரத்துவன்சாலைகண்ணுற்றான். (௯)

பழுதறுமறைதேர்பரத்துவாசன்சேர்சாலைகண்ணுறுதலும்பரம
னெழுக்கொளியிமானமிழ்ந்துசென்றெய்தவுயர்தவமுனியெதிர்போந்து
தழுவின்சியம்பியாசனமளித்ததுத்தாமரைக்கண்ணனேமுதலா
யுழையுமெவர்க்குநெஞ்சகங்கனிப்பவுவப்பொடுநல்லிருந்தளித்தான். (௧௦)

தெள்ளநான்மறைதேர்முனியொடுநெறியிற்கவிக்குலந்தின்மூளங்கனிப்பக்
கள்ளாறொழுதுக்கணிகளுங்கிழங்குங்காய்களுமுதுவராற்பெற்று
வள்ளல்மாருதிபோய்ப்பரதனுக்கெனதுவரவுகாக்குதியெனவிடுப்ப
வுள்ளமுமுளாயும்பிற்படவனுமன்விராந்துபோய்ப்பரதனுக்குரைத்தான்.

இராமன் சிவலிங்கப்பிரதிட்டைபண்ணினவத்தியாயமுற்றிற்று.

ஆகசெய்யுள் - ௧௧௮.

இருபத்தைந்தாவது.

இராமன் முடிசூடியவத்தியாயம்.

எழுசரடியாசிரியவிருத்தம்.

உரைத்தமாருதியைத்தழுவியுள்ளவந்தமான்மதச்சேற்றெடுங்குலவி
யரைத்தசாந்தகலத்தப்பியதென்னவகங்குளிர்ந்தன்னையரோடும்
வரைத்தடந்திணிதோளினையவனோடும்வாட்டிற்றம்பரதன்விற்றுணை
நிலைத்தெதிர்கொள்ளப்பட்டபகமிவர்துநீளியவண்ணஞாங்குடந்தான். (௧)

உடைந்தகார்வண்ணன்வணங்கியபாதனகங்குளிர்ந்திடவெடுத்தினைத்து
மடங்கலேறியவிலக்குவனோடுமன்னையர்மலரடிவணங்கி
தடங்கொடாமனாயோன்மனத்தினிலனித்தவசிட்டனைத்தாழ்ந்தினிதிருப்பக்
குடங்கையினெடியகண்ணமாமியர்தாளவணங்கலுந்தழுவியுஞ்ஞழந்தார்.

செயிரறுந்திக்கிராமமாங்கெய்திசகிலைத்தழும்பிருந்ததேட்குமரர்
மயிர்வினைமுடித்தவாசந்ராடிவெண்டிலம்மாலைசார்தணியா
யுயிர்நிகர்நன்பினிரவியேசுகுக்வேலரககர்கோடுமினிதுறைந்து
வெயில்கெடவிமைக்கும்புட்பகமதனையளகையாகோனுழைவிடுத்தான். (ந)

அய்யனுமபரதன்றேர்விடவிளவலவிரந்திக்கலிகைமேற்கவிப்பப்
பொய்யறுமரக்கனிலகருவனோடுபொலன்கொள்வெண்சாமனாயிரட்ட
வெய்யவன்னமந்தன்சத்துருஞ்சயத்தின்மேறசெலவாரரொவரு
மேயல்வாரணத்தின்மனுடிற்போதமணிமதியோத்திவந்தடைந்தான். (ச)

ஏர்குடியிருந்துசுணங்குபூத்தலாந்தவிளமுலைதொண்டையந்துவர்வாய்த்
தாரையைமுதலாம்வாரமகளிர்மாயிர்குழாதொடுத்தழுவக்
கார்புறங்கொடுககுங்குநங்குழற்சைதகதிராமணிசகிலிகையினேறிப்
பார்புகழ்ந்தேத்துமையோத்தியினிராமன்பயிறுமுறையுறிபுகுந்தான். (ரு)

கங்கையமுதலாந்திப்புனலோரோழ்கலைகடற்கடவுளீரனைத்துஞ்
சிங்கவேன்னவனுமனைமுதலோர்கொன்றதலுஞ்செழுமறைவசிட்டன்
மங்கலமுழுவந்தற்ககீராட்டிமடங்கலந்தவிகினிலிருத்தி
யங்கலுழ்மேனியனங்குடனிராமற்கவிவிரோளிமணிமுடிபுனைந்தான். (சு)

இராமன் முடி சூடிய வததியாயமுற்றிற்று.

ஆகசெய்யுள் - கடச.

இருபததாராவது.

அகத்தியன் இராவணன்மரபுரைத்தவத்தியாயம்.

இதுவுமது.

மரகதக்கொண்டல்மணிமுடிசூடியவழுவுடனிருக்குநாடன்னிற்
பரவருந்தவத்தினகத்தியனமுதலாப்பகர்ந்திடுமனிவரர்யாரும்
விராவினிலெய்திவாழ்த்தலுமையன்வியப்புடனபூசனைபுரிய
வுரவுநீர்க்கடலோரோழையும்பருகுந்தமிழ்முனியீங்குவையுரைப்பான். (க)

இந்திரசித்தையிருபதுபனைத்தோளிராவணன்நனையிகல்வினைக்குந்
கந்தபுழைககைக்களிறனகும்பகன்னனைச்சமார்க்களப்படுத்தி
யுத்துலகேழும்வாழ்ந்திடவளித்தாயென்றலுமுரவுவேவிராம
னந்தமிழ்சீர்த்திக்குறுமுனியோடுமடங்குழந்திங்குவையுரைப்பான். (உ)

வெள்ளியங்கிரியைவேரோடுப்பிடுங்குமார்க்கனைமுதலவிளம்பாம
லெள்ளருந்திறல் கூரிந்திரசித்தையீயம்பியதெவனவன்றிறலுந்

தள்ளருஞ்சீர்த்தியரக்கர்தந்தோற்றமுழுவதுஞ்சாற்றுதியென்ன
கொள்ளைவண்டறைதாரிராகவனுரைப்பதுகுறுமுனியாங்கவைபுகல்வான் (ங)

குமரிவண்டரற்றுந்தாமரைக்கிழவன்குமரனற்புலத்தியனென்போன்
நிமிரநீண்மாயைகடந்தூற்றவஞ்செய்திரணவிறதுவினுயர்சாலே
யமைவுடனெய்தித்தவஞ்செய்காலததிலம்பகட்டினமுலைத்துவாவா
யிம்மயவர்மாதரளபிலரெய்தியீர்ப்புனலாட்டயர்ந்தனரால். (ஈ)

ஆங்கவீர்தம்மைப்புலத்தியனோக்கியாயிழைமுளியாரோனு
மீங்கினியெய்திற்கருப்பமுற்றிகெவன்றலுமவர்வெரீஇயகல
வோங்குசீர்த்திரணவிறதுவினமகள்அனாநகிடாதாங்கெனெய்திடலுங்
கோங்கொழுமையாங்கருப்பமுற்றிடத்தன்றநகைபாறகுறுகியிதுரைத்தான் (இ)

உரைத்தலுந்திரணவிறதுவென்றுரைப்போன்புலக்கிழவருவப்பொடிமந்த
வினாக்கருங்குழலையளிப்பமற்றவளுமவிசகிரவாங்கியேனினுள்
பரத்துவன்மகனையாகவன்வேட்டுவைச்சிறவனன்றனைப்பயந்தான
வரைப்பருமறைதேர்வைச்சிரவனன்முவாயிரபவருடனோற்றனனால். (ஊ)

குறுந்துளிதூற்றுங்கங்கைதாழ்சடையோன்கோதறுமுனிதவநோக்கிச
செறிந்திடுமியக்கர்வேந்தனுகென்னச்செப்பின்னபுகழுவேந்தற்குப
பற்றுகசெல்விமானமளித்ததனைனகப்பரிவொடுந்தந்தையவணங்கி
யுறைந்திடுகரொன்றளிக்கெனவிலங்கைமாநகருறைதியென்றுரைத்தான். எ

தொன்றுதொட்டாக்கர்வாழ்வுறுமில்நகைத்தொன்னகாசனிகடக்குபோர
னென்றருஞ்செல்வத்தமர்த்தன்னெனைவுவப்பொடுவாரிசிலையிராம
னன்றறிமுனிபுலத்தியனளக்குமுன்னமுநாண்மதியெயிற்று
வென்றிசேரரக்கருளர்கொலோவவர்தங்காநதையவிளம்புகவென்றான். (அ)

அதுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

மூன்னங்கமலப்பொகுட்டின்முதல்வன்சிலரைப்படைத்தாங்
கன்னோர்தமயிற்சிலரையியக்கொனப்பேராக்கிப
பின்னுஞ்சிலரையரக்கரெனப்பேரளித்தானவருண்
மன்னுங்கேதியோடும்பிரசேதிவலியனானான். (ஐ)

ஆலக்கருஞ்சேறுமிழுமலங்குசுடர்வேற்கேதி
காலனோடும்பிறந்தகதிர்மென்கொங்கைப்பபையைச்
சாலவதுவையாற்றியின்னுக்கேசனறன்னை
வேலையிடத்திற்பிறந்தவிடமாமென்னவுயிர்த்தான். (க)

கருவார்க்கிடியேறென்னவயவாண்மின்னுக்கேசன்
நாரையாள்சந்திமகளாஞ்சாலகடங்கர்க்கடையை
முருகார்மாலைகுட்டியுயிர்போன்முயங்குநாளிற்
கருவுட்கொண்டவவர்க்கிகவினம்ந்தரத்திற்கலந்தான். (கக)

மைதோய்பைம்பொற்றூடுமிவனாயின் வயிறுவாய்த்து
வெய்யகாமங்களற்றயின்னுக்கேசற்றொடர்ந்து
தையலேகலோடுநதனையேகிடந்தச்சிறுவன்
பையுருந்துக்கலுழ்தல்பரமன்கண்ணிற்கண்டான். (கஉ)

ஏயசிறுவன் நன்னையெம்மானருளினோக்கித்
தாயினளவினின்றேவனர்கவென்னச்சாற்றி
யாயவரக்கன்றனக்கோரம்பொன்னகரமளிப்ப
வேய்மென்றடந்தோட்கவுரிவிழைவினினைப்புரிவார். (கங)

அரக்கர்மகளிர்கருப்பழடைந்தனான்தேபெறவும்
விருப்பினின்றவன்றேமகள்விரைவினவளர்ந்து
பரித்ததாய்பொன்றிடவும்பவளச்செவ்வாய்க்கவுரி
யுரைத்தற்கரியவரமாய்குதலியிறையோடகன்றாள். (கச)

அறுசீரடிபாசிரியவிருத்தம்.

கச்சமாய் யானையின்றோல்போர்த்தாடுங்கடவுளருளினிதிற்பெற்ற
பச்சிரத்தங்கொப்புளிக்கும்பரிதிவேற்சுசேசனெனுமரக்கனெந்தை
யிச்சையுடனினிதளித்தமாராகரில்வாழ்நாளியக்கர்கோன
நச்சிலேவேற்கிராமணிதனனமகளைச்சுசேசனுக்குநல்கினானே. (கரு)

நாற்றுனைந்தசிறுதும்பிமேன்மேற்போய்ப்பறங்கிடுமிர்ஞ்சிறையினுற்ற
காற்றினலமருமருங்குற்றேவவதிசுசேசனெடுங்கலந்துவெய்ய
மாற்றெறியுமாலியவான்சுமரலியொடுமாலிதனைவயிறுவாய்த்தாள்
கூற்றும்வெருவருந்திறலோர்கொடுத்தழலினின்றதுவங்கோலினரால். (கஈ)

மற்றவர்தந்தவநோக்கிமறைக்கிழவன்மகிழ்ந்தனனீர்வரங்கேட்கென்னப்
பற்றலரைவென்னுலகமெமதுகுடைக்கீழ்வைகப்பாலியென்னப்
பொற்றசெழுங்கமலத்தோனவையளித்துக்கீழ்தலும்புவனமபரவுங்
கொற்றமுறவடிப்படுத்திவிச்சுவகன்மாவொடிவைகூறலுற்றார். (கஏ)

விண்ணகர்போலெழிறிகழும்விழுத்தகுன்னகரமொன்றிங்சிறுந்துகென்னக்
கண்வழுக்குகதிரொளிகால்நிரிகூடமால்வளையிலுடலக்கண்ண
னண்ணவொருநகரமுனமமைத்தனனாங்கமர்தொனவிறலோடும்
பண்ணியவாமபரித்தடந்தேரரக்கொருமுவருமப்பதிபுக்காரால். (கஅ)

கந்திருவர்குலத்துதித்தயனெடுங்கணருமதையாங்கண்ணிவேற்கட
சந்தரியின்னமுதமொழிக்கேதுமதிவசனையெனுஞ்சுடர்வேலுண்கட்
பைந்தொடியுமாதரையின்றாளாங்கவரோர்முவரையுமபரிதிவேற்கை
மைந்துடைமாலியவானுஞ்சுமரலியுமாலியுமுறையின்வதுவைசெய்தார். (கக)

மாலியவான்தோள்புணர்ந்துசுந்தரிவச்சிரமுட்டியெச்சகோபன்
காலனிகருன்மததன்விருபாக்கன்மயில்வோரைக்கடியோன்மத்த
னாலிகர்துன்முகேதுனலையெனுமணங்கிணையும்வயிறுவாய்த்தாள்
சேலமுறுகேதுமதிசுமாலியைத்தோய்ந்தேறவணத்தெரிக்கதுற்றாம். (கஓ)

விகடனுயர்பிரகத்தன்விறற்காலகார்முகன்வெம்பாசகண்ண
னிகல்செயகம்பனனண்டன்சங்கிருதிபுகைக்கண்ணனெழிற்பிரசங்க
னிகரில்சுபாரிசனெடுகைகசிகும்பீரசியயில்வேனெடுக்கட்செவ்வாய்ப்
பகர்முதமுதமுமொழிப்பாவைப்புட்பொற்கலையென்னப்பகர்வரன்றே. (உ௭)

மாலியெனவுலகேத்துமவல்லரக்கன்வசுதைவனமுலையிறேயந்து
சீலயிகுமனிலனெடுமனலனரனசம்பாதிபென்னுநதில்
கோலமணிமுடியரக்கர்நால்வராயினிதுயிர்த்தான்குறுகார்ச்சென்று
ஞாலமுழுவதும்வெருவமாலியவான் கொடுங்கோன்மைநடத்துநாளில். (உ௮)

விண்ணவர்வெவவரக்கர்புரிகொடுதொழிலுக்காற்றாதுகயிலேமவித்
தண்ணிலவுகதிர்க்கற்றையமுதிதைக்குந்தாழ்சடைபோன்சரணம்போற்றிக்
கண்ணநையராமரக்கர்முழவாயுங்கடிந்தெமக்குக்களகணகி
யண்ணலெமக்களித்திபெனவிந்நிலுங்கதைமிடற்றெம்மடிகள் கூறும். (௨௯)

தூயநுமலர்நூவிவழிபாடுபுரிந்தருளுஞ்சுசேசன்மைந்த
ராயிரம்வெம்பிழைசெயினுமாக்கவனாக்கோறலெமக்கடுப்பதன்றாற்
றியனாக்கொல்கெனமலைப்பணிததனனீர்வினாந்தாங்குச்செல்வீரென்னப்
போயமரர்குறையுரைப்பெருடியோனுமதற்கியையநதுபோமினென்றான (௨௯)

அவ்வனாகேட்டயினெடுக்கட்புலோமசைவெம்முலையானையனைக்கும்பாகன்
கௌவைபொழிந்தமரர்தொழுவின்னாடுபுகவிழந்தகருமம்யாவும்
வெவவினைத்தூதுவருரைப்பமாலிமுதலரகருளமவெகுணடுகேட்டுப்
பௌவநெடுங்கடற்றுண்புடைகுழப்பண்ணவருவனைந்துகொண்டார். (௩௦)

அதுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

திருந்தலர்புகுந்தமாற்றஞ்செவித்தலைவெதும்பக்கேட்டுக்
கருங்கடற்செவப்பவந்தகவுத்தவமணிந்தமார்பன
முருங்கெரிகவிழ்க்குஞ்செங்கண்முரிவெங்கலுமுனுந்நது
வருந்தலீரமரொன்னவாளமரமுவததுறான. (௩௧)

தோற்றமுமுடிவுமில்லான்நூண்டுபுட்சிறகர்வீசங்
காற்றினுலரக்கர்சேனைகவிழ்தலுமாலிவெம்போ
ரோற்றுவெங்கலுமுனஞ்சியிரியவெங்கதையாலெற்றக
கூற்றுறந்திகிரியேவியவன்றலைகுறைத்திட்டானே. (௩௨)

மாலிவெககளத்தின்மீழமாலியவான்வந்தெய்தி
வேலினாலெறியவையன்விலககிமற்றதனைப்பற்றி
யூலமேயனையான்மெய்யினெறிதலுமயாந்துவிழ்ந்து
குலமொனறெடுத்துப்பின்னுந்தோன்றன்மேல்விடுததுநக்கான். (௩௩)

நக்கவாளரக்கன்பின்னுங்கலுமுன்மேனடந்துசெல்லச்
செக்கர்வானையவெய்யசிறைவிசைக்காற்றின்மொத்துண்
டொக்கலோடுடைந்துமிக்கவுலவைசேர்சருகிற்சுந்தி
ஷுழக்கடலிலங்குநீங்கிப்பாதலமருங்குபூக்கான். (௩௪)

பாதலத்துறையு 5 ளிற்பாதிழைப்பருமவல்கூற்
காதளந்தொளிரும்வேற்கட்கைகசிவதுவையாற்றத்
தீதுவாணத்தேடித்திரிவுழியியக்கர்வேந்தைப்
போதரக்கண்டுநோனுன்பாதலம்புகூந்துசொல்வான். (௩௦)

நச்சயில்பொருவுமொண்கணங்கைக்கசிநீகேட்டி
விச்சிரவாவமேவிவிறன்மகப்பெறுதியென்னப்
பச்சிளங்கூரும்பைமானும்பனைமுலைக்கழைகொல்மென்றோட்
செச்சைதாழ்கூந்தல்போந்துதெய்வமாமுனியைக்கண்டாள். (௩௧)

நாடுண்டுமீண்டுபுக்கடங்கைநீயாராயென்ன
வேணவாவோடுநினறனருளினூலவிறலிவ்மிகக
மாணுடைமைந்தாதம்மைவயிறுவாய்த்திவொன்போந்தேன்
பூணருந்தவத்தோயென்னப்பணர்ந்திவையுரைக்கஹற்றான். (௩௨)

பொன்புரைதிதலைபூத்தபொம்மல்வெம்முலையாய்கேட்டி
நண்பகலணைந்தவாற்றாணுனிமவெருவச்செய்யும்
வன்புடைமனததுவெய்யமைந்தரைப்பெறுதியென்ன
வன்பொடுவணங்கிநின்போலருமகவேண்டுமென்றாள். (௩௩)

கன்னலுமமுதுங்கைப்பசுகனித்தமென்ருதலைகேட்டி
பின்னாநீயுயிர்க்குமைந்தன்பெட்பொடுமென்போலிண்டு
மன்னுமற்றுன்பாற்றேன்றிவரம்பனுமாயுளைய்தி
யுன்னருங்குணத்தனாகியுலப்பினாள்வாழ்வனென்றான். (௩௪)

இருபதுகரமுஞ்சென்னியினாந்துந்தாங்குகின்ற
திருவிவிதன்னைமுன்னஞ்சிறப்பொடுவயிறுவாய்த்துக்
கருவரையனையகும்பகன்னையினையுபின்னு
முருவவோடரிக்கட்கூர்ப்பநகையையுமுயிர்த்தாளன்றே. (௩௫)

வீடணன்றன்னைப்பின்னும்வியப்பொடுமினிதினின்றங்
கோடரிக்கண்ணாநதமைந்தரையுவந்துகோக்கிச்
சேடமிறிருவின்மிக்கவியக்கர்தோன்செல்வமெய்த
நீடிருந்தவங்கொற்றிநின்மின்களென்னப்போனார் (௩௬)

ஐந்தழனடுவினின்றோராயிரம்பருவஞ்சென்றான்
மைந்துடைச்சென்னிபத்திலொன்றதுத்தழலின்மாட்டி
வெந்திறலரக்கன்பத்தாஞ்சென்னியுமவெட்டுமேல்வை
வந்துசெங்கமலப்புத்தேள்வரங்கொள்ளென்துணைத்தலோடும். (௩௭)

விஞ்சையரவுணர்சித்தருரகர்விண்ணவர்கடம்மாற்
றுஞ்சுதலின்றியெல்லாவுலகமுந்துணைவில்வெல்ல
வெஞ்சுமத்தற்றசென்னிதோளாவையீளவெய்தக்
கஞ்சநாளமலரோய்நல்கென்றிரத்திலுஞ்கடவுளீர்தான். (௩௮)

வீடணன்முன்னொய்திவேண்டுவகேட்டியென்ன
நாடொழந்தருமசிற்தையெய்திரா னுலவாதாவி
பீடுநல்கென்றேதப்பிதாமகனளிப்பவிண்ணோர்
மாடுறுகும்பகன்னற்குயர்வரம்வழங்கலென்றார்.

(௩௬)

என்னலுமரக்கனாவில்வாணியையேவியெந்தை
மின்னுவேற்கும்பகன்னவரமொன்றுவேண்டுகென்ன
மன்னுநித்திராதாவென்றுமருண்டவன்கேட்டபலங்கிப்
பொண்ணிவிரகமலப்புத்தேஸ்தனனுலகதனிதபுக்கார்.

(௪௦)

ஊழ்வினைப்பயத்தான்மார்தாக்கொழியரல்வரங்கன்பெற்றுப்
பாழியம்புயத்தார்மற்றோடடர்வனத்தெய்துமேல்வைச்
சூழ்சுடர்ப்பரிதியொள்வாட்சுமாலிதன்மைநதரோடும்
வாழியென்றேத்தியன்றோர்த்தழிஇயிவைவழங்கலுற்றான்.

(௪௧)

கொடியமதிலிலங்கைமுனூர்கொள்கெனமறுத்தல்கேட்டாங்
குடல்கினவுருமேறன்னபிரகததனுருத்துநோக்கி
யடல்கெழுமவுணர்ந்தம்மைததுணைவொன்றெண்ணதன்றோர்
மிடைதருதுறக்கம்விண்ணோவிரகினிதகொண்டிலாரோ.

(௪௨)

ஆதலாற்கோடியென்னுமருட்பிரகத்தன்றன்னை
மேதகுருபேரன்பாற்போயினிதினில்வேண்டுகென்ன
வீதுசென்றியமபலோடுமியக்கர்கோன்றதைபாற்போய்த்
துதினூற்றசக்கிரீபன்சொன்னவையாவுஞ்சொன்னான்.

(௪௩)

அளகைமாநகரீபோயமர்தியவ்விலங்கைதன்னைத்
தனையவிழலங்கற்றிண்டோட்டசக்கிரீபற்குநல்கென்
னுளமகிழ்தந்தைகூறவுவப்பொடுமளித்துப்போனான்
வளமிகுமில்ங்கைதன்னின்முடிகவிததரக்கன்வாழந்தான்.

(௪௪)

மின்னுமாக்காலகேயன்விழைவொடும்வதுவையாற்றத்
தன்னுடைத்தங்கையாஞ்சூர்ப்பரகையைத்தயாவினல்கி
மன்னியகானின்வேட்டமாடலுமயனோடெய்துங்
தன்னலங்குதலைச்செவ்வாய்க்கணனிசையக்கண்டுசொல்வான்.

(௪௫)

நங்குநீயாராயென்னமயனென்போனமையென்னும்
பூங்குமுலணங்கைப்புல்லிப்பொருவில்லுந் துபிமாயாவி
யாங்குலமைந்தரோடுமம்பலேத்தகன்றவாட்குட்
கோங்குளமுலைசேரிந்தக்கோதைடியினிதினீனேன்.

(௪௬)

மேயநீயாராயென்னவிச்சிரவாமுன்னீன்ற
நேயநன்மைந்தனென்றுகிழ்த்தலுமயனன்போடு
கூயெயிரசான்றாய்மந்தோதரிதனைக்களிப்பினல்கிப்
பாய்ததிர்ப்பரிதிவேலும்பரிவுடனளித்துப்போனான்.

(௪௭)

முருக்கிதழ்முத்தமுரன் முகிழ்முலைககன்னியோடு
மரக்கர்கோனிலங்கையெய்தியன்புடனிருக்குநாளின்
வினாச்செழுந்தெரியின்மார்பன்விரோசனனிநிதின்ற
திருக்கொள்வச்சிரசுவாலேதனைக்கும்பகன்னன்சேர்ந்தான்.

(ச-அ)

ஆடல்வேற்சயூடனன்பினளித்தருள்சாமைதன்னை
வீடணன்விறியின்வேட்டுமேதகவொழுதுநாளி
லேடவிழ்கூந்தன்மந்தோதரியிகலிலங்கைவேந்தன்
பீடுமுகிழ்ச்சியெய்தவிராவணிதனைப்பெற்றான்.

(ச-க)

கனைகுரல்முனிலினூர்த்துக்கலுழ்தலானமேகநாத
னெனுமுயர்நாமம்பெற்றுகெரியெனவளருநாளில்
வளைகழலரக்கர்கோனைமன்பதைவருத்தலெனனா
துனைவினிலங்கைவேந்தன் நாதனுரைத்தல்செய்தான்.

(ரு-0)

தூதுவரைக்கன்முன்போயுன்னுடைத்துனைவன்வெய்ய
மாதவம்புரிந்துதிங்கட்கண்ணிசேர்வரதேனுடு
மேதயில்நண்புபுண்டானின்னையுமுலகுக்கெல்லார்ந்
திதிழைத்தருளலென்னாச்செப்பினனென்னலோடும்.

(ரு-க)

வெஞ்சமமென்னில்வெய்யவிரிதழற்பிழம்புகக்கி
நஞ்சுமீர்ப்புளிக்கும்வாய்வாட்டடூரீஇராமவேலான்
அஞ்சலில்விடையாடேடுந்தோழமைகொண்டானென்னி
லஞ்சவன்கொல்லோவென்னுவவன்றலைதுணித்துவீழ்த்தான்.

(ரு-உ)

வீழ்த்தவனுடலெவையவரக்கர்க்குவிருந்துநலங்கி
காழ்த்தவெம்மனத்துப்பேழ்வாய்க்கதழ்சினத்தரக்கர்கோமான்
குழ்த்ததன்சேனையோடுமமைச்சொடுந்துனைவின்விண்ணோர்
வாழ்த்திடுமளகைமூதூர்மருங்குறவளைந்துகொண்டான்.

(ரு-ங)

கொடிமதில்வாயிலோரைக்கொன்னுவாளரக்கர்கோமான்
முடிதகர்ந்தொதுங்கவெய்யமாணிபத்திரனைமோதி
யுடல்சினக்குபேரனாவிபுலந்திடவடித்துவீழ்த்திச்
சுடர்செய்ப்புட்பகவிமானந்துனைவினிற்கவர்ந்துபோனான்.

(ரு-ச)

இருநிதியியக்கர்வேந்தன்னுயரொழிந்திமைப்பினெய்தி
விரிகதரிமைக்கும்பைப்பொளளகையின்மேவவெய்யோன்
பொருவருங்கிரியின்கிச்சரவணம்புகுதுமேல்வைத்
தெருளொடும்விமானிற்பவரக்கர்கோன்சிற்தைசெய்தான்.

(ரு-ரு)

இத்தலையெய்தலெந்தையிறையியோடமர்ந்தானென்ன
மைத்தகுமிடந்துநந்திலக்கவாண்முகத்தைநோக்கிக்
கைத்தலம்புடைத்துவெய்யோனகுதுலுங்கன்னுநந்தி
துய்த்தலைகுரங்காலுன்சுந்தொலைகவென்னுநக்துவைதான்.

(ரு-சு)

வைதலுத்தச்சுச்சீர்பன்வான் றெடர்கயிலைவெற்பை
வெய்தினிலெடுப்பவெந்தை விரற்றலை நுனியா லூன்றப்
பையுநுற்றழுது மாழ்கிப்பரமனைப்பழிச் சிவெய்யோ
னைனனார் சாமகானமறியொடுபாடலுற்றான்.

(௩௪)

ஆயிரம்பருவமில்வாறமுதலாலரக்கர்கோளுக்
கேய்வுறவியம்புநாமமிராவணனென்று கூறி
மாய்வறவரமுநல்கிவிடுப்பவாளரக்கன்போர் து
மீபுயரிமையவெற்பின்மேவியோரணங்கைக்கண்டான்.

(௩௫)

கண்டுநீயாநாயென்னவர் தணன்கனிப்பிடுனாடு
மண்டரேத்தெடுப்பவீன்றவருட்குசத்துவசனென்போ
னெண்டகுவேதமோதும்வாக்கிடைப்பிறந்தேனென்னைத்
தண்டலின்மறையோன்வேதவதியெனச்சாற்றினானால்.

(௩௬)

சொல்லருந்தந்தைதன்னைத்தேதான்றியோரரக்கன் கொன்றான்
மூல்லைசாஸ்கதற்பின்னைமுனியொடுமுடிந்தாளயாலுங்
கல்லெனீர்வேலைராப்பட்கண்டியினெடியோனறனைப்ப
புல்லுவான்றவஞ்செய்கின்றேன்புலவுவேலரக்கவென்றார்.

(௩௭)

என்றலும்வலிதின்வெய்யோன்பற்றுமீர்ங்குழலைங்கை
தனுனைக்கையாட்க்கிக்கிளையொடுஞ்சாம்பராடுப்
பொன்றிடவுன்னையெய்தம்பிறப்பினிற்புரிவேனென்னக்
கன்றியவுளததிடுங்கனலின்வீழ்த்தாவிமாய்த்தார்.

(௩௮)

கோற்றொடியிறந்தபின்னர்சகொல்புலியனையவீரன்
போற்றருமருத்துவப்பேர்ப்புரவலனசுலைநென்ன
வீற்றுவிற்றாகவிண்ணோர்பறவையின்வெருவிப்போக
வேற்றமர்க்கொழுதியென்னமருத்துவனெழுத்துவந்தான்.

(௩௯)

வெஞ்சினமொழிதியென்னமுனிவர்விலக்கமன்ன
னெஞ்சலில்சாலையெய்தவிராவணனிகழ்ந்துபோனா
னுஞ்சவானவர்கண்மீட்டுமுயர்மகமுடித்துக்காக்கை
யஞ்சிறையன்னமஞ்ஞாக்கருள்வரமளித்துப்போனார்.

(௪௦)

காதியைமயனைவெம்போகருதுதுற்சந்தன்றன்னைத்
திதுறவரக்கன்வென்றுகிளாகடற்றானேசூழத்
தூதுணம்புறவுவைஞ்ஞுக்கொடிமாடத்துச்சி
யாதவன்றடந்தேர்தேய்க்குமயோதகிமாநகராஞ்சேர்ந்தான்.

(௪௧)

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

அனரண்ணியன்போர்வேண்டியவரக்கன்முனமெய்திச்
சினவெங்கனைபொழியத்தனிதேர்நினறுமிழிந்தே
பனையொத்திடுகையால்நரியடிப்பப்பதைபதையா
நினைவற்றயர்தலும்வெய்யவனிருபன்றனைக்கான்.

(௪௨)

மன்னர்க்கியல்புபுரிபரிடைமடிதல்வயங்கோட—
லென்னத்தனிமெண்ணுதெனையெள்ளிச்சிரித்தமையாற்
புன்னுற்றவென்மரபின்னொருதோன்றல்நனிசோன்றி
யுன்னைச்செகுத்திவொனெனவைதாருயிரொழிந்தான்.

(௬௬)

ஆற்றலொடுங்கொடியொன்பிலமடையப்புருமேல்வைத்
தோற்றுமிசைபயில்மாமுனியரக்கனமுனந்தோன்றிச்
சாற்றும்பிலவழியன்றிதுதழல்கால்வடிவேலோய்
கூற்றின்னகர்க்கேதும்வழிபீதென்றுகுறித்தான்.

(௬௭)

என்னுமுனிகூற்றேருடுநிவ்வுனாகுறினனேகப்
பைந்நாகரோடமர்செய்குதல்பனிவெங்கடல்சடைதல்
பின்னாகுமென்றடல்கூர்தருபிறைவாளெயிறறர்க்கன்
தென்னத்திசைசென்றார்நமுனமேனோடமர்செய்தார்.

(௬௮)

காற்றின்கணையெய்யோன்கணைகனலின்கணைகொல்லுங்
கூற்றிள்கணைமுதலாகியகணையைச்சிலைகொலி
மாற்றிச்சமர்புரிவேலையிலஞ்சித்திறன்மறவி
யேற்றம்பிரிதில்லாதுபார்யமதண்டமெடுத்தான்.

(௬௯)

அக்காலையின்மலரோனவனெய்தாவடலரக்கன்
மிக்கானவரத்தாந்துவிடலென்றுவிலக
மைக்காரநிறக்கூற்றுமவெருவோடுமறைந்தோடப்
புக்கானிலங்கையின்மீட்டுமப்புலிப்போதனவரக்கன்.

(௭௦)

எழுசீரடியாகிரியவிருதசுப.

துணிகதிர்நெடுவேலியரவணன்பிலத்திற்றுன்னிவாருரகவாழ்த்துர்த்து
மணியுனகரில்வைகிடுகிவாதகவசனாவானமார்ப
வணிகளர்கமலத்தயனவனெய்தியாங்கவற்கிரவணனோடு
மிணையநுநடப்பச்செய்தலுமவனாக்கொன்றொழிதின்குறுநிருந்தான்.

(௭௧)

யினாவின்னகரநீங்குழிக்காலகேயரில்வித்தியுச்சிகுவன்
செருவினிலேற்பவவனுயர்தொலைத்துத்தேனுவைக்கண்டிப்போற்றி
வருணநார்புதூற்றுமைந்தனாவென்றுவனப்புடைமாதகாகவர்கது
பொருவருமில்லங்கைபுத்துகுர்ப்பலகைதனைக்கரநார்புருத்தினனால்.

(௭௨)

அருவரைத்தடந்தோளிராவணியெண்டோளந்தன்னருளினுடர்க்குஞ்
செருவினிலெவர்க்குதெயிவுருதொளித்துச்செருச்செயுமாயையுமொன்னார்
வெருவரவெங்குந்திரிநருதேருகிதும்பலவேள்வியிற்பெற்று
மருவினவனவனோடிலங்கையிற்புருதயீடணன்வணகிடாங்குரைப்பான்.

(௭௩)

மெருவரலின்றிமதுவெனவுரைக்கும்வெந்திறலவுணனீண்டெய்திப்
பொருவருங்கும்பீரகிணைக்கவரந்தானென்றலுமிராவணன்புழுங்கி
புரைபெறுதான்கடலெனச்சுழைக்குரோணிநாலாயிரத்தோடு
மருவலுங்கும்பீரகிபிரந்துரைப்பமதுவொடுமரக்கர்கோனட்டான்.

(௭௪)

பாழியந்தடந்தோண்மதுவொடுஞ்சூழ்ந்தபலகினைப்பரப்பொடுமரக்கண்
மாழைமென்னைக்கிப்புலோமசைகணவன்மாநகர்தனதடிப்படுத்து
வீழியங்கனிவாயியக்கியரமரர்கின்னரர்மிதுனம்வீற்றிடுக்குஞ்
சூழ்நடர்ப்பரிதிபோக்கறவிறந்தகயிலையிற்றுணைவின்வந்தடைநதான். (௭௭)

கள்ளூற்றிருக்குறமலர்ப்பைங்காவினரக்கலிறுத்திடலும்
பிள்ளைத்தென்றனறவுயிர்த்துப்பிரிந்தாருயிர்மேற்றணிநடப்ப
வெள்ளிவீழின்கதிர்பாபபிவிழைவொர்ப்பிரிந்தோராருயிரா
யள்ளிபுண்ணூந்திங்கொடுமடைந்தத்திருணமாலை. (௭௮)

குணக்குமவிசும்புமுகம்விளர்ப்பக்குளிர்த்துங்கட்கொழுந்தன்பர்த
தணக்கும்மகளிர்மார்பனைத்துங்கவர்த்துதளவடந்தாங்கி
யணக்குமுலைமேற்றியிறைக்குமாலைப்பொழுதிலடலரக்கன்
வணக்குமருங்குலம்டவார்த்தங்காமமெண்ணிவருந்தற்றான். (௭௯)

குடபாற்பிறந்தகுழந்தைமதிக்கொழுந்தின்பொழிபுநிலாக்கற்றை
வடவாமுகம்போலுடலவெதுப்பமமமோடுமடலரக்கன்
கடல்வாய்ததோன்றியமுதுயிர்க்குங்கதிர்வெண்முதசுவடம்பொரியா
வுடலுஞ்சிலைவேன்வன்மையினைவியந்துவருந்தியுறைபோழ்தின. (௮௦)

எழுதீரடியாசிரியவிருத்தம்.

விளிம்புறத்தூக்குசெஞ்சுடர்க்கற்றைமேகலைமனாவுடனிமைப்ப
விளம்பிறைவடந்தாழ்ந்தோர்குடியிருந்தவிளமுலைவெற்றினைத்தாங்கித்
தளர்த்திடுமிடுகுதுசுப்பெனவிரங்கித்தவளவாய்க்கின்னண்புலம்ப
வளர்த்திவரியகருங்குழன்மீதிலஞ்சிறைத்தும்பிபாட்டயர். (௮௧)

கண்கவரவனப்பிர்கதிர்சுரந்தொழுகக்கடல்வயிற்றரித்தவாணமுத்த
வெண்கதிர்புதுவலினைஞராராருயினாவேரோடுமகழநதொளிபரப்ப
விண்சூழுவாங்கமேக்குயர்ந்தோங்குவெம்முலையுலசெலாங்கவரப்
பண்கனிந்தொழுகுமென்மொழிக்குதலைபாகொடுதொழுகமகொள்ள. (௮௨)

காவியுங்குமிழங்கடந்தெறிதடங்கண்கடியகூற்றினைமுதலமர
ராவியுண்டிழிந்துசெவ்வரியொழுதியயிலொடுநதொழுகமகொள்ளா
வேவினைமுனிந்துகொலைத்தொழில்பழுத்துத்தவக்குறும்பொன்றறவெறிந்ந
மாவகிர்மருட்குமதர்வைகொப்புளித்துவள்ளைவாரஞ்சுழியிசைநடப்ப. (௮௩)

கரையெறிகடல்வாய்க்குளித்தமுத்திமைக்குங்காஞ்சிழும்கலைவளரல்கு
லுருவமேகலையினிவப்புறக்கைப்பாயுயர்நிசைமுழுவதுங்கவரத்
திருவளீர்புருவக்கொடிமதன்பிடித்தசிலையெனவழகுகணபடுப
விரீயிருள்பருகுசேட்டினமதியின்விழுத்தகுவாணுதலிலங்க. (௮௪)

கலிவிருத்தம்.

வன்னமுலைமாதாடியீடுதனிவாழ்த்தப்
பொன்னசலமொத்துவளர்சூண்முலைசுமந்தே
மின்னிடைவருந்தமெனமேகலையிரங்க
வன்னமெனுமென்னடையரம்பையவ்வந்தாள். (௮௫)

வந்திடுமரம்பையையிராவணன்மழிந்து
பைந்தளிர்மருட்டியபதத்துணைபிடித்துச்
செந்துவரிதழக்கணிவிருத்தகவனித்தே
புந்திடவெனைத்தணிபுரக்கெனவுரைத்தான். (அக4)

என்னலுரினமுன்னவனிதிக்கிழவனீன்ற
மன்னனளகடபரனெனைத்தணிவரித்தா
னுன்னுடன்மணப்பதகாதெனபுரைத்துச்
சுன்னல்புளித்தென்னநனிகட்டுரைபுகன்றான். (அக5)

சில்லென்கிளிக்கிளவிக்கெட்டருளில்நீயோ
னக்குல்புகர்வோர்க்குமுறையோவெனவான்
வல்லையினடர்ந்துவலிதிறறனிபிடித்துப்
புல்லியமுதன்னமயிலபோசனியுய்த்தான். (அக6)

ஆங்கவன்விடுத்திலுமாரமுதமன்ன
கோங்கமுலைமாறாளகடபரனைநண்ணி
யீங்கிதுவிளம்பவவனின்னுமிதுபோலுந்
திருஞ்செயின்வன்றிலைதெறிக்கவெனவைக்கான். (அக7)

ஐயகமலப்பொதியவிழ்ப்பவரிமான்றோ
வெய்பவனுத்திட்டலும்வெருதிறலரங்கன்
மொய்யமருடற்றுபலதானையுடன்மொய்ப
மையிலமரபதியில்வந்தன்னவனைந்தான். (அக8)

இந்திரன்முகுந்தனுழையெய்தியினைவரு
வொறுமலரக்கனாயிரவிடடிக்கோலம்
வந்திடுவனீனகிறல்தகாதெனமறுப்ப
வந்திலுயர்வானவரஞ்சமரினற்றான். (அக9)

அதுசேரடியாலிரியவிருத்தப.

விண்ணவர் கடலந்தானேவெருக்கொடுமுதியலுவற்றி
யண்ணலநகமாலிவெம்பொபுரிதுறுமுதன்றுயி
நண்ணியவசுக்கடம்பினவையில்சாவித்திரபபெர்ப
பண்ணவனவன்றையிகதையினற்படுத்திட்டானே. (அக10)

அள்ளிலையிரப்பைம்பூனிராவணமுன்னுசுநி
கொள்ளைவெம்பகழிவாங்கிமலையினைசுருதிமொட்டதென்ன
வெள்ளைமால்யானேமேலும்விண்ணவர்க்கிறைவன்மேலு
மெள்ளிடவிடமின்றென்னச் சிலைகுழைத்தெய்திட்டானே. (அக11)

இந்திரன்வருணன்காற்றுக்கிறைவன்வெங்குற்றமங்கி
நந்தலிலளகைவேந்தனாமவேனிருதிருண்ணன்
சந்திரமவுல்லியன்றோர்மருத்துவந்திலைவந்தாக்கி
வெந்திறலரக்கர்கோனைவளைந்துவெம்புசுல்லசெய்தான். (அக12)

தாப்புலியனையசீற்றச்சயந்தனைமேகநாதன்.
 யாப்புறுத்திதிதற்கெய்தவிகற்பவுலோமன் போந்து
 காப்பனென்றெடுத்துப்போகிக்கடலிடையொளிப்பவெப்போன்
 பாப்பனைப்பள்ளியான்றன் முன்னவன்பால்வந்தற்றான். (௧௩)

வச்சிரப்படையால்வெய்யவரக்கணாமதியமாட்டிக்
 கச்சையங்களிற்றிறேன்றுக்கதிர்முடியமரர்கோனை
 நச்சரவணியும்புத்தேள்நல்கியமாயைதன்னு
 லிச்சையின்மேகநாதன்யாப்புறுத்தினைச்செய்வான். (௧௪)

இந்திரன்றன்னைவவ்வியிராவணியிகலினேற்ற
 வந்தமிலமரர்யாருமமர்தொலைந்தோடமோதித்
 தந்தைமுன்னுய்ப்பவெப்போன்றானையங்கடலினேடு
 மெந்திரப்பொறிசேரிஞ்சியிலங்கையில்வந்துசாரந்தான். (௧௫)

இன்னவையமரர்கூறவீரங்கமலத்தின்மேய
 முன்னவனிலங்கையெய்திமுகமனன்கியம்பிவிண்ணோர்
 மன்னனைவிடுதென்னநிகும்பலமகத்திறேன்றும
 பொன்னெடுத்தேரினெய்திற்பொன்றிடாவரநல்கென்றான். (௧௬)

அவ்வரமலரோனல்கியருளினிந்திரனைமீட்டுச்
 செவவிசேரர்க்கனாமமிந்திரசித்தென்றேதி
 பெவ்வெலாத்திசையுமபோற்றுமிந்திரனயர்ச்சிசிர
 மௌவலங்கரியகூந்தல்வாணிதனகௌவன்சொல்வான். (௧௭)

ஆள்வழக்கறுக்கும்வேற்கணகலிகைமுலையிறேயந்த
 சீளிரும்பாவந்தன்னுனெடுத்துபருழந்தாயீது
 வேளவியொன்றியற்றிற்றிருமென்றலும்வேள்வியாற்றி
 வாளொளித்தறக்கம்புககான்மலரயன்மறைந்துபோனான். (௧௮)

என்றருமுனிவன் கூறவிராமனாங்கியம்பலுற்றான்
 குன்றினையெடுத்ததிண்டோளிராவணன் குறாகும்பேரில்
 வென்றதையன்றித்தோற்றதுண்டெனில்விளம்புகென்னத்
 தென்றமிழ்கோத்தசெஞ்சொலமுனிவரன்செப்பலுற்றான். (௧௯)

பொன்வலாவிழுதுவிட்டாலன்னதோர்பொற்புவாய்ந்த
 மன்னுமாயிரங்கையோடும்வாளமர்க்களத்தினெய்துந்
 துன்னுபோரருச்சுனன்றன்சூழலினிராவணப்பேர்
 மன்னவனெய்தியின்னோற்காண்கூலான்வல்லைண்டான். (௨௦)

நருமதையாற்றினாடிவெண்மணற்குன்றினன்கி
 னாணுடைப்புசையாற்றியிராவணன்மருமேல்வை
 மருவுமாயிரம்பொற்கையால்வரந்திதிதுவேந்தன்
 பொருவருமகனிரோடும்பூம்புனலாடலுற்றான். (௨௧)

குடபுலத்தெதிர்ந்துதென்னிர்வருதலுமரக்கர்கோமா
னதிதிறச்சகனைக்கண்ணுலநிகெனத் தூண்டவன்னோன்
மிடலுடையருச்சுணப்பேர்வீரியன்கரத்தாலாற்றை
யடலொழிந்ததிதுநீராட்டயரநீரொதிர்ந்ததென்றான்.

(க0உ)

சீற்றமுந்தாளும்வேறுதெரிகலாவரக்கன்சீறி
யேற்றலுமருச்சுணப்பேரெந்தவீர்குடைந்துழிக்குங்
கோற்றொடியவனாயஞ்சலென்றுவெங்குருதிவெள்ள
முற்றிருந்தொழுதும்வெய்யகதையொடுமுருந்துவந்தான்.

(க0ங)

வருதலுமரக்கர்கோமான்வாழ்மடித்தெயிறுதின்றங்
கிருபதுரத்தினாலுமெடுத்தொருகதையாலெற்ற
கருதலர்ச்செகுக்குங்காததவீரியன்கதையாற்றள்ள
வ்ருவலாவீழ்ந்ததென்னவஞ்சுவிற்கிடையோய்வீழ்ந்தான்.

(க0ச)

வீழ்ந்தவாளரக்கன்றன்னேவிராவின்யாபபுறுத்திமன்னன்
றாழ்ந்துதன்சேனைவாழ்த்தத்தன்னகர்புகுதுமேல்வை
யாழ்ந்ததூற்கேள்விமிககபுலத்தியனரசற்போற்றி
வாழ்ந்திடுகென்றுவெய்யோன்வன்மிறைநீக்கினோனே.

(க0ரு)

தளர்வொடுமிலங்கையெய்தித்தன்கிளைப்பரப்பினோடு
மளிமுரல்தாமமார்பன்சிலபகலமர்நாபின்னரக்
களியொடும்வெம்போர்வேட்டுக்கதழ்சினககளிறுபோலக
கிளரொளிமாடஞ்சூழ்த்தகிட்கிந்தைநகரிலுற்றான்.

(க0அ)

வானமர்வேட்டுவந்தேன்வாலியெங்குளனோவென்ன
வாளரியேறுபோலுமிரவணனறையத்தாரை
நீள்கடனான்குமெய்திநீறணிகடவுள்செய்ய
தாளிணைவணங்கப்போனான்வல்லையேற்சார்தியென்றான்.

(க06)

என்றலுமரக்கன்மென்னங்கடலினிலிமைப்பினெய்தி
வன்றிறல்வாவிப்போய்ப்பற்றலுமறங்கொள்வாவி
குன்றனானறன்னேவாகுமூலத்திறகுஹையர்ச்சேர்ந்தித்
தூன்றுநாற்கடலுந்தாய்க்கிடங்கதைச்சூழல்சேர்ந்தான்.

(க07)

அவ்யுழியரக்கர்கோலேவிடுத்தநீயாரையென்னச்
செவ்வின்முகங்கள்பத்துங்கோட்டாரானோடுந்தீயோ
னெவ்வெலாத்திசையுட்வென்றுவிராவணனென்பேனுன்றன்
கவ்வையில்லதோழனென்னவெனிகரியாகச்சொன்னான்.

(க0௯)

ஆங்கனோர்நிங்கள்வைகியடல்புனையரக்கர்கோமான்
வீங்குநீர்வேலோசூழ்த்துவெண்மதிநெற்றிதோயு
மோங்குசீரிஞ்சிமுற்றியொள்ளொளிமாடம்போர்த்த
திக்கெனியிலங்கைமூதூராசேர்ந்தினிதிருந்தானென்றான்

(க00)

பாரினில்விசும்பினை டபாதலத்திணையில்லாத
மாருகியிருப்பவா லிசுரவிசேயஞ்சுமாழ்ச்சு
கார்வரையிடங்கடோறுமொளித்தெனகழறுசென்று
சீர்கெழுமிராமன்கேட்பதென்றமிழ்முனிவன் சொல்வான். (கசக)
எழுசீரடியாகியவிருத்தம்.

கேசரியென்னுங்கவிக்குலக்கிறவன்மனைவியாங்கிடையுரைசெய்வா
யாசறுவனப்பினஞ்சனைவயிறநின்வளிககவதரித்தவருளான்நே
மாசறுகனியென்றிரவியைராரூவவ்வுழிப்பாய்தலுமிராரு
தேசுமுகவாற்குரைப்பநாற்கோட்டுத்திக்குடமூர்ந்தவனடைந்தான். (கசஉ)

இந்திரனடவும்பகட்டின்மேற்றுவவெரியுமிழ்வச்சிரப்படையால்
நந்தலின்றெய்துநாடுகனங்கவியின்சொடிற்றின்மேற்றுக்சுறுபிறப்ப
மைத்தன்வீந்தமையாலுலவைவந்தெய்திவளியிப்பங்காமலெவ்வுயிரு
மெந்திரப்பொறிபோனின்நிடவியற்றாமலரயனாஞ்சுண்வந்திதுத்தான். (ககங)

கையினுத்தமலப்பொருட்டுறைகடவுளீவலுங்காற்றிளஞ்சிறுவ
னுய்தபுராவச்சிரப்படையோனனமனென்றொருபெயர்ப்கர
வைதுணர்ச்சன்முதலியதேவரனைவருந்தத்தமபடையால்
மெய்யினிலாறுபடாவாத்நோடும்வீர்திடாவாயுருமளித்தார். (கசச)

கஞ்சனைமுதலேதவர்கண்மறையக்காற்றிற்றைகையினுற்றுகி
யஞ்சனைகையிற்கொடுத்தனைகலவனுமனவ்வாத்தினைமுனிவ
ரொஞ்சுமாரியற்றவன்வரிராமனினையடிசேர்ந்திமெளவுஞ்
செஞ்செவேதனதுவலியினையறியாதிருக்கெனச்சினாசபித்தார். (கசந)

திறப்புணையிருக்கரசசெனவுரைக்குந்தீதறுகவிக்குலவேந்த
னறனுடைவடபான்மகளிராந்தடத்தினன்னலுமனங்குருவெய்த
மறனுடைமகவான்முன்னரும்பினனிரவியுமணத்தலாலன்றோன்
விறல்கெழுவாலிதன்னொடும்வினங்குசகவீர்பன்றனைப்பயர்தான். (ககக)

தாமரைக்கிழவனருளிநாற்பின்னுத்தன்னருவெய்தியக்கவிவேந்
தேமுநராளுஞ்சிறந்தகிடங்கிந்தையெய்தியாருயிருலத்திடலும்
நாமவேல்வாலினைக்கவிக்கிறையாய்நன்முடிக்கிப்பமற்றவனுங்
காமருடந்தோளிரவிசேய்தனைக்கதழ்சினத்தொடுதூர்த்தனனாள். (கசங)

ஆங்கவனமைச்சாமாருதிதனதுவலியினைமுனிவரரறைந்த
தீங்குதுசாபத்தாலுணராதுதிரிந்தனனெனவிவைசுறி
வாங்குவிற்றடக்கையிராமனுக்காசிவழங்கிமாமுனிவரோடு
நீங்கருந்தவத்துக்குறுமுனிநிகரிப்பொறியவெற்படைந்தனனென்றான். (கசட)

அசுத்தியர் இராவணன்மரபுரைத்தவத்தியாய முற்றிற்று.

மகாபாரதம்.

காப்பு.

நீடாழியுலகத் துறமறைநாலொடைநதென் துநிலைநிற்கவே
வாடாததவவாயமைமுனி ரரசன்மாபாரதஞ்சொன்ன
ளேடாகமர்மேருவெற்பாகவங்குடொழுத்தாணிதன்
கோடாகவெழுதும்பிராணைப்பணிநதன்புகூர்வாமரோ.

வீடமெபருவம்.

மூன்றும்பேர்ச்சருக்கம்.

அமசுரடியாசிரியவிருத்தம்,

தந்தமுறியிலவந்வைத்ததயிர் பால்வெண்ணெயெட்டாமற்
சூந்தியுரவின மிசையேறி விளங்கோவியர் மூன்ருததாடி
நந்தன்மனையிலசோதையிருநயனங்கனிப்பவின்யாடு
மைர்தனிருதாளொருநாளுமறவாதாரோபிறவாதார்.

(க)

ஏலாவமிரின மூன்றாநிரண்டுபடையு திரண்டேறக்
காலார்தின்டேர்வீடுமனும்வகுததான்கடுங்காருடபூக
மேலாம்வென்றிப்பாண்டவர்நயவெஞ்சேனயைக்கொண்டெஞ்சாமற
சூலாவர்த்தசந்திரப்பேர்வியுடம்வகுத்தான்னுளவொனே.

(உ)

பொரோதொடங்கியிருபடையும்புகூந்தபொழுதினுகந்தொலைத்த
காரோதொடங்கிக்காரகோள்வெங்கடுங்கால்கலிகொண்டார்ப்பனபோல்
வாரோதொடங்கும்பிணைக்குலமுமணிக்காகளமுமுடன்முழங்கப்
பாரோதொடங்கியெவ்வுலகுமடைவேசெயிபெட்டனவே.

(ங)

சொல்லார்தேள்விக்கங்கைமகன் துரோணன்முதலாமதிரதரு
மெல்லாரிரதகய துரங்கமேலாருடனே காலாரும்
வில்லாண்முன்னாட்டமைத்தூரந்தவீரன் றையுருசிறுபதத்தே
மல்லால்வஞ்சமல்லடர்த்தமாயன்றனையும்வளைத்தாரோ.

(ச)

சூரர்க்கெல்லாமுதலெண்ணுந் துரியோதனனுந்தம்பியரு
மாரக்கவிகைக்காரந்தாரர்முதலாவள்ளவவனிபருஞ்
சேரத்திரண்டுகளிகளொருசுங்கம்வளைத்ததெனச்சிங்க
வீரத்துவசனின் முழிப்போய்வளைத்தார்சமரம்விளைத்தாரே.

(ரு)

வரத்தான்மறையாற்றும்பெற்றவரிசாபங்கள்பிடித்ததனிக்
சுரத்தான்மறைந்ததவரவர்தங்கடைக்கண்படைக்கணவினாந்துவிடுஞ்
சுரத்தான்மறைந்ததகல்வானந்தரணிதலமச்சுரந்துணித்த
சுரத்தான்மறைந்ததுஅருருதிச்சேற்றான்மறைந்ததிசைநான்கும்.

(சு)

துவசம்பிளந்துசேருந் துரகம்பிளந்து ஈடாமணிப்பொற்
கவசம்பிளந்து மார்பகமுமபிளந்து நெருவக்கடோற்கசனூ
னவசந்திரமா முனைவாளிதொடுததான் ரொடுததநாழிமையி
னவசம்பிறந்துதம்பியர்முன்விழுந்தாநெருவர்க்கழியாதோன். (௭)

நாகந்துவசமெனவுயர்த்தோனடுங்காமுன்னாண் ணலலா
மாகந்தனிற்சென்றமர்கடந்துவருமைந்துடையோன்றிருமைந்தன்
வேகம்படபின் ரொருசமரவேலா னமீணடுமவ்வேந்தன்
பாகன்மனதுமருமத்திற்பாயந்தானவனுமாயாதானே. (௮)

விழுந்தான்வேலாற்றேர்ப்பாகன்வெருசாயகத்தால்லிறல்வேந்தர்
தொழுந்தாளரசன் றுனுமுயிர்சொந்தானென்னுந்தொனிகேட்டுச்
செழுந்தார்வாகைவிசயனையுந்திருமாலையுமவிட்டொருமுனையா
யெழுந்தான்மந்தாகினிமைந்தனினைத்தோர்தமக்கோரொயில்போல்வான். (௯)

வண்டாரலங்கல்வலம்புரியோன்மார்பந்துளைத்தவாளிவழி
கண்டானெடுத்துத்தாழ்ந்திருக்கையாலனைத்துக்காற்றேறித்
கொண்டானுவதருமருந்தகொடுத்தானவனுங்கொடுத்தமருந்
துண்டானுண்டகணத்தினின்மீண்டுணர்ந்தானுலகேழுடையானே. (௧௦)

மன்னன்றனையச்சந்தனுவிண்மைந்தன்பெரும்பேரணிநிறுவிப்
பொன்னங்குன்றையிவன்சிலையுயிவனேகாணும்புராரியென
பின்னுங்கழற்கால்மீனாடனவெம்போர்வினைத்துவிடலையாராய்
முன்னின்றவரும்பின்னிடத்தன்முனைவாளியினுல்வனைசெய்தான். (௧௧)

மருமங்களினுமபுயங்குளினும்வதனங்களினுங்கண்களினுந்
செருமுமபடிவெங்கணைமாரிசிறதிச்சிந்திச்சிரந்துணித்துத
தருமன்சேனைப்பரவையெலாந்தானேயாகித்தலைநாளிற்
பொருமந்தரமால்வகாபோலததிரிந்தான்வெம்போர்புரிந்தானே. (௧௨)

மலையொத்ததிருங்கடகளிறும்வயமாவணியுமான்றேருந்
தொலையத்தொலையயாவரையுஞ்செவ்வெங்கணையாற்றாரந்துதாரந்
தலையத்தரங்கமெறிகடல்வாய்வடவாநலம்போலவனின்ற
நிலையைக்கண்டுங்காணுன்போனினுள்விசயனிகரில்லான். (௧௩)

இதுவுமது.

கானெரிதுற்றெனவீடுமணிப்படி காதிமலைத்திடவு
மானரினைத்திலைசாபமெடுத்திலைவாளிதொடுத்திலைந்
யேனிதுனக்கெனமாயனுரைததவனேறித்தத்தியியா
வானதெனக்கினியாகவெனத்தனியாழியெடுத்தனனே. (௧௪)

ஆழியெடுத்தனன்வீடுமனைப்பொருதாவியழித்திடிகா
னுழிமுகக்கனல்போலெழுமப்பொழுதோடியுருச்சுனந்
ஆழிதனக்குமுன்வீடுகொடுத்தருடா னிணையப்படியா
வாழியுனக்கிவனாவெதிர்லித்தகமாயவெனசுதொழுதான். (௧௫)

வாசவன்முற்பெறுகாணெதொழதொழமாறுபடச்சினவுங்
கேசவணிப்படிமேல்வருகிறபஞ்சுகேவலமுற்றுணரா
நாசமக்குறுகாலநணித்தெனாடிநடுக்கமுடன்
தேசணிபொற்றடமேருவெனத்திறிதேரினைவிட்டிழியா. (௧௬)

ஆரணகற்பிதமாதவவச்சதவாழியிடைத்துயிலுங்
காரணசிற்குணரூபமலர்க்கொடிசாதன்மனத்துறையு
நாரணவற்புதவானவருக்கொருநாயகநிப்பணியும்
வாரணமுத்திவிசால்தலத்திடைவாழவுறவைததவனே. (௧௭)

ஆவியழித்தனைநாணிஹுதித்தடலாடகனைத்தலைநான்
மாவலியைச்சிசுமாணுருவத்துடன்வார்கிறைவைத்தனையா
லெவிலரக்கனைவீழவடர்த்தனையாளுளிலக்கெனவோ
ரிவலியிற்கினமூளுமனத்தொடுநேயியெடுத்ததுவே. (௧௮)

யானாஈற்புகுதாமலெனக்குயர்வாறுலகைத்தருவா
ன்கினைவுற்றதுபோனபிறப்பிலென்னிடுதவப்பயனே
யானுயினிப்பிறவாமலனித்தருளீசுவெனப்பரவா
ஞானமனத்தொடுநாகுழறப்பலநாடியுனாததனனே. (௧௯)

ஆரியனப்பொழுதாறினனிமகவுமாடலருச்சுனாந்
தாவைவடிக்கணையாயிரமுய்ப்பதொர்சாபம்வனைத்தெதிரா
யாரெதிர்திற்பினும்யாவர்தடுப்பினும்யானினியிப்பகலே
சேரமுருக்குவனேறுகெனத்தனதேர்மிசைபுக்கனனே. (௨௦)

நீறுபடுத்தினன்மாமருடத்திரண்ணிலவைப்படையச்
சேறுபடுத்தினன்மூளைகவிற்பிசைசேர்குருதிப்புனலா
லாறுபடுத்தினனோரோருவர்க்கெதிராயிரம்வைக்கணையா
லீறுபடுத்தினன்வீடுமன்விட்டவர்ப்பாவாபிழைத்தவனோ. (௨௧)

வாயுவடிக்கணைவாசவன்வைக்கணைவாருண்டுய்க்கணைசெந்
தியின்வடிக்கணைதேவர்நடர்க்கணைசேரவிடுத்தமையா
லாயமுனைப்படுதேரணிபட்டனவாளணிபட்டனவெங்
காய்கரிபட்டனபாய்பரிபட்டனகாவலர்பட்டனனோ. (௨௨)

நாடியொளித்தனர்சூழ்புனன்மத்திரநாடன்முதற்பலருங்
ஈடியொளித்தனர்மாரதரிற்றிறல்கடும்வயப்படையோ
ரோடியொளித்தனர்ராடமரிற்றுரியோதனனுக்கினையோர்
வாடியொளித்தனர்மாகதரோட்டியர்மாள்வர்குச்சரனோ. (௨௩)

என்றேடியாகிரியவிருத்தம்.

பார்த்தனம்பினுஸ்மேவலார்படைப்பரவைசாயவேவிரவுகோவியர்
நூர்த்தனன்புடன்கண்டிவந்துதன்றொக்கசேனையின்பக்கமெய்தினுன்
சேர்த்தவெம்பனைக்கொடிமகிபனும்வீல்விநோதனுஞ்செல்வமைந்தனுங்
காத்துகின்றுதங்காவலன்நனைக்கொண்டொசுதைகடிதினெய்தினுர். (௨௪)

வெஞ்சரத்தினுல்விசயன் வென்றபேர்மிகுசுளர்தின்வாய்விசைபொடற்றன
குஞ்சரத்தின்வீழ்கைகனாகமேகுருதிவட்டமும்பரிதிவட்டமே
பஞ்சரத்தொடுந்திரியுமானையின்பக்கமெங்கணும்பட்டுழிழிய
செஞ்சரத்தின்மேற்சிறகர்பன்வெச்சிரமரிந்திடுச்சிறகர்மானுமே. (௨௫)

கொற்றமன்னர்சென்னியினணிந்தபொற்கோளம்யாவையுந்தாளமாகவே
யற்றைவெஞ்சமத்தடலருச்சுனணண்மைபாடிநின்றலையாடுமான்
முற்றவெம்பிணக்குவையும்வேழமுழுதுவாசியுந்தேருமொயம்புறத்
துற்றஞ்சுற்றெனவொன்றுபட்டெழுச்சொரியுமுளையாற்றுவியொக்குமே. (௨௬)

பமரமும்மதக்கரிவிலாவின்வெல்பட்டவாய்கிணம்பறிபுறிப்பன
குமரன்வேலின்வாயன்னமூர்தருங்கோடுடைத்தடங்குன்றமொர்குமா
லமரர்கோன்மகன்செங்கையம்பினுலற்றவீரத்தந்தலைகள்சுவ்வியச்
சமரபூமிசேர்ஞாளிமாறுடைத்தலைவிலங்கினிற்றன்மைசாறுமே. (௨௭)

அன்றுவெஞ்சரத்தொடுதிற்தவாளரசர்சேரரிமெம்பட்டதாழலிற் [கிணு
சென்றுசெங்குதிர்ச்செல்வன்வாருணத்திசையடைந்துவெண்டினையின்முழ
னின்றருச்சுனன்பொரமற்றதுடுடியசெங்கண்மானமிதொட்டதும்
பின்றைவில்லெடுத்தமர்மலைத்தும்பேசினுன்மேபதிபிராமகன். (௨௮)

தருமன்மாபெருஞ்சேனைதன்னுளார்தங்களாசரத்தொடுதனஞ்சயன்
பொருவிலாண்மையும்வீமன்மாமகன்பொருதவீரமும்புகழ்ந்துபாடினா
ரவகேதனன்சேனைதன்னுளாரழிந்தமன்னருக்கமுதற்றினு
ரிருவார்சேனையுங்குன்படாமலன்றிரவுபட்டதென்னென்றியம்புவாம். (௨௯)

சென்னலங்கையிற்கொண்டதென்னையேநேமியாகவாரீலமேனியா
னின்னமும்பொரத்தேடுமரகவத்தின்னுமென்னுக்கொண்டெண்ணியேகொ
தன்னெடுந்தனிச்சயிலமும்பொலந்தமனியத்தடஞ்சயிலமாகவே [லோ
யின்னெடுஞ்செழுங்குதிர்பரப்பினுவெய்யவேழபரித்தேர்விபாகுரன். (௩௦)
மூன்றாமுபாரச்சருக்கமுற்றிற்று.

நான்காம்பேரார்ச்சருக்காம்.

கலிவிருத்தம்.

தேடியவகலியைசாபந்தித்ததா
னீடியவுலகெலாமளந்தநீண்டதா
ளோடியசகமுறவுதைத்துப்பாம்பின்மே
லாடியுஞ்செவந்ததாளென்னையாண்டதாள். (௧)

நற்பகலிடைவருளினநாயகன்
பொற்பகலுறவொளிபுரியுநேமியான்
பிற்பகலணியையும்பிறங்குசேனையான்
முற்பகல்விசுக்கமேயாகமுட்டினான். (௨)

கார்முகில்வண்ணைக்கண்டுகாணலார்
தாமுவ்வியுகமேசமைத்துமுந்தினு
ரோமமோடெதிர்முனைந்திருவர்சேனையும்
போர்முரசெழுவெழப்பொங்கியார்த்தவே. (௩)

எழிருபுவனமுமேந்துமேருவைச்
சூழ்வனகிரிக்குழாஞ்சுற்றுமாறுபோற்
பாழியம்புயகிரிப்பவனன்மைந்தனை
வேழவெம்படையுடைவேந்தர்சூழவே. (௪)
வஞ்சிவிருத்தம்.

ஆலாலமெனக்கீதுவாவதிரா
மேலாள்விழவீமன்வெறுங்கைகளா
லேலாவுடலென்புகமோதவெறுந்
தோலாயினசிற்சிலதோலினமே. (௫)

மேல்வாய்தமகையொடுமேலெழவுந்
தோல்வாயவைகீழ்விழவுந்துணியா
மால்வாரணம்வாய்கள்கழன்றனமுன்
னூல்வாயெனாநாமலம்பெறவே. (௬)

மதிவெண்குடைமாருதிவன்புடனே
குதிகொண்டொருகைகொடுகுத்துதலா
லதிர்சிந்துரவல்லுரமத்தனையு
மெதிர்சிந்துரமாகியினைத்தனவே. (௭)

உடலிற்றசையாவுமுடைந்துநெடுங்
குடலற்றுவிழும்படிசூத்துதலான்
மிடல்பற்றியவீமன்வெறுங்கைகளா
லடலத்திகளத்திகளாயினவே. (௮)

கந்தாவகன்மொய்ப்புறுகாளைபுயக்
கந்தாலமர்செய்துகலக்குதலிற்
றந்தாவளசேனையிரிப்பறவே
தந்தாவளமுற்றனசாயுறவே. (௯)

வெவ்வாயுவிண்மைந்தன்வெகுண்டொருதோன்
மொய்வாருவில்லைத்தெதிர்மோதுதலாற்
கைவாலதிமெய்தலைகால்கள்கரந்
தவ்வாரணம்வாரணமாகியதே. (௧௦)

கம்பித்தனகாருடல்பெருயிருங்
கும்பித்தனவாயுகுமாரனிவ
னம்பொற்கரபங்கயமள்ளுதலிற்
றும்பிக்குலமாயினதும்பிகளே. (௧௧)

பொன்னாகமணிப்புயன்வெங்கதையான்
முன்னாகமலைத் துமுருக்குதலா
லெந்நாகமுநாகமெனும்படியே
மனனாகவமெங்குமடிந்தனவே. (கஉ)

கோடுங்கரமும்பறியக்குதிகொண்
டோடுங்குருதிப்புனலாடுடல
மூடும்படியாவருமூழ்குதலா
லாடுங்கயமாயினவக்கயமே. (கஉ)

வீசந்தமகைம்முதன்மெய்ம்முழுதுங்
கூசும்படிசிறிசில்முழம்புகளாய்
மூசுங்களபக்குலமொய்ம்பனுடற்
பூசுங்களபக்களிபோன்றனவே. (கங)

கிரியேயெனவந்தெதிர்கிட்டினைபுன்
பொரியேயெனவாணிடைபுக்கனபோ
ரரியேறனையான்வலிமைக்கவர்தங்
கரியேகரியல்லதுகண்டவாய்மார். (கரு)

இவ்வாறுவெகுண்டுவனெற்றுதலுங்
கைவாரணவேலைகலக்கமுறத்
தெவ்வாகியமன்னவந்தேர்களொடும்
வெவ்வாசிகடம்மொடும்வெண்ணிடவே. (கசு)

உடைகின்றமைகண்டுரகத்துவசன்
குடையுங்கொடியுங்குளிர்மாமுரசும்
படையுஞ்சிலதம்பியரும்பலரும்
புடைகொண்டுவரப்போனனவன்மேல். (கஎ)

வீமற்கெதிர்நின்றவன்வில்லறவுஞ்
சேமக்கவசஞ்சிதைவுற்றிடவு
நாமக்கணையேவினனாயகனா
மாமுத்தமதிக்குடைமன்னவனே. (கஅ)

ஆறம்பினிலற்றாவத்துவச
நூறம்பகன்மார்பினுழைந்ததுபின்
வேறம்புதொடுத்திலன்வீமனவன்
மாறம்புதொடுத்தனவ்மற்றிவன்மேல். (கசு)

செங்கக்கொடியற்றணிதோர்சிதைவுற்
றங்கத்தினுழைந்தனவம்புகளுந்
துங்கக்கடகத்திரடோள்புடையா
வெங்கட்குணல்வீமன்வெகுண்டனனே. (உ௦)

நொந்தானிவனென்றுறுதிக்கதிர்வே
லந்தார்முடிமன்னரேகருடன்
லந்தார்பலதம்பியர்மைத்துணருங்
கொந்தார்தொடைவீரகுமாரருமே.

(௨௧)

மலருங்குடைமன்னவர்வந்தமைகண்
டலருங்கொடிவாளாவோனருகே
பலருங்கரிதேர்பரியாளுடனே
சிலரும்புவிபால்திரண்டனரே.

(௨௨)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

எதிர்ந்தார்மன்னரிருதிழுத்துமொருவர்க்கொருவரிடையிடையின்
றதிர்ந்தார்சிறுநாண்பேரொலியாலுடையாவல்லவகிலாண்ட
முதிர்ந்தார்போரிற்றொடுகணைபான்முரட்டேர்அணிந்துமுடிதுணிந்து
முதிர்ந்தார்த்தமுடனிலத்திலுயர்ந்தாராவியுயர்வானில்,

(௨௩)

தாமத்தெரியல்வலம்புரியோன்றடந்தாமரைக்கைத்தனுத்தறியச்
சேமக்கவனப்பவனகதிப்பரிமாநான்குஞ்சிரந்துணிய
மாமொட்டொடிந்துகொடிஞ்சியுடன்மான்றேர்சினையமார்புருவ
நாமக்கணைகள் பலபடவில்லுசைத்தானின்முறைகத்தானே.

(௨௪)

முன் னுளமரிந்தோற்கசன்றான்முனைவெஞ்சரத்தான்மூங்குவித்தான்
பின்னான்மீளப்பிறைக்கணையாற்பிளந்தானவனைப்பெற்றெடுத்தோ
னென்னுவிர்ங்காமெய்நடுங்காவெடுத்தாரணைத்தார்சகுனியும்ப்
பொன்னுர்தடந்தேர்ச்சல்லியனுமுதலாவுள்ளபுரலார்.

(௨௫)

தம்முன்றளர்ந்திலைகண்டுசரியாராஈதுத்தம்பியர்க்
ளெம்முன்பொருதற்கிசைவார்களிசைவீரென்றென்றிகல்குறித்
தெம்முன்செவிகள்செவிடுபடச்சிறுநாணெறிந்துதேர்கடவி
முன்முன்கடித்திர்களைபொழிந்தார்முருந்தன்றெத்தமுகில்போல்வார்.

(௨௬)

வின்மேல்விசையிற்கடும்பாணமேன்மேனிஅத்திவேந்தரைப்பார்த்
தென்மேனினைவென்றவரவர்பேரிதந்துணித்துச்சிலைதுணித்துத்
தன்மேல்வந்ததம்பியரிற்றரியாதுடன்றவைவர்க்கு
மன்மேலெய்தவாளியெனத்தொடுத்தானைத்துவயவாளி.

(௨௭)

சேனாவிந்துசுதக்கணன்பொற்றேர்ப்பிங்கலசன்சலாசந்த
னாவீமவாருவெனுமடல்வாணிருபனாவரையும்
வானுடாளுப்படிவிடுத்தான்வன்பாற்றம்மையவரையுங்
கானுள்கென்றகாவலனைப்போல்வான்வீரக்கூழல்வீமன்.

(௨௮)

ஒருபால்வீமன்சிலைவிசயனொருபாலொருபாலபிமன்னு
வொருபான்குலன்சாதேவனொருபாலொருபாலுரகேச
னொருபாலரக்கன்பாஞ்சாலனொருபாலடலுத்தம்பாணு
வொருபாலுடன்அபொரப்பொரவேயுடைந்ததரசன் பெருஞ்சேனை.

(௨௯)

விண்ணுடருக்காவெஞ்சுமத்திலசுராதிபனாவென்கண்டோன்
மண்ணுளரசர்மகுடசிகாமணியேபோல்வான்மாமரபாற்
பண்ணுர்பஞ்சகதிமான்றேர்ப்பகலோனென்னப்பகதத்த
னெண்ணுர்துரக்கவரும்படையெஞ்சலென்றென்றெதிர்சென்றார். (௩௦)

அலைகால்வெள்ளக்கருங்கடல்போலதிராநின்றவாகவத்தின்
மலைகால்பெற்றுவருவதுபோல்வருதிண்பணக்கைமாமிசையான்
சிலைகால்வளைத்துத்திவாய்வெஞ்சுரங்கொண்டடையார்சிரங்கொண்டான்.
கொலைகால்செங்கட்கரியநிறக்கூற்றன்றனக்குங்கூற்றன்றான். (௩௧)

தாராரோடைத்திலகறுதற்சயிலம்பதினாயிரஞ்சூழ
வாராநின்றமதகயத்தின்வன்போர்வலியுமனவலியும்
சேரார்வணங்கும்பகதத்தன்நின்றோள்வலியுஞ்சிலைவலியும்
பாராநின்றகடோற்கசன்றன்படையின்றளர்வும்பார்த்தானே. (௩௨)
கலிநிலைத்துறை.

ஆயபோதிலாயிரதூறுமதமாவு
மேயதியகாலனையொக்குமேலாளுஞ்
சாயகம்முஞ்சாபமும்யாவுந்தானையா
மாயவேடங்கொண்டவனோடுமலைவுற்றான். (௩௩)

சங்கமூதத்தார்முரசார்ப்பமுழவார்ப்பப்
பொங்கும்பூழியாழிவறக்கும்படிபோதச்
சிங்கங்குன்றிற்செல்வதுபோலச்சிலையோடு
மெங்குந்தானும்வேழமுமாகியெதிர்சென்றான். (௩௪)

மைபோலார்த்துமும்முறைதானமழைசிந்திக்
கைபோன்முட்டிக்கையொடுதத்தங்கால்வீசி
மெய்போல்வெம்போர்செய்தனவீரன்விறல்வேழம்
பொய்போனின்றவருபகதத்தனடிகர்வேழம் (௩௫)

நின்றூர்நின்றபடிகழிதாகநெடிதோடிச்
சென்றூர்கண்டசுந்தரம்யாவுந்தியம்பிற்
கொன்றூர்மற்றக்கொற்றவரயாருங்கொலையுண்டார்
வென்றூரன்றோவீமன்மகன்சேனையில்வீரர். (௩௬)

ஆனவானவாகவமெங்குமானைப்போர்
போனபோனமைந்தர்பிழைப்பீர்போமென்றன்
ஹனமெய்தாவவ்விதைபோனானுயிரோடும்
போனகண்டகாய்கதிரோனும்புறமிட்டான். (௩௭)

பூந்தண்மலைப்பஞ்சவராணைப்போர்வென்று
சேர்ந்தசேர்த்தமன்னவரோடுந்திறலோடுந்
தாந்தம்பர்டிவீடுபுகுந்தார்தனாயாளும்
வேந்தன்னோடும்பாசறைபுக்கான்வீடுமன். (௩௮)

பூண்பாய்மார்பிற்புத்திரர்தம்மைப்பொலிவோடுங்
காண்பாணைவர்க்கண்டிலள்பெற்றகாந்தாரி
சேண்பாலெய்தச்சென்றனரோவென்றிருகண்ணீர்
நூண்பாலாகிச்சோர்தரவுள்ளஞ்சோர்வுற்றாள். (நக)

கொன்னேகுந்திமைந்தரிருக்கக்கொலையுண்டிர்
முன்னேமுன்னுமுன்னமுடிந்ததின்னென்றா
மின்னேயென்னமெய்குலையாமண்மிசைவீழ்ந்தா
ளென்னேபென்னேயென்றிணையாநின்றென்செய்தாள். (நஹ)

வீரூர்கற்பின்மின்னணையாணைவிறன்மைந்த
ரோருமன்றிலேற்றவுமாமன்றென்றாதா
னாருவன்பிற்கண்ணறைமன்னனொருதேவீ
யாருவெள்ளத்துன்புறவன்றேயடிபட்டாள். (சக)

ஆளாய்மாய்ந்தவேந்தரிடந்தோறமுமோசை
கௌவெப்போதேருவமென்றக்கிளர்க்குந்
மீளாவோடிற்றத்திசைவாரோர்மிளிர்சென்னிச்
சூளாமணிபோல்வந்ததுகாலைச்சுடரம்மா. (சஉ)

நான்காம்போர்ச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக செய்யுள் - எஉ.

ஐந்தாம்போர்ச்சருக்கம்

கக

கருமாமுகிற்கோலநெஞ்சத்திருத்துங்கருத்தெய்துமே
லருமாதவன்னுமவன்முத்திதருகைக்குமவனேருந்
தருமாலேமணநாறுதாளானைவண்டேதுதண்ணந்துழாய்
மருமாலேபுனைகின்றதிருமாலையல்லாதுவல்லார்களயார். (க)

வரசுங்கமுந்தாராயுஞ்சின்னமும்பொன்மணிக்காளமு
முரசங்களுந்தந்துபியுமெங்குமெழவிம்மமுழவிம்மவே
கனாசிந்துதினாசிந்துனாசிந்துவினாசிந்துகணமென்னவே
அரசன்பெருஞ்சேனைவெள்ளம்புறப்பட்டதணியாகவே. (உ)

விருதாயிரங்கோடிமுரசாயிரங்கோடிமேன்மேலெழப்
பொருதானையுடன்வந்தனைந்தார்புறந்தந்தபூபாலருங்
கருதாவரக்கன்கொடுத்தானையிறைவன்கடுத்தானையென்
றிருதானையும்போலவெதிரும்ந்தவருமன்னறிருதானையும். (ந)

அரக்கர்க்குமுதல்வானளித்தோருமெமரின்னுமவர்போலுமைத்
துரக்கைக்குரின்னேனெனத்தெவ்வர்தம்மோடுசொல்லிற்றெனக்
குரர்க்குக்கொடித்தேரின்மிசையோடிவிசையோடுகத்தாடவே
புரக்கைக்குரின்னோனுடன்செங்கண்விசையன்புறப்பட்டன. (ச)

அரனின் தனன்போலவவனின்றதேரோத்தவணிதேர்மிசைப்
பொரநின்றமதிமைந்தனெடுசென்றுமுனைநின்றபொரவெண்ணியே
சரநின்றருளிசரபவிசயன்றனைக்கொண்டசங்கங்குறித்
துரநின்றவவனெஞ்சடைப்பாகன்மான்றேருகைத்தாரவே. (௫)

ஊர்கின்றதேரோடியுயர்கங்கைமகனின்றவொருதேருடன்
சேர்கின்றவெல்லைக்கலிங்கேசர்முதலானதெம்மன்னர்பொய்
நேர்கின்றவிசயன்றனுடன்மோதியவனேவுநெடுவாளிபட்ட
டர்கின்றபுணவாய்ல்வார்கின்றசெந்நீரினிடையுழ்கினார் (௬)

செல்லுங்கலிங்கேசரலையுண்டநிலைகண்டுசிலனென்றுபார்
சொல்லும்பெருஞ்செமமல்பல்லுங்களவன்மேறெழுதித்தேவினுள்
கொல்லுங்கொடும்பாணமவையந்துவிசயன்கொதித்தேவினுள்
வில்லுந்தன்வின்னொணும்விறலம்புமுடனந்துவிடைகொள்ளவே. (௭)

இவர்கொண்டசெற்றத்தொடிவ்வாறுபொர்செய்யவிகல்வீமனைப்
பவர்கொண்டநெடுவேலைபோல்வந்துமொய்த்தார்கள்பலமன்னருங்
கவர்கொண்டமுனைவாளியவார்மாற்புதோறுங்கழன்றோடவே
தவர்கொண்டசெற்றமுன்னளகேசனமர்வென்றதனியாண்மையான். (௮)

துச்சாதனன்றம்பிமார்மைந்தர்மந்துஞ்சகுனிசல்லிய
னெச்சாபமுடிமன்னரும்பின்னருந்துன்னியெதிர்த்தேரினா
ரச்சாபமொன்றாலுமன்றவ்வவர்க்கம்பநேகந்தொடுத்த
துச்சாசனஞ்சொல்லநின்றனுவவடன்மன்னருடனோடவே. (௯)

செருத்துப்புடைத்தோடிவருதம்பியர்க்கண்டுசெற்றத்துடன்
கருத்துப்புடைத்துட்கலங்கிக்கடைக்கண்கள்கனல்காலவே
மருத்துத்தருங்காளைநின்றானையின்ருவிமலைவேனெனா
வுருத்துத்தடந்தேரின்யிசைவந்தடுததானுரக்கேதனன். (௧௦)

பேராதநிலைநின்றவன்போடுசாபம்பிடித்தெங்கணுஞ்
சேராதவயவாளியீரைந்துசேரத்தொகுத்தேவினா
னாராவமுடனிட்டகவசம்பிளந்தோடியாணமைக்கெலாம்
வீராபிடுகஞ்செய்வயலீமனகன்மார்பின்மிகமுழங்கவே. (௧௧)

சாமந்தொறுஞ்சென்றுநடமாடுகமுலையனெதிராய்வருங்
காமன்றனுடன்மேல்விழித்திட்டருதலிற்கனற்கண்ணெனத்
தாமம்புனைந்தாரமணநாஅமார்பத்தடந்தோயவே
வீமன்றெழுத்தொனொருதிரம்புபார்முன்னன்மிடல்சாயவே. (௧௨)

கலிவிருத்தம்.

ஓரம்பினுனைந்தேழுலகுடையானமரவே
வீரம்புனைவீமன்குனிவில்லோடெதிர்திருக்கப்
பேரம்பரவுலகாள்பவர்புகழ்பூரிசவாவர
தீரம்புதொடுத்தானொருதேர்மேலினனிவன்மேல். (௧௩)

இவனான்மையெமதியாதெதிரொய்தானெனவெய்திற்
பவனாகதிபெறுதேரினனனிபுத்தியிளவ
லவனாருயிர்சீவரவேனெனவப்பொன்றுதொடுத்தான்
றவனான்மறைதெரிபுரிசவாவுஞ்சரம்விட்டான். (கச)

எனந்துயர்வரைமார்பினிருவேர்களுமொருவோர்
காணற்றொழிலரிதாமுறைகடிதிற்கணைதொடவே
நாணற்றனவெஞ்சாபமுநடுவற்றனவெனினுங்
கோணற்றனபுகல்வாநொருகுறையற்றதவர்க்கே. (கரு)

ஒருகேடகவுனாதேறினருளமேயெனவமரிற்
பொருகேடகநடவுங்கனபொற்றேர்மிசையிழியா
முருகேடகவித்தார்மார்பினர்முனைவாளமிரண்டோ
டிருகேடகமிருகையினுமிருவோருமெடுத்தார். (கசு)

படிவாயுடுபதியுந்தின்பதியும்பொருதெனவே
தொடிவார்கரதலமொன்றியதுதொலிடைமறையா
வடிவாண்முனையசையாவிசைவருசாரிகள்பயிலா
விடிவாய்முகிலதிராவெதிருதிர்சீறினரிப்பால். (கௌ)

தோலாதடலொடுசீறினதூரகத்தொடுதூரக
மேலாளொடுமேலாள்வரிவில்லாளொடுவில்லா
ளேலாமுடியரசோடரசிரதத்துடனிரதங்
காலாளொடுகாலாண்மதகரிமாவொடுகரிமா. (கஅ)

நீடுங்கடகரியின்கரகிரையற்றனநதியா
யோடுங்கருதியின்வாளைகளெனவோடினவொருசார்
கோடுஞ்சிலையம்பிற்றலையியுண்டனகுறைநின்
றாடுந்தொறுமுடனாடுவவலகைக்குலமொருசார். (கக)

கோல்கொண்டவைசிலைகொண்டவைவாஸ்கொண்டவைகடர்வாய்
வேல்கொண்டவையவைதம்முடன்விழுகைத்தலமொருசார்
கால்கொண்டுகுசெந்நீர்விரிகளமோககனமதா
மால்கொண்டகரிக்கேரடிளமதியாவனவொருசார். (உ௦)

முந்நீர்தருபவளங்கொடுமுன்னஞ்சமைவனபோற்
செந்நீரின்மிதந்தோடுவதேராழிகளொருபா
னன்னீர்மழபொழிசெம்புனனதிவாய்வருதுணாபோ
லந்தீரிடைபுகுமுனைகளலைபாய்வனவொருசார். (உ௧)

வையாரில்கணைதோமரம்வாஸ்கப்பணமுதலாங்
கையாயுதமுமுசுந்துளைவழிசெம்புனல்கால
மெய்யாயிரவிதமாய்விழுவெம்பேரரிஷ்டயிருபத்
தையாயிரமுடிமன்னவரகல்வானமடைந்தார். (உ௨)

இவ்வாறு முனைந்தாருயிரிஞ்சேனையும்டிய
மைவானுலகிடமற்றதுவயவீரர்நெருக்கா
லவவானவந்தமதாலயம்வலம்வந்தவருக்கன்
செவ்வானுமுகுடபால்வரையிடமென்றதுசேர்ந்தான். (௨௩)

எப்போதும்போரினிலிதயங்கனிகூர்வார்
கைப்போதுறுபடைசெம்புனல்கடலுண்டதுகால்வா
ரொப்போதுதலரிதாயிருதிமன்னருமொருவா
வப்போதனிகத்தோடுமகன்பாசறைபுக்கார். (௨௪)

இரவென்றிருள்கெழுநஞ்சினிளந்திங்களெயிற்றோ
ரரவுண்டதுதான்மீளவுமிழந்தோனெனவருக்க
னூரவுங்குடதிகைசீனிற்வுததிக்குளொளித்தோன்
விரவுங்குணதிகைவேலையின்மிசைவந்துகிளர்ந்தான். (௨௫)

ஐந்தாம்போர்ச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக செய்யுள் - ௬௭.

ஆறாம்போர்ச்சருக்கம்.

இதுவுமது.

கோயிலாளுடையபைங்கொண்டலார்கண்டுயில்
பாயலாய்வாழநீபாக்கியஞ்செய்ததென்
றீயலாதுவமைவேறில்லெனத்தீயநின்
வாயெலாநஞ்சுகால்வாளெயிற்றுரகமே. (௧)

பயிலும்வெம்பாசறைப்பாண்டவனாவருந்
துயிலுணர்ந்தணிபசுந்துளபமாலடிபணிந்
தயிலுநஞ்சினையபோரடுகளங்குறுகினார்
சயிலவெங்கடகரித்தானையுந்தாமுமே. (௨)

பகுத்தபல்லணிகளின்பான்மையக்குரோணியான்
மிகுத்தவெஞ்சேனையாம்பெள்ளநீர்வேலையை
தொகுத்துவண்டிமிர்தொடைத்துருபதன்றிருமகன்
வகுத்தனன்புறமிடாமகரமாவியுக்கமே. (௩)

போகமுந்தருமேயானமெய்ப்புனிதனு
நாகவெங்கொடியுடைநாயகக்குரிசிலும்
வேகவெம்படையுடைவேந்தருஞ்சேனையு
மாகவங்குறுகினாரீரவம்பெருகவே. (௪)

பொருஞ்சமங்கருதியாள்புரவிதேர்போதகந்
தெறிந்துகொண்டிருதிகையினுஞ்செல்லவே
பெருஞ்சனந்தன்னையப்பீடுடைவீடுமன்
கரிஞ்சமென்றுள்ளபேர்வியுக்கமுங்கட்டினான். (௫)

இத்திரன்முதலியவிமையவர்தங்களா
லந்தரமிடனறவரவுளைந்தலமர
வந்துவந்திருபெரும்படைஞருமாறுபட்
பெந்தினர்முந்தினரொட்டினர்முட்டினர்.

(௬)

பரவிநால்விதவயப்படைஞருஞ்சூழுவா
இரவிநான்வெம்பகையிருளினுக்கென்றுதன்
புரவிநான்மறையெனப்பூண்டதேர்தூண்டினான்
விரவினான்மீன்மேல்விழ்கையாசிரியனே.

(௭)

சிலைவரம்பெறுதலிற்றேசிகன்சீறுவு
நிலைபெறம்புகழினுனஞ்சினஞ்சலிசெயா
மலையினும்பெரியதேர்வலவனும்புரவியும்
தலையறும்படிசுரந்தனுவனைத்துதையினான்.

(௮)

சூழிவெங்கசுரததூரகதநிருபனா
வீழ்வெங்கனைகளான்மெய்துளைத்தளவிலே
தாழநின்றிலனெழிற்சல்லியன்றன்றெனே
தோழவின்மறர்செய்கென்றெருநிசைத்தோன்றினான்.

(௯)

வல்லைவெஞ்சமர்செயவல்லைவருகென
வில்லையுந்துணிசெய்துவெல்லவந்தவனையுந்
தோல்லைவெங்கரியெனத்தேரொடுந்தோண்மடித்
தெல்லையம்புவியின்மேலெற்றினான்மீமனே.

(௧௦)

சல்லியன்றன்பெருஞ்சலிவுகண்டங்கையி
னெல்லியங்கனியெனநேரலாருயிரொனப்
பல்லி! ஈகளுமெழப்பார்தளம்பொற்கொடி
யல்லியந்தெரியலானங்குவந்தனுங்கினான்.

(௧௧)

வெம்புயவீமன்மேல்வில்வனைத்தாயிர
மம்புகண்மாரிபோலார்த்தெழுவீசினார்
தும்பையந்தார்முடிச்சூழ்படைமன்னருந்
தம்பியர்யாவருமாமனுந்தானுமே.

(௧௨)

தோன்றரித்துவசனுஞ்சோகயில்பாகனார்
வான்றடந்தேரொடும்வருகெனச்சென்றெதி
ருன்றினான்மைந்தருமிளைஞருமுயினாயே
போன்றமைத்துனரும்வாணிருபரும்புடைவர.

(௧௩)

நின்றிருசேனையுநேர்படவேலினும்
வன்றிறல்வில்லினும்வாளினுமலைவுறக்
குன்றனதோளினிருவருங்கொக்கரித்
தொன்றினார்வில்வனைத்தொருவருக்கொருவரே.

(௧௪)

அவனுமப்பிவனுரத்தழகுறவெழுதின
 னிவனுமப்பவன்மணித்தோளின்மேலெழுதின
 புவனமெங்கணுமிகப்பொறியெழப்போர்செய்தார்
 பவனனுங்கனலியுடிகொணும்பரிசினார்.

(௪௫)

வரத்தின்முன்பெறுகதைவன்மையும்வின்மையுஞ்
 சிரத்தினின்றெண்ணவோர்பேர்பெறுஞ்சேவகன்
 சரத்தினுங்கடுதேர்ச்சரப்பகேதனையன்
 ஁ரத்திள்வெங்கணைகள்பட்டுருவவில்லுதையினான்.

(௪௬)

தான்விடுங்கணைகளிற்றம்பியர்தம்மையுந்
 தேன்விடுந்தெரியலானெய்துபுண்செய்துபின்
 னான்விடுமபடிதுளைத்துருவுபல்கழியால்
 வான்விடும்பேரையும்வானிலுய்த்தனனரோ.

(௪௭)

வாவருங்கவனமாக்கடுதேர்வலவர்போ
 யேவருஞ்சிலைகள்போயிருபுயவலிமைபோ
 யாவரும்பண்டுதாமிடுபுறமிட்டனர்
 தேவருங்கண்டவந்தலர்மழைசிந்தினார்.

(௪௮)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.
 ஏயவரிசிலைவீமனெடுபொருபேரினெனைவரும்வென்னிட
 மேயவிழியிலையாயபதிதருவீர்பலரும்விகன்னு
 மாயமுதிர்சினமுளவினாவுடன்மீளவரவபிமன்னுவந்
 ஁யவரிசிலைவாளிகொடுத்தேர்கொடவனெதிர்துன்னினான்.

(௪௯)

மானவபிமனுளுநவிகனைவாளிபலபலவேவமே
 லானவிரதமுமாவும்வலவனுமாழிகளுமுடனற்றபின்
 றானவிரதமுமால்விசையொடுத்தியிருகுறுசித்திர
 சேனனெனுமினையோனதணிபெறுதேரின்மிசைகடிதேறினான்.

(௫௦)

மற்றையினாருருமைத்துன்னுமதமத்தகயபகதத்தனுஞ்
 செற்றவிகனனுமுற்றுமிவனெடுசெற்றியமர்பொருகிறினார்
 வெற்றியபிமனும்விற்கையுடனவர்விட்டகணைகள்விலக்கிமார்
 பெற்றுக்கணையனைவர்க்குமவரவொய்த்துவிழவிழமொத்தினான்.

(௫௧)

நெடியவரிசிலைநீமிரமுறைமுறைநெடியவிகையுடன்விசியுநா
 ணிடியுமுசிலைவகிலவெனிமுகடியியவதிர்பெருநகையுடன்
 கொடியவிகனைமடியவவனுடல்கொடியகுடருகுருகிரீர்
 வடியவிருபுயமெடியவுகையினன்வடியகணையொருநொடியிலே.

(௫௨)

மன்னர்மணிமுடிமன்னுகணைகழன்மன்னனிளவல்விகன்னனை
 முன்னருறுகணைபின்னர்விழவிழமுன்னரமர்பொரமுன்னினான்
 பொன்னசலகிரன்னபுயவபிமன்னுவொருவனுமின்னுநா
 மென்னவமர்பொரவின்னரனுசுவதென்னவெருவினர்துன்னலார்.

(௫௩)

அன்றையமரினிலொன்றுபடவவரங்கமயர்வுறுபங்கமே
தென்றுமொழிவதுதந்தமணையுறவெந்தநிருபருமுந்தினார்
வென்றுபொருமுன்கின்றவபிமணைவிஞ்சுமுவகைகொணஞ்சுடன்
சென்றுதழுவினரிந்துவரவெழுசிந்துவெனமகிழ்தந்தைமார். (உச)

கோடுமுதலொடுவாளிகளினிறவீழ்வபலகடகுஞ்சரங்
காடுபடுதுளவோன்முன்வரவிகஞ்சன்மழகளிறொக்குமா
லேரெடுகுருதியினாடுவடிவொருபாதிபுதைதருமோடைமா
நீடுமுதலையின்வாயின்வலிபடுநீலகிரியைநிகர்க்குமால். 1' (உரு)

மாலுமதகடசாலதுதலுமருப்புமொருகையும்வதனமுந்
தோலுமொழியவுளானதசைபலபேய்கணுகர்தருதும்பிமா
நாலுமறைகளுமோலமெனவகல்வானமெனமுமுருானமே
போலுமெனவொளிர்மேனியுடையுவர்போர்வையுரியதன்போலுமே. (உச)

சேனையிபமுகமற்றுவீழ்வனசென்றுதிசைவழிகவ்வின்
போனவயவர்கள்படைகொடெகிரொதிர்பூசல்புரியிருபுதமுஞ்
சோனமழைமுகில்வாகன்முதலசுரோசர்தொழுதுதுதிக்கவே
யாணைமுகவசுரோசனுடனமாராடுமுதல்வனையொக்குமே. (உ௪)

இனையமணுகினன்விசயன்மதலையையின்றையமரினியுங்களுக்
கமையுமெனமுதலணிகமடையவுமணியுமவணிபர்நால்வருந்
தமையனெடுதம்பதியினணுகினர்தங்கவிராவொடுகங்குல்பேய்ச்
சிமையமணுகினன்மீளநனியிருள்சிறையவுதயதிவாகான். (உ௫)

ஆறும்பேர்ச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆசெய்யுள் - ௧௨௫.

கூர்மபுராணம்.

திருமால்கொண்டருளிய கூர்மமூர்த்தத்தினதுதூல். புராணம் பழமை. இது பண்டிள்ளவரலாற்றின்மேல் பண்பாகுபெயரும், இவ்வரலாறு தான மாகிய தூல்மேல்நின்றலின் தானியாகுபெயருமாய்நின்றலால் இரும்பியாகு பெயர்;—ஆகவே இத்தொடர் செய்யுட்கிழமையென்னும் பொருட்பிரிதின் கிழமைப்பொருளில்வந்த ஆறும்வேற்றுமைத்தொகைநிலைத்தொடராய் நூற் குக்காரணக்குறியாய்வந்தது. கூர்மபுராணம் நிலைமொழி வருமொழி வட சொற்களாதலால் இயல்புபுணர்ச்சி. “கடலகமுழுதும் பொதிந்த பேழ்வயி ற்றுக்கடவுண்மோட்டாமை யெம்பெருமான் - வடமொழிதொகுத்த தெய்வ மாக்கதையை” என இந்நூலில்வருதல்காண்க. பண்டிள்ளவரலாறுகள் உல கத்தின் தோற்றமும், உலகத்தினொடுக்கமும் மன்வந்தரமும் முனிவர்களர சர்கன்மரபும் சரித்திரமுமாம். இவ்வைந்துமே பதினெண்புராணங்களுக் கும் இலக்கணங்களாதலால் அவற்றுள் ஒன்றாகிய இக்கூர்மபுராணத்திற்கும் இவையே இலக்கணங்களாகக்கொள்க. “தோற்றமுலகமீண்டொடுக்கறுக டர்மன்வந்தரமுனிவர், ஆற்றலரசர்மர்பவர்தஞ்சரிதமென்னுமோனாந் தும், சாற்றும்புராணவிலக்கணமென்றறிஞருணாப்பர்” எனவும் “பிரமநற்பதும் வைணவஞ்சைவம் பேருலகேத்துபாகவதம், அருமறைதெளித்த பௌடிகம் நாரதிய மார்க்கண்ட மாக்கிரேயம், கருதருமபொருள்சேர் பிரமகைவர்த்த மிலிங்கநல்லவராகமெய்க்கார்தம், மருவுவாமனஞ்சொற் கூர்மநீண்மச்சுங் கா ருடஞ்சிறந்தவாயவியம்” எனவும் ஐந்திலக்கணங்களுக்கும் பதினெண்புரா ணங்களுக்கும் இந்நூலுள்வருதல்காண்க. இது கவியாற்செய்யப்படுதலிற் காவியமன்றோவெனின்; காவியமெனல் பொதுவகையாயினும் வேதத்தின் சாரமே பதினெண்புராணமாதலால் புராணமெனல் சிறப்புவுகையாலென க்கொள்க.

காப்பு. *

(இ-ள்.) வெள் நிலா கற்றை கான்று-வெள்ளியநிலவின் பெருக்கைவீசி, விளங்கும் ஓர் பிறை கோடு இன்றி-விளங்காநின்ற ஒரு இளம்பிறையையொ த்தகொம்பில்லாமல், எண்ணில்-நினைக்கில், ஓர்பாகம்-ஒருபாகமானது, கூந்த ல் பிடி. என-மத்தகத்தினீண்ட மயிரையுடைய பெண்யானையைப்போல், இ ருந்த ஆற்றால் - இருந்ததன்மையால், பெண் ஒரு பாகம் வைத்த - உமாதே வியாரா யொருபாகத்தில்தைத்தருளிய, பிஞ்சுகன் உருவுகாட்டிம் - (தமது) பிதாவாகிய சிவபெருமான் திருவுருத்தோற்றத்தை அடியார்க்குக்காட்டியரு ளும், அண்ணல் அம் களில்லயானை - பெருமையையுடைய அழகிய மதச்செ ருக்கிளையுடைய தல்லமூத்தபிள்ளையாரது, அடிமலர் சென்னி வைப்பாம். திருவடித்தாமரையை எமது சிரத்தின்மேற்குவிடாம்.

ஒர்பால் பெண்யானை யிலக்கணமுடைமையால் பிறைக்கோடின்றிக் கூந்தற்பிடியென விருந்தவூற்றால் எனவும், சிவபெருமான் இலக்கணமுற்றும் தாம் வாய்த்திருத்தலால் பிஞ்சுகன் உருவுகாட்டுமெனவுக்கூறினார்.

பூருவகாண்டம்.

முன்னுள்ள பெரும்பாகமென விரிதலால் இடவேறுபாட்டின்மேனின்ற இடைச்சொற்றொடரெனக்கொள்க. இரண்டும் வடசொற்களாதலால் “இடையுரிவடசொலி னியம்பியகொளாதவும்” என்றவிதியால்வந்த இயல்பு புணர்ச்சி.

இருபத்துமூன்றாவது.

இராவணன்வதை யத்தியாயம்.

அத்தியாயம் சிறுபாகம். இராவணனைவதைத்தலையுணர்த்திய சிறுபாக மெனவிரிதலால் மூன்றுசொல் இரண்டிசந்தியாக்கி, முன்னது அழிக்கப்படு பொருளில்வந்த இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடரும், பின்னது இயற்றப்படுபொருளில்வந்த உருபும் பயனுந்தொக்க இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடருமாகக்கொள்க. இராவணன் யாராயுமழச்செய்பவன் எனக்கூறுவர். இப்புராணத்தில் கயிலையின்கீழ்கப்பட்டு ஆயிரவருடம் அழுதலால் இராவணன் எனச் சிவபெருமான் பெயர்த்தந்தருளினார் எனக்கூறுதலால் இக்காரணம்பற்றிவந்ததெனக்கொள்க. அதனைப் பின்னர்க்காண்க.

1. (இ-ள்.) அள்ளல் கரும் சேறு இடை - அள்ளலாகிய கரியசேற்றினிடத்தில், பெடை ஓடி அலவன் ஆடும் சிறு குழியை - பெண் ஞண்டோடு ஆண் ஞண்டுகலந்து விளையாடும் சிறியகுழியினை, கள் வாய் உயிர்க்கும், - மதுவினை த்தமதுவாயாற் கொப்புளித்துமிடும், நறும் புன்னை தாது - நறுமணங் கமழும் புன்னைமலரின் மகரந்தங்கள், தூர்க்கும் கடல் கனா வாய் - தூர்க்காநின்ற கடலின்கனாயினிடத்து, வள்ளல் - இராமமூர்த்தியானவர், கடல் அம் தானை ஓடும் - கடல்போல அளவின்றிப் பரந்த அழகிய எழுபதுவெள்ளவா நரசேனையோடும், இறுத்தல் கேட்டு - இடையறாது வசித்தலைக் கேள்வியுற்று, வல் அரக்கன் - வலிமையிக்க இராவணனானவன், தெள்ளும் மறை தூல் துறை போய - வடித்தெடுத்த வேதனாவின் வழியே சென்ற, தேர்ச்சி துணைவர் ஓடும் - ஆராய்ச்சியையுடைய பெரியோர் முதலிய மந்திரிகளோடும், தேர்த்தான் - (இனிகமுஞ்செய்கியை) ஆராய்த்தான்.

பெரியோர் - மாலியவான் முதலாயினோர். மந்திரிகள் - மகோதரன்முதலியோர். அள்ளல் - அள்ளுதலாகிய பொருள்மேல்நிற்றலால் தொழிற்பெயர் இது குழம்பாகிய பொருள்மேல் தொழிலாகுபெயரும், அது உவமையாகுபெயராய்ச் சேற்றின்மேலும் நிற்றலால் இருமடியாகுபெயர். கருஞ்சேறு என்றது பழையசேறுதலால் அள்ளற்கருஞ்சேறு என்ற தொடர்பினமொழியை விசேடித்துவந்த இருபெயரொட்டிப் பண்புத் தொகை நிலைத்தொடர்.

புண்ணை மலராகிய சினைப்பொருள்மேல் நின்றலால் முதலாகுபெயர். உயிர்க்கும் எதிர்காலப்பெயமொச்சம், இது புண்ணை யென்னும் வினைமுதற் பொருள் கொண்டது உயிர்பகுதி, ரு சாரியை, ககரத்தோற்றமும் உகரக்கேடும்சந்தி, உம் எச்சவிகுதி. நெய்தல் நிலமாதலால் புண்ணைமரங்களின் மிகுதியைக்கூறுதலின்மிகுதி நவீந்தியணி.

(க)

2. (இ-ள்.) அன்னகாலை - அக்காலையில், வீடணன் - விபீஷணர், போர் அரக்கர் கோமான் முகம் நோக்கி - போர்த்தொழிலை யுடைய இராக்கதர்களுக்கு அரசனாகிய இராவணனுடைய முகத்தைப்பார்த்து, கன்னி கற்பின் உரு அமைந்த - அழியாத கற்பே ஒருருக்கொண்டெவந்தா லொத்த, கமலம் தடம் கண் சானகியை - தாமமாமலர்போன்ற பரந்ததன்களையுடைய சீதா பிராட்டியை, இன்னே விடுதல் - இப்பொழுதே சிறையினின்றும் விடுதல், நெறி எனலும் - (நாம் உயிருய்யும்) வகையென்கூற, இலங்கை வேந்தன் - இலங்கைக்கரசனாகிய அவ்விராவணன், முனிந்து உரைப்ப - கோபித்துப் பழித்துக்கூறுதலால், மின்னு நகு வேல் வீடணன் - மின்னலைப்போலும்விளங்கும் வேலையேந்திய அவ்விபீஷணர், போந்து - அவ்வாலோசனைச்சபையினின்றும் சென்று, இராமன் உழையில் - இராமமூர்த்தியினிடத்து, மேயினான் - (தமது மந்திரிகளோடு) அடைக்கலமடைந்தார்.

மந்திரிகளாவார் அநிலன், அநிலன், அரன், சம்பாதி. வீடணன்-விபீஷணன் என்னும் வடமொழியின்திரிபு. பார்ப்போர்க்குப் பயங்கராஞ் செய்யுந்தோற்றமுடையவன். சானகி - சனகன்புத்திரி சானகி, இது தத்திதாந்தபதம். அன்ன அகரச்சுட்டின்புத்திரிபு. அந்த என்றும்போல மருஉ எனினும் அஃமயம். இனி காலப்பொருள்மேல் நின்ற இடைச்சொல் ஈறுதொக்கு இன்னென நின்றது. எனலும் இடைச்சொல்லடியாகப் பிறந்த வினையெச்சம் என் இடைச்சொற்பகுதி, அல் சாரியை, உம் எச்சவிகுதி. இது நிகழ்காலத்தின்மேலின்று, முனிந்து என்னும் பிறவினைமுதல் இறந்தகால வினையெச்சத்தின் முதனிலைகொண்டது. முனி பகுதி, ந் சந்தி, த் இடைநிலை, உ எச்சவிகுதி. உரைப்ப காரணப்பொருள்மேல் நின்றலால் இறந்தகாலவினையெச்சம் உரைபகுதி, பகரமெய்விரித்தல் விகாரம், பகரமெய்ச்சந்தி, அ எச்சவிகுதி. போந்து இறந்தகாலவினையெச்சம் போ பகுதி. மேயினான் மே பகுதி, ய் சந்தி, இன் இறந்தகால விடைநிலை, ஆன் முற்றுவிருதி, பகுதியல்லாதன இடைச்சொற்களாதலால் யகரந்தோன்றியது. விபீஷணன் இராமனிடத்தில் அடைக்கலம் அடைந்தான் என்பது “கரங்கண்மீச்சுமந்துசெல்லுங் கதிர்மணிமுடியன்கல்லும், மரங்களுமுருகநோக்குங்காதலான்கருணைவள்ளல், இரங்கின னோக்குந்தோறு மிருகிலத்திறைஞ்சுகின்றான், வரங்களின்வாரியன்னதாளிணைவந்துவீழ்ந்தான்” எனக்கம்பராமாயணத்தில் வருதல்காண்க. (உ)

3. (இ-ள்.) கல்லும் கரும் கண் பெண் ஆக - கருங்கற்பாறையும் கரியகண்களையுடைய ஓர்பெண்ணை, நடந்த கழல் கமலம் காலோன் - சென்ற வீரகண்டைகட்டிய தாமமாமலர்போன்ற பாதங்களையுடைய இராமமூர்த்தி, மல் ஆர் தடம் தோள் வீடணனை - மற்போர் நிறைந்த உயர்ந்ததோளையுடைய விபீஷணனை, மதி தூல் துறை போம் மாருதி தன் - அறிவுதூலின்வழியேசென்ற அனுமனுடைய, சொல்லால் தேறி - உறுதிச் சொல்லால் (அவர்செய்தி

யைத்) தெளிந்து, இலங்கை நகர்க்கு இறை நீ என்ன - இனி இலங்கைநகரத் திற்கு அரசன் நீயேயென்று, சுடர் பரப்பி - கிரணத்தைவீசி, எல்லோன் போல - சூரியனைப்போல, இருள் துருவும் - இருளையோட்டும், எரி மா மவு லி சூட்டினான் - விளக்கம் அமைந்த பெரியகிரீடத்தைச் சூட்டினார்.

கருங்கற்பாறையாகக் கிடந்த அகலிகைசாபத்தைப் போக்கினமையால் கருங்கட் பெண்ணை நட்டதென்றார். இறைநடுநிற்றல் அதுதொழிலாகுபெய ரா யரசன்மேல்நின்றது. இறு பகுதி, உகரக்கேடுசந்தி, ஐ தொழிற்பெயர் வி குதி. அருவல் தேடிதல். ஒட்டிதல் உரியபொருளாதல் அருவல் என, ஒப்பு டைப்பொருள்மேல்தந்து கூறியது குணவணி. துருவும் என்னும் எதிர்காலப் பெயரொச்சம் மவுலி யென்னும் வினைமுதற்பொருள்கொண்டது அருவுபகுதி மருத்தின்புத்திரன் மாருதி, இது தத்திதாந்தபதம். (ங.)

4. (இ-ள்.) உரவு திரை நீர் கடல் அடைப்பான் - பெரிய அலையையுடைய நீர்மயமாகிய கடலில் சேதுபந்தஞ்செய்ய, வருணன் பழிச்சி - வருணனைத் துதித்து, உயர் கரையின் - உயர்ந்த கடற்கரையின்கண், விரியும் தருப்பை ச யனத்தில் மேவி - பரப்பிய தர்ப்பாசனத்திலிருந்து, ஓர் ஏழ் நாள் நோற்ப- ஏழுநாள் தவஞ்செய்யவும், வருணன் போதந் திலன் ஆக - அவ்வருணன் வ ராதிருக்க, வெருண்டு - இராமமூர்த்தி கோபித்து, வரி வெம் சிலையின்ஒடும்- கட்டமைந்த கொடியவிலிலோடும், புருவம் சிலை கால் குனித்திடலும்-தமது புருவமாகிய வில்லின்காலையும் வளைக்க, ஓர் ஏழ் புணரியும் புகைந்த - எழுக டலும் கோபத்திப்பற்றிப் புகைந்தன.

திரை வினைமுதற்பொருளில்வந்த, இகரவினையொடு புணர்ந்து குன்றி யதொழிற்பெயர். அடைப்பான் எதிர்காலவினையெச்சம் அடை பகுதி, பகர மெய் சந்தி, பான் எச்சவினையுதி. பழிச்சி, மேவி, வெருண்டு இறந்தகாலவினை யெச்சங்கள் பழிச்சு, மேவு, வெகுள் பகுதிகள். நோற்ப சிகழ்கால வினையெ ச்சம் நோன்மைபகுதி, ஈறுகெடுத்தலும் லகரம் தகரமாகத்திரிதலும் சந்தி, பகாமெய்விரித்தல் விகாரம், அ எச்சவினையுதி. புருவத்தை வில்லாக உருவகஞ் செய்து வெஞ்சிலையொடு கூட்டிக் குனித்திடலும் என்றமையால் இதுசமு ச்சயவணி. போதந்திலன்போ என்னு முதனிலைத்தனி வினைப்பெயர் தன்னை வினைப்படுத்தவந்த தா என்னும் வினைப்பகுதியொடு கூ-டி ஒருசொற்றன்மை ப்பட்டிருநின்ற போதா வினைப்பகுதி, முதல் குறுகல் விகாரம், நகரமெய் சந் தி, தகரமெய் இடைநிலை, இல் எதிர்மறையுருபு, அனைத்தும் ஒருபகுதி, அன் லிகுதி. நிகழ்காலத்தில் போதருகின்றிலன் எனவரும். ஆக என்பது எச்சப் பொருளைத்தரும் இடைச்சொல்லாதலால் போதந்திலன் என்னும் வினைமுற் றை எச்சப்பொருளாக்கியதெனவறிக. ஒதுத்தல் தொழிற்பெயர் ஒதுபகுதி “ஊழிசென்றதுமொப்பதாமொருபகலவையோர், ஏழுசென்றவந்திலனெ றிகடற்கிறைவன்” எனக் கம்பராமாயணத்தில் வருதல்காண்க. (ச.)

5. (இ-ள்.) கரை கொன்று இரங்கு கடல் புகைய - கரையொடு மோதி யொலிக்குங் கடல் புகைந்தெழ, வருணன் வெருவி - வருணன் அஞ்சிவந்து, காகுத்தன் வினா மென் கமலம் தாள் பணிந்து - இராமமூர்த்தியினது வாச மிக்க மெல்லிய தாமரைமலர்போன்ற திருவடிபையவணங்கி, வேலை அடைப்

பான் உரைத்து ஏக - சமுத்திரத்திற் சேதுபந்தஞ் செய்யச்சொல்லிப்போக, செரு ஏக்கறவு அற்று உயர் திணி தோள் - போர்த்தொழில்ந் ஞாநாயர்ந்த திண்ணியதோளையுடைய, செம்மல் நளனூல் - பெருமையமெந்த வாகாத்தச் சனூல், அணை கட்டி - சேதுபந்தஞ்செய்து, பரிதி மான் தேர் எதிர் தடுக்கும் - சூரியனுடைய குதிரைபூண்ட தேரை எதிரோடுத்துயர்ந்த, சுவேத வரையின் பால் இறுத்தான் - (சிகரத்தையுடைய) சுவேதமலையின் பக்கத்தில் வசித்திருந்தார்.

சகூமரபில்வந்தவன் காகுத்தன், இது தத்திதார்த்தப்தம். வெருவி' இறந்தகாலவினையெச்சம் வெருவுபகுதி. ஏக்கறவு தொழிற்பெயர் ஏக்கறுபகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, உ. தொழிற்பெயர் விசுதி, வகரமெய்சந்தி “உடையார் முன்னிலார்போலேக்கற்றும்” என்னும்திருக்குறட்டுப் பரிமேலழகருநாயிற் காண்க. இறுத்தான் உயர்திணை யாண்பாற்படர்க்கை வினைமுற்று இறுபகுதி, த் சந்தி, த் இறந்தகாலவிடைநிலை, ஆன் ஆண்பால்விசுதி. பரிதிமண்டலத்திற்கும் சுவேதமலைக்குந் தொடர்புகுறினமையால் தொடர்புயர்வு நவீர்சியணி “நவையறுமுலகிற்கெல்லாநாயகநீயேதீநிற், கவையரின்சரணமல்லாந் பிறிதொன்றுகண்டதுண்டோ” எனக்கம்பராமாயணத்தில் வருதல்காண்க.

6. (இ-ள்.) இறுத்த தானை இடை புகுந்த-அங்குவசித்த எழுபதுவாநரசேனை வெள்ளத்தினடுவில் தமது உருவொளித்துவந்த, சுகசாரணரை எதிர் பற்றி - சுகன் சாரணனென்னும் துதுவரை எதிர்ந்து பிடித்து, கழல் செறித்த கால் வீடணன் போய் - வீரகண்டைகட்டிய காலையுடைய விபீஷணர் சென்று, செம் கண் கரியோன் முன் உய்ப்ப - தாமரைபோலச் செவந்த கண்களையுடைய கரியநிறத்தையுடைய இராமமூர்த்தியின் முன்னேவிட, ஒறுத்தல் தீது - (தூதாகவந்தவரை) தண்டித்தல் கொடியசெய்கை, விடுத்தி என - (அவர்களை வருத்தாது) விடுவிப்பா யென்றுகூற, விடுப்ப - (பணித்த அவ்வாறே) விடுக்க, ஒற்றர் பணிந்து ஏகி - தூதாகவந்த அச்சுகசாரணர்கள் வணங்கிச்சென்று, கறுத்த நெஞ்சன் - கோபித்த மனத்தையுடைய, இலங்கையர் கோன் அறிய - இராவணன் தெரிந் துணர, அனைத்தும் கட்டு உரைத்தார் - (நடந்தசெய்தி) முழுமையும் விடாது தொகுத்துச்சொன்னார்கள்.

சுகசாரணர் “சிலவிகாரமாம்” என்றவிதியால் நிலமொழி யீறுகெட்டும் “உயர்திணையும்மைத் தொகைபலரீறே” என்றதனால் பலர்பால் விசுதி பெற்றும் வந்தன. இறுத்த, செறித்த, கறுத்த இவை இறந்தகாலப் பெயரொச்சங்கள். இறு, செறி, கறு பகுதிகள். முதலிலும் இறுதியிலுமுள்ளபெயரொச்சங்கள் வினைமுதற்பொருளையும் இடையிலுள்ள பெயரொச்சம் செய்யப்படுபொருளையுன்கொண்டன. விடுத்தி முன்னிலையொருமை யெதிர்காலப் பிறவினைமுற்று விடுபகுதி, தகரத் தோற்றமும் உகரக்கேடும் சந்தி, து பிறவினை விசுதி, அனைத்தும் ஒருபகுதி, இ'முன்னிலையொருமை விசுதி. தன்வினையில் விடுதியெனவரும். (சு)

7. (இ-ள்.) கரிய தினை வாரிதி செவப்ப - கரியகடல் சென்றிறுமடைய, கடை கண் சிவந்தோன் தனை காண்பான் - கடைக்கண்சிவந்த இராமமூர்த்தியைக்காண, திருகு சினத்த வரள் அரக்கன் - (பகைவரிடத்து) மாறுபட்ட

கோபத்தையுடைய வானையேந்திய இராவணன், செம் பொன் மணி கோபுரம் இவர - செவந்த பொற்றகட்டில் இரத்தினமழுத்திய கோபுரத்தின்மேல் ஏற, வரை கொண்டு உயர்ந்த - அட்டகுலபருவதங்களைவென்று செருக்கியுயர்ந்த, மணி தடம் தோள் அரக்கன் - இரத்தினமழுத்திய பரந்ததோளையுடைய இராவணனை, காண்பான் - காண, மணிவண்ணன் - நீலமணிபோலநிறம் வாய்ந்த இராமமூர்த்தி, இரவி தடம் தேர் செலவு அகற்றும் - சூரியனது பரந்ததேர் வினைந்துசெல்லும் செலவினையொழிக்கும், சுவேத வகையின் மீது இவரந்தான் - (சிகரதையுடைய) சுவேதமலையின்மேலேறினார்.

அட்டகசங்களோடு போர்செய்து அவற்றின் கொம்பு முறித்தஇடத்தில் இரத்தினமிறுத்திருந்தலால் மணித்தடந்தோள் என்றார். வாரிசுநீர்பிறப்பது என்னும் பொருள்மேல் நிற்பதால் காரணப்பெயர். கரிய, சினத்த பண்டியாகப்பிறந்த சூரிப்பு விளைபெயரொச்சங்கள். காண்பான் எதிர்காலவனை யெச்சம் காண்பகுதி, பான் எச்சவிகுதி. இவரநிகழ்காலவினையெச்சம் இவர் பகுதி, உடையவன் தொழிலையுடைமைமே லேற்றிச் சினத்தவான் என்றார். கரியதிகை வாரிதிசெவப்ப என்றது சொன் முரணணி. வாரிதிசெவப்ப க்கடைக்கண்சிவந்தோன் என்ற சூரிப்பால் நிலைதலங்குதல் என்னும் பொருள்தோன்றுதலால் சூரிப்பணி. செவ பண்டியாகப்பிறந்த பெரிதில விளைப்பகுதி, சிவ உரிச்சொல்லடியாகப் பிறந்த விளைப்பகுதி. (எ)

8. (இ-ள்.) வெள்ளிப் பொருப்பை எடுத்த புயன் - வெள்ளிமலையை வேரோடு பறித்தெடுத்த புயத்தையுடைய இராவணன், இவன் ஆம் என்ன-இங்குத்தோன்றும்) இவனருனென்று, வீடணன் - வீரீஷணர், போர் வளளற்கு உரைத்தல் கேட்டிடலும் - போர்த்தொழிலில் மிக்க இராமமூர்த்திகுச் சொல்லுதலைக்கேட்ட அப்பொழுதே, மணி கோபுரத்தின் மிகை நாவிலுரத்தினமழுத்திய இலங்கைநகர் கோபுரத்தின்மேற்றாண்டி, களவம் கொடிய அரக்கன் ஓடும் - வஞ்சதையுடைய கொடிய இராவணனோடு, செரு ஏற்று - போர்செய்து, அவன் தன் கடிகர் முடிகள் தள்ளி - அவனுடைய விளக்கமமைந்த பத்துக் கிரீடங்களுமே பறித்து, சயம்கொண்டு - வெற்றிக்கொண்டு, இரவி காதலன் - சூரியன் புத்திரனாகிய சுக்கிரீபன், இராமன் அடி தாடந்தான் - இராமமூர்த்தியின் திருவடியை வணங்கினான்.

தாவி இறந்தகால வினையெச்சம். தா பகுதி, வகரமெய்ச்ந்தி, இ எச்சவிகுதி. வெள்ளிப்பொருப்பை எடுத்த எனப் புயத்தின் மிகுதியைக் கூறினமையால் வீடகோஷணி. கயிலையெடுத்தமைபின்னர் வருதல்காண்க. “கொழுமணிமுடிகடோறுங்கொண்டனருமுவின்கட்டம், அமுதருகுறுகின்றனடித்தலமதனிற்சூட்டித், தொழுதயனாணிநின்றன” எனக்கம்பராமாயணத்தில் வருதல்காண்க.

(அ)

9. (இ-ள்.) விலங்கல் - மலையையொத்த திணிதோள் அங்கதனை - திண்ணியதோள்களையுடைய அங்கதனை, இராமன் தூதுவிடுப்ப - இராமமூர்த்தி தூது அனுப்ப, அவன்-அந்த அங்கதன், இலங்கை நகரின் இடை எய்தி-இலங்கைநகரத்திற்குச்சென்று, இடல் வேல் (பகைவருடன்) போர்செய்யும் வேலையேந்திப், அரக்கன் முன் ௭ நாளும் - இராவணன்முன்போய்நிற்க, அவன்சுல்

வடிவாள் - வெற்றிமாலையையணிந்த வடித்தவாளையேந்திய, இராவணனும்-அந்த இராவணனும், நீயாகா கொல் என - நீயானென்றுவினவ, உன்புலன்கள் தேய - உனது இந்திரியங்கள் தத்தநிலையினின்றுகட, வால் ஸ்திரியில்- (தனது) வாலினுதியால், பிணித்தோன் புதல்வன் என - கட்டியவாலியினுடைய புத்திரனென்று, புகன்றான்-சொன்னான்.

வாலதியில் எனப்பாடங்கூறி வாலினாலெனப்பொருள்கூறுவாருமுண்டு. அங்கதன் பகைவருடலையழிப்பவன். அலங்கல் அசைதல் இது தொழிலா குபெயராய் மாலையின்மேல் நின்றது. உறலும் நிகழ்காலவினையெச்சம் உறு பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, அல் சாரியை, உம் எச்சவிசுதி, யாரா ஐ சாரியை யிடைச்சொல், புகன்றான் இறந்தகாலவினையுமுற்று புகல் பகுதி. வாலி சிவபூசையிலிருக்குஞ் சமையத்தில் இராவணன் பின்வந்திருக்கிக் கட்டிச் சேர்க்க வால் தன்வாலில் இறுகக்கட்டிச் சிவபூசைமுடித்தான் என “வெய்யவாளார்க்கன் கையிருபதினால் வீக்கவும்விறன் மிகுவாலி, கையினாலவனெடுருக்கெனவிதுக்கி வாலிஹற்கடிதுறக்கட்டி, மையணிகண்டன்புசனைமுடித்து” என உத்தராமாயணத்தில் வருதலகாண்க. (கூ)

10. (இ-ள்.) என்றல் ஓடும் - என்று அங்கதன்கூற, இலங்கைநகர் எரித்த கவி - இலங்கைநகரத்தையெரித்த குரங்கு, யாண்டு உளது என்ன - எவ்விடத்திலுள்ளதென்று வினவ, உன் தன் சிறுவன் - உனதுபுதல்வனாகிய இந்திரசித்து, வீக்க அகப்பட்ட-கட்ட அக்குரங்கு அகப்பட்ட, இழிவின் - இழிசெயலால், உயர்வாரதத்தலைவர் - உயர்ந்தவாராசேனாபதிகள், உளம் கொதித்து-மனங்கொதித்து, கன்றி கடிய - கோபித்துத்தூர்த்த, கானத்து இடை ஒளித்து-காட்டிலோடியொளித்து, அந்த புன் குரங்கு-அந்த அற்பக்குரங்கு, பொன்றியதுவோ-மடிந்ததோ, உய்ந்ததோ-அன்றிச்சீவித்துள்ளதோ, அறியேன் - (யான் ஒன்றும்) அறியேன்.

வாராம் நரணாயொப்பது. உன் எனத்திரிந்துநின்ற நீயென்னு முன்னி லையொருமைப்பெயரோடு தன் எனத்திரிந்துநின்ற படர்க்கைக்குரியதான் என்னுஞ்சாரியை நின்றது இடவழுவமைதி. கன்றி இறந்தகாலவினையெச்சம் கன்று பகுதி, உகரக்கேடுசந்தி, இ எச்சவிசுதி, பொன்றியது, உய்ந்தது இறந்தகாலவினையுமுற்றுகள் பொன்று பகுதி, கைவீறுதொக்குநின்ற இன் இறந்தகால இடைநிலை, யகாமெய்சந்தி, அ சாரியை, துஞ்ஞன்பால்விசுதி, வருமொழிமுதலியர் வரக்குற்றியலுகரம் கெடாதுநின்றது “உயிர்வரினுக்குறண் மெய்விட்டோடும்” ஓடும் என்ற இலேசால். உய் பகுதி, ஓகாரங்கள் ஐயப்பொருளான. (க0)

11. (இ-ள்.) பொற்புக்கு அரசை - அழகினுக்கு அரசியாகிய சீதாபிராட்டியை, விடுத்தினா புகல - விடுவிப்பாய் என்று அங்கதன்சொல்ல, மறுத்து-இகழ்ந்தமறுத்து, இப்புன்குரங்கை - இந்த அற்பக்குரங்கினை, மல்போர் அரக்கர் - தன் அருகினின்ற மல்புத்தத்திற்சிறந்த அரக்கரை (நோக்கி) கோறியர் என - கொல்லுங்கொன்று வவ, வந்தோர்-போரிற்றுவந்த அந்த அரக்கர்களுடைய, அலி அறமாய்த்து - உயிரைப்பற்றறக்கெடுத்து, வெற்பு ஆர் - மலையையொத்த, தடம் தோள் அங்கதனும் - உயர்ந்ததோனையுடைய அங்கத

ஐம், இராமன் உழை இன் - இராமமூர்த்தியினிடத்து, வினாவியபாய்-
வினாநதுசென்று, கல்பாடு அழித்த - அட்டரூலபாவதங்களின் பெருமையெ
யைக்கெடுத்த, புயத்து அரக்கன் - புயத்தையுடைய இராவணனது, செய்தி
அனைத்தும் - செய்திமுழுமையும், சுட்டுகாத்தான்-விடாதுதொடுத்துக்கூறி
ஐன்.

கோதிர் முன்னிலைப்பன்மை யேவல்வினைமுற்று கொல் பகுதி, முதல்
நீளுநல் விகாரம், து சாரியை, லகரக்கேடுந் தகரத்திரிபும சந்தி, இர் பன்
மையேவல் விசுதி. ஆர் உவமை யுருபிடைச்சொல். (கக)

12. (இ-ள்.) செம் கண புலிபோத்து அன்ன - சிவந்தசுண்ணையுடைய புலி
ப்போத்தையொத்த, அங்கதன் செப்பும் எல்லை - அங்கதன்கூறுங்காலத்தி
ல், கங்கைக்கு இறைவன் - கங்கைத்துறைக்குத் தலைவராகிய இராமமூர்த்தி,
துணைவில்-வினாந்து, கடல் தானே சூழ - கடல்போலப்பரந்த எழுபது வான
ரசேனாவெள்ளம்புடைசூழ, வெங்கண்கொடியோர் - அஞ்சாமையையுடைய
இராவணன்முதலியோர், பிடைபின்ற - நொங்கிய, இலக்கைமுதுர்-இலங்
கையாகிய தொன்றுதொட்டுள்ள நகரா (சூழ்ந்த) மங்குல் - நெகங்கள், பு
றம்போரு - புறத்திற்செல்ல, உயர் இஞ்சி - (மேகமண்டலத்துக்கும்) அப்பா
ற்சென்றமதிலை, வளைந்துகொண்டான் - முற்றுக்கையெய்தார்.

அன்ன உவமவுருபிடைச்சொல்லடியாகப்பிறந்த குறிப்புவினைப்பெய
ரொச்சம் அன் இடைச்சொற்பகுதி, எனமெய்சந்தி, அ எச்சவிசுதி, போரு
என்னும் வினைப்பகுதி வினையெச்சப்பொருள்மேலின்றது. வளைந்துகொண்
டான். தற்பொருட்டில்வந்த வினைமுற்று-வளை பகுதி, து சாரியை, நகரத்
தோற்றமும் ஈகரம் ஈகரமாகத்திரிதலும் சந்தி, டகரமெய் இடைநிலை, ஆ
ன் உயர்வினையாண்பால்விசுதி. (கஉ)

13. (இ-ள்.) கரை கொன்று இரங்கு - கரையொடுமோதியொலிக்கும், கட
லின் - கடல்போல, கவி வெள்ளம் எய்தி - எழுபதுவானரசேனாவெள்ளம்,
புரிசைப்புறத்தின் இறுத்து - மதிலின்புறத்தில் முற்றுக்கெடுத்து, ஆர்க்கும்
புசல் கேட்டு - கோவிக்கும் வீரகோஷத்தைக்கேட்டு, வனாகொன்ற - மலை
யைவென்ற, திண்ணோன் அரக்கன் - திண்ணியதோள்களையுடைய இராவண
னுடைய, திறல் மள்ளரயாரும் - வெற்றியையுடைய வீரர்கள் எல்லாரும்,
பொரு வெம் சிலை கை - போர்செய்யும் கொடியவிலையேந்திய கையையு
டைய, பெரியோன் ஓடும் - இராமமூர்த்தியோடும், போரின் ஏற்றார்-போர்
த்தொழில்செய்ய எதிர்த்தார்கள்.

யார் என்பதில் யா என்னும் வினாவிடைச்சொல் எல்லாம் என்னும்
பொருள்மேல் நின்றது. இரங்குகடல் பொருசிலைவினைத்தொகை நிலைத்தொ
டர்கள். (கஉ)

14. (இ-ள்.) கம்பம் ஆர் களிறு-கம்பத்திற்குடைய யானைச்சேனையையுடைய,
பிரசங்கன் கன்னு செல்ல - பிரசங்கனென்னும் அரக்கன் கோபிததுப்
போர்முகத்துவா, சம்பாதி-சம்பாதியென்னும் வானரசேனைத்தலைவன், வெ
ற்பு ஒன்று எறிநது - மலையொன்றைவேரொடுபறித்துவீசி, அவன் தனை
மாய்த்தான் - அந்நப்பிரசங்கனைக்கொன்றான், வம்பு ஆர் மலர் தாருவின்

வாசகிறைந்த மலையுடைய விருகூத்தால், மாருதிமாதல் ஓடும்-அனுமன் அடிக்க, சம்புமாலி - சம்புமாலியென்னும் அரக்கன், வெம்பா உயிர்போகி-மனநொந்து உயிர்கழிந்து, விழுந்தனன்-நிலத்தின்மேல்விழுந்தான்.

கம்பம் ஈறுதொக்குகின்ற மகாமெய்யின்மேல் வருமொழிமுதல் உயிரோறிக் கம்பார் எனகின்றது. கண்ணு வெம்பா இறந்தகாலவினையெச்சுக்கள் கணல் பகுதி, லகரம் நகரமாகத்திரிதல் சந்தி, நகரமெய் இறந்தகால இடைநிலை, உ எச்சவிகுதி. வெம்பு பகுதி, உகரக்கேடுசந்தி, ஆ இறந்தகாலவினையெச்சவிகுதி. (கசு)

15. (இ-ள்.) வெண் வேல் - வெற்றியையுடைய வேலையெந்திய, பிரதபன் தன் உயிர் விய-பிரதபன் என்னும் அரக்கனுடைய உயிர் அழிய, வெம்போர்-கொடியபோர்த்தொழிலையுடைய, ஒன்றார் வணங்கும் - பகைவர்வணங்கும், நளன் - நாளென்னும் வாரநரத்தலைவன், ஓர் கதை கொண்டு மாய்த்தான்-ஒருதண்டாயுதத்தால் அவனைக்கொன்றான், கல் நாடு - மலைவிரும்பும், திண் தோள் தபனன் திண்-திண்ணிய தோளையுடைய தபனனென்னும் அரக்கனை, கேசன் நாய்ந்து-கேசனென்னும் வாராசேனைத்தலைவன் கோபித்து, பொன் நாடு மாபர்-வீர வரங்குத்தினுள்ள நெய்வப்பெண்களினது, நலம் கூட்டுண்டு இன்பத்தைக் கொள்ளுகொண்டு அதுபவிக்க, போக்கினுன் - செலுத்தினுன்.

வெண் வெற்றி. இவ்வயுகத்தின் இன்பத்தினும் தேவருசத்தி னின்ப மிக்கதாதலால் கூட்டுணு என்றார். கூட்டுணு காரியப்பொருள்மேல் நிறநலால் எதிர்காலவினையெச்சம் கூட்டுண் பகுதி, அ எச்சவிகுதி. போதல் வினைக் குத்தபனனும் போக்குதல் வினைக்குக் கேசனும் வினைமுதல்களாதலால் போக்கினுன் என்பது இருவரின் முடியும் ஒருபிறவினைமுற்று. (கடு)

16. (இ-ள்.) வில் நுங்க வீங்கு-வில்திணக்கப்பருத்த, திணி தோள் உடை-திண்ணியதோளையுடைய, மித்திராக்கன் தன் - மித்திராக்கனென்னு மரக்கலனுடைய, அங்கம்வீழ - சரீரம் நிலத்தில்மேல்வீழ, விழல் வீடணன்-வெற்றியையுடைய விபீஷணர், தண்டின் மாய்த்தான் - தமது தண்டாயுதத்தினால் உயிர்வாங்கினார், மன்னற்கு இனையோன் - இராமமூர்த்திக்கு இனைய இலட்சுமணா, விருபாக்கனை-விருபாக்கனென்னு மரக்கனை, வாளின் ஒன்றால்-ஒருவால் வெட்டால், தென் அம்புலத்தோர்-தென்புலத்தோர், விருந்து ஏற்ப செலுகுதுன் - வந்து விருந்தெதிர்கொள்ள அனுப்பினார்.

நுங்குதல் விழுங்குதல், விருபாக்கன் வேறுபட்ட பார்வையையுடையவன். வில்விழ்நு விழுங்குதலில்லாமையால் விட்ட இலக்கணை. ஏற்ப எதிர்காலவினையெச்சம் ஏல் பகுதி, பகரமெய்விரித்தல் விகாரம், லகரம் நகரமாகத்திரிதல் சந்தி, அ எச்சவிகுதி. (ககூ)

17. (இ-ள்.) வெயில் கான்று - கிரணத்தைவிட, இருள் சித்து எழு-இருளையோட்டியெழுந்த, வெம் கதிர் செல்வன் மைந்தன் - சூரியன்புத்திரனாகிய சுங்கிர்பன், அயில் வேல் பிரகத்தனை - கூரியவேலையெந்திய பிரகத்தனென்னும் அரக்கனை, வெம் களத்து ஆவி உண்டான் - போர்க்களத்தில் அவன்பிராணனைச் செகுத்தான், துயிலாதவென்றி-ஊக்கமிருந்த வெற்றியையுடைய, மலிந்தன்-மயிந்தனென்னும் வாராசேனாபதி, பொருதோமரத்தால் - போர்

செய்தறகுரிய எறியாயுதத்தால், வயம் வெம் சிலை - வெற்றியையுடைய கொடியவல்லையேந்திய, வச்சிரமூட்டி-வச்சிரமூட்டியென்னும் அரக்கனை, வாகைகொண்டான் - வெற்றிகொண்டான்.

மைந்தன் பிதாவின் வன்மையாபுள்ளவன் எனநின்றலால் காரணப்பெயர். மைந்து (வன்மை) பகுதி. கான்று, சீந்து, இறந்தகாலவினைபெச்சங்கள்; கால் பகுதி, லகரம் னகரமாகத்திரிதல் சீந்தி, றகரமெய் இடைநிலை, உ எச்சவிகுதி, சீ பகுதி, துயிலாத எதிர்மறைப்பெயரொச்சம் துயில் பகுதி, ஆ எதிர்மறைவிகுதி, அனைத்தும் ஒருபகுதி, து சாரியை, உகரக்கேடுசுநதி, அ எச்சவிகுதி, வெயில்கான்ற இருள் சீதது, துயிலாத வெனிதி பொருள்கட்கு உரியவினை கூறுது ஒப்புடைவினை கூறியது குணவணி. (கஎ)

18. (இ-ள்.) கங்கைநாடன்-இராமமூர்த்தி, அழல் வெம் பருவாய் - நெருப்பைக்கொப்புளிக்குங் கொடியபிளந்தவாயையும், திறல் - வெற்றியையுமுடைய, அக்கினிகேது - அக்கினிகேதுவும், ஒங்கும் எழுவென்ற - உயர்ந்த தூணினவென்ற, திண் தோள் வலி-திண்ணியதோளின்வன்மையையுடைய, ரச்சமிகேது-ரச்சமிகேதுவும், ஒன்றார் தொழும் - பகைவர்வணங்கும், எச்சகோபன்-எச்சகோபனும், அவிர் ஆழி-விளங்குஞ்சக்கரத்தையேந்திய, சுத்தன் என்னும் - சுதந்தனுமாகிய, சுழிவெம் சினத்தார்-மிகுந்தகொடியகோபத்தை யுடையவரது, உயிர் உண்டன்ன-உயிரைக்கொள்ளுகொண்டார்.

உயிரைப்போக்குதலின்றி உண்ணுதலின்மையால் விடாத ஆகுபெயர். குணவணி யெனினும் ஒக்கும். (கஅ)

19. (இ-ள்.) சுடுவெம் சினத்த - சுட்டுவருத்துங் கொடியகோபத்தையுடைய, வயம் மீளி - வெற்றியிடுக்க மீளிப்பருவத்தையுடைய, துமித்தன் என்போன் - துமித்தனென்னும் வாந்ரசேனாபதி, அடல் கூர் அசனி - வலிமையிடுத்த இடியேறையொத்த, பிரபன் தனது ஆவிகொண்டான் - பிரபனது உயிரைக் கொள்ளுகொண்டான், கடலும் சுவற்றும் - கடலையும் வற்றச்செய்யும், கணல் வெம் கண - வடவாக்கினிபோன்ற கொடியகண்களையுடைய, குசேனன்-குசேனனென்னும் அரக்கன், வெய்யமிடல்-கொடிய வன்மையையுடைய, வித்துன்மாலி உயிர் - வித்துன்மாலி யென்னும் அரக்கனுயினா, விண் அகத்து ஏற்றினான் - வீரசுவர்க்கத்தில் குடியேற்றினான்.

மீளி பாலபருவத்துக்கு மேற்பட்டபருவமாதலால் மீளிப்பருவம் என்றும், சுவற்றும் என்னும் பிறவினைப்பெயரொச்சம் கண் என்னும் வினைமுதற்பொருள்கொண்டது. சுவற்று பிறவினைப்பகுதி. தனவினையில் சுவறு எனவரும். வெய்ய பண்படியாகப்பிறந்த குறிப்புவினைப்பெயரொச்சம். வெம்மை பகுதி, மீளித்துமித்தன் எனப்பாடல்கொள்க. (கக)

20. (இ-ள்.) இ ஆறு - இந்தவகையால், இராமன் - இராமமூர்த்தி, எரிதும் மீ இலங்கு-அக்கினியைச்சிந்திவிளங்கும், வை வேல் - கூரியவேலையேந்திய, வெம் வாய் அரக்கர்தம்மை - கொடிய அரக்கர்களை, வில்கொடு தூழிலாட்டும் - தாமேந்தியவிலல்லால் தூழிலாட்டுச்செய்யும், அவ்வேலை தன்னில்-அக்காலையில், திராவேலையின்-அலையையுடைய மேலைக்கடலில், ஆழிவெய்யோன் - ஒருசக்கரத்தையுடைய குரியவன், செவ்வான் - செவ்வானமானது, களம்

போல் சூடபால் உற-போர்க்களத்தைப்போல மேலைத்திசையில் பரவ, சென் றுசேர்த்தான் - அத்தமிழ்தான்.

இராமன் யாவனாயுஞ் சந்தோஷிப்பிக்கிறவன். தூழிலாட்டு சேனையோ ட வேல் எறிதல். எரிவினைமுதற்பொருளில்வந்த இகரவிருதியொடுபுணர்ந்து குணநியதொழிற்பெயர். தும்மி இறந்தகாலவினையெச்சம் துமமு பகுதி, உக ரககேடு சந்தி, இ எச்சவிருதி, எரிதுமமி குணவணி. செவ்வானகளம்போல் உவ மையைப் பொருளாகவைத்துக்கூறியது விபரீதவுவமைபணி. (உ0)

21. (இ-ள்.) கங்குல் பொழுதில் - இராக்காலத்தில், நிருதர்க்கு இறை-கர க்கார்க்குத் தலைவனாகிய இராவணனுக்கு, காதல் மைந்தன் - விருப்பமிக்கபுத் திரனாகிய இந்திரசித்து, வெம் கை சிலையின் - தன்னு கொடியகரத்திலெந்தி ய வில்லிலேறிட்டெய்த, கணைமாரி விலக்கி - சரவருஷத்தைத்தடுத்து, அன் னோன்-அந்த இத்திரசித்தினுடைய, துங்கம் கொடிஞ்சி - உயர்த்தமொட்டை யுடைய, தடம் தேர் துகள் ஆக - பரந்ததேர்பொடியாக, வீசி-மேலெடுத்து வீசி, கொடும சிங்கப் போத்து என்ன - கொடியஆண்சிக்கததைப்போல, அ ம்கதன் சிறி ஆர்த்தான் - அங்கதன்கோபிதது வீரகோஷஞ்செய்தான்.

இறைகாதல் மைந்தன் முறைக்கியை பொருளில்வந்த நான்காம்வேற் றுமைத் தொகைநிலைத்தொடா. காதல் இடைப்பிறவரல். (உக)

22. (இ-ள்.) மான தேர் அழிந்த - குதினாபுண்டதோ சிதைந்த, திறல் ு திரசித்து-வெற்றியையுடைய இந்திரசித்துவானவன், வானில்-ஆகாயத்தில் (பூசுத) மீள்தோய்ப்படலத்தில் - நட்சத்திரங்களோடு கலந்த மேகபடலத்தி ல், மறைந்து-தன்னுருக்காட்டாமல் ஒளிதது, வெகுண்டுநோக்கி-கோபித்து ப்பார்த்து, சான்றோர்புகழும்-பெரியோர்புகழும், தனிவில் கை-ஒப்பில்லாத வில்லையெந்திய கரங்களையுடைய, தலைவர் தமமேல் - இராம இலட்சுமணர் மேல், ஊன்தோய் - பகைவர்தனையகலந்த, பருவாய் அரவம கணை - பிளந்த வாயையுடைய சரப்பாணத்தை, உந்தி ஆர்த்தான் - செலுத்தி வீரகோஷஞ் செய்தான்.

இந்திரசித்து இந்திரனைச்செயித்தவன். தேரழிந்த இத்திரசித்து உயர் தினையொடுசார்ந்த அஃறிணை உயர்தினையுமுடேற்றுவருதலால் தினையழுவ மைதி. ந-பொது “உயர்தினைதொடர்ந்த” என்னும் கு ஆல். உந்தி இறந்த காலவினையெச்சம் உந்து பகுதி. (உஉ)

23. (இ-ள்.) செம கண் - செவந்தகண்களையும், பனைகை-பனைமரம்போன்ற கையையும், கொலை-கொலைத்தொழிலையுமுடைய, வேழம்-யானையானது, சி லம்பிதூலன்-சிலம்பிதூற்றறுலால், தங்கி சிமிழ்ப்புணடு கிடந்தாலெனன்- பொருந்திக் கட்டுப்பட்டுக்கிடந்தாற்போல, தமபி ஓடும் - இலட்சுமணரோடு ம், பொருடும்-தழுவாய் - கொதிக்கும்விஷாககணினியைக்கொப்புளிக்கும் வரையையுடைய, புயங்கமகணை - சரப்பாணமானது, தோளபிணிப்ப - தமது தோளைச் சிக்கெனக்கட்டலால், இகல் வென்றி வீரன் - போரில்வெற்றியை யுடைய இராமபுரத்தி, வெம் கண்களத்தில் - கொடிய இடம்பரந்த போர்க் களத்தில், கிடந்தான்-மூர்ச்சிததுக்கிடந்தார்.

கிடந்தாலெனவிரிதலால் கிடந்தென தொகுத்தல்விகாரம். சிமிழ்ப்புண் டு செயப்பாட்டுவினையெச்சம் சிமிழ் பகுதி, பகரமெய் விரித்தல்விகாரம், பகரமெய் சந்தி, உண்புதியன புகுதலால்வந்த செயப்பாட்டு வினையெச்சம், பகரமெய் இறந்தகால இடைநிலை, உ எச்சவிகுதி. பிண்ப்ப காரணப்பொரு ளில்வருதலால் இறந்தகாலவினையெச்சம் பிண்ப் பகுதி, பகரமெய்விரித்தல் வி காரம், பகரமெய் சந்தி, அ எச்சவிகுதி. (உங)

24. (இ-ள்.) செய்ய - செவந்த, தாமரைகண்ணன் - தாமரைமலர்போன்ற கண்களையுடைய இராமமூர்த்தியின், செய்தினோக்கி - அவசமடைந்தசெய்தி யைப்பார்த்து, வெய்யவன் காநலன் - சூரியன்புத்திரனாகிய சுக்கிரீபன், வெகுளிமீகொள - கோபந்தலைக்கேற, ஐயிரு தலைவர்போந்து - பத்துவாரந ருசேனைத்தலைவர்கென்று, அரக்கன்மைந்தனை - இராவணன்புத்திரனாகிய இந் திரசித்துவை, கையினில் கவர்க என - உயிரொடு கையாற்பிடிக்கக்கடவீரெ ன்று, கடிதில் தூண்டினான் - வினாந்துசெலுத்தினான்.

செய்ய பண்படியாகப்பிறந்த சூரிப்புவினைப்பெயரெச்சம் செம்மை ப குதி, ஈறுகெடுத்தும் மகரமெய் யகரமெய்யாகத்திரிதலும் யகரத்தோற்றமும் சந்தி, அ எச்சவிகுதி, போந்து இறந்தகாலவினையெச்சம் புகு பகுதி, ஈறு கெடுத்தும் உகரம் ஓகரமாகத்திரிதலும் நகரத்தோற்றமும் சந்தி, தகரமெய் இறந்தகாலவிடைநிலை, உ எச்சவிகுதி, கவர்கென வியங்கோள் வினாமுற்றி ன் ஈறுதொக்கது. (உச)

25. (இ-ள்.) தூண்டிய - சுக்கிரீபனுலேவப்பட்ட, மாருதிமுதல தாயவர்- அனுமன்முதலிய புனிதகுணமுடையோர், தேண்டினர் - தேடிப்பார்த்தார்கள், வெய்யவன் - கொடியகுணமுடைய இந்திரசித்து, வான் இடைசெல்ல- கணமாரக்கமாகச்செல்ல, காண்டலும் - அவன் இவர்களைக்கண்ட அப்பொ முதே, கணைகளால் வீழ்த்தி - தமது பாணங்களால் அவர்களைத் தரைப்படி த்தி, தாடைபால் மீண்டனன் - தனதுபிதாவாகிய இராவணனிடத்து விரி ம்பிச்சென்று, புகுந்தமை விளம்பினான் - நடந்தசெய்தியை எடுத்துச்சொ ன்னான்.

முதல பண்படியாகப்பிறந்த சூரிப்புவினைப்பெயரெச்சம் முதல் பகுதி, தேண்டினர் இவ்வினாமுற்றில் ணகரமெய் விரித்தல்விகாரம். புகுந்தமை இ றந்தகாலவிடைநிலை பெற்றுவந்த தொழிற்பெயர். (உரு)

26. (இ-ள்.) தாடையும் - இராவணனும், மைந்தனைத் தழுவ - தனது புத் திரனாகிய இந்திரசித்துவைத்தழவி, ஒற்றரால் - தூதுவரால், சீதையைகொ ணர்ந்து - சீதாபிராட்டியைக் கொண்டுவந்து, அவர் செய்தி காட்டு என - இ ராம இலக்ஷ்மணருடைய செய்தியைக் காட்டாயென்று, ஓதலும் - சொல் ல, புட்பகத்து ஏற்றி (இந்திரசித்தின் ஏவுலால் காக்கும் அரக்கிகள்) புட்ப கவிமானத்திலேற்றி, ஒல்லை போய் - வினாந்து (போர்க்களத்திற்) சென்று, போது அரி - தாமரைமலர்போலச் செவ்விரிபாரந்த, நெடும் கண்ணன் - பரந் தகண்ணையுடைய சீதாபிராட்டி, புலம்ப காட்டினார் - மனம்வருந்திப் புல ம்பக்காட்டினார்கள்.

சீதாபிராட்டியை அரக்கமாதர்கள் புட்பகவிமானத்திலேற்றி முர்ச்சித்துக்கிடந்த ராமலட்சுமணரைக் காட்டியது. பிரமாஸ்திரத்திற் கட்டுண்ட காலத்திலெனக் கம்பராமாயணத்திற் கூறியிருக்கின்றது, இங்கு நாகபாசத்திற் கட்டுண்டகாலத்தில் எனக்கூறுதல் கற்பபேதத்தால் என உணர்க. கொணர்ந்து இறந்தகாலவினையெச்சம் கொண்பகுதி, முதல் குறுகலும் ரகமெய் விரிதலும் விகாரம், நகரமெய் சந்தி, த் இடைநிலை, உ எச்சவிகுதி. ஒல்லை வினாவுப்பொருள்மேல் நின்ற இடைச்சொல்.

(உசு)

27. (இ-ள்.) திரிசடை - விபீஷணன் புத்திரியாகிய திரிசடை என்பவன், அரில் தப உணர்ந்தனன் - குற்றமறத்தெரிந்து, நீ அழுங்கல் என - நீ வறந் தாதே யென்று, மனம் கொள தெருட்ட - மனந்தெளிய தெளிவிக்க, தேறிய-மனந்தெளிந்து புலம்புதலொழிந்த, புரி குழல் அணங்கனை- மைப்புரியை யொத்த கூந்தலையுடைய சீதாபிராட்டியை, காக்கும் புன்மையோர் - இமைகொட்டாமற் காக்கும் நிய அரக்கியர், மரு மலர் சோலையில் - வாசமிக் கமலர்களையுடைய அசோகவனத்தில், சிறை வைத்தார் - சிறையில் வைத்தார்கள்.

தப உரிச்சொல்லடியாகப் பிறந்த நிகழ்காலவினையெச்சம், தபு பகுதி. அழுங்கல் எதிர்மறை யொருமை யேவல் வினைமுற்று அழுங்கு பகுதி, உகாக்கேடு சந்தி, அல் விகுதி. அழுங்கற்க எனப் பொருள்கொண்டு அல் எதிர்மறை வியங்கோள் வினைமுற்று விசுதியெனக் கூறிலும் அமையும். தெருட்ட நிகழ்காலத்தில்வந்த பிறவினை வினையெச்சம் தெருட்டு பிறவினைப்பகுதி. உணர்ந்தனன் முற்றெச்சம்.

(உஎ)

28. (இ-ள்.) முகம் ஒளி இழந்திலர்-தமதுமுகமோ ஒளியிழக்காதிருக்கின்றனர், உயிர் உண்டு ஆம் என-(அதனால்) உயிருண்டென்று, தெளிவு ஒடும்-மனம் தெளிந்து, வீடணன் - விபீஷணர், செப்பும எல்லையில் - சொல்லுங்காலத்தில், களி ஒடும் - களிப்போடும், தடம் சிறை கலுழன் - பரந்தசிறையையுடைய கருடூர்தி, எய்தினான் - அங்குவர, துனை எயிற அரவு தன் - துனைபொருந்திய பற்களையுடைய சர்ப்பாணத்தினது, தொடர்ச்சி விட்டது-கட்டுவிட்டது.

எய்தினான் முற்றெச்சம். முகம் ஒளியிழந்திலர் உயர்தினையொடுசார்ந்த அஃறிணை உயர்கிணை முடிபேற்றது, திணைவழுவமைதி, ந - பொது “உயர்திணைதொடர்ந்த பொருண்முதலாயும்” என்றகு-ஆல்.

(உஅ)

29. (இ-ள்.) தாள் - தூணையுடைய, வரைமுடி முதல் - மந்தரகிரியின் உச்சியில் (தம்பமாகநட்டு வாசகியாற்பிணித்திழுந்த) தழும்பு தீர்த்து - வடுவிளின்னுரீங்கி, உடர்-உயர்ந்துவிளங்கித்தோன்றும், கோள் விடும் மதி என்ன-நவக்கோள்களிலொன்றாகிய சுந்திரனைப்போல, குமரர் உயர்ந்து எழு - இராம இலட்சுமணர்கள் வடுரீங்கிச்சீவித்தெழு, தோள்வலியால்-தனதுதோளின்வலியால், அமிழ்து எடுத்ததோன்றல் - கடலிலுள்ள அமிர்திணையெடுத்த கருடூர்தி, நீள் இரும் சிறகினால் - தமது நீண்ட பெரிய சிறகுகளினால், நீவி எகினை - தடவிச்சென்றான்.

தனதுதாயாகிய வினதையின்சிறை நீக்குதற்பொருட்டுத் திருமலைச்சுரணடைந்து அமுதங்கொண்டவந்தமையால் அமிழ்தெடுத்த தோன்றல் என்றார். உவமைக்கும் பொருளுக்கும் ஒற்றுமையுண்மையால் உவமையின்றொழிபெயர்ப்பொருட்கேற்றி வகுநீங்கி என்றும். நீவி இறந்தகாலவினையெச்சம் நீவு பகுதி, உகரக்கேமி சந்தி, இ எச்சவிகுதி. சந்திரன் தம்பமாக இருந்தது “மாயிருஞாலந்தாழியாமத்துமந்தரமதிதறியாக” என இந்நூலில் வருதல்காண்க.

30. (இ-ள்.) முருகு உறழ் செவ்வியோர் - முருகக்கடவுளை ஒத்த இராமலட்சுமணர்கள், குனித்த - வளைத்த, மொய்ப்பு உடைய-வலிமையையுடைய, வரிசிலை - கட்டமைந்த வில்லின், நாண் ஒலி - ருணத்தொனியும், மடித்த வாய் உடைய - மடித்தவாயையுடைய, பரிதி சேய் முதலிய - சூரியன்புதல்வனாகிய சுக்கிரீபன்முதலிய, படைஞர் - சேனாவீரருடைய, ஆர்ப்பு ஒலி-வீரகேரஷமும், உரும் என்ன - இடியேற்றைப்போல, இராவணன் - இராவணனுடைய, செவியின் உற்ற - காதில்வந்துதாக்கின.

உற்றதே உற்றவே எனப்பாடங்கொள்க. முருகன் முருகு ஈறுதொக்குநின்றது. படைஞர்பொருட் பெயர்ச்சொல் படை பகுதி, ஞகரம் பெயரிடைநிலை, அர் பலர்பால்விகுதி. நானொலி, ஆர்ப்பொலி என வினாமுதல்கள் இரண்டாதலால் உற்ற எனப் பன்மைப்பயனிலைத்தார். உடைய குறிப்பு வினைப்பெயரெச்சம் இது ஈறுதொக்குநின்றது. (ஈ0)

31. (இ-ள்.) கேட்டலும்-கேட்ட அப்பொழுதே, இராவணன் - இராவணனுனவன், கிளர்ந்ததானைமேல்-போர்க்கெழுந்தசேனையின்மேல், பூட்டிலில்-நாண்பூட்டிய வில்லையேந்திய, புகை நிறம் கண்ணன்-தூமாகூழை (நோக்கி) போக என - போர்க்குச்செல்லக்கடவாயென்றுகூற, வாள் திறல் ஒடும்-வாளின்வண்மையோடும், செருமலைய - (அவ்வரக்கன்) போர்செய்ய, மாருதி-அனுமன், தாள் துணைபிடித்தனன் - அவனது இரண்டிகால்களையும் ஒருசேரப்பிடித்து, தரையின் எறிநுண்-நிலத்தின்மேல் அடித்துக்கொன்றான்.

கிளர்ந்த இறந்தகாலவினையெச்சம் கிளர் பகுதி, போக என்னும் வியங்கோள் வினைமுற்றின் ஈறுதொக்கது. பிடித்தனன் முற்றெச்சம். (ஈக)

32. (இ-ள்.) சுச்சை - கழுத்திடுகியிற்பறையும், அம்புகர்முகம்-அழகியபுள்ளிதங்கிய முகத்தையும், களி-மதச்செருக்கையுமுடைய, நல்யானைபோல்-அரசிலக்கணமமைந்த யானையைப்போல், வச்சிரத்து எயிற்றவன்-வச்சிரதந்தனுனவன், மலைய - போர்செய்ய, வாலி சேய் - வாலியின்புத்திரனாகிய அங்கதன், அவன் கையில் - அவன் கையிலுள்ள, நச்சுவான் பறித்து - நஞ்சுபூசிய வானைப்பறித்து, செச்சை நான்மலர் - வெட்சியினது அன்றலர்ந்த மலர்மலை, தாழ்முடி தலை - தங்கிய மகுடமணிந்த தலையானது, சிதற வீசினுண்-சிதறும்படி வெட்டினான்.

நல்யானை என்றமையால் அரசிலக்கணம் அமைந்த யானை என்றும். அரசிலக்கணமாவன ஏழுறுப்புயர்ந்து ஏழுறுப்புத்தாழ்ந்திருத்தல். நஞ்சு நச்சுமென்றொடர் வேற்றுமைவழியில் வன்றொடராதல் ந-உயி-நச-ஆம் கு-ஆல்.()

33. (இ-ள்.) மாருதிக்கு அகம்பனன் உடைந்து - அனுமனுக்கு அகம்பனன் தோற்று, வான் தவழ் - ஆகாயத்தில் தவழும், கார் நிறத்து இராவணற்கு-

மேகம்போலு நிறத்தையுடைய இராவணனுக்கு, உணாக்குங்காலையில் - சொல்லுங்காலத்தில், பார்புதைத்து எழும் - நிலவுகைப் புதைத்துப்பரந்த, இருள் பருகி - இருளைக்குடித்து, பாய்திரை - பரந்த அலைகளையுடைய, ஆர்கலி அகமி கீண்டு - கடலின் வயிற்றைக்கிழித்து, அருக்கன் தோன்றினான்-சூரியனுதயஞ்செய்தான்.

பார் முதனிலைதிரிந்த தொழிலாகுபெயராய் உலகின்மேனின்றது, பர என்னும் வினைப்பகுதி முதல் நீண்டு ஈற்றகரங்கெட்டுப் பாரொளநின்றது. கார் ப்ஷ்பாகுபெயராய் மேகத்தின்மேல் ஈறுகெட்டு “ இணையவுமென்ற தினால் ஈற்றகரமுங்கெட்டு முதல்நீண்டு நின்றது. இருளையோட்டுதலும் கடலினடுவிறோன்றதலும் ஆகிய உரியபொருளின் வினையோன்றிருள் பருகியகடுகீண்டென ஒப்புடைப்பொருள் வினைதந்துகூறியது குணவணி. (௩௩)

34. (இ-ள்.) இணை விழி - இரண்டுகண்களும், எரிகவிழ்த்து புகைய - அக்கினியைச் சிந்திப்புகைய, ஏற்று எதிர்ப்பரு - எதிர்த்து முன்னிட்ட, பிரகத்தனை - பிரகத்தனைன்னு மரக்களை, நிருதர் வெம் கூற்று என - அரக்கர்களுக்கும் கொடிய யமனைப்போல, திரியும் நீலன் - திரியாநின்ற நீலனென்னும் வாநரசேனாபதி, சீழைவாயிலில்-இலங்கைக்கீழைவாசலில், குருதிவாய் வழி உக-உதிரம் வாயின்வழியேசிந்த, குத்தி வீழ்த்தினான்-குத்திலித்தின்மேலே விழுத்தினான். (௩௪)

35. (இ-ள்.) அகம்பனன் திரிசிரா பனசன் - அகம்பனும் திரிசிராவும் பனசனும், ஆடல் வேல் - வெற்றிதங்கிய வேலையேந்திய, நிரும்பன்-நிரும்பனும், ஒள்வான் அதிகாயன்-ஒள்ளிய வானையேந்திய அதிகாயனும், நீள் கும்பன்-உயர்ந்தோங்கிய கும்பனும், நகும் கதிர்வேல் - விளங்காநின்ற ஒளியமைந்த வேலை ஏந்திய, இராவணி நரார்த்தகன் - இந்திரசித்தும் நரார்த்தகனும், திகழ்ந்த வேல் - விளங்காநின்ற வேலையேந்திய, மகோதரன் தேவார்த்தகன் - மகோதரனும் தேவார்த்தகனும்.

அகம்பனன் என்பதுமுதல் தேவார்த்தகன்காறும் எண்ணும்மைதொக்கு நின்றதொடர். (௩௫)

36. (இ-ள்.) ஈங்கு இவர் முதலிய - இவ்விடத்து இவ்வரக்கர் முதலாகிய, தலைவர் எண்ணிலர் - அளவில்லாத இராசுத்தசேனாபதிகள், வாங்கிய வில்லினர்-வளைத்த வில்லையேந்தினவரும், மடித்த வாயினர்-மடித்த வாயையுடையவரும், வீங்கிய தோளினர் - பருத்த தோள்களையுடையவரும், வெகுண்ட நெஞ்சினர் - கோபித்தெழுந்த மனமுடையவருமாய், பாங்கினில் - தனது பக்கங்களில், அளப்பு அரும்படை ஒடி ஏக - அளவு செய்தற்கரிய சேனையோடுவர.

அகம்பனன் என்னுஞ் செய்யுள் முதல் மாற்றலர் என்னுஞ் செய்யுள்காறும் குளகம் ஆதலால் ஏக என்னும் வினையெச்சம் பின்வரும் செய்யுளில் எய்தினான் என்னும் வினைமுற்றின் முதனிலைகொண்டது. (௩௬)

37. (இ-ள்.) மாற்றலர் - பகைவர்கள், வயிறு எரி தவழ்ந்து - தமது வயிற்
றில் நெருப்புத்தவழ்தலால், மாழ்குற - மயங்கவும், கூற்றமும் - இயமனும்
கண் புதைத்து அஞ்ச-தனது கண்களைமூடி அஞ்சி யொதுங்கவும், கொல் சி
னத்து-கொல்லுங் கோபமிக்க, ஏற்று உரி - இடபத்தின்ரோலாற் போர்த்த,
முரசு இனம் - போர் முரசின் கூட்டங்கள், இடியின் ஆர்ப்பு ஏழ - இடியை
ப்போலக் கோஷிக்கவும், ஆற்றல் சால்-வலிமைமிக்க, இராவணன்-இராவண
னானவன், அமரில் எய்தினான் - போர்க்களத்தில் வந்தான்.

மாழ்குற நிகழ்காலவினைபெச்சம். மாழ்குறு பகுதி. (நள)

38. (இ-ள்.) கொய் உளை - கொய்த புறமயிரிளையுடைய, சுவல் டீரி கோடி-
பிடரிளையுடைய கோடிசூழுகளை, பூட்டிய - தொடுத்த, வையம் ஊர்ந்து-
தேரைநடத்தி, அடு கணை மழை - கொல்லுதற்குரிய சரவருஷத்தை, பொழி
ந்திடும் வெய்யனை - பெய்யும் இராவணனை, காண்டலும் - கண்ட அப்பொ
ழுதே, மாருதி வெகுண்டு - அனுமன் கோபித்து, எய் எனும் அளவையின்-
எய் யென்னுங்காலத்தில், எதிர்த்து கூறுவான் - எதிர்த்துசொல்லாநின்றான்.

பொழிந்திடும் நிகழ்காலப்பெயரெச்சம். பொழி பகுதி. து சாரியை, நக
ரத்தோற்றமும் உகரக்கேடும் சந்தி, இடு பகுதிப்பொருள்விசுதி. அனைத்தும்
ஒருபகுதி, உம் பெயரெச்சவிசுதி இது நிகழ்காலத்தின்மேல்நின்றது. (நள)

39. (இ-ள்.) கரும் தடம் கண்ணி - கரிய பரந்த கண்களையுடைய உமாதேவி
யானா, பங்கன் வாழ் - இடப்பாகத்திலுடைய சிவபெருமான் வாழாரின்ற,
கயிலை எடுத்த - வெள்ளியங்கிரியை வேரோடுபறித்தெடுத்த, உன் புயம்வலி
காண்பான் - உனது இருபதுபுயங்களின் வனமையைக்காண, பொருந்தின
ன் - வந்தேன், எனது மார்பு இடை - எனதுமார்பினிடத்து, ஒருகால் குத்
து என நின்று - ஒருதரங் குத்தாயென்று தாழ்ந்து நின்று, போர் இரப்ப-
போரினை யீரந்துவேண்ட, என்னை முன்னர் வினாந்து-என்னை முன்பு வினா
வாய், குத்துக என்று - குத்தக்கடவாயென்று, அரக்கன்-இராவணன், வெ
ற்பு உறழ் - மலையையொத்த, மார்பு எதிர் கொடுப்ப - தனதுமார்பை யெதி
ர்ந்துகொடுக்க, இருந்தடம் கிரியின் அசனி வீழ்ந்தா வென்ன - பெரிய உயர்
ந்தமலையின்மேல் இடிவீழ்ந்தாற்போல, ஏறும் வலிஅனுமன்-மிக்க வலிமை
யையுடைய அனுமனானவன், குத்தினன்-குத்தினான்.

குத்துக வியங்கோ ளீறுதொக்குநின்றது. வீழ்ந்தென்ன தொகுத்தல்வி
காரம். முன்னர் காலவேறுபாட்டின்மேலின்ற இடைச்சொல். முன் இடை
ச்சொல் பகுதி, எனாமெய்சந்தி, அர் பகுதிப்பொருள்விசுதி. (நக)

40. (இ-ள்.) எறும் வலி தடம் தோள் - மிக்க வலிமையை யுடைய பரந்த
தோளையுடைய, மாருதி புடைப்ப - அனுமன் குத்த, இழி பெரும் குருதி-சிந்
தும் பெரிய உதிரவெள்ளம், கான்று ஒருக - வெளிப்பட்டிப் பெருக்கெடுப்
ப, அறிவு அழிந்து - உணர்வு அழிந்து, ஒல்லை - வினாவில், உணர்வு வந்து
எய்தி - கெட்ட அறிவுவந்து கூடி, ஆற்றல் அம் கவியினை வியப்ப - வலிமை
யின் அழகுமிக்க அனுமனை இராவணன் மெச்ச, கறை கெழு வேலோய்-
1

திரமிக்க வேலை ஏந்திய இராவணனே, நின் முறை - இப்போது துனதுமுறை, என் மேல் குத்து என்ன - என்மேற் குத்தாயென்றிரப்ப, கல் செய் தோள் நிமிர்த்துமிகையைப் பெயர்த்துவைத்தாலொத்த கைகளை மேலெடுத்தோச்சி, குறுகி நின்ற - சமீபித்து நின்ற, அண்ட கோளகை வெடிப்ப - வானவட்டம் வெடிபட, அனுமன்மேல் குத்திநின்ற - அனுமன்மேல் ஓர்குத்துக் குத்தி நின்ற, ஆர்த்தான் - வீரகோஷஞ்செய்தான்.

எறுழ்வலி சொல்லின்பந் தோன்றநின்றலால் ஒருபொருட் பன்மொழி கான்று ால் பகுதி, லகரணகரமாகத் திரிந்தது சந்தி. நகரமெய் இறந்தகால இடைநிலை, உ எச்சவிகுதி. (சு0)

41. (இ-ள்.) வாய் வழி - வாயின்வழியே, குருதி பொழி தர - உதிரஞ் சிந்த, அனுமன் - அனுமனானவன், மண் இடை மயங்கி வீழ்ந்து - நிலவுலகின் மேல் மூர்ச்சித்து விழுந்து, அயர-சோர்ந்துகிடக்க, பாய் புலிப் போத்தின் - பாய்ந்துசெல்லும் புலிப்போத்தைப்போல, அமர்க்கு எதிர் புருந்த - போரி லெதிர்த்துவந்த, நீலன் மேல்-வாநரசேனாபதியாகிய நீலன்மேல், பரி கொள் தேர் கடவி - குதிரைபூண்ட தேரைச் செலுத்தி, காய் கனல் - சுட்டுவருத் தும் நெருப்பைக் கொப்புளிக்கும், பகழி ஒன்றினால் வீழ்த்தி - ஓர் அம்பினால் நிலவுலகின்மேல் விழுத்தி, கவி குலத்தலைவரை - வாநரசேனா வெள்ளத் தலை வர்களை, துரந்து - ஓட்டி, சேய் உறழ்-முருகக்கடவுளையொத்த, கொற்றத்து இலக்குவன் - வெற்றியையுடைய இலக்ஷுமணரது, தடம் தோள் - உயர்ந்ததோளிற்சாத்திய, சிலைத் தொழில் வியந்து - வில்லின்தொழிலைமெச்சி, எதிர் புருந்தான் - எதிராவந்தான்.

கடவி துரந்து வியந்து இறந்தகாலத்தன் வினை வினையெச்சங்கள். கடவு துர விய பகுதிகள். வீழ்த்தி இறந்தகாலப் பிறவினை வினையெச்சம். வீழ் பகுதி, தகரமெய் சந்தி, து பிறவினை விகுதி அனைத்துமொருபகுதி, உகரக் கேடுசந்தி, இ வினை யெச்சவிகுதி. (சுக)

42. (இ-ள்.) அல்வி அம் கமலம் - அகவிதழையுடைய அழகிய தாமரையில் வசிக்கும், கடவுளே ஆக - பிரமனாக விருந்தாஹு மிருக்க, அஞ்சன வண்ணனே ஆக - மைபோலும் கரியநிறத்தினையுடைய திருமாலாயிருக்கினுமிருக்க, கொல் சினம் - கொல்லும் கோபத்தையுடைய, அடல் ஏறு அண்ணலே ஆக - வலிமைமிக்க உருத்திரமூர்த்தியா யிருக்கினுமிருக்க, குறுகலர் கடந்த யான் ஆக - பகைவரைக்கடந்துநானாயிருக்கினுமிருக்க, வில்லினால் இவனை வெலற்கு - வில்லினால் இந்த இலக்ஷுமணனை வெல்ல, அரிது என்ன - முடியாதென்று, வெள் நிணம் சேறு ஒடும் - வெள்ளிய நிணக்குழம்போடும், குருதி பிள்கு - உதிரஞ் சிந்தும், நெடு இலை வேல் எறிந்து - நெடிய தகட்டு வடிவாகிய வேலையெறிந்து, வார் கழல் கால் - நீண்ட வீரகண்டையை அணிந்த காலையுடைய, இலக்குவன் மார்பு அகம் - அவ்விலட்சுமணருடைய மார்பினை, பிளந்தான் - பிளவுபடுத்தினான்.

பிரமன் முதலிகளோடு தன்னைபு மொருவனாகக் கருதினானுதலால் குறுகலர்க்கடந்த யானாக என்னுன். அண்ணலே யாகக் குறுகலர் என்றதை அண்

னலேயாக குறுகலர் எனப்பாடங்கொள்க. ஆக அகரவீற்று வியங்கோள்வி னைமுற்றதலால் 5-உயி-“செய்யியவென்னும்வினையெச்சம்” என்னும் கு-வி தியால்வருமொழிமுதல் வல்லெழுத்து இயல்பாயிற்று. குறுகலர்க்கடந்த உ யுர்திணையில்வந்த இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகையாதலால் வருமொழி முதல் வல்லெழுத்து மிக்கது. வெலற்கு நிகழ்கால வினையெச்சம். வெல் ப குதி, அல் சாரியை, லகரம் நகரமாகத் திரிந்தது சந்தி, கு எச்சவிகுதி. இ து அரிது என்னங்குழிப்பு வினையுற்றின் முதனிலைகொண்டது. (சஉ)

43. (இ-ள்.) குருதி வேல் பாய - உதிரந்தோய்ந்த வேல்பாய்தலால், நிலத் து இடைவீழ்ந்த-நிலத்தின்மேல் விழுந்த, அரசு இளம் கோளரி தன்னை- அரசர்களாகிய யானைகளுக்கு இளஞ்சிக்கம்போன்ற இலட்சுமணனை, இரு பதுகையும்-தனது இருபதுகைகளினாலும், வருந்தாற எடுத்தும்-தனதுதேகம் வருந்த எடுத்தும், எடுப்பு அரிது ஆகி நின்று-எடுத்தற்கரிதாகிச்சொரந்துநின் று, அசையும் - வருந்தும், திருவிளி முகங்கள் பத்தினும் - அருட்செல்வமில் லாத இராவணனுடைய பத்துமுகங்களினும், குருதி சிந்திட - உதிரஞ்சிந்த, அனுமன் குத்தி வீழ்த்து - அனுமன்குத்தி நிலத்தின்மேல்விழுத்தி, வரிசிலை- கட்டமைந்த வில்லையேந்திய, இளவல் தனை எடுத்து ஏகி - இலட்சுமணனை யெடுத்துச்சென்று, மணிநிறவண்ணன் முன் - நீலமணிபோலும் நிறத்தையு டைய இராமமூர்த்தியின்முன், உய்த்தான்-செலுத்தினான்.

பொருட்செல்வத்திற்கிறந்தது அருட்செல்வமாதலால் செல்வத்தின்மி ட்கோனானும் அருட்செல்வயின்மையால் திருவிளி என்றதற்கு அவ்வாறு கூறினும். அனுமன் உயர்ந்த கபோலத்தையுடையவன். இளவல் பண்பாகு பெயராய்ப் பின்னோன்மேல்நின்றது. இளமை பகுதி ஈறுகெடுத்தும் வகர த்தோற்றமும் சந்தி, அல் பண்புப்பெயர் விசுதி. பாய காரணத்தின்மேல் நின்றலால் இறந்தகாலத்தில்வந்த வினையெச்சம். வருந்துற சிந்திட இரண் டில் காரியத்தின்மேல் நின்றலால் எதிர்காலத்தில் வந்தவினையெச்சங்கள். சி ந்து பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, இடு பகுதிப்பொருள்விசுதி, அனைத்து மொரு பகுதி, அ எச்சவிகுதி, உகரக்கேடு சந்தி. அரசிளங்கோளரி - ஏகதேசவுருவ வணி. (சஉ)

44. (இ-ள்.) எய்தும் அவ்வேலை - சென்ற அச்சமையத்தில், இளவல்-இல ட்சுமணர், வேல்படும் அயர்ச்சி - வேல்துழைதலினாலாகிய சோர்வினின்றது, தீர்ந்து எழுந்து நின்று - நீங்கி எழுந்து நின்று, ஐயன் - இராமமூர்த்தியினு டைய, செய்ய பங்கயம் தான் - செவந்ததாமமாமலையொத்த திருவடிக ளை, தொழுதனன் நிற்ப - வணங்கிநிற்ப, சிலைதொழிற்கு ஒருவன் என்று-வி த்றெழிற்கு ஒருவனென்று, உணக்கும்- (வீரர்) புகழ்ந்து பேசும், ஐய - அழகிணையுடைய, செம் கமலம் காடு - செந்தாமரைக்காடு, பூத்தால் அனை ய - பூத்ததையொத்த அவையவங்கள்வாய்ந்த, அஞ்சனம் கொண்டல்-கரிய மேகம்போன்ற இராமமூர்த்தி, கண் செவந்து - கண்கள்செவந்து, வையம்- உலகினர், ஏத்தெடுக்கும்-புகழ்ந்துபேசும், அனுமன்மேல் இவரா-அனுமன் மேலேறி, இராவணன் ஒடு அமர் மலைத்தான்-இராவணனோடுபோர்செய்தார்?

போரின்கொருவன் என்றார்போலச் சிலைத்தொழிற்கொருவனென்றது வீரமிகுதியையுணர்த்திநிறைவால் வீறுகோளணி. நூற்றலாலாகியநூலை நூற்ற நூலென்றார்போலப் படுமயர்ச்சியென்றது காரணப்பொருளில்வந்த பெய சொச்சமாதலால் துழைதலாலாகிய அயர்ச்சியெனக்கூறினும். அயர்ச்சி தீர்ந்து நீக்கப்பொருளில்வந்த ஐந்தாம்வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர். தொழுதனன் முற்றெச்சம். பூத்தனைய தொகுத்தல்விகாரம். ஐய பண்படியாகப் பிறந்த குறிப்புவினைப்பெயரெச்சம் ஐயபகுதி, யகரமெய்சந்தி, அ பெயரெச்சவிசுத்தி. இவ்வா செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு இறந்தகாலவினையெச்சம் இவர் பகுதி, ஆ இறந்தகாலவினையெச்சவிசுத்தி. (சச)

45. (இ-ள்.) காற்று உறழ் - காற்றினையொத்த, கடுப்பின் - வேகத்தையும், கலினம் - கழுவாளைத்தையுமுடைய, மான் தடம் தேர் - குதிரைபூண்ட பரந்த தேரும், கழை சுளி-குத்தக்கோலைக்கண்டார் கோபிக்கும், கவுள் மதம் - கபோலஞ்சிந்து மதத்தினையுடைய, களிறு-யானையும், பால்திகா கவரி - பாற்கடலிற்றேன்றிய அலையையொத்த சாமரையுடைய, கூந்தல்மா - புறமயினையுடைய குதிரைகளும், தறுகண்-அஞ்சாமையையுடைய, பாய்புலி போத்து அன்ன - பாயும்புலிப்போத்தையொத்த, வயவர் - காலாட்களும், வீற்றுவீற்றுக - துண்டு துண்டாக, மறிதர - மடங்கிவீழ, இராமன் - இராமமூர்த்தி, வரிசிலை - கட்டமைந்த வில்லை, குனித்தலும் - வளைக்க, அரக்கன்-இராவணன், வெருண்டு - கோபித்து, கூற்று மெய்பணிப்ப - இயமன் உடல் நடுங்க, அனுமன்மேல் - அனுமன்மீது, கொடும் கணை பொழிந்து நின்று - கொடிய சரவருஷத்தைப்பொழிந்து நின்று, ஆர்த்தான்-கோஷித்தான்.

பிறர்க்கு வருத்தஞ்செய்யாது செல்லுதற்பொருட்டுப் புறத்திற்குமுந்து செல்லுவோர் எந்திய குத்துக்கோலோடு மோதுதலால் கழைசுளி கவுண்மதக்களிறென்றார். பணிப்ப எதிர்காலத்தில் வந்த வினையெச்சம், பணிபகுதி பகரமெய்சந்தி, பகரமெய் வரித்தல் விகாரம். அ எச்சவிசுத்தி. வீற்று வீற்று இரட்டைக்கிளவி, இது பிரிந்து நின்றிசைப்பில் பொருள்படாதென்றறிக. () 46. (இ-ள்.) மாருதி மருமம் பிளந்திட-அனுமனுடையமார்பு பிளவுபட, அரக்கன்-இராவணன், வடிகணை தொகுத்தமை-வடித்தலையுடையபாணத்தைப்பிரயோகித்ததை, நோக்கி - பார்த்து, கார்முகம விரோதன்-வில்லின் விளையாட்டையுடையவனாகிய இராமமூர்த்தி, நிருதர்கோன் கவசம் - அரக்கர் தலைவனாகிய இராவணனுடைய கவசமும், கணல் உயிழ் - தீயைக்கக்கும், படைக்கலம்-ஆயுதமும், தடம் தேர் ஊர்தரு பாகன்-பரந்த தேரைநடத்தும் பாகனேந்தியு, வரிசிலை அனைத்தும்-கட்டமைந்த வில்லும் ஆகிய இவையெல்லாம், ஒரு ஒரு பகழியால்-ஒவ்வொரு பாணங்களால், துணித்து - துண்டுபடுத்தி, தார்புனை - வெற்றிமாலையையணிந்த, மவுலி ஒருபதம் - பத்துக்கிரீடங்களையும், கணையால் தள்ளி - பாணங்களால் வீழ்த்தி, ஈங்கு - இராவணனை நோக்கி, இவை புகல்வான் - இவற்றைச் சொல்லுகின்றார்.

ஒருபதம் என்பதினியுதியிலுள்ள உம்மை இனைத்தென அறிபொருட்களைவந்த முற்றும்மை. வடிக்கணை உருபும் பயனுமுடன்வருக்க இரண்டாம்

வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடராதலால் வருமொழிமுதல் வல்லெழுத்து மிக்கது. படர்க்கைக்குரிய ஆங்கென்னுது முன்னிலைக்குரிய ஈங்கென்றது இடவழுவமைதி. மற்று அசைநிலை. (சௌ)

47. (இ-ள்.) கூந்தல் மான்-புறமயிரையுடைய குதினாபூண்ட, தடம் தேர்-பார்த்தேரும், அணிந்த பொன் கவசம் - அணிந்தபொன்னாலாகிய கவசமும், கொடும் கிளை - வளைந்தவில்லும், அடும் கணை புட்டில் - கொல்லாநின்ற அம்புறத்துணியும், காந்து - விளங்காநின்ற, எரிகலிழ்க்கும் - அக்கினியைச் சிந்தும், படைக்கலம்-ஆயுதங்களும், இன்றிசின்றனை-ஆகிய இவைகளில்லாமல்கின்றாய், சீகதையை கழுகின் ஈந்த - சீகதையைவினாந்துதந்து, நின் ஆவி-உனது பிராணன், உயிதியெல்-பிழைப்பாயானால், உய்தி-பிழைப்பாய், அன்று எனில் - அல்லவாகில், இன்றுபோய்-இன்றைக்குப்போய், நாளைபோந்து-நாளைக்குவந்து, வெம் களத்தில் - கொடியபோர்க்களத்தில், நின் கிளை ஒடுவிளிதியெல் - உன்குற்றத்தாரோடு சாவாயாகில், போக என விடுத்தான்-போகக்கடவாயென்றேவினார்.

நின்னாவி அவனுமுயிரும் வேறன்மையால் ஒற்றுமைக்கிழமைப்பொருளில்வந்த ஆறும்வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர். கிளை ஒன்றினின்றொன்று கிளைத்தல்போலத் தன்னினின்றுகிளைத்தோர் மேல்கிற்தலா லுவமையாகுடையர். உய்தலும் விளிதலும், நிச்சயமாதலால் எதிர்காலத்தினுற் கூறவேண்டுவதை இறந்தகாலத்தாற் கூறியது தெளிவுபற்றிவந்த காலவழுவமைதி. ந-பொது. “வினாவினா மிகவினாந் தெளிவினும்” என்னுஞ்சூத்திரத்தாலுணர்க. உய்விளி பகுதிகள, தகரமெய் இறந்தகால இடைநிலை, இ முன்னிலையொருமைவிருதி. “ஆனையாவுனக்கமைந்தனவமைந்தமாருதம்போல், பூனையானது கண்டனையின்னுபோய்ப்போர்க்கு, நானைவாவெனநல்கினான்” எனக்கம்பராமாயணத்தில் வருதல்காண்க. இது தமிழஞ்சியென்னுந்தறை. (சௌ)

48. (இ-ள்.) வெள்ளி அம்பொருப்பும் எடுத்தவன் - கைலையங்கிரியையும் எடுத்த இராவணன், நாணம் சுமக்கலன் ஆகி - தோற்றநாணத்தைச்சுமக்க ஆற்றாதவனாகி, வெய்துயிர்த்து - பெருமூச்செறிந்து, பள்ளம் நீர்வேலி-கடலே அரணாகவுடைய, இலங்கையின் எய்தி - இலங்கைநகரையடைந்து, பரிவுடன் அமைச்சரோடு எண்ணி - வருத்தத்துடன் மந்திரிகளோடு ஆலோசித்த, எள் அரும் மதுகைக்கு - நித்தத்தல்லலாத தனதுவன்மைககு, இணையல்லாத கும்பகன்னனை-வேறுகிகளில்லாத கும்பகன்னனை, படுதியில் எழுப்பி-பெரியரித்திரையினின்றும்மெழுப்பி, அள் இலை - கூரியதகட்டுவடிவாகிய, குலம் திரித்து - குலத்தைத்திரித்து, மானுடர்தம் ஆவி உண்டுகி என்-மன்னுடராகிய இராமலட்சுமணர்களுடைய உயிசாக் கொள்ளுகொள்ளக்கடவாயென்று, விடுத்தான்-வினான்.

அமைச்சர் அமாத்தியர் என்னும் வடசொற்றிரிபு. அமா அருகில், தியர் இருப்பவர். கும்பகன்னன் குடம்போலுங் காதினையுடையவன். பொருப்பு என்பதன் இதுதியின் உம்மை உயர்வுசிறப்புப்பொருட்டு. (சௌ)

49. (இ-ள்.) விடுத்தலும் இராவணன் ஏவ, இமைப்பில்-இமைகொட்டுதற்குமுன்னமே, செருக்களத்து எய்தி - போர்க்களத்தை அடைந்து, வாராவரணா அள்ளி - வாராவரணைத் தனதுகைகளால் அள்ளி, வாய்ப்படுத்தி மடுத்தி - தனதுபெருவாயிற் பெய்து, கவுள்புடை குதட்டி-கவுளில் ஒதுக்கிக் குதட்டி, மலர்கடிக்-பரந்தகிரணத்தையுடைய, பரிதி சேய் தன்னைபிடித்து-சூரியன்புத்திரனாகிய சுக்கிரீபனைப்பிடித்து, உயர் இலங்கை புகுதலும் - செல்வமிக்க இலங்கைநகரிற் செல்ல, தடம் கண் அரக்கியர் - பரந்தகண்களையுடைய, அரக்கமாதர்கள், பெய்த மென் சாந்தின் - (கும்பகன்னன்) மேல்வீசிய மிருதுவாகிய சந்தனக்குழம்பாகிய சீதோபசாரத்தால், இரவிசேய்-சூரியன்புத்திரனாகிய அச்சுக்கிரீபன், அடுத்தமெய் துயர்தீர்த்து-(அரக்கனால்) தனக்குண்டாகிய தேகச்சோர்வினின்று நீங்கி, அரக்கன்-அக்கும்பகன்னனுடைய, மூக்கு செவி பறித்து - மூக்கையும் செவியையும் கொய்து, அகன்றான்-அவனினின்று நீங்கினான்.

குதட்டி இறந்தகாலவினையெச்சம் குதட்டி பகுதி, ஓடி எண்ணுப்பொருளில்வந்த இடைச்சொல். இரவிசேய் எனபதன்முதலில் அகராச்சுட்டுத்தொகுத்தல். துயர்தீர்த்து நீக்கப்பொருளில்வந்த ஐந்தாம்வெற்றுமைத் தொகை நிலைத்தொடர்.

(சக)

50. (இ-ள்.) திருகுவெம் சீற்றம்-மாறுபட்ட கொடியகோபத்தையுடைய, மடங்கல் ஏறு அனையான்-ஆண்சிங்கத்தையொத்த கும்பகன்னன், செவி மூக்கினைகவர்ந்த-தனது செவியையு மூக்கையும் கொய்துசென்ற, இரவி காதலனைத்தொடர்ந்து - சூரியன்புத்திரனாகிய சுக்கிரீபனைப் பின்றொடர்ந்து, வெம் களத்திரன் ஏறாவர் - வெய்யபோர்க்களத்தில் எதிர்த்த வாராவரணையுடைய, உயிர் பிழிந்து உண்டு - உயிரை உடலினின்றுக் கொண்டு உண்டு, வருதலும் - வர, இராமன் கொடுமரம் குழைத்து - இராமமூர்த்தி வில்லினைவளைத்து, பற்பல-பலவாக, வடிகளை தூண்டி - வடித்தலையுடைய அம்புகளையேவி, அருவரை-பெரியமலையையொத்த, தடம் தோள்-உயர்த்ததோளும், மருமம்-மார்பும், நீள்சென்னி-நீண்டசிரசும், வீற்று வீற்றாய்விழ-துண்டு துண்டாய் நிலத்தில்விழ, அறுத்தான்-துண்டுசெய்தார்.

கவர்ந்த இறந்தகாலப்பெயரெச்சம், கவர் புகுதி, இது வினைமுதற்பொருள்கொண்டது. வருதலும் நிகழ்காலத்தில்வந்த எதிர்காலவினையெச்சம் வாபகுதி, குறுகலும் ரகரவுகூரம் விரிதலும் விகாரம், து அல் இரண்டும்சாரியை, உம் எச்சவிகுதி. குழைத்து இறந்தகாலவினையெச்சம் குழை பகுதி. (நு0) 51. (இ-ள்.) களத்து இடை கும்பகன்னனை - போர்க்களத்தில் கும்பகன்னனை, இராமன் கழிந்தமை கேட்ட - இராமமூர்த்திகொன்ற செய்தியைக்கேள்விப்பட்ட, வல் அரக்கன்-வலிய இராவணன், உளத்து இடை-தனதுமனத்தினிடத்து, வெகுளி மேற்கொள - கோபமேலெழுந்தோங்க, கண்ணின் ஒழுகு - தனது கண்களினின்றுஞ்சிந்தும், வெம் கணல் சிகை - கொடியகோபாக்கினியின்கொழுந்தை, கதுவி-பற்றுதலால், துளி புயல் வறப்ப-துளித்தலையுடைய மேகங்கள்வறப்ப, கனன்று - கோபித்து, அதிகாயன் தன் முகம்

கோக்கி - தனது புத்திரானாகிய அதிகாயனுடைய முகத்தைப் பார்த்து, நீ துணைவின் - நீவினாந்து, அளிப்பு அரும் சேனை - அளவுசெய்தற்கரியசேனை, சூழ்வா செல்க என்று - பக்கத்திற்கூழ்ந்துவரச் செல்லக்கடவாயென்று, அறைதலும் - கூடா, அடிகளத்து எதிர்த்தான்-கொல்லும்போர்க்களத்தில் போருக்கு எதிர்த்தான்.

அதிகாயன் பருத்தசரீரத்தையுடையவன். கதுவி காரணப்பொருளில் வந்த இறந்தகாலவினையெச்சம் கதுவு பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, இ எச்சவிசூதி, வறப்ப காரியப்பொருளில் நின்றவால் எதிர்காலத்தில்வந்த பீண்படியாகப்பிறந்த வினையெச்சம் வற பகுதி, பகரமெய் சந்தி, பகரமெய் விரித்தல் விசாரம், அ எச்சவிசூதி, கனன்று இறந்தகாலவினையெச்சம், கனல் பகுதி, லகரம் னகரமாகத்திரிதல் சந்தி, றகரமெய் இடைநிலை, உ எச்சவிசூதி, வெகுளி தொழிற்பெயர் வெகுள் பகுதி, இ தொழிற்பெயர்விசூதி. (ருக)

52. (இ-ள்.) பொருப்பு உறழ் தடம் தேள் - மலையையொத்த பரந்ததோளையுடைய, வாரும் எழுதுறு - எழுதுறுவாரவாரவாராயும், உருவ-ஒருசேரவுருவ, கதிர்வொழி-கிரணத்தைச்சிந்தும், ஓர்வேலால்-ஒருவேலினை, செருக்களத்து எறியும் - போர்க்களத்தில் எறியும், நரார்த்தகன் தன்னை - நரார்த்தகனை, அங்கதன்-அங்கதனுனவன், பரிவொடும் செருத்தான்-வெறுப்பில்லாமற்கொன்றான், உருத்து வந்து உடற்றும் - கோபித்துவந்துபேர்செய்யும், தேவரந்தகனை-தேவாரந்தகனை, அனுமன் ஓர் குத்தினால் - அனுமனுனவன் ஓர்குத்தினால், ஓறுத்தான்-கொன்றான், பருப்பதம் அதனால் - ஒருமலையினை, மகோதரன் ஆவிபறிந்திட - மகோதரனென்னுமரக்கனுடைய உயிர்போக, நீலன் எறிந்தனன் - நீலனென்னும் வாரவசேனைத்தலைவன் வீசினான்.

மறிந்திட என்பதனைப் பறிந்திட எனப்பாடங்கொள்க. பருப்பதம் கணுக்களையுடையது. நரார்த்தகன் நரருக்கியமன். தேவரந்தகன் தேவர்களுக்கு இயமன். செருத்தான் இறந்தகாலவினைமுற்று செரு பகுதி, உருத்து உரிச்சொல்லடியாகப்பிறந்த இறந்தகாலவினையெச்சம் உரு பகுதி, உடற்றும் எதிர்காலப்பெயரெச்சம் உடல் பகுதி, லகரமும், தகரமும் தகரமாகத்திரிதல் சந்தி, து சாரியை, உகரக்கேடு சந்தி, உம் எச்சவிசூதி. இரண்டனுருபுநிற்குமிடத்து மூன்றனுருபுவந்தது உருபுமயக்கம். (ருஉ)

53. (இ-ள்.) மாருதி சினவி - அனுமன் கோபித்து, திரிசிரா - திரிசிராவினது, அம் கைவாள் பறித்து-அவனது கையிலெந்திய வாளைப்பிடுங்கி, அவன்தலை துமித்தான் - அவ்வரக்கனுடைய தலையைவெட்டினான், போர் முகத்து-யுத்தமுகத்தில், இடபன்-இடபனென்னும் வாரவசேனைத்தலைவன், மத்தனை-மத்தனென்னுமரக்கனை, கதையால் புகை எழ புடைத்து-தனது தண்டாயுதத்தால் புகைமேலெழ அடித்து, உயிர்குடித்தான்-அவன் உயிரையுண்டான், இலக்குவன்-இலட்சுமணர், கார்முகம் குழைத்து - வில்லினைவளைத்து, மலர் அயன் கணையால் - தாமரையில்வசிக்கும் பிரமாஸ்திரத்தால், அமரர்கண்களிப்ப-தேவர்கள்கண்டு களிகூர, நேரல்கடந்த-பகைவரைக்கடந்த, திறல் அதி

காயன்-வெற்றியையுடைய அதிகாயனது, நெடும் தலை துமித்து நின்று-பெரிய தலைபைத்துண்டிடுத்து நின்று, ஆர்த்தான்-வீரகோஷஞ்செய்தார்.

துமித்து இறந்தகாலவினையெச்சம் துமி பகுதி, சினவி பெயரடியாகப் பிறந்த இறந்தகாலவினையெச்சம் சின பகுதி, சினம் பெயர். அமரர் இறப்பில்லாதவர். (௫௩)

54. (இ-ள்.) கறக்கு-ஒலிக்காரின்ற, தெள் திரை நீர் - தெள்ளிய அலையையுடைய கடல்கூழ்ந்த, உலகு எல்லாம் வென்ற - உலகினையெல்லாம் வெற்றிகொண்ட, கதழ் சினத்து-மிக்ககோபத்தையும், அடல்-வெற்றியையுமுடைய, அதிகாயன் இறந்தமை - தனதுபுத்திரனாகிய அதிகாயன் இறந்தசெய்தியை, நிருதர்கோன் கேட்டு-இராவணன்கேட்டு, சினவி-கோபித்து, இந்திரசித்தினைவிடுப்ப-இந்திரசித்தினையேவ, செறிந்த கூர் இருள்வான் - நெருங்கிய மிக்க இருளில், வெம் சமர் உடற்றி - கொடியபோர்செய்து, திசைமுகன் பகழியால்-பிரமாதிரித்தால், இராமன்-இராமமூர்த்தியும், போர் மறம் கள்-போரில் வெற்றியைக் கொள்ளுகொள்ளும், இளவல்-இலட்சுமணரும், வாமரத்தலைவர்-வாராசேனைத்தலைவருமாகிய, யாராயும் - எல்லாராயும், மண் இடைவீழ்த்தான் - நிலத்தின்மேல்விழுத்தினான்.

சுதழ் சினம் வினைத்தொகைநிலைத்தொடர். இதனடியாகக்கதழ்ந்த கதழ்ந்து, கதழ்ந்தான் எனவினைவிகற்பங்கள்வரும். அடல் வெற்றிமேல்நிறைவால் தொழிலாகுபெயர் அடுபகுதி, 'உகரக்கேடு சந்தி, அல் தொழிற்பெயர் விசுதி. (௫௪)

55. (இ-ள்.) வரி சிலை கல்வி - கட்டமைந்த விறற்றெழிற் கல்வியே, உருவு எடுத்தது அரேய - உருவெடுத்ததை யொப்ப வருக்கொண்ட, வான் எயிறு அரக்கன் - விளங்கும் வக்கிரதந்தங்களையுடைய இந்திரசித்து, வெம் சமரில்-கொடியபோரில், புரி தொழில் அனைத்தும் - தான்செய்த தொழில் முற்றும், இராவணற்கு உரைத்து - தனது பிதாவாகிய இராவணனுக்குச் சொல்ல, பொங்கு பேர் உவகையின் இருப்பு - மேலெழுந்த பெரியமகிழ்ச்சியோடு அவனிருக்க, நிருதர் புங்கவன் ஆம் - அரக்கர்களில் உயர்ந்தவனாகிய, வீடணன் - வீரபீஷணன், சாம்பன் - சாம்பனும், நிகர் இல் போர் அனுமன் அருகு-தனக்கு ஒப்பில்லாத போர்த்தொழிலையுடைய அனுமனாகிய இவர்கள் பக்கத்து, துணைவினில் சென்று எய்தி - வினாவிறசென் றடைந்து, நீர் பிழைத்தமையால் - நீங்கள் உயிரோடிருத்தலால், யாரும் இறந்திலர் என்று-எவரும் உயிர்கழிந்திலவொன்று, அறைந்தான் - கூறினான்.

எடுத்தனைய தொகுத்தல்விகாரம். (௫௫)

56. (இ-ள்.) ஐய கேள் - அனுமனே கேளாய், மெய் புரு கருவி - சரீரத்திறுனைத்து அமுரணிய ஆயுதங்களை, மாற்றுகும் அதகம் - மேலெழுப்பும் சஞ்சீவியும், துணி படும் - பிளவுபட்ட, மெய் பொருத்து அதகம் - சரீரத்தைப் பொருத்துச் சஞ்சீவியும், எய்திய தழும்பு - அம்புக ளேறிட்ட தழும்பினை தீர்த்திடும் அதகம் - தீர்த்து முன்னிருந்தவடிவேயாக்கும் சஞ்சீவியும், இன்

உயர் அளித்திடும் அதகம - கழிந்த இனிய உயினாயிட்டுக்கொடுக்குஞ் சஞ்சி வியும் ஆகிய இவைகள்; வெள்ளி வரைக்கும் - கயிலையங்கிரிக்கும், நல் இட ப கிரிக்கும் - நல்ல ரிஷபமலைக்கும், நாப்பண் - நடுவில், இனிது அமரும்- தனக்கொரு இடையூறின்னி இருக்கும், மை அது - குற்றமற்ற, மருத்துவரை யினில் உள - மருத்துமலையிலுள்ளன, நீ கொணர்க என - நீ கொண்டுவர க்கடவாயென்று சாம்பன்சூற, மாருதி பாய்ந்தான் - அனுமன் (கொண்டு வரப்) பாய்ந்தான்.

ஐய அண்மைவினி. மெய்ப்புகருவி மாற்றுறுமதகமுதலியன நான்கு எ ன்னும எண் தொக்குநின்ற செவ்வெண். “மாண்டாராயுயிவிக்குமருந்தொ ன்றுமெய்வேறுவகிரீகளாகக, கீண்டாலும் பொருந்துவிப்பொருநருந் துப டைக்கலங்களிளர்ப்பதொன்று, மீண்டேயுந்தம்முருவேயருளுவதோர்மெய் மருந்துமுள” எனக்கம்பராமாயணத்தில் வருதல்காண்க. (ருசு)

57. (இ-ள்.) பாய்தலும்-அனுமன் பாய, அதனில் மருந்து காண்கிலனாய்-அ ம்மலையில் அந்தமருந்தைக் காணாதவனாய், பரு வரை பறித்து வந்து உய்ப்ப- பருத்த அம்மலையை வேரோடு பறித்துக்கொண்டுவந்து போர்க்களத்தில்வை க்க, சேய - செவந்த, தாமரை கண் செல்வனை முதலோர் - தாமரை போன் ற கண்களையுடைய இராமமூர்த்தி முதலியோர், துயில் உணர்ந்தார் என எழு ந்தார். - சித்தினாயினின்று எழுந்தவர்போல எழுந்தார்கள், எய - பொருந்த, அம் மலையை - அந்த மலையை, மாருதி - அனுமன், முன்னர் இருந்த உழி வைத்து - முன்பு இருந்த இடத்தில் வைத்து, மீண்டு எய்த - சிரும்பிவந்த டைய, காய் சினம் கதுவி - மிக்க கோபத்திறகன்றி, இரவி சேய் முதலோர்- சூரியன்புத்திரனாகிய சுக்கிரீபன்முதலியோர், கடி மதில் இலங்கை - சாவல் மிக்க மதில்கூழ்ந்த இலங்கையில், ஈ மடுந்தார் - தீக்கொளுவினார்கள்.

சேய பண்படியாகப்பிறந்த சூறிப்புவினைப்பெயசொச்சம செமமைபகுதி, முதல்கீளுளும், ஈறுகெட்டு மகரமெய் பகரமெய்யாகத் திரிதலும் சந்தி. அ எச்சவிகுதி. ஏப நிகழ்காலவினையெச்சம் ஏய்பகுதி, அ வினையெச்சவிகுதி. 58. (இ-ள்.) நிருதர் கோன் - அரக்கர்களுக்குத் தலைவனாகிய இராவணன். அன்னது கேட்டு - அதனைக் கேட்டு, கும்பகன்னன் தன் மைந்தரை - கும்ப கன்னனுடைய புத்திரர்களை, அழையா - அழைத்து, மின் நகு-மின்னல்போ லவிளங்கும், சுடர் வேல் - விளக்கம் அமைந்த வேலையேந்திய, தலைவரோடு ஏகி-சேனைத்தலைவரோடுசேன்று, வெம் சமர் புரிக னை விடுப்ப-கொடியபோ னைச் செய்வீரென்று ஏவ, கல் நவில் திரள் தோள் - மலையைப்பொத்த திர ண்டதோளையுடைய, குரங்கு வெம் சேனை - கொடிய வாரரசேனையாகிய, களை கடல் - ஒலிக்குங் கடலானது, உடைதர கலக்கி - உடைந்து புடைபெ யர உழக்கி, கொல் துனை - கொல்லுதற்றொழியுடைய துதிவாய்ந்த, அயி டி - வெல் கப்பணம் சிதறி - கூரியவேலாகிய கப்பணங்களைச் சிந்தி, கூற்றம் டசு-தற-இயமனும் அஞ்ச, எதிர் மலைந்தார் - எதிர்நின்று போர்செய்தார்கள், 'அ' கப்பணம் கைவேல் கும்பகன்னன்மக்களாவார் கும்பன், நிருதம்பன். அழையா செய்யா என்னும் வாய்பாட் டிறந்தகால வினையெச்சம். அழை

பகுதி, யகரமெய்ச்சுதி, ஆ எச்சலிகுதி, வேற்கப்பணம் இருபெயரொட்டிப் பண்புத்தொகை. குரக்குவெஞ்சேனை மென்றொடர் வன்றொடர் ஆதல் ந-உயிர்-ஈச-சூ-இல் “மன்னே” என்ற மிகையால். (ருஅ)

59. (இ-ள்.) அங்கதன் சினவி - அங்கதன் கோபித்து, அகம்பனன் என்னும் அரக்கனுக்கு - அகம்பனனாகிய அரக்கனுக்கு, அமரர் உலகு அளித்து-விண்ணுலகம்தந்து, வெம் கனல் நேர் - உடவாமுகாக்கினியை யொத்த, பிரசங்கனை - பிரசங்கனை ன்று மரக்கனை, மறலி விருந்து எதிர் கொள்க என விடுத்தான - இபமன் விருந்தெதிர ஏற்ககடவ னென்று யமபுரத்துக்கு அனுப்பினான், அடு சினம் துவிதன் - கொல்லுங் கோபமிக்க துவிதனென்னும் வாராசேனைத்தலைவன், செம் கை வள் உதிரால் - செவந்த கையிலுள்ள கூரிய நகங்களால், சுரோணிதக் கண்ணனை செகுத்தான் - சுரோணிதாக்கனைக் கொன்றான், திறல் மயித்தன் - வெற்றினையுடைய மயித்தனென்னும் வாராசேனைத்தலைவன், பங்கம் இல் மயூபார்களை - குற்றமில்லாத மயூபாக்களென்னும் அரக்களை, பறவை கூட்டுண - கழுகுமுதலிய பறவைகள் கொள்ளை கொண்டுதையுண்ண, உயிர் படுத்தான் - அவன் உயிரைப் போக்கினான்.

மறலி கொல்லுதலையுடையவன், மறல் (கொலை) பகுதி, இ பெயர்விகுதி. பறவை வினைமுதற்பொருளில்வந்த தொழிற்பெயர் பற பகுதி, வகரத்தோற்றம் சந்தி, ஐ விசுதி. அமரர் ஈறுதொக்கு அமர் என நின்றது. (ருக)
60. (இ-ள்.) நன் இருள் விழுங்கி - மிக்க இருளைவிழுங்கி, கதிர் எதிர் எடுக்கும் - நிரணங்களைச் சத்திசெய்யம், பரிதி சேய - சூரியன்புத்திரனாகிய சுக்கிரீபன், நாகு இளம் பிறை தாழ் - இளமைதங்கிய பிறையையெடுத்த, வெள் எயிறு அகல் வாய் - வெள்ளிய வக்கிரதந்தங்களபொருந்திய அகன்றவாயையுடைய, கும்பன் - கும்பனென்னுமரக்கன், வான் மகளிர் - அரம்பையருடைய, நகை விருந்து அயின்றிட - புன்னகையாகிய விருந்தினை யனுபவித்துத்தினைக்க, விடுத்தான் - எவினான், கொள்ளை வண்டு-வண்டின் கூட்டங்கள். அறை தார் - மதுவுண்டொலிகு மாலைபையணித்த, நிகுமபனை-நிகுமபனென்னும் அரக்கனை, திறல் கூர் அஹமன் - வெற்றியிக்க அஹமன், ஓர் குத்தினில் கொன்றான் - ஒரு குத்தாற சிதைத்தான, வள்ளல்-இராமமூர்த்தி, ஓர் கணையால் - ஒருபாணத்தால், அடல் புரி - கொலைத் தொழிலைச் செய்யும், மகரக்கண்ணனை - மகராசுடனென்னும் அரக்கனை, ஆர் உயிர் மாய்த்தான் - அரிய உயிர்வாங்கினான். 6

மகரக்கண்ணன் மகரமீன்போன்ற கண்களையுடையவன். பிறை தொழிற்பெயர் பிறப்பகுதி, ஈறுகெடுதல் சந்தி, ஐ தொழிற்பெயர் விகுதி, இது ஆகு பெயராய்ச் சந்திரன்மேல் நின்றலால் தொழிலாகுபெயர். அயின்றிட நிகழ்காலவையெச்சம் அயில் பகுதி, து சாரியை, வகரம் னகரமாதலும் உகரக்கேடும் சந்தி, இடு பகுதிப்பொருள்விகுதி, அனைத்தும் ஒருபகுதி. இல் எ-ஊ-பொருளில் வந்த ஐந்தனுருபு. வள்ளல் பண்பாகுபெயராய் நின்றலாலதைப்பண்பெயர் வண்மைபகுதி, ஈறுகெடுதலும் னகரத்தோற்றமும் சந்தி, அணைப்பெயர்விகுதி. நாகிர் ஒருபொருட் பன்மொழி. (சூ0)

61. (இ-ள்.) நங்கு இவை - இவ்விடத்தில் நிகழ்ந்த செய்திகள், அபக்கன் செவி முதல் உறலும் - இராவணனுடைய காதிப்பட, இந்திர சித்தினை ஏவ-அவன் இந்திரசித்தினை ஏவ, ஆட்கு - அவ்விடத்தில், அவன் - அவ்வித்திரசித்து, மாயா சிதையை - மாயையாலாக்கிய ஓர்சிதையை, விறல் கூர் அனுமன் முன் - வெற்றியிக்க அனுமன் முன்பு, தடிந்து - கொன்று, இகல் வேள்வி - போர்க்குரிய யாகமாகிய, நிகு பலைக்கு - நிகும்பலையை, தீங்கு அற புரிவான் - விதிப்படிசெய்ய, உறலும் - அடைய, மாருதி-அனுமன், திரு மறுமார்பன் - இலக்கூர்மிவசிக்கும் ஸ்ரீவந்தசமென்று மறுப்பொருந்திய, மார்பையுடைய இராமமூர்த்தியின், பாங்கு வந்து - பக்கம்வந்து, அரக்கன் புரிந்தமை - அவ்வித்திரசித்திச்செய்த செய்தியை, உரைப்ப - கூற, பருவரல் கடலில் வீழ்ந்து - துன்பமாகிய கடலில் விழுந்து, அயர்ந்தான் - சோர்ந்தான்.

சிதை படைச்சாலிற்றேன்றினவன், இரண்டனுருபு சிற்குமிடத்து நான் கனுருபு நிறலுருபுமயக்கம். தடிந்து இறந்தகாலவினையெச்சம். தடி பகுதி. புரிந்தமை இறந்தகால இடைநிலைபெறாவந்த தொழிற்பெயர், செவிப்புலனைச் செவிமுதலென்றார். (சுக)

62. (இ-ள்.) ஆய போத்து-இவ்வரகுன காலையில், அனுமன் உரைத்தல் கேட்டு - அனுமன் கூறிய வார்த்தையைக்கேட்டு, ஐய - ஐயனே, அழுங்கிடேல்-வருந்தல்வேண்டாம், இராவணி-இராவணன் புத்திரனாகிய இந்திரசித்து, வஞ்ச மாயையில் - வஞ்சத்தையுடைய மாயையினால், சிதை வருத்தனன் - சிதையினுருவகுத்து, தடிந்து - கொன்று, மகம் செய்வான்-யாகத்தைச் செய்ய, நிகும்பலைக்கு அகன்றான் - நிகும்பலைக்குச் சென்றான், மேய அவ்வேள்வி - பொருந்திய அந்தயாகம், முற்றுநின் - முடிந்தால், நம்மால் வெல்லுதல் அரிது - நம்மால் வெல்லுதல் முடியாது, அமர் உடற்றி - போர் செய்து, தீயினை செகுப்பான் - அந்தயாகத்தைச் சிதைக்க, இளவலை விடுத்தி என்ற-இலட்சுமணரை யனுப்புவாயென்று, வீடணன் தெளிந்து உரைத்தான்-விடணன் மனந்தெளிந்து சொன்னான்.

வீடணன் வண்டின் வடிவாகச் சென்று தெளிந்து கூறினமையால் தெளிந்தென்றார். இராவணி இராவணன் புத்திரன் இது தத்திதார்த்தபதம். வருத்தனன் முற்றெச்சம். அழுங்கிடேல் முன்னிலை யொருமை யெதிர்மறையேவல் விளைமுற்று. அழுங்கிடு பகுதி. உக க்கு சந்தி, ஏல் விசுதி. வண்டின்வடிவமாகச் சென்றானென்பது “வண்டினதுருவங்கொண்டுமானவன் மனத்திற்போனான், றண்டலையிருக்கைதன்னிப்பொருக்கெனச் சாரந்துதானே, கண்டனென்ப” எனவரும் கம்பராமாயணச்செய்யுளானுணர்க.சுஉ

63. (இ-ள்.) உரைத்தலும் - இராவணன் கூற, கமலம் தடம் கண்ணன் - தாழ்மாமலரைப்போலப் பரந்தகண்களையுடைய இராமமூர்த்தி, இளவல் - இலட்சுமணரை (நோக்கி) ஒல்லி போக என - விரைந்து செல்லக்கடவா யென்று ஏவ, தொழுது ஏகி - வணங்கிச்சென்று, வரை தடம் திணி தோள் - மலைபோலுயர்ந்த திண்ணியதோளையுடைய, அனுமன் மேல் இவர்த்து - அனுமன்,

மேல் ஆரோகணித்து, வாநா வீரர் பின் தொடர் - வாநாசேனாவீரர் பின்னொடர்ந்தவரவும், அரக்கர் கோன் - அரக்கர்தலைவனாகிய இராவணனுடைய, இளவல் - தம்பியாகிய விபீஷணன், கண்ணு முன் நடப்ப - கோபித்து முன்செல்லவும், அரன் விழித்து எரித்த முப்புரத்தின் - சிவபெருமான் நெற்றிக்கண் திறந்தெரித்த திரிபுரத்தைப்போல, செரு களம் செவப்ப - யுத்தகளம் உதிரத்தாற் செவப்பேற, சிறிது கண் சிவக்கும் - சற்றுக் கண்கள் சிவக்கும், சேவகன் - இலட்சுமணர், நிரும்பலை சேர்ந்தான் - நிரும்பலையாகத்தைச் சேர்ந்தார்.

தொழுது என்னும் வினையெச்சம் ஏகி யென்னும் வினையெச்சத்தின் முதனிலையையும், அவ்வெச்சமிவரந்து என்னும் வினையெச்சத்தின் முதனிலையும், அது சிவக்குமென்னும் பெயரொச்சத்தின் முதனிலையும், அவ்வெச்சம் சேவகனென்னும் வினைமுதற்பொருளையு முறையே கொண்டன. (சு.க)

64. (இ-ள்.) அரு மறை - அரிப வேதவிதிப்படி, தக்கன் புரி மகம் - தக்கன் செய்தயாகத்தை, கணங்கள் அழித்தது என - சிவகணங்கள் அழித்தாற்போல, அடல் சினத்து-கொல்லுங் கோபத்தையுடைய, அரக்கன் புரிதரும் வேள்வி-இந்திரசித்துச்செய்யும் நிரும்பலையாகத்தை, வாநாத்தலைவர் அழித்தலும் - வாநாசேனாத்தலைவர் சிதைக்க, புண் திறந்தது அன்ன-புண்திறந்ததை யொத்த, எரி உமிழ்-கோபாக்கினியைச் சிற்றும், தறு கண்-கொல்லுங்கண்களையுடைய, அரக்கர் கோன் சிறுவன் - இராவணன்புத்திரனாகிய இந்திரசித்து, இமை கரிந்து - இமைகள்கருகி, அழல் உக விழித்து - கோபாக்கினி சிந்த கண்களைவிழித்து, பரிதி-சூரியனுடைய, மான் தடம் தேர் அனைய - குதிரைபூண்ட பரந்ததேவையொத்த, பொன் தேரில் - பொன்றூற்சமைந்த தேரில், பாய் புலி போத்து என்ன - பாய்ந்து மலையிலேறும் புலிப்போத்தைப்போல, இவர்த்தான் - ஏறினான்.

முதல் சினைக்கொற்றுமை உண்மையால் சினைவினையை முதல்மேலேற்றி இமைகரிந்தழுவக விழித்தெனவும், உவமைக்கும் பொருட்கும் ஒற்றுமை உண்மையால் பொருளின் தொழில் உவமைக்கேற்றியுங் கொள்க, என உவமையுருபிடைச் சொல்லடியாகப் பிறந்த நிகழ்காலவினையெச்சம், எனஇடைச்சொல் பகுதி. எனரக்கேடு சந்தி. அ வினையெச்ச விருதி. (சு.ச)

65. (இ-ள்.) அந்தரத்து அமரர் - வானத்தினிறைந்த தேவர்கள், இமைப்பு உறாத கண்கள் இமைத்து - இமைகொட்டாத கண்களை இமைகொட்டி, வான் துறந்தனர் அகல - அவ்வாகாயத்தைவிட்டு நீங்கவும், மந்தரம் வெடிப்ப-மந்தரகிரி வெடிப்படவும், மாதிரம் தலைவர் - திக்குப்பாலர்கள், வயிறு எரி தவழ்ந்து - தமதுவயிற்றில் அச்சமாகிய நெருப்புத்தவழ்தலால், கின்று எங்க-கம்பித்துகின்று மணம்வருந்தவும், கந்து அடு புழை கை - கட்டுத்தநிலைய முற்றிக்கும் துவாரம்பொருந்திய துதிக்கையையுடைய, திக்கயம் வெருவி - அண்டக் ஜங்களும் அஞ்சி, களி மதம் துறந்து - செருக்கால்வரும் மதர்ந்நி, கான்ப - அண்டசெல்லவும், அண்டகோளையும் வெடி தர - அண்டவட்டங்க

ளும் வெம்படவும், இந்திரன் பகைஞன் - இந்திரசித்து, வரி வில் நாண் எறிந்தான் - கட்டமைந்த வில்லில் குணத்தொளிசெய்தான்.

மாதிரத்தலைவர் திகையம் இவற்றினிறுதியில் இளைத்தென அறிபொருளில்வந்த முற்றும்மைதொகுதல், வெருவுதலால் மதநீங்குதலின் வெருவி காரணப்பொருளில்வந்த இறந்தகாலவிசேசம். வெருவு பகுதி. பகைஞன் பொருட்பெயர் பகை பகுதி, ருகரம் பெயரிடைநிலை, அன்விகுதி. (௧௫)

66. (இ-ள்.) களத்து எதிர் ஏற்ற - போர்க்களத்திலெதிர்த்த, ஓர் ஒரு கவிகட்கு - ஒவ்வொரு குரங்குகட்கு, வில் விசையின் - வில்லின்விசையால் - லேவிய, ஆயிரம் ஆயிரம் கணைகள் - ஆயிரமாயிரம் பாணங்களும், துளைத்து - ஒவ்வொரு குரங்கையுந்துளைத்து, நேயி அம் கிரியும் - சக்கரவாளகிரியும், துளைவினின் உருவி - வினாந்தபோயுருவி, விண படர - ஆகாயத்திற்செல்லவும், வளைதலை புகுதும் அரவு என - வளையிற் செல்லும்பாம்பைப்போல, சில போய் - சில அம் புகள்சென்று, அனுமனது ஆகம் ஊடு உருவ - அனுமனுடையசரீரத்தினடுவிற்பட்டுருவவும், தனி புயல் ஏழார் - குளிர்ந்த ஏழுமேகங்களும், கடையுசுத்து இறைக்கும் தானாபோல் - யுகமுடிவிற்குமேகம் மழையைப்போல, கணை மழை பொழிந்தான் - சரவருஷத்தைச் சொரிந்தான்.

ஓர் ஒரு கவிகட்கும் ஒவ்வொராயிரம் கணைகளை யேவினான் என்பார், ஓரொருகவிகட் காயிரமாயிரமென்றார். சிலபண்படியாகப் பிறந்த பலவன்பாற்படர்க்கைக் குறிப்புவினைமுடிபுபெயர். சின்மை பகுதி. (௧௬)

67. (இ-ள்.) கூற்று - இயமனுடைய, மெய் பணிப்ப - உடல் கம்பிக்க, அரக்கர் கோன் விடுத்த - இந்திரசித்து ஏவிய, கொடும் கணை யாவையுள் - கொடிய அம்புகள் முழுமையும், கணையால் மாற்றி - தமதுகணைகளால் அறுத்து, வாள் அரக்கன் - வானையேந்திய அந்த இந்திரசித்துவினுடைய, மருமம் - மார்பிலும், நீள் தடம் கை - நீண்டகையிலு மணிந்த, அணி - ஆபரணங்களும், முடி - கிரீடமும், துண் துகள் படுத்தி - நுண்ணிய பொடிகளாகச்செய்து, காற்று உறழ் புரவி - காற்றையொத்த வேகத்தையுடைய குதிரைகளையும், கலினம் மான் தடம் தேர் - கடிவாளத்தையுடைய குதிரை பூண்ட பார்த்தேர்களையும், கனிது இனம் - யானைக்கூட்டங்களையும், துணித்து - துண்டுபடுத்தி, வெம் குருதி ஊற்று இருந்த ஒழுக - கொடிய உதிரமூற்றெடுத்தொழுகவும், கவந்தம் ஆட்டு அயர - கவந்தங்க ளாடவும், இலக்குவன் - இலட்சுமணன், உறு கணை பொழிந்தான் - மிக்க சரவருஷத்தைச்சிந்திநூர்.

கவந்தம் உடற்குறை.

(௧௭)

68. (இ-ள்.) இந்திரன் மருமம் - (அந்தப்பாணம்) இந்திரனுடைய மாப்பை, போழ்த்து - பிளந்தது, மறவி ஈருளின் - இயமனுடைய ஈரலின், தீம் கவை அறிந்தது - இனியசுவையை யறிந்தது, அந்தரத்த இயங்கும் - ஆகாயத்தில் சஞ்சரிக்கும், புட்பக ஊர்சி - புட்பகவிமானமானது, அரத்த வெம் புனலின் ஆடியது - உதிரவெள்ளத்தில் முழுகியது, செம் தழல் கடவுள் - அக்கினிதேவனுடைய, பழு எழும்பு ஒடித்தது - பழுவெலும்பினை முறித்தது, தியு

ன் - இந்திரசித்து, வெம் திறல் முகப்பசுழி - சொடிய வலிமைவாய்ந்த முகத்தையுடைய பாணத்தை, மந்தரம் தடம் தோள் - மந்தரநிகரியை யொத்த உயர்ந்ததோள்களையுடைய, மாருதி - அனுமனது, மருமம் போழ்ந்திட - மார்புபிளவுபட, வஸ்தினின் விடுத்தான - வலித்து ஏவினான்.

திய என்பதைத் தியன் எனப் பாடங்கொள்க. போழ்ந்தது ஒன்றன்பாற்படர்க்கை யிறந்தகாலவினைமுற்று போழ்ப்பகுதி, நகரமெய்சர்தி, தகரமெய் இறந்தகாலவிடைநிலை, அசாரியை, து விசுதி. இயங்கும் நிகழ்காலத்தின்மேல் நின்ற பெயரொச்சம் இயங்கு - குதி. இந்திரன் ஐசுவரியமுடையவன். ஊர்தி தொழிலாகுபெயராய் வாசனத்தின்மேல்நின்றது ஊர் பகுதி, தி தொழிற்பெயர் விசுதி. ஒடித்தது ஈறுதொக்கு ஒடித்த என நின்றது. இலட்சுமணரம்பின்வலிமையின்பெருமையைக் கூறினமையால் மிகுதிநவீகியணி.

69. (இ-ள்.) உரு கெழு தோற்றத்து - அச்சமிகுந்த தோற்றத்தையுடைய, அனுமன் மார்பு அகலத்து - அனுமனுடைய மார்பில், உடற்று வெம் பசுழி - வருத்தாநின்ற கொடியபாணம், போழ்ந்து உருவ - பிளந்து உருவுதலால், குருதுகான்றிடலும் - உதிரஞ்சோர, இலக்குவன் - (அதாரோக்கிய) இலட்சுமணருடைய, புருவத்தொடும் - புருவத்தொடும், உயர் கொடும சிலை குழைய - உயர்ந்த வளைந்த வில்லும் வளைய, வரி சிலை அற்றது - இந்திரசித்துவின் கட்டமைந்த வில் துணிபட்டது, ஊர தரு பாகன் மறிந்தனன் - அவனது தேரைநடத்தும் பாசனுநிலைகலங்கியிறந்தான், வாம் பரி மறிந்த - அவனது தேயிற் பூட்டியதாலிச்செல்லும் குதிரைகளுமடங்கிவீழ்ந்தன, வினா செலும் - வினாந்துசெல்லும், மான் சேர் சிதர்ந்தது - குதிரைபூண்ட தேரும் பொடிபட்டது, அவ்வரக்கன் - அந்த இந்திரசித்து, வியன் நகர் - பார்த்தநகரமாகிய, இலங்கையிற் புகுந்தான் - இலங்கைக்குச் சென்றான்.

மார்பகலம் ஒருபொருட்பன்மொழி. போழ்ந்து இறந்தகால வினையெச்சம் போழ்ப்பகுதி, நகரமெய் சர்தி, தகரமெய் இடைநிலை, உ எச்சவிசுதி. வாவும் என்னும் பெயரொச்சத்தின் ஈற்றடலுயிர்மெய்கெட்டு வராம எனநின்றது. ந. வி. “செய்யுமெனெச்சவீற்றுயிரமெய்சேறலும்” என்ற சூத்திரவிதியால். மறிந்தனன் மறி பகுதி. (கூக)

70. (இ-ள்.) ஓர் இமை ஒடுங்கும் முன்னர் - ஒரு இமைப்பொழுதொடுங்குதற்குமுன், ஓர் தடம் தேர் பண்ணுறுத்து - ஓர் பரந்த தேனா அலங்கரித்து, ஓலையின் இவர்த்து - வினாந்து ஏறி, போர் முகத்து எய்தி - யுத்தமுகத்தில் வந்து, கவி குலம் அனைத்தும் - வானரக்கூட்டங்கள் முழுமையும், பொன்ற - இறக்க, வெம் கணை மழை பொழியும் - கொடிய சரவருஷத்தைச் சிந்தும், கார்நிறத்து அரக்கன் - கரிய நிறத்தையுடைய இந்திரசிதனானது, கொடிஞ்சி மான் தேரில் - மொட்டையுடைய குதிரைபூண்ட தேரில் கட்டிய, கவனம் - வேகத்தையுடைய, வாம் புரவிகள் அனைத்தும் - தாவிச்செல்லுங் குதிரைகள் முழுமையும், பாரிடை மதிய - நிலவுகின்றமேல் வீழ்ந்திறக்க, வீடணன் எதிர் போய் - விபீஷணன் அவன் எதிர்சென்று, பாழி அம் கதையினால் - பருத்த அழகிய தண்டாயுதத்தினால், புடைத்தான் - அடித்தான்.

இமை என்று முகனிலைத்தொழிற்பெயர் காலத்தின்மேல் நிறறலால் தொழிலாகுபெயர். பொன்ற இறந்தகாலவினையெச்சம் பொன்று பகுதி, உகாக்கேடு சந்தி, அ எச்சவிருதி. மறிய காரியப்பொருள்மேல் நிறறலால் எதிர்காலவினையெச்சம் மறி பகுதி. (எ0)

71. (இ-ள்.) நவா விடை - வெள்ளிப் பிடி வாங்கிய, ஊரந்த கடவுளும் - நடத்தியருளும் உருத்திரமூர்த்தியும், மலர் மேல் நாள் முகம் காட்டினும் - தாமரைமலரின்மேல்வலிக்குமபிரமதேவனும், வியப்ப - அத்சயிக்கவும், அருவனா தடம் தோள் - அரிமலைகையொடுத்த உயர்ந்த தாரையுடைய, இரத்தின் - தேவேந்திரன், இகழ்நக அரசு இயல் - சைவிட்ட அரவிலானது, சிவத்தது என்று உவப்ப - இப்போது இடைத்தொன்று மெழவும், திரை - அலை எறியும், குருதி புனல் - உதிர்வெள்ளமானது, பாய்ந்து ஷட - பரவியோடிப் பாய்தலால், கரும் கடல் முழுவதும் - கரியகால்முற்றும், செவப்ப - செவக்கவும், இரவும் நன் பகலும் - இராப்போதும் பகற்போதிலும், மூன்று நாள் ஒழிபாது - மூன்றுநாள்களும் ஒழியாது, இருவார் - இலட்சுமணரும் இந்திரசித்தும், வெம் சமர் விளைததார் - கொடிய போரெய்தார்களா

வியப்ப, உவப்ப, செவப்ப என்னும்மை தொக்குறிந்து எச்சங்கள் காரியப்பொருண்மே னிற்றலால் எதிரகால வினையெச்சங்களா. விய உவ செவ பகுதிகள். பாய்தலால் இசையெச்சம். இகழ்ந்த அரவியல் கிடைத்ததென்று உவப்ப இது பொருண் முரணணி. கரும் கடல் முழுவதும் செவப்ப இது சொன்முரணணி. (எ1)

72. (இ-ள்.) அந்தரத்து அமர - ஆகாயத்தினின்ற தெவாகைய, மலாமழை பொழிய - புட்பவருவத்தெச்சிந்த, ஆடகம் பொருப்பின - பொன்மலையை, குழைத்த-வளைத்த, சந்திரன் மௌலி கடவுளாகும் என்ன - சந்திரனையுடைய கிரீடத்தையுடைய சிவபிரானைப்போல, காம சிலை - பெரிய தனாக, குழைவுற வாங்கி - வளையக் காதுகாறுஞ் செல்ல வளைத்து, கருது அமி - கட்டுத்தறிய முறிக்கும், புழைகை - துவாரம்பொருட்கூட துதிககையையும், கடா - மத்தையுமுடைய, களிது அகல - யானை முதல, இலக்குவன் - இலட்சுமணர், விசம்பு கர்த்தருளும் - விண்ணுலகைக்காகுகும், இத்திரன் கண்ணால் - இத்திராஸ்திரத்தினால், இராவணி சென்னி - இத்திரசித் துரையுடைய தலையை, இரு நிலத்து - பெரிப நிலவுலகின்மேல், அறுத்து வீழ்த்தினன் - அறுத்து விழுத்தினன்.

வாங்கி இறந்தகாலவினையெச்சம் வாங்கு பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, இ எச்சவிருதி. வாங்கி அறுத்து என்னும் வேட்பல் அங்கிய வினையெச்சங்கள் வீழ்த்தினனென்னும் வினைமுற்றின் முதனிலையைச் சூழித்தனிகொண்டன. ந-பொது “உருபுலவகுகிலும்” என்னும் சூத்திரத்தால். சிவபிரான் மேருவை வளைத்த அன்றே திரிபுரம் பாழ்பட்டதபோல வில் காது காறுஞ் செல்ல வளைத்த அன்றே இராவணி பட்டானென்பதுதோன்றச் சந்திரமௌலி கடவுளாம் என்னத் தடஞ்சிலை குழைவுறவாங்கி என்றார். (எ2)

73. (இ-ள்.) விண்ணவர் இயக்கர் - தேவர்களும் யக்ஷர்களும், விஞ்சையர் முனிவர் - வித்தியாதாரும் முனிவர்களும், வாரூர் - வாரக சேனாவீரரும், விபந்தனர் எத்த - அதிசயித்துத் துதிக்கவும், கன் அகல் - இடம்பரந்த, ஞாலம் முழுதும் - நிலவுலகுமுற்றும், களிப்ப - களிகூரவும், கார் முகம் கல்வியின் - வில்வித்தையின், துறைபோய் - மாரக்கத்திற் கைதேர்ந்த, அண்ணல் சேவடியின் - இராபமூர்குதியின் செவந்த திருவடிகளை, இளவல் போய்வணங்க - இலட்சுமணர் சென்று வணங்க, வாய் - தனதுவாயால், பிழி குதும்

துளி - மதுவாகிய சிறுதுளியை, பிலிற்றும் - சூட்டி. தண்ணீர்நீர்ந்த, நறும கமலம் - நறுமணங்கமழும் தாமரைபோன்ற, கண்ணன் - சுண்களை யுடைய இராமமூர்த்தி, உள் மகிழ்த்து - மனமகிழ்த்து, தழுவி பின்று ஆகி கூறினன் - புல்லி ஆகிவசனங்கூறினார்.

வியந்தனர் முற்றெச்சம், பிலிற்றும், தாராலப் பெயசொச்சம், பிலிற்று பருதி, உசராதேகி சத்தி உப சசையிருதி, இது கமலமென்னும் வினையுதற் பொருள் சொண்டது. தழுவிபின்று இடைவிடாமையப்பொருள்மேல் வந்த இறந்தகாலவினையெச்சம். தழுவி பருதி உகாதேகி சந்தி. இசாரியை, நில இடைவிடாமையப்பொருள்மேல் வந்தவிருதி. அதுவகாக்கும் ஓர்பருதி, தகா மெய் இறந்தகால இடைநிலை. உ எச்சய்குதி. வருமொழி முதல் மெல்லெழு த்துவர நந்துலகரம் சைரமாய் அகன்றாலம் எனவருதல் ந-மெய். உச-ரு-இல். “மெலிமேவினணவும்” என்றமையால். (எஉ)

74. (இ-ள்.) நங்கு இவை நிற்க - இவ்விடத்தில் இச்செய்திகணிகழ, இரா வணி-இறந்திரசித்த, அமரின் - போரில், இறந்தமை - இறந்தசெய்தியை, ஒற் றர் போய இசைப்ப - னுதுவர் சென்று கூற, னங்கு இசை மிழற்று - என் னுநங்காது ஏழிசைகளுமொலிகும, துவவு - முதுக்காணியையுடைய, யாழ் உயர்த்தோன்-வினாதுவர்த்தையுயர்த்திய இராவணன், னன்ப வாரிதியில் வீழ்நாது - துன்பமடைவிலிவீழ்ந்து, அமுநி - நிலகாணுதி புழந்து, பாங்கு உடை - தனதுபக்கத்திலிருக்கும், பரிதேச - குதிரையும் தேரும், வெம் சினம் சளிது பதாதி - கொடிய கோபத்தைசுடைய யானையும் காலாரும், என்று உ ராக்கும் நால் படையும் - என்று சொல்லப்படு நான்குசேனையும், வீங்கு நீர் லவே - பெருத்த நீரமயமாகிய கடல்குழிநீர், புவி முறுகு உருச்ச-நிலமாது முதுகுநெளிந்த, வெம் சமா புரி க என விதேதான - கொடிய சண்டைசெய் மககடவீரென்று விரேன.

75. தானமாவெ கொழமேனி, நறலால் தானியாகுபெயர். நிற்க-நிற்ற லெனறுஞ்சொர்க்கழ் சரியாலகீழ் தலைவ லுமபொருண்கழ்ச்சிதோன்ற உப சரிததாபுடைய கக-சாரியப்பொருணம்மணிநறலால் எதர்கால வினையெச்சம், உருடகுந் து சாரியை சாரத்தோற்றமும உருகடேயுஞ்சுர்தி, அ எச்சவி ருதி, இன்னடியாக உருத்த னுது உருத்தோன் என வினையுதற்புக்கள்வ ரும். முதுகுருக்க னுது து துணை படைமுறையும் ஒருசேரச்செல்க என வவினெனெனறும பொருள் பதாரலால் உதாரவணி. “உதாரமென்பது ஓ திசையெய்வி - குறிப்பிடுவொருபொருள் நெறிப்பட்ட தோன்றும்” என்றது தன்மையலங்காரம். (எச)

76. (இ-ள்.) ஆயிரம் பர - ஆகிரேடன தனது ஆயிரநாடுகளாலும், ஓர் அள ப்பில னான வருதி - ஒரு அளவில்லாத னான்றோடும் வருதி, எண்ணினும்- வரையறுக்கப்படுகின்ற, னெனறுதற்கு அரிதாம் - வரையறுத்தற்கரிய, போர் மேய - போரத்தொழில் விரும்பிய, மூலபலத்தனை - மூலப்படையை, இ ராமன் - இராமமூர்த்தி, வில் வினையாட்டு அயர்ந்து - சிறிது வில்வினையாட் டிச்செய்து, எளிதில்-தனக்கு ஓர் அருமைதோன்றாது, சாயும் வெம் களத்தி ல் - வருத்தாங் கொடிய போரககளத்தில், கழகன ஓர் ஏழில் - ஓர் ஏழுகூழி கைப்பொழுதில், கனல் விழி - தீப்பறக்குங் கண்களையும், புலவு நானு அழல் வாய் - புலால்நாற்றமவீசும் தீக்கொப்புளிக்கும் வரையமுறையுடைய, பேயும்- பேய்க்கணமும், வெம் குறும் தாள் பூதமும் - கொடிய சிறிய கால்களையுடைய பூதகணங்களும், உவப்ப - சந்தோஷிக்க, பெய் கணை மாரியின் - சோரியும் தனது சாவருஷத்தால், அறுத்தான் - துண்டிப்படுத்தினார்.

* சேனையாறினுள் மூலப்படை ஒன்று, அப்படைமீதுள்ளோர் தனது சூதாதைமுதலியோர் காலந்தோடும் தொன்றதொடுவரும்சேனாவீரர்கள். உறுவகைப்படையாவன மூலப்படை, கூலிப்படை, நாட்டுப்படை, காட்டிப்படை, துணைப்படை, கைப்படை. உள்பிராமாயணத்தில் ஏழைநாழிகை எனக்கூறியிருக்கின்றது. “ஆனையாயிரத்தேர்பினியிர மடல்பரியொருநீகாடி சேனகாவலராயிரம்பேர்படிச்செழுமணிபுன்றும், எனமாயிரமாயிரங்கேடிக்குக்கவின்மணிகளினொன்னும், ஏனையமணியேழரைநாழிகைபாடியதின்தன்றே.” என வருதல்காண்க. (எரு.)

76. (இ-ள்.) உரவு நீர் - பெரிய நீர்மயமாகிய, தரந்தம் - அலைக்கையுடைய, கடல் பெரும் தானை - கடலையொத்த பெரியமூலச்சேன, சினைத்தம் - அழித்தசெய்தியை, ஒற்றிப்போய் உரைப்ப - தூதுவர்கள் சென்றாகும், புருவம் - புருவங்கள், வாள் துதலில் ஏறின - ஒள்ளிய ரொறியிற்சேன வறின, விழித்த விழிகள் ஓர் இருபதும் - விழித்த இருபதுகண்களும், புனைந்த - புனைந்தன. அரு வரை - பெரியமலையையொத்த, தடம் தோள - இருபதும் - உயர்ந்த இருபதுதோள்களும், பணையா - பனைத்த, அண்ட கொள்கை முடிபு அளந்த - அண்டவட்டத்தின் சிகரத்தை அளந்தன, (அதனால்) அரக்கன் புகுவது இராவணன்சேர்பம், என் ஆம் என நினைந்து - யாதாய முடிமொன்று கருதி, வானவர்கள் - தேவர்கள், வெருவி முடினர் - அஞ்சுபோடினார்கள்.

பணையா செய்யா வென்னும் வாய்பாடும் இவ்வுரையில் விடப்பெய்தாமதோளிருபது ஒருமையிற் பலமைவந்த வடிவமைதி. புனைந்தோள்கள் அன்சாரியை பெருதுவந்த பலவீன்பால் படாக்கைவினைமுடிந்தகாடு வாயிற் புனைந்தன அளந்தன எனவரும். (எரு.)

77. (இ-ள்.) பொருப்பு உறழ் - மலையையொத்த, தடம் தோள - உயர்ந்த தோள்களையுடைய, மாபெரும் பக்கன மகோதரன் - மாபெரும்புறமகோதரனும், பொருநகைகடந்த - போர்செய்யு வீரனாவனும், உருப்பம் வெம் சினதக - உலகையிடுகந்த கொடிபகோபத்தையுடைய, துள்ள விரும்பாக்கன - வெற்றிவாய்ந்த விருபாக்கனும், ஒடை அம்புகா முகம் - ப - தலையணிந்த அழகியபுள்ளிதவங்கியமுகமும், பருஉ தாள் - பருத்த சாளங்களையும், மருப்பு உடைய தடம் வக - கொம்பினையுடைய நீண்டதுதிகையுமுடைய, வாரணம்-யானையும், தடம்தோ-பரந்ததேரும், வாமபரி-தரவிச்செல்லும் குதிரையும், பரிதி வாள உறவர்-கரிமனைப்போல ஒளிவாய்ந்த வாளால்பகைப்புலததையுமும் வீரரும், இரைத்து எழுக-லின்-சுதந்த எழாநின்ற கடலைபோல, ஆர்த்து முன்செல்ல-கோவிசது முன்னே போக, இகல அமா வேட்டு- பகைவரோடு போர்செய்தலை விருமபி, எதிர எழுந்தான - எதிரதெழுந்தனன்.

எழும்போதே பகைவரோடெதிர்தலைக்கருதி பெழுத்தனதுகலால் எதிரொழுந்தானென்றார். மகோதரன் பெருவயிற்றுடையவன, பொருநர் பொருபகுதி, நகரமெய் பெயரிடைநிலை, அர் பலர்பால்வகுதி, இகல் பகைவர்மேல் நிறமலால் தொழிலாகுபெயர். வேட்டு திறந்தகாலவினையெச்சம். வேள் பகுதி, எகரம் டகரமாகுதிரிதல் சந்தி, டகரமெய் இடைநிலை, உ எச்சவிகுதி.

78. (இ-ள்.) மூவகை உலகும் - மூன்று உலகங்களும், தனது அடிபடுத்த-தனது காலின்கீழ்ப்படுத்திய, முழவு உறழ்-மததளத்தையொத்த, தடம்புயந்து அரக்கன் - உயர்ந்தபுயத்தையுடைய இராவணன், வரவு மான் தேரில்-தாண்டிச்செல்லும் குதிரைமுண்டதேரில், மதிசுடைநீழ்நம்-சந்திரனையொத்த

தத் தவளவட்டக்குடை ஒருபால் நிழலைச்செய்யவும், வயங்குவெண் சாய் னா இரட்ட-வள்ளும்கு வெள்ளியகவரி ஒருபால்வீசவும், கோ எடுத்து அருந்து - விண்ணுலகையெடுத்துண்ணும், குருதிவாள் அவுணர் - உதிரந்தோய்ந்த வாளையேந்திய அரர்கள், குற்றுடைவாள் சமந்து எக-குற்றுடைவாளைச்சு மந்து ஒருபால்வரவும், தேவர் மெய் மயங்கி-தேவர்கள் உடல் நடுங்கி, திசைதொறும் வளைங்க-திசைசுடோறுநின்று ஒருபால்வணங்கவும், செருக்க ளத்து - போர் ளத்தில், ஒல்லையின் அடைந்தான் - விரைந்துவந்து சேர்ந் தான்.

தேவநயிப்பருகுதலினால் கோவெடுத்தருந்துமென்றார். கோ இடவாகு பெயர். இரட்ட நீங்க்காலவீனையெச்சம், இரட்டு பகுதி, அருந்தும் நீங்க்கால த்தில்வந்த பெயரொச்சம், அருந்து பகுதி, உகரக்கேடுவந்தி, உம் எச்சவிகுதி, இது வாள் என்றும் வினைமுதற்பொருள் கொண்டது. (எஅ)

79. (இ-ள்.) ஆயிரம்செருவில் - அகேகச்சுருச்செய்யும்போரில், மறவியை புறம் கண்டு - ஆயமனை முதுகுபாத்து, அமர்பெருது-அவனிடத்தில் போர் பெருமையால், அரும சமம் வேட்டு-பெறுதாகரிய போனாய்நம்பி, மாயிரு ஞாலம் முழுவதும் - பெரிய நிலவுலகமுறதும், தரித்த - திரிதமுற்ற, வா கை-வெற்றிமாளையையணிந்த, வேல்தறல்-வேலிவலிமைவாய்ந்த, விருபா க்குள்-விருபாச்சென்னு மாக்கள், காய்கதிர்-சுடல்வருத்துந் கிரணத்தைபு டைய, பரிது சிறுவனை எதிர்த்து - குரியான்புத்திராகுடிய சுக்கிரீபனையெதிர்த் து, ஐக்களத்திலுள் புடைத்ததும் - ஐந்தண்டாயுதததாலடிக்க, வெருண்டு- அச்சச்சுடல்வேகித்து, நீ உமிழ - கோபாக்கினியைச்சிந்தும், தறுகண் பி துந்து - கொடியகண்கள் பிதுந்து, வாள் அரக்கன் மறிதர - வாளையேந்திய அய்விருபாச்சுள் மட்டங்விட்டுந்து உயிர்சுழிய சென்னியை ரெரித்தான்-அவ ன்தலையைக் கைகளானெரித்தான்.

ஞாலம் இடவாகுபெயர். மாயிரு ஒருபொருட் பன்மொழி. வருமொழி முதல் உயிர்வர வகரவுடம்படுமெட் தோனருது யகரமெய்தோன்றியது உ ரிச்சொற்றொடராதலால் ந-மெய் “இடையுரிவசொல்லன் இயம்பியகொளாத வும்” என்ற சூத்திரத்தால், புறமகண்டு பெறுதுவேட்டு என வேறுபல அடுக் கிய விளைபெச்சங்கள் தனித்தனித்திரிந்த எனனும் முதனிலையையும் அப்பெ யரொச்சம் வேல் என்றும் விளைபெற்றபொருளையுங் கொள்ளவைத்தது உடையவன் தொழிலை உடைமைமேலேற்றிக் கூறும்வழக்கால். (எக)

80. (இ-ள்.) உலகு எல்லாம் விழுங்கும் - எல்லாவுலகங்களையும்விழுங்கும், மறவிகா என்ன - இயமனது நாவைப்போல, உமிழ - கக்காநின்ற, கொடும் தழல் சிகைபரப்பி - கொடிய நெருப்பின் கொழுதுவீசி, இவரு வாள் விதி ர்த்து-விளங்கும்வாளை யசைத்து, கோடகம் துரிது - கோடகத்தைத்திரித்து, மகோதரன-மகோதரனென்னும் அரக்கன், களத்து எதிர் ஏற்ப - போர்க்க ளத்தில் எதிர்க்க, கொலை பழுத்து ஒழுகும-கொலைத்தொழில்சுனிந்து ஒழுகு ம, குருதிவாள் வந்தி-உதிரந்தோய்ந்த வாளையேந்திய, கூன்புறம் - வளைந்த முதுகையுடைய, பலகை கைகொண்டு - கோடகத்தைக்கையிலேந்தி, மலையும் வெம் சமத்தின் - போர்செய்யும் கொடியபோர்க்களத்தில், வாலி தன் துணை வன்-வாலிசகோதரனாகிய சுக்கிரீபன், அவன தலை - அம்மகோதரனுடையத லையை, துமித்து எறிந்தான் - வெட்டிவீசினை.

விதிர்ந்து துமித்து இறந்தகாலவீனையெச்சங்கள். விதிர் துமி வினைப்ப குறிகள். (அப)

83. (இ-அ.) ஸப அரா - பட டசையுடைய ஆகிசேனது, நெற்றி சுழுகை யில்கிடந்த - நெற்றியி டசையுடைய உச்சரி : மண்ணடையில் சுமையாககிடந்த, பாரமுகம் கிழிய-நிலவுலகம் கிழிபட, மம வழ குமயி - மேகாதவழுஞ் சிக ரததையுடைய, ஓர எட்டுவரை பத்தது-ஒரு அட்டருவபருவதங்கனையும் வே ரொம்பம்பறித்து, எறியும்-வீசாதின்ற, வாராம தலைவர்கள் எவரும் - வாரா சேனாவீரர்கள் எவ்வாரும், கை துணை - தமது இரண்டுகைகளிலும், முழம் தாள மருமம் நீளசென்னி எங்கனும் - முழங்காலிலும் மாரியிலும் உயரத்த சிரசிலும் எவ்விடத்தூர், காய்கலை செருந் - சுட வெருத்தும் அம்புகளால் செருகப்பட்டு, எய் ம வகிடப்ப-முள்ளம்மனரிபோறகிடப்ப, உலகு எல்லாம்

வென்ற இராவணன் - எல்லாயுலகங்களையும் வெற்றிக்கொண்ட இராவணன், இரும் சிலை குழைத்தான-பெரியவில்லைவளைத்தான்

கீழிய என்னும் நிகழ்காலவினையெச்சம் எழிபுமென்ற பெயரொச்சத் தின் முதனிலைகொண்டது. செருகி பறிவிசூகி தொகுதினை செயப்பாட்டு வினையெச்சம், செருகு பகுத, உடரக்கெடுசாதி இ எச்சவிசூகி. எய முள ளம்பனதி. (அட)

84. (இ-ள்.) அவை நோக்கி - வாரணவீராகா பாணங்கிரால ஏதிட்டுக்கிட ததீலப்பார்த்து, இலக்குவன் சினவி - நிலட்சுமணா கோபிதது, வடவரை அணய - மகமேருவையொத்த, வலகுர்பதது-விவலைவளைத்து, பொந்தம-பொன்னுரசமைந்த பரத்த திநிபோ வலவன் - தானியகோப்பாக்கண்டைய, நீள சென்றி-உபாந்தாவிடசூட்ட, பொரு-கொதிக்கும், அழலக ணைநிலை-ஆக்கமணபாஸ்திரசூட்ட வீழ தி - அது துவமுத்தி, பறாலா முதுகுசண்டால அல்லா - உகையாபபுரங்கண்டாலுந், பெய்கண் சிவ பப அருத - சனது உதயகண்டிந கோபச்சுடபபுசு சுற்றியகாத்த, பீன புயத்தபாத லையுடைய புரகாசுடைய, அரக்கா - விராவுண்ணோயெ, கொழை - வெற்றியையுடைய, வெம் சூளா - ஒருபக - கொடிய பததுவி லகுகளும், சமிய னுண்பிட, குநரிசாப - உரபுதாமாச, கணையுல அதுததான அமதுபாசவகனிலுல துணியெயசா

கண்டலால் தொகுதசலங்காரம், அல்லால் என்னும் எதிராமறைக்குறிப்பு வினையெச்சத்தில மகர சொசுசால் - அருதெம் மந்தவுநிலைபெயரொச்சத்துல துசாரிபையும் அகரவகுத்தும் சொசுததல. (அச)

85 (இ-ள்) பாடகரதொடாசச பாடகரகாசனதொடாசசீபால, பழவி னைசிபி, பு-வளைந்துவிடாதுகுடி சட்டவிலைக்கட்டி, உறவு அட-பற்றுக் கொட்ட, பசுமபுல அணைநாது - கொட்டமெகிறாடபாலக் கரியகிரமவா யந்த இம்மமூர்த்தியில், ஆடக பசுமபொ - ஆடகமாசி - ஒம்பொழுத த், செயபதா ராநாதாள் செவியலா ச சாமலாமலாபேன நிருவடி யை, சரணம் என்று அடைத-அடைக்கலமென்று புகுண்டது, போ அரி வின விலை - பேரநிலையுடைய விலைகண்ணை வெருண்டு - கோபிதது, ஓரகனதயிலுல அழித்து - ஒருதண்டாயுசுத்தனாலுடது, வெம் சினதது கொ மயகோபததையுடைய, அரக்கா கோன நடவு - இராவணனடத்தும், கோ டி உயா-சிகரத்தாலுயாந்த பசுமபொச கொடி - பரியபொன்னுலாகிய மொட்டையுடைய, அம தடம தோ அழியுய பாந்தத்தில பட்டிய, குரகத ம அனைத்தையும் கொண்டு - குதினாமுழுமையுமெசுத்ததான

பாதகடகம் பாடகம் மருஉ, புது விடாதுவளைத்து அதுபபாலமைத்தா தலால் பழவினைக்கு உவமைபாசிரித்தது, உவமைக்குமபொருட்கும் ஒற்றுமை உண்மையால் உவமையின்றொழிலைப்பொருட்கோறி வளைத்து விடாது குழந்த பழவிலையென்றும். பசுமை என்னும் பண்பு இளகுதலமேயிவால ல ஒம்பொன் என்றும், ஆடகம் பாலவசைப்பொன்றா ஒன்று ஆடகப்பா ம்பொன் பசுமபொன் என்னும் பெருகுப்பெயரை விசேஷத்துநின்ற இருபு

(अ०)

மூன்று அசைநிலை, உரப்படிபு, நெகரக உருவத்தில், 10 எ,சலிசுகி. - 25

(அ)

88. (இ-ள்.) கவினம் மான் தடம் தோ - கழுவாளம்முண்ட குதிரைகள் கட முக பரந்ததேனா, கொணர - சாரதி கொண்மிவர, வல் அரக்கன் - வலிய இராவணன், கடி மதில் இலங்கையில் புகலும் - காவலாகிய மதில் சூழ்ந்த இலங்கைகழிற்செல்ல, மலை உறழ் தடம் தோள் - மலையைமொத்த பரந்ததோ னாயுடைய, மாருதி - அனுமன், முன் போல மருத்து மாமலை - முன்போலப் பெரிய சஞ்சீவிமலையை, கொணர்ந்து உய்ப்ப-அங்குக்கொணடுவந்தவைக்க, அலகு இல் சீர் ஈசேனன் - அளவில்லாத சீர்த்தியையுடைய சஞ்சீவிக்குத்த

லையனாகிய சரசேனா என்பவன், மறந்தனை அன்பு - ஓரோசோடு குஞ்சு சூடு
 சீவியைத்தா, ஐயன் - இலட்சுமணா, முன் போல உய்து எழுந்தான் - மு
 ன்புபோலச் சீவிசொழுகத்தா, சீலை விபாகு உயா தோள் - வல்லால் விழு
 ககட்பட்ட உயா தோளையுடைய, இராமன் - இராமமூர்த்தி, மாருதியை
 தழுவி - அனுமனை இறுகத்தழுவி, பாரு இவை தெரிபடா - இவ்விடத்தில்
 இவற்றைக் கூறுகின்றார்.

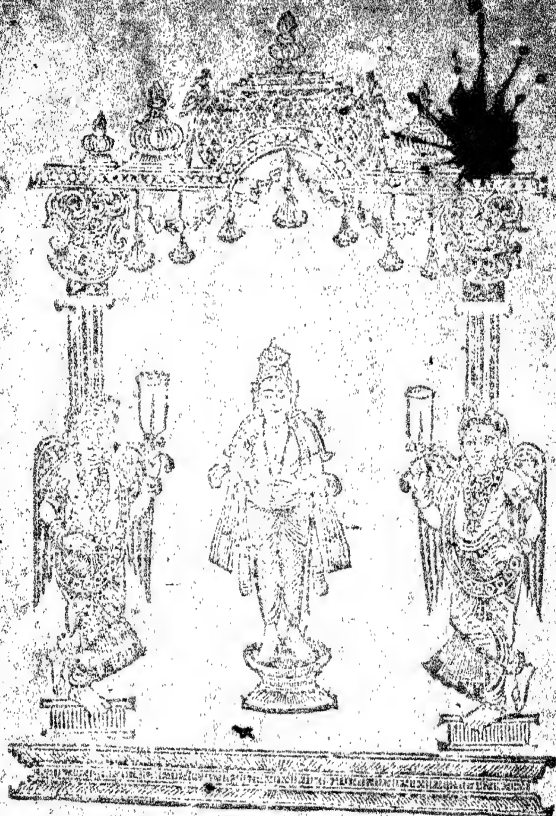
சங்கெனது நாங்கெழுந்த தம்நிடத்து நீகழும் துன்சொல்லின்மே
 னின்றது. உடனது இடத்தாலவனையேச்சா, உடனது உறழ் னெழுது
 னிலையடியாக உறழ்து, உறழ்து, உறழ்து என வினைவிசர்புகுகின்றார்.
 89. (இ-ள்) உற்ற உழி - அபசுதுவரு இடத்து, அவி - சலினாக்கு - பிரா
 ணனைத்தந்தவர்க்கு, உயிராநிகர டொரா - அம் பரிணாபொத்த பொருள்,
 உண்டு எனில் அாதோ - இராமரல்லவா, மறது ஒரு மகமமறது அரிப்பா
 என்று - வேறொரு பிரதி உபகாரம் உலகினா செய்வாரென்று, உவப்ப - (இ
 ராமமூர்த்தி) மகிழ்ந்து, மறது மாமகிழை - பெரிசு சஞ்சிவி மலையை,
 மீட்டும் - மீளவும், உல தட்டம் திணி தோ - அனுமன் - மலைபோலப்பராத தி
 ணைமதோளையுடைய அனுமன், முன் போல வைத்து - முன்புபோல ஆங்
 குவைத்தது, இவனை கமது வரது உய - இவ்விடத்தில் விளாது வரது உடைய,
 வெற்றி மேல் அரச்சன் - கொரியையுடைய வேலையோடு இராவண
 னை, வேறு ஒரு மணி தோ இவனு - வேறே ஒரு மன்கட்டிய தேரினமே
 லேரி, வெம கருத்து இடை நுகரகல் கோடிய போல்காததில்வந்தான்.

மறொரு நைகமமது கூறிப்பென்று வப்ப என்னுந் தொடரில் பாண்
 செய்யுங் கைமமறது பிரிசுலலை என்றும் டொருள போதரலால் குறிப்பெச்ச
 கம் (அக)

90. (இ-ள்) மலர் அயன் நடவம் - சாமரா மலரில் வலிசுடா ப்ரமண்டத
 தும், எகினம் மென புளா - அனையாகிய மலர்பு, வலி அழிந்து இரி
 ய மோதியது - வலி - டோடப் போசொத்தது, வலி வெம கதிதோ
 ன்-விளக்கு குறியினது, பரிமோத தோ தரது - ஏழு குதிகாக்க
 புண்டதேனாவென்று, மலர் அய கரி வலம் வரது - சகலவாராகியையப
 பிரதானைஞ்செய்தது. கருது அது - அளவல்லாத, புலனம் முழுவதும்
 திரிந்தது ஆய - அண்டமுழுவதும் சுற்றித்திரிந்ததுமாகிய, விண் இடைபரந
 து உலவும் - ஆகாயத்திற் பரவிச் சஞ்சரிக்கும், கலினம் மான - கடிவாளம்
 புண்ட குதிகாகடிய, தட்டம் தோ கடவி - பராதத்தனாந்ததி, உல அரக்
 கன் - வலிய இராவணன், கவி குலம் இரிய - வாரநசேனாகுடட்டம் புறங்கா
 ட்டியோட, வரது ஏறா - வது விதித்தான.

எகினமென்புளின் இறுதியினின்ற உமமை உயாவு சிறப்புப்பொரு -
 90. மோதியது வலமவரது திரிந்தது என்னும் விளாபுத்துப்பெயர்களின்
 இறுதியிலென்னுமெதொருத்தல். கடவி இறுதகாலவினையெச்சம் கடப
 குதி, வகாமெய்சந்தி, இ எச்சவிருதி, தட்டம் உரிசொற றொடராதலால் வரு
 மொழி வல்லெழுத்து இயல்பாதல் மொழி, “இடைபுரிவட சொலின்” என்
 னுஞ் சூத்திரத்தால். (க0)

ஸ்ரீ சுந்தரபுத்தி சுவாமிகள்
 சிவசுந்தர சாயாரூப சிவமகிமா
 ச ங் கி ர க ம்.

ஸ்ரீ பாலமுகி விவசாயம், திருவாரூர்

1914

உ

சிவமயம்

கருபதி தணை

சிவசுந்தர சாயாரூப சிவமகிமா சந்திகம்.

இது

தேவதாமஸ்

ஸ்ரீமத் சுப்பிரமணியசிவாசாரிபரவர்கள்
வந்தியபபடி

ஸ்ரீவந்தெரண்டரவர்கள்

மாண்புமிகு நவரத்யை

சுதந்திரம்

தம, செ. தொகலிங்கச்செட்டியாரால்

இயற்றப்பெற்றது

—o—o—o—

தேவதாமஸ்

அரு. தம. அரு.

சுப்பிரமணியச்செட்டியாரால்

சிவமயம்

ஸ்ரீ பாலாம்பிகா விலாச அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

—o—o—o—

1914.

—+—

முகவுரை.

நீ அப்பிரமணிய சார்ந்திப் விசேஷ ஸ்தலமாகிய தீர
கையிலே, ஆதிசைவ குலத்திலே, பரத்துவாசகோத்திரத்தி
லே, காவறஸ் சிபாபென்னுந் திருக்கட்டக்காரிலொருவராகிய
ஸ்ரீ தாராசாமி சிவாராயரின் சேஷத் துமாரும், திருவெ
றுப்பிரசாரென்னும் சிவசேஷத்திரத்திலுள்ள ஸ்ரீசந்தரமூர்த்
திரவாரிகள் திருடாலபகதல்லருமாகிய ஸ்ரீமத் அப்பிரமணிய
சிவாராயரவர்கள், தமது குலமாகிய ஆதிசைவகுலத்திலே அ
ந் திருவாகிப் பரமசிவசாயாந் ஆலாஹஸந்தரமே, உல
கெல்ல உப்புப்பொருதி, மூன்று வகை நரபாலாநுபியாய் அவ
தரிக்கநாறிய செய்த நளிய செயல்களெல்லாம், லோகோபகார
அந்திப்புத சிவசெயல்களெய்தவும்; அறிவினார் சிலர், அவ
ரை நம்பியவரோடு நடராக்கருநித் தகாதனகூறி அதிபாதகர
தலைநீராகி, ஒன்றுத் துர்ப்பற்றி சிபியேனையும் ஒரு பொருளா
கிகொண்டு, ஸ்ரீசந்தரமூர்திரவாரிகள் சொருபமகிமை விளங்கு
க நரபாலாநுபியாய் வினாந்து தருவென்று ஆஞ்
ஞாபித்தார்கள். அது செய்தந்திரிப அறிவு சிறிது மில்லேனாயி
தும், அவர்கள் நரகமூர்த்திகள் வந்த நாளிப் உயர்துலத்தவ
ராய் அகநாடாலபத் தல்லசாயுமிருக்கின்ற ஒற்றுமையு
டன், அந்நாடந்திரபவங்கள் மை வாய்ந்த அன்பிற் சிறந்து,
நரகசொருபத் திரவாரி விசேஷத்தால் அச்சந்தரப்பிரதிபிதிக
ளென்னவிரகுநால், அவ்வாறானநபை மறுத்தற்கஞ்சி அச்
சந்தரநாந்திரபாநினை மெற்றொண்டு அத்திருவடிசை வணங்
கிசிறிபென் அறிவின்கிணைமக்குத்தக்கவாறு அச்சந்தரவள்ளல்
வினாக்கெய்தித் துர்ப்பாறுவாக்கேன், என்சிறற்றிவுமுற்றுக்குற்
றியேயாநர். இவ்வாறென்பபரமுகஞ்செய்யானு, தமது பேரறி
வின் பெருமைக்குணத்தால், குற்றமுற்றும் நீக்கித்திருத்தஞ்செய்
து திருவடிச்சமர்ப்பணஞ் செய்கிற்கும் வண்ணம், பெரியார்
திருவடிகளைச் சிரமேற்கொண்டு வணங்குகின்றேன்.

ராம. சொ. சொக்கலிங்கச்செட்டி

உ.

சிவமயம்.

ஓம் கணபதேநம:

சிவசுந்தரசாயாருபசிவமகிமாசங்கிரகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாழ்க வந்தணர் வானவ ரானினம்

வீழ்க தண்புனல் வேந்தனு மோங்குக

வாழ்க தீயிடுதல் லாமர னுமமே

சூழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே.

சீர்தி - - - - - வந்தணர் (21/7/2017)

உலகெ லாமுணர்ந் தோதற் கரியவ

னிலவு லாவிய நீர்மலி வேனிய

னலகில் சோதிய னம்பலத் தாவோன்

மலர்சி லம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொல்லாவிதாயக்துதி.

தவர்கொல் சிவசுந் தரசாயா ரூப

சிவமகிமா சங்கிரகஞ் செப்ப-வவரருள்செய் [ஈரயூர்ப்

சொல்லார்சீர்த் தொண்டத் தொகைப் - பொருள்கொரு ராயுட்

பொல்லாந்த னென்மனமே போற்று.

சுந்தரமுர்த்திசுவாமிகள்துதி.

பொன்பொலி செஞ்சடைப் புண்ணியன் கண்ணடிப் போதவுரு

நன்பொலி வான்வரு கென்றழைத் தாண்டவ னுனிலமேன்

மன்பொலிந் துய்வுற வந்தருள் சுந்தர வள்ளலணி

மின்பொலி செஞ்சுர ணன்பொலி நெஞ்சுற வேண்டுவனே,

நூலாசிரியர்களது சி.

இருவருளின நஞ்செயல்பற்ற பலகாட்டி யுலகிற
 சீவனையுப் விடுத நூ வர்க்கசீவ வி ந்தந
 த நஞ்சுண்ணை நாயனமார் உ பதங்க கா சி
 யனிரிபா கி கண்டிகொழி தவரார உ மனிரப
 பொருளில்குறு மனிராசை நாயினால் உதலாயு
 பொன்மொழிகொள சேரகிழா பிழை நுழை பதிபாங்
 பெரிபா கக கொழுகவாயப பளித நயனா உ லநுளம
 பெருமாளு வலிசீவல மன பிபணிப நூ பெருவாம

சிவசுந்தர சாயா நுப சி ஸ்சங்கிரகம் என்னின்ற இரு
 நூற்றொயின் பிர நூ, தசுவ பா கிளாதிபிரமவிஷ் ணுவாதி
 கேவர் மதவிப சாங்க சிவாக நுப சி, அவரவானிர்நா கேடசச
 சிவாசுந்தரார தொரிபாபநிப மாயாபபா க பிசாரி நக சி
 மங்கள் தீபலாகமால், கா துஅரிசைநககிப, பெ உடா கேகியார்
 விரு மாயாசகிசைபே சேரிப, கரீயகையி நூ கேரி யுளா
 மய கண்ணு உறு, (சுராரா வநா) என்ன நய்க்காபிறறு,
 மாயா, உ சாது துருவ ந டுதிரசியின் அழகுழழு
 துர்க்கென்றி நூகி, நீருக நாட கிரீகேக கொ மரன்பு யாதி
 சாரகே பாநகபகநு ன், தாசே மறுபிராராப கிராகவே
 வெளிவரு நூரிப சா கரமுபி மி னாகிப பரமசிவனு
 டைய அபாரமகிபாப ிவாககதின சுருகம என்பதாம்,

இரண்டும், பரிபாசுவின், காது நூர் ஸ்சேகண்ணுயினின்
 ழும். அனாதசபப்பெறு நேரி சேயாகாது அனு நிகர்க்கின் பொ
 ரு மே - வெளிவரு நூரிப பரமசிவனென, பூதீ சககாபுர்த்திசு
 வாமிசுள் என்பது தெளிவாயது. அகவே அபபாபரி ன வேக
 சிவாக மாகி சாஸ் சிசர்க்கா, நுககிராமக்காலுர் சிறகிவ இடங்
 களில் விளக்குகலபேலாவே, கருகாபுராதிககளுந நக்கிரநாமக்
 தால் வழங்கப்பெறுவதென்க. இவ்வாறு வேதசிரசாகிப உபகிட
 தங்கள் கூறுகின்றன. இது பின் காட்டப்பெறும். இவ்வுண்மை
 யறிபார் சிலர், மூர்த்திகள் கண்ணுயில் வருததைத் தாங்கள் அ
 பத்தவகக் கூறும் விடப்ப பிசாதி விட்ப முறைபொற்கொண்டு,

[illegible]

மீச்சுதைபெண்கூறிய இடர்ப்பட்டமெய் துவா. அதுபிரதிபலித்தன்
மாதத்தினரேபு அனாறி, அனாழத்தன் வெளிவருகலாகிய உண்மை
நிகழ்ச்சிகளிடமின்று. இவ்வோ வென்றால் எல்லாம்பலல இறை
வன், சேவனாபிதொர்வர்களுப்பார் பொருட்டு அனுகூலிக்கத்
திருவுவாங்கொன்றி தருகளை திருமேனியார் சமரீகரித்து
வருகல் போலத், திருவதன்யாகிய கண்டி, பட்டின சாயா
அபரணதா (சுககாவநக) வென்றி தமன் விலைகாட்டித்தானே
வெளிவருகலாயின், அவர் கூறும் மித்திரபாவாதிக் கோள் இ
குச் செல்லிக்கொன்றி தருகண்மைபுணரகொள். வேதசுவாக
மாதசுவாகன் செய்பொருதாதிய சிவமேயாகிய சுகதமமுரித்தி
தன், சேவனாபிதொர்வர்களுக்கத்தன் பொருட்டே, பானு
வடிவுகொண்டு (திருவருதாபஞ்செய்துநரிப) உண்மைமையாற்று
கோக்குபு பைமயலலநர் சிலர், மூத்திரகரிடத்து விளங்கிய
அற்புதசெயல்கள் பற்பலவற்றையுந் சரித்திரபுலமாதகக் கோட்
டுணர்ந்து, பொருளின் புணர்மயிலகப்பட்டவர்களாய் இவர்
கண்ணாபிபோலாபத்தினிகளோடு கூடிச் சிறுநீர்ப் புகார்ப்பியாதி
செய்தவரென்றா, சேவனாரிலொருவரென்றுங்கூறி, உய்வினா
சிவத்துவோகொளாய் எரிவாய் சுகருகலையாபென்றார்கள். இவர்
கள், உய்வருகலவற்றையெனும் சேவகடி உண்மைபுணர்ந்து
மூச்சுத்தரமுரித்தி அவரிதன் பாமசிவமே என்பது தெளிந்து
வழிபாடுசெய்துஉய்வருகலாகிய இத்தூல்வெளிவருகலென்க.

புதிதாய்ந்துகொண்டு, திருக்கயிலாசபதியின் திருவணுக்
கக் திருக்கொட்டையாகத் திருநீற்றுக்கார்பேரனுதல் திருமா
லை சாத்திரநாடுபு திருக்கொண்டு செய்துகொண்டு வேற்று
மைப்பின்றி வாழ்கின்றவர். இவர் கண்ணாடியிற் றேற்றியது
முகலிபு பிரசரிக்கிரம், அகஸ்தியர் உபமந்தியரா திய பெரியர்
திருவாக்கின் விளக்கமே. வேற்றுமைப்பின்மைபை, “நந்தமாநுர
னென்றிருமை தான் பழையுத்தமனை” என்ற மந்திரவாசக அந்
தராததமுமினிது விளக்கும்.

பன்னாழி காலங்களுக்கூடப் பின் பாற்கடலிற் றோன்றிப்பகிவதும் தேவர் யாவனாயுந் தூரத்தித, தலைமைவகித்து ஓடாது நின்று விஷ்ணு மூர்த்தியின் வெள்ளைமேனிமையும் வெதுப்பிக்கருகும்

ச சிவசுத்தரசாயாருபசிவமகிமாசங்கிரகம்.

யாக்கி, அத்தேவர்களுக்கும் முன்னோடுபடி விடா நுகரத்திச்சென்றபோது, உயிர்க்குறுதி குறுகப்பட்டுவரு துவென்ப ப விஷ்ணுவாதி தேவர்கட்கிரங்கிய சிவபிரான், இவ்விஷத்தைக் கிரகத்தவருக வென்று ஏவியருளச் சென்ற நாரிய ஸ்ரீகரதரமுத்திகள், புறத்தே வந்து தமது திருக்கரமொன்றை நீட்டியான், அவ்விஷம் நாவற்கனியளவார்த்திரண்டுவர, அதனை அசரத்தினுதி யாற்பற்றிக்கொண்டு சிவசுநிதி சென்று கொடுத்தனவே, சிவபிரான் உண்டு கண்டத்தமைத்த நாரி, அவாக்கு ஆலாஹல சுந்தரரென்று விசேஷ நாமங்கொடுத்தநரினும். அத்தி நாமமே அவர் விஷங்கிரகத்துச் சென்றதை விளக்குமாயிற்று. (கெஸ்விஷஸ்யுபாபெருணய உபேணாவிஸஹி.) கேசி விஷஸ்ய பாத்திரேண யத்ருத்திரேண பிபநஸி. என்ற ஆரிய வேதமாகிய உபநிஷத்வசனத்தாலும் நிச்சய நாமலாம் இரண் பொருள், கேசியாகிய சிவபிரான் விஷ ஆலாஹல சுந்தரமாகிய ருத்திரரென்னும் பாத்திரத்தாற் பானிததார் என்பதாம்.

இவ்வசனத்தின் எதார்த்தம் இதுவாயிருக்க, இதனை முன்பின்னோக்கி யுண்மை யுணரும் திண்மையறிவி, கமாற்சரிய மனமுடையார் சிலர், இதற்குமாறாகக், கேசியா பானியுருத்திரனாகிய பாத்திரத்தால் விஷத்தைப் பானிதென்று கூறுவர். (அவனவ்வளவின் மகிழ்க) என்றபடி. அவர் அதசொல்லிய அவ்வளவின் மகிழ்விடும். அப்பொருள் பொருந்தாது அதோகதியாதல் நோக்கிப் பின்வருந்தாதொழிக, கேசி என்றசொற்பொருள் விஷ்ணு என்பதிவர்கள் கருத்தி, இருக்கட்டும். கேசத்தை யுடையானவனோ? அவன் கேசி எனப்பெறுவன். இதுசர்வசம்மதம், விஷ்ணு கேசத்தையுடையா நென்பதற்குரிய சிறந்த இயைபு யாதானது? மிகுந்த கேசிஎன்பர்போலும். மற்றையர்க்குக் காட்டிலுமிகுதியாதோ? அம்மிகுதியாலுள்ள சிலாக்கியந்தான் யாதோ? விரிப்பானேன். விஷங்கண்டளவே நடுநடுங்கி மிகப்பயந்தும், முன்புகடல் கடைதற்கு எத்தனித்த அவ்வளவிற்குத்தாமே வகித்துக்கொண்ட தலைமை நோக்கி வெட்குற்று, மற்றைத்தேவர்களுடனோடாது நின்று மேனிவெதும்பிக் கருகி ஊயிர்க்குறுதி வந்து விட்டதென்னுளர் திகைத்துலகெலா மேடி.

7. ~~க~~த திருமுடி சூழலுள்ள தீயாப நகரிதான், என்னை
 ரீதுகளு, 'சாத்தனாபயம்' ^{புது} 'சாத்தனாபய' எனக் கருத
 சூழலுள்ள தீயாப நகரிதான், என்னை ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾ ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾ ⁽⁹⁾ ⁽¹⁰⁾ ⁽¹¹⁾ ⁽¹²⁾ ⁽¹³⁾ ⁽¹⁴⁾ ⁽¹⁵⁾ ⁽¹⁶⁾ ⁽¹⁷⁾ ⁽¹⁸⁾ ⁽¹⁹⁾ ⁽²⁰⁾ ⁽²¹⁾ ⁽²²⁾ ⁽²³⁾ ⁽²⁴⁾ ⁽²⁵⁾ ⁽²⁶⁾ ⁽²⁷⁾ ⁽²⁸⁾ ⁽²⁹⁾ ⁽³⁰⁾ ⁽³¹⁾ ⁽³²⁾ ⁽³³⁾ ⁽³⁴⁾ ⁽³⁵⁾ ⁽³⁶⁾ ⁽³⁷⁾ ⁽³⁸⁾ ⁽³⁹⁾ ⁽⁴⁰⁾ ⁽⁴¹⁾ ⁽⁴²⁾ ⁽⁴³⁾ ⁽⁴⁴⁾ ⁽⁴⁵⁾ ⁽⁴⁶⁾ ⁽⁴⁷⁾ ⁽⁴⁸⁾ ⁽⁴⁹⁾ ⁽⁵⁰⁾ ⁽⁵¹⁾ ⁽⁵²⁾ ⁽⁵³⁾ ⁽⁵⁴⁾ ⁽⁵⁵⁾ ⁽⁵⁶⁾ ⁽⁵⁷⁾ ⁽⁵⁸⁾ ⁽⁵⁹⁾ ⁽⁶⁰⁾ ⁽⁶¹⁾ ⁽⁶²⁾ ⁽⁶³⁾ ⁽⁶⁴⁾ ⁽⁶⁵⁾ ⁽⁶⁶⁾ ⁽⁶⁷⁾ ⁽⁶⁸⁾ ⁽⁶⁹⁾ ⁽⁷⁰⁾ ⁽⁷¹⁾ ⁽⁷²⁾ ⁽⁷³⁾ ⁽⁷⁴⁾ ⁽⁷⁵⁾ ⁽⁷⁶⁾ ⁽⁷⁷⁾ ⁽⁷⁸⁾ ⁽⁷⁹⁾ ⁽⁸⁰⁾ ⁽⁸¹⁾ ⁽⁸²⁾ ⁽⁸³⁾ ⁽⁸⁴⁾ ⁽⁸⁵⁾ ⁽⁸⁶⁾ ⁽⁸⁷⁾ ⁽⁸⁸⁾ ⁽⁸⁹⁾ ⁽⁹⁰⁾ ⁽⁹¹⁾ ⁽⁹²⁾ ⁽⁹³⁾ ⁽⁹⁴⁾ ⁽⁹⁵⁾ ⁽⁹⁶⁾ ⁽⁹⁷⁾ ⁽⁹⁸⁾ ⁽⁹⁹⁾ ⁽¹⁰⁰⁾ ⁽¹⁰¹⁾ ⁽¹⁰²⁾ ⁽¹⁰³⁾ ⁽¹⁰⁴⁾ ⁽¹⁰⁵⁾ ⁽¹⁰⁶⁾ ⁽¹⁰⁷⁾ ⁽¹⁰⁸⁾ ⁽¹⁰⁹⁾ ⁽¹¹⁰⁾ ⁽¹¹¹⁾ ⁽¹¹²⁾ ⁽¹¹³⁾ ⁽¹¹⁴⁾ ⁽¹¹⁵⁾ ⁽¹¹⁶⁾ ⁽¹¹⁷⁾ ⁽¹¹⁸⁾ ⁽¹¹⁹⁾ ⁽¹²⁰⁾ ⁽¹²¹⁾ ⁽¹²²⁾ ⁽¹²³⁾ ⁽¹²⁴⁾ ⁽¹²⁵⁾ ⁽¹²⁶⁾ ⁽¹²⁷⁾ ⁽¹²⁸⁾ ⁽¹²⁹⁾ ⁽¹³⁰⁾ ⁽¹³¹⁾ ⁽¹³²⁾ ⁽¹³³⁾ ⁽¹³⁴⁾ ⁽¹³⁵⁾ ⁽¹³⁶⁾ ⁽¹³⁷⁾ ⁽¹³⁸⁾ ⁽¹³⁹⁾ ⁽¹⁴⁰⁾ ⁽¹⁴¹⁾ ⁽¹⁴²⁾ ⁽¹⁴³⁾ ⁽¹⁴⁴⁾ ⁽¹⁴⁵⁾ ⁽¹⁴⁶⁾ ⁽¹⁴⁷⁾ ⁽¹⁴⁸⁾ ⁽¹⁴⁹⁾ ⁽¹⁵⁰⁾ ⁽¹⁵¹⁾ ⁽¹⁵²⁾ ⁽¹⁵³⁾ ⁽¹⁵⁴⁾ ⁽¹⁵⁵⁾ ⁽¹⁵⁶⁾ ⁽¹⁵⁷⁾ ⁽¹⁵⁸⁾ ⁽¹⁵⁹⁾ ⁽¹⁶⁰⁾ ⁽¹⁶¹⁾ ⁽¹⁶²⁾ ⁽¹⁶³⁾ ⁽¹⁶⁴⁾ ⁽¹⁶⁵⁾ ⁽¹⁶⁶⁾ ⁽¹⁶⁷⁾ ⁽¹⁶⁸⁾ ⁽¹⁶⁹⁾ ⁽¹⁷⁰⁾ ⁽¹⁷¹⁾ ⁽¹⁷²⁾ ⁽¹⁷³⁾ ⁽¹⁷⁴⁾ ⁽¹⁷⁵⁾ ⁽¹⁷⁶⁾ ⁽¹⁷⁷⁾ ⁽¹⁷⁸⁾ ⁽¹⁷⁹⁾ ⁽¹⁸⁰⁾ ⁽¹⁸¹⁾ ⁽¹⁸²⁾ ⁽¹⁸³⁾ ⁽¹⁸⁴⁾ ⁽¹⁸⁵⁾ ⁽¹⁸⁶⁾ ⁽¹⁸⁷⁾ ⁽¹⁸⁸⁾ ⁽¹⁸⁹⁾ ⁽¹⁹⁰⁾ ⁽¹⁹¹⁾ ⁽¹⁹²⁾ ⁽¹⁹³⁾ ⁽¹⁹⁴⁾ ⁽¹⁹⁵⁾ ⁽¹⁹⁶⁾ ⁽¹⁹⁷⁾ ⁽¹⁹⁸⁾ ⁽¹⁹⁹⁾ ⁽²⁰⁰⁾ ⁽²⁰¹⁾ ⁽²⁰²⁾ ⁽²⁰³⁾ ⁽²⁰⁴⁾ ⁽²⁰⁵⁾ ⁽²⁰⁶⁾ ⁽²⁰⁷⁾ ⁽²⁰⁸⁾ ⁽²⁰⁹⁾ ⁽²¹⁰⁾ ⁽²¹¹⁾ ⁽²¹²⁾ ⁽²¹³⁾ ⁽²¹⁴⁾ ⁽²¹⁵⁾ ⁽²¹⁶⁾ ⁽²¹⁷⁾ ⁽²¹⁸⁾ ⁽²¹⁹⁾ ⁽²²⁰⁾ ⁽²²¹⁾ ⁽²²²⁾ ⁽²²³⁾ ⁽²²⁴⁾ ⁽²²⁵⁾ ⁽²²⁶⁾ ⁽²²⁷⁾ ⁽²²⁸⁾ ⁽²²⁹⁾ ⁽²³⁰⁾ ⁽²³¹⁾ ⁽²³²⁾ ⁽²³³⁾ ⁽²³⁴⁾ ⁽²³⁵⁾ ⁽²³⁶⁾ ⁽²³⁷⁾ ⁽²³⁸⁾ ⁽²³⁹⁾ ⁽²⁴⁰⁾ ⁽²⁴¹⁾ ⁽²⁴²⁾ ⁽²⁴³⁾ ⁽²⁴⁴⁾ ⁽²⁴⁵⁾ ⁽²⁴⁶⁾ ⁽²⁴⁷⁾ ⁽²⁴⁸⁾ ⁽²⁴⁹⁾ ⁽²⁵⁰⁾ ⁽²⁵¹⁾ ⁽²⁵²⁾ ⁽²⁵³⁾ ⁽²⁵⁴⁾ ⁽²⁵⁵⁾ ⁽²⁵⁶⁾ ⁽²⁵⁷⁾ ⁽²⁵⁸⁾ ⁽²⁵⁹⁾ ⁽²⁶⁰⁾ ⁽²⁶¹⁾ ⁽²⁶²⁾ ⁽²⁶³⁾ ⁽²⁶⁴⁾ ⁽²⁶⁵⁾ ⁽²⁶⁶⁾ ⁽²⁶⁷⁾ ⁽²⁶⁸⁾ ⁽²⁶⁹⁾ ⁽²⁷⁰⁾ ⁽²⁷¹⁾ ⁽²⁷²⁾ ⁽²⁷³⁾ ⁽²⁷⁴⁾ ⁽²⁷⁵⁾ ⁽²⁷⁶⁾ ⁽²⁷⁷⁾ ⁽²⁷⁸⁾ ⁽²⁷⁹⁾ ⁽²⁸⁰⁾ ⁽²⁸¹⁾ ⁽²⁸²⁾ ⁽²⁸³⁾ ⁽²⁸⁴⁾ ⁽²⁸⁵⁾ ⁽²⁸⁶⁾ ⁽²⁸⁷⁾ ⁽²⁸⁸⁾ ⁽²⁸⁹⁾ ⁽²⁹⁰⁾ ⁽²⁹¹⁾ ⁽²⁹²⁾ ⁽²⁹³⁾ ⁽²⁹⁴⁾ ⁽²⁹⁵⁾ ⁽²⁹⁶⁾ ⁽²⁹⁷⁾ ⁽²⁹⁸⁾ ⁽²⁹⁹⁾ ⁽³⁰⁰⁾ ⁽³⁰¹⁾ ⁽³⁰²⁾ ⁽³⁰³⁾ ⁽³⁰⁴⁾ ⁽³⁰⁵⁾ ⁽³⁰⁶⁾ ⁽³⁰⁷⁾ ⁽³⁰⁸⁾ ⁽³⁰⁹⁾ ⁽³¹⁰⁾ ⁽³¹¹⁾ ⁽³¹²⁾ ⁽³¹³⁾ ⁽³¹⁴⁾ ⁽³¹⁵⁾ ⁽³¹⁶⁾ ⁽³¹⁷⁾ ⁽³¹⁸⁾ ⁽³¹⁹⁾ ⁽³²⁰⁾ ⁽³²¹⁾ ⁽³²²⁾ ⁽³²³⁾ ⁽³²⁴⁾ ⁽³²⁵⁾ ⁽³²⁶⁾ ⁽³²⁷⁾ ⁽³²⁸⁾ ⁽³²⁹⁾ ⁽³³⁰⁾ ⁽³³¹⁾ ⁽³³²⁾ ⁽³³³⁾ ⁽³³⁴⁾ ⁽³³⁵⁾ ⁽³³⁶⁾ ⁽³³⁷⁾ ⁽³³⁸⁾ ⁽³³⁹⁾ ⁽³⁴⁰⁾ ⁽³⁴¹⁾ ⁽³⁴²⁾ ⁽³⁴³⁾ ⁽³⁴⁴⁾ ⁽³⁴⁵⁾ ⁽³⁴⁶⁾ ⁽³⁴⁷⁾ ⁽³⁴⁸⁾ ⁽³⁴⁹⁾ ⁽³⁵⁰⁾ ⁽³⁵¹⁾ ⁽³⁵²⁾ ⁽³⁵³⁾ ⁽³⁵⁴⁾ ⁽³⁵⁵⁾ ⁽³⁵⁶⁾ ⁽³⁵⁷⁾ ⁽³⁵⁸⁾ ⁽³⁵⁹⁾ ⁽³⁶⁰⁾ ⁽³⁶¹⁾ ⁽³⁶²⁾ ⁽³⁶³⁾ ⁽³⁶⁴⁾ ⁽³⁶⁵⁾ ⁽³⁶⁶⁾ ⁽³⁶⁷⁾ ⁽³⁶⁸⁾ ⁽³⁶⁹⁾ ⁽³⁷⁰⁾ ⁽³⁷¹⁾ ⁽³⁷²⁾ ⁽³⁷³⁾ ⁽³⁷⁴⁾ ⁽³⁷⁵⁾ ⁽³⁷⁶⁾ ⁽³⁷⁷⁾ ⁽³⁷⁸⁾ ⁽³⁷⁹⁾ ⁽³⁸⁰⁾ ⁽³⁸¹⁾ ⁽³⁸²⁾ ⁽³⁸³⁾ ⁽³⁸⁴⁾ ⁽³⁸⁵⁾ ⁽³⁸⁶⁾ ⁽³⁸⁷⁾ ⁽³⁸⁸⁾ ⁽³⁸⁹⁾ ⁽³⁹⁰⁾ ⁽³⁹¹⁾ ⁽³⁹²⁾ ⁽³⁹³⁾ ⁽³⁹⁴⁾ ⁽³⁹⁵⁾ ⁽³⁹⁶⁾ ⁽³⁹⁷⁾ ⁽³⁹⁸⁾ ⁽³⁹⁹⁾ ⁽⁴⁰⁰⁾ ⁽⁴⁰¹⁾ ⁽⁴⁰²⁾ ⁽⁴⁰³⁾ ⁽⁴⁰⁴⁾ ⁽⁴⁰⁵⁾ ⁽⁴⁰⁶⁾ ⁽⁴⁰⁷⁾ ⁽⁴⁰⁸⁾ ⁽⁴⁰⁹⁾ ⁽⁴¹⁰⁾ ⁽⁴¹¹⁾ ⁽⁴¹²⁾ ⁽⁴¹³⁾ ⁽⁴¹⁴⁾ ⁽⁴¹⁵⁾ ⁽⁴¹⁶⁾ ⁽⁴¹⁷⁾ ⁽⁴¹⁸⁾ ⁽⁴¹⁹⁾ ⁽⁴²⁰⁾ ⁽⁴²¹⁾ ⁽⁴²²⁾ ⁽⁴²³⁾ ⁽⁴²⁴⁾ ⁽⁴²⁵⁾ ⁽⁴²⁶⁾ ⁽⁴²⁷⁾ ⁽⁴²⁸⁾ ⁽⁴²⁹⁾ ⁽⁴³⁰⁾ ⁽⁴³¹⁾ ⁽⁴³²⁾ ⁽⁴³³⁾ ⁽⁴³⁴⁾ ⁽⁴³⁵⁾ ⁽⁴³⁶⁾ ⁽⁴³⁷⁾ ⁽⁴³⁸⁾ ⁽⁴³⁹⁾ ⁽⁴⁴⁰⁾ ⁽⁴⁴¹⁾ ⁽⁴⁴²⁾ ⁽⁴⁴³⁾ ⁽⁴⁴⁴⁾ ⁽⁴⁴⁵⁾ ⁽⁴⁴⁶⁾ ⁽⁴⁴⁷⁾ ⁽⁴⁴⁸⁾ ⁽⁴⁴⁹⁾ ⁽⁴⁵⁰⁾ ⁽⁴⁵¹⁾ ⁽⁴⁵²⁾ ⁽⁴⁵³⁾ ⁽⁴⁵⁴⁾ ⁽⁴⁵⁵⁾ ⁽⁴⁵⁶

• கந்த'ரபுலக

[illegible]

சு விவசயத்தாபாநுபசீ வமகிமசங்கீரகம்.

உலகெலாம் அழிக்கக்கூடிய அநிவேகப் பிரபம் பிரவாகபாய்ப் பரந்துவந்த கங்கையாகிய பேராற்றை ஒரு துனிக்கு எடக்கக் கொண்டீர் பேராற்ற லுடையகாகவும், இன்னும் எத்தனை யோ மகிமைகள் வாய்ந்ததாகவு மிருத்ததால், கீகசீ என்னும் திருப் பதத்திருநாமம் ஈசரநாமம் போல செவனுக்கே உரிபதென்னு மிையடி தெளிவாயது. இதனை 'வியோபகேச', இரணியகேச 'முதலியசிவநாமங்களுட, கேசவநாமத்துணை போல ஊனமுற் றெழியாது தனராத்துணைகளாய் நின்றுவலி யுறுதலுமென்க.

சர்வ சக்திகடவாதி அஷ்டமங்குள திவ்ய குணபரம் பதி எவனோ! அவன், எகை சினைத்தாலுர் கொடங்களுலும் அக்காரி யம் யாது மிடையுரின்றி முடிவுபெறுமா, முடிவுறுதொழிந்தா லே அவன் பரமபிரபாகானென்று சிறவுரு முனரலாம், விஷ் ணுமுர்க்கி நீனைக்கமப சொடங்கிய ஏம கடல்கடைந்துஅமு தமெடுத்தற்கன் றி விவரிப்பே, இது அமரக சாமரமுரம். கீனை த்துத் தொடங்கிப் அபிரயல் அவ்வாறு முடியாதொழிற் பத மன்றி மேலுரி டர் பெய்கறா, சிவபிரபா, த சிரமேற்கா ண்டி விக்கினைகரபுறது பெய்து தொடங்கி பானிகினமாகஅமு தம் பெற்றுத்தொண்ட ஏம் உனபடி உற்றுநோநம் உத்தமர் கள் செவனுக்குப்போன்ற தலைமை, அடிமையாகிய விஷ்ணு புழ்க திகஞ்ஞன்டென்று நீனைக்கவுங் பெய்யாடுன்க. இதுவுமன்றிமே ற்காட்டிய உபபிஷத் வசனத்தின்படி, கருதமுநிந்திகளை விஷத் திரகித்து வரவாடுவன்புற அகனை விஷ்ணுஉயிரக்குவந்த ஆப த்துங்கஞ்ஞி யாது முறைபிப்பற் கிரங்கியே அடிநாகளாகிய அன்னிஷ்ணு வாரிப்க் குரிதந்து காத்தற்பொருட்டே சிவபி ரான் உண்டாறினாரென்பதும் சிவதுல்லிய பகரிஷியாகிய அக திபவசனத்தாலும்கெளியக்காணலாம். அது (கீகணு) ஹாரா ஹவெமோராராஹா வதிஸுநாராஹி கெஸநிமக்துதல ண்டு வலவெவாராதெககஜ ஹாஹஜாவசுவமவதூராஹே ஆகர்ணிப ஹாலாஹல வேகாரராக் உமாபதி: சுந்தரமாதிரி தே சகிக்கத்திய தூர்ணம் ஸசகோமேததஜக் ராகஜம் பூபலவத் கராக்கரே என்பதாம். இதன் பொருள், உமாபதிபானவ், விஷ்ணுவாதிதேவர்கள் விஷவேகஞ்சகிக்கமாட்டா தலறுவதைச்

படிக் கிற் கேட்டுச் சுந்தரமூர்த்திகளை வலியுறுதினார். அவ் வாறு ஒரு சரமேற்கொண்ட சுந்தரமூர்த்திகள் அத்தேவர்க ளிடத்து வைக்க இரக்கமிதுதபால் அதிலேகமாத விரைந்து சென்று அதிகோரமான விஷத்தைத் திருக்கரத்தின் கிரல் நுனியினால் நாவற்கணிபோலக் கிரகத்தார் என்பதே.

விஷ்ணுவாதி தேவரயாவ நம் சகிக்கலாற்றாது ஒடோட்குந் தத்திவந்த அநிதூநர விஷப் பிரவாகத்தை நோக்கி, ஓரணுவும் லெஷிபாநின்றித்தி நுக்காமீட்டி பமாத்திரையே, தமதுஆற்றை யால் அவ்விஷப் பிரவாகம் நாவற்கணியளவாய்த் திரண்டு கரத் தில் வரச்செய்த நுரிப சுந்தரமூர்த்திகளை, அவ்விஷ்ணுவாதி தேவரயாவர்க்கும் மேலான மகாதேவராகிய பரமசிவனே என் னுமுண்மை தெளிதந்து, இனி வேறு நூலாய்ச்செய்யும் வேண் டுமோ? இகதகைய பரமசிவ சுந்தரமூர்த்திகள் பூமியில் வர்க ளின் நம்மைப்போலப் பென்மனைக்கூடச் சிறந்தன்பம் அனுப விக்காநின்று கூறும் அரிவிலாநும் ண்மை நோக்குதற்கு இஃதான் னே போதிபற. மூர்த்திகள் பூமியில் வந்து பா வைபார் சங்கலிபார் சமேகதாயி நுந்தானென்று, கூறும் அவர் சரிக் கிர்க்கைதப, பூவுப் பரமமபோல அநின்னர்காதிப சிவ சக்திகள், சிவந்தநாட்டும் பொட்டு ஆண் பெண்ணுருவாய் வேறுபோதகாட்டி இருவராய் சின்று பொந்த நுநின்ற திய்ய சரித்திரங்கா போற்கொன்வதன்றி, விபரிகமாக்கொன்வார் பீனாநு நுகாநாவாநென்க. மூர்த்திகள் பூமியில் வந்தநுரிய திய்ய சரித்திரமலமாகவும மேலும் உண்மை விளக்குவாம்.

ஸ்ரீசுந்தரமூர்த்திகள் கயிலேயிற் செய்கின்ற கைத்திருக் கொண்டு வந்த நுநின்ற சிவரிசான், மூர்த்திகளாது திருவா ய்க்கிருக்கொண்டு, லோகோபநாமாக ஆரிபவேதகாசாமகிய சரிபவேதகமென்கின்ற திராவிடவேத தேவாசநுதி வெளிவ ருகறகேசுவாமெனத் திருவுளங்கொண்டருளி, அக்தொண் டும் தமது திருவாக்கின் வந்த ஆரியவேத காடிண்ணிப சப்த சம்ஸ்கிருத பாஷையில்வேண்டாது, இனிமையே தன்மயமாகிய தமிழ்ப்பாஷையில் நிகழ விரும்பினமையால் அப்பாஷைக்கே முக்கியமான தமிழ்த்தேசத்தில் நிகழ்தலே பொருத்தமெனக்

அ சிவசுந்தரசாயாருபசிவமகிமாசங்கிரகம்.

கோண்டு, காரணம்புணர்த்தி, மூர்த்தினைத் தரிப்பாட்டற்கு நியமானுடசரிரியாக்கி அனுப்பக்கருதித் திருநகனவனதலை கமலினி அநிருதிதை என்னுமிருவரை விருமபரப்பி, அதுவே காரணமாக்காட்டிச் சுந்தரனை நீ மானுடசரிரியாய் பூமியிற செல்வாயாக என்று ஆஞ்ஞாபித்தருளினார்.

இவ்வாறு காரணம் புணர்த்தாவிடில், உரிய தவஞ்செய்த கயிலையடையக்கருளும் உலகர், நாம் கயிலையை அனுடந்தாலும் காலாந்தரத்தில் சிவாஞ்ஞாயால் பூமிக்குத்தி நமபவும் தேநும் போலுமென்றெண்ணிக் கயிலாச கமனதழிற் பரமதராவாக னென்பதையும், காரணம் புணர்த்தினால், கயிலாசதலை உருத்த ஸ்தானத்தை உடைநகவராளுலும், குற்றம் உபகால தனாடிக கப்படுவார்கள் என்றறிந்து, உலகாகத் துறந்திருப்பது ஒதுங்கி விடுவழிபடந்து உயிராபரென்பதா வேதனையே, சுந்தரமூர்த்திகவிடதழர் சிவாரான் தாயா பரமபரமபர காரணம் புணர்த்தினானை. அல்லது அந்திடு கனவனதலைவேய பல்லுழிகாலமாக ஓவரிவாரு நானுஞ்சென்று விராமர்த்திக னுக்கும அபபென்மணிகுருக்கும் அககாலங்கலில், ஒருபொழுதும் தோன்றாத இரகை, அவ்வொருநிசுத்தின் மார்திரமண்டாதற்கு வேறுகாரணமில்லையென்மறை ஊகககா, அவரி ரானே இச்சிங்கசெய்தாரென்பது தெற்றெனத்தானலாம். இதனை, “அன்னவன்பெய ராலாலநகதன், முனை மாங்கொரு நான்முதல்வன்றனக் கின்னவாடு ஒரு நாண்டலர் கொய்திடத், ஞன்னினுனாதனவனச் சூழலில். அந்தமில் சேரித்திதையாய்குழற், கருதமாலைக்கமலினி யென்பவர், கொத்துகொண்டதிருமலர் கொய்வுழி, வரதுவானவ ரீசனருளென. மாதவஞ்செய்த தென்றிசைவாழ்ந்திடத், தீதிலாத்நிருததொண்டத்தொகைதரப், போதுவாவுர்மென்மனம் போக்கிடக், காதன் மாதருங் காட்சியிற் கண்ணினார்.” என்ற பெரியபுராணத்திருவிருதகங்களும், மூர்த்திகள் வானவரீசராகிய பரமசிவனருளினாலேயே, மலர்கொய்வுழிவந்து அவர்மேல் மனம்போக்கிட என்றும், அதுவும் தென்றிசைவாழவும் திருத்தொண்டத்தொகைதரவுமே என்றும் ஊதரைக் கண்டவுடனே தாமே பாய்ந்தோடித் தம்மையுடை,

யாணை வலிந்திழக்குர சென்றுபெருமூரில் வீழ்த்தி வீழ்சின்ற
வலையர் மலர் பொலகாமல், புர்த்திகள், பாரசிவன் தமது
வாய்த்தொன்னை விதம்பிற்ற சூதரதுகேட்கி அவை குளி
னாலேயே தமது மனநை அப்பாநர்மேல் ஏற்புறுத்திப் போக்கு
தலால் அங்குட்டாயர் சிந்தை ஆம்மனந் அப்பாநர்பார் சென்ற
தென்றும் பொருடான விவகந்தலாலுந் தெரியலாம். இனிப்
“பொக்கே” என்கின்ற இவ்விதவினையைப் பாரசிவன்பாலைந்
திலும் அமைபுமின்க.

மேற்காட்டியபடி சிவாந்தரை மேற்கொண்ட முநீகந்தா
மூர்த்திசுவாமிநன், தென்கிண்புழியிலே, தாமிரத்தேசத்திலே,
திருமுன்னப்பாடிநாட்டிலே, திருகாவலூரிலே, அத்தலத்திலுந்
சிறந்த சுற்றலமென்கின்ற சிவாநாமாகிய ஆதிசைவநுத்திலே,
கௌசிகநோத்திரத்திலே, ஆதரர் செவர்கரிஎன் றார் தாமிரி
கலிருவரின் மூத்தருமாசாகிய சடைபலுநர் அவர் பத்தினி
யார் இசைநாணிபா நும் சுற்றுத்திரப்பேற்றை விதம்பிக்கொண்ட
வந்த அந்நகரத்தன்கிசங்கி, அம்மிநாநும் ஓநாநர் மலர்வீண
மேல் புத்திரப்பேடுநிலாமை குறித்துக்கவன்று பேசிக்கொண்ட
ருக்குந்தாமயத்திலு, அம்மிநுவர் பத்தியில், பேடுபாவி கிரிதரு
மூன்று வாயப்பாலுநியாய், அதிசந்தா தேசேமலா விக்கிரக
தாரியாய்த் திருவவதாசஞ்செய்துநினை, இவர் இவ்வாறு
அவியாநிசராய் மூன்றுவாயப்பாலுநியாய் வந்த நாரிதுமென்கி
ன்ற உண்மையைத் திருநாலவலார்ப் புராணத்தில்,

“சுத்தமுறு கௌசிகநோ, திருநாந் ராபெமரோன் சுருதி யாய்க்கோன்”

உரியசுவர் தரிமனநக சடைபலுநக மணிநூடா மலிகெயர் நேருது
மரியசுந் மூவர்குறிந் சடைபலு நெனும் பெயமோ னுந்தகிலன்
பிரமமூட னில்லத்தி னியாசைவரு வாடிமதமும் பெத்தி யானன்
தருமகயின் மமபிஞ்சுமெய்தலன் துகிவண்ணத்தித் தமஞ்செய் கின்றோன்.

மணவியினை ஞானியொடு மணங்கமழ்மென் மண்ணையில் வதிந்து நெஞ்சம்
கனிவினென மகபபேறி லாமைமனைத் துதித்தருதித் கழறும் காலை
பனிமிகுனோ டகத்திடுமெம பகலவந்தன் சீரணமதித் பட்ட பைங்குழற்
கனிதழைபப முகில்பொழிந்த தெனவொளிரீசோ திபிரிசுவா நாயகன்”

[மாநோ.

ஆந்தரவி மகிபிரவி வாரமுத்தி ரத்தினிடி யட்டோ டேவரை
மூன்றுவாய தொடுமதலை பற்பலபுடனாபிலங்க முர்குட் டேவன்
நேருளியனென் றுளமசிபுந்து சடையனார் சரத்தோடுத் துத் தோனித்தேந்தார்
வான்உருமென் மலர்சொரித்து வளவார் துந் துபியுழக்கு வாளுே ரார்த்தார்.

என்ற சொப்புகளாலினிதாணசலாம். இதில், “முக்குட்
டேவன்நேருன்றின னென் றுளமசிபுந்து” என்ற உண்மைபாலும்
பூநீசுருகாமுர்த்திகள் கிளவே என்பதை நிர்சயித்துணாசலாம்.
இன்னுபிதனைப் பெரியபுராணத் திருவிருத்தங்களாலும் உற்று
நோக்குத்தெற்றெனக்காணலாம். அப்பெரியபுராணத்தில், மூர்த்
திகள் திருவவதாரங்குதுமிடத்து, நாடு, நகரம், குலம், பிதா
மாதாக்களுந் துந் தலைமைதோன்ற, இன்ன நாட்டிலே இன்ன
நகரிலே இன்னகுலத்திலே இன்னுந் து இன்னுந் கொப்பத்தி
விருந்து பிறந்தாரென்று இந்த முறைபாக்கறால், “ஆண்ட
வர்தமக்குநாடு” திருமுனைப்பாடி நாடு., என்றும், “அநு
மறைச்சைவமோங்கவ நுரினுலவதரித்த, வரம்புதி திருநாவலு
ராம்.” என்றும், “சடையனாருந் து இநாளுரளிபார்பால், நிகண்
றுலகமுப்பத் திருவவதாரஞ்செய்தார்.” என்றும் மூர்த்திகளு
க்கேதலைமை உரிமைகாட்டிய முறைவினாலும் ஊகத்துணாசலாம்.
இப்பெரிய புராணத் திருவிருத்தங்களையும் உற்றுநோக்குவார்
நோக்குக. அவற்றுள் முதலாவது திருவிருத்தம்.

கங்கையு மதியும் பாம்புங் கடுக்கையு முடிமேல் வைத்த
வங்கண் ரோலை காட்டி யாண்டவர் தமக்கு நாடு
மங்கையர் வதன சீத மதியிரு மருங்கு மேயடிச்
செங்கயல் குனழக னாடுத் திருமுனைப்பாடி நாடு. என்பதாம்.

இதன்பொருள், கங்கை மதி பாம்பு கடுக்கைகளை முடியில்
வைத்த அருட்கண்ணராகிய பரமசிவனால், அடிமையோலேகாட்
டி ஆட்கொள்ளப்பெற்ற சுந்தரமூர்த்திகள், தன்னிடத்துவந்த
நுளுத்தற்குரிய அரியபெரியதவத்தைப்பல்லுழிகாஸஞ்செய்துள்ள
நாடு எதுவென்றால்? சலசுனவதிகளாடிப் சுமங்கல ஸ்திரிபு
ருஷர்களும் சகலவளப்பங்களும் நிறைந்துள்ள திருமுனைப்பாடி
நாடாகும் என்பதாம்.

[illegible]

நிறைபுகழ் உண்மைகளை உள்வாங்கி உணரவிடாது, சீவர்கள் அபராதமாகப் பிழைத்து மலவிநீர்தீர்க்க, சிவஞானபரிசுநாடி அசுகிநாடிக்கின்ற நானநாதராயும் அவனை எப்பதுவிளங்க, “மம” என்னும் சிந்திராபி பின்வைத்து, அதனாலே, அபாதிமகாநாதர, ஆபத மமேலீட்டினுலாற்றுகதைந்து அகிப்பாறா, ஆபத்து நீக்கி மேன்மைபயித்துகின்ற சீவகாருணியப்பெருமானால் அவனை என்பதையும் விளக்கினார்.

அடைப்காரைமாத்திரமன்றி, அடையாது கொடுஞ்செயல்
மேற்கொண்டு இடர் றொய்யுந்நாஷ்டரையும், துட்டுத்தீர்த்துச்
சுட்டாக்கி என்ய கொள்ளும் அத்தியந்த பரமதயாபிதி அப்
பரமசிவனே என்பது விளங்குப, “பாம்பு” என்னுஞ்சொல்லு
அடுக்கவைத்து விளக்கினார்.

சிவபிரான் துஷ்டருக்கும் அருள்செய்யுங் கிருபாளுவாக
லாஸ், நாம் எக்துற்றஞ்செய்யினும் அதை நோக்காதருள்வரென்
றெண்ணிசெய்யுங்குற்றவாவிகளிடத்து அதிகோபங்கொண்டு
பெருந்தண்டனை செய்பவனும் அவனை என்பதுடனே விளங்
குதற்கே, கொன்றை இதழி முதலிய வேறு பெயர்கள் பற்

கஉ சிவசுந்தராயாருபசிவமகிமாசங்கிரகம்.

பலவிருந்தும் அப்பொயர்களை வேண்டாது, கடுக்கென்றும் பொருளுந்தர்த்துக்க, “கடுக்கை” என்னுஞ்சொல்லை அநிகரணமாக, அப்பொருளால் அதனை முன்னிதாகப்பின் தொன்னாயு மாலை என்னும் பொருளால், மேற்காட்டியன நடக்கிய எய்ய யலும் பிறர் சகாயமின்றித்தகனை செய்யவல்ல சுவர சிவசு வபரமகர்த்தாவாகிய பசுபதி அபரமசிவனை என்பதை விளக்கினார்.

கடுக்கை என்னுஞ் சொற்பொருளாகிய தொன்னாயுமாலை பரமகர்த்தா சிவனை என்பதை விவரித்துக் கொள்ளுமொரு கூறுதும்; பிரணவமந்திரமானது. ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷர அஷ்டாக்ஷர திமந்திரங்கள் சிவவிஷ்ணுவாகி கைவாகஞ்சியனவாகலபிரலாகாமல், யாவர்க்கும் பொருவாக்கொள்ளியும், அப்பொருளை உபசாரமே; அப்பொருளாகித் தனக்காகக்கோடறு குரியபெயர்வம் உள்ளபடி பிரணவார்த்த சொகுபிபாசிய எய்து கொள்வமே என்று சுருதியாதிதகக பிரமானததுடன், சைவாகாசிய நமமவர் கூறுதல்போல, மற்றை மதங்கருங்கூறுமபோலியுந்நபை மறுத்து நிதரிசனத்தில் உண்மை தேற்றுவது இதுபொன்றையுடனே. இது, ஏகதேசமின்றி முழுதும் பிரணவப்போலவே வளைநதுள்ள சிலகம்பிகளும், யிருது இகழ்களும ஒன்று சேராத வடிவாயிருக்கின்ற நிதரிசனத்தால், ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷர சிவமந்திர துக்குரியபரமசிவனை தூலசூக்குமாதிரி பிரணவங்களுக்குரியா னென்பதனை, அக்கம்பிகளும் இதழ்களும் பிரிவில்லா ஒற்றமை காட்டி விளக்கிப், பரமசிவனொருவனை தவிர விஷ்ணுபிரமாதிகள், அப்பிரணவப்பொருளை வகித்தற்குரிய ஆற்றல சிறிதுமில்லாதவர்களே என்பதனையும், சிவனை அதற்குரிய ஆற்றலுடையானென்பதனையும், அப்பூமாலை பிறரெவராலும் அவரவாக்குரிய மாலையாக வகிக்கப்பெறாமல், சிவனொருவனை தனக்குரிய திருவடையாளமாலையாகவகிக்கப் பெறுகின்ற உண்மைகாட்டி விளக்குதலேநாக்குங்கால்; வேறுதூலாராய்ச்சி வேண்டாது சிவனொருவனை பரமகர்த்தாவாகிய பசுபதி என்பது நன்கு தெளியப்பெறுமென்க. விஷ்ணுபிரமாதிகளின் திருவடையாள மாலைகள் துளசி தாமரைகளே என்பதும், அவைகள் அத்தேவர்க

கோப் பிரனவார்க்கத் சொஞ்சுகளென்று விளக்குதற்கு எவ்வித சம்பந்தமுமில்லாதனவே என்பதும் யாவருந்தெரிந்த விஷயமே. கிற்க.

மேலும் வன்னிதும்பை மத்தமுகலியவுஞ்சடைமேல்வைத் திருக்கவும், கங்கை மலிபாம்பு கடுக்கையாகிய இக்நான்குமாத் திரமேசன் னெதிந்தெநாதிபநு, பசுவர்க்கத்தினராகிய வேணத் தேவர் முனிவர்களார் செய்யப்பட்ட பன்னூல்களின் கூறும் ஏனைய பன்மார்க்கங்களுந் தாமானியங்களை என்றெதுக்கிப், பசுபதியாகிய பரமசிவனை செய்தருளிய முன்னூலாகிய வேதசிவாகமாத் திவசாஸ்திரங்குறிந் கூறுபெற்றசரிபை, கிரிபை, யோகம், ஞானமென்னும், தாசமார்க்கம், சற்புத்திரமார்க்கம், சகமார்க்கம், சன்மார்க்கங்களாகிய சன்மார்க்கங்கள், நான்குமேலுப் பரமசிவனால் மேலாகவைக்கப்பெற்ற சன்மார்க்கங்களுளென்கின்ற உண்மையுணர்த்தற்கென்க. இதனை, “தேங்கமாமலரிதழிநிங்கள் கங்கைதித்திராவர்வளர் சடைமேற்சேரவைத்து” என்ற உமாபதி வாக்கும் விளக்குந்.

“ஒன்று நீயல்லையன்றி யொன்றில்லை” என்னும் பிரபலசுருதியின்படி, அன்றியொன்றில்லாம லெங்கும் நிறைந்து நிற்கின்ற அந்தரியாமியாயினும், மேற்கூறிய பரமகர்த்திருத்துவ சர்வைஸ்வரிய மகாப்பிரபுவாயி நுத்தும், “ஒன்று நீயல்லை” என்றபடி யாதொன்றையும் பற்றாது அநீதனும் நிற்கின்ற பற்றற்ற பரம்பொருளை அப்பரமசிவன் என்பது விளங்கச், அசு^{சுரு}தலை என்பன வாதிசொற்களை வேண்டாது, “சடை” என்னுஞ்சொல்லைப்பின்வைத்து விளக்கினார். ^{சுரு}

வெப்பம் நீக்கித்தட்பந்தருதலும், அடக்கியாருதலும், இருகாரீக்கி ஒளியைந்தருதலும், அடைந்தார்க்கு அபயங்கொடுத்தருளி மேலாகவைத்தலும், துஷ்டரையும் சிஷ்டராக்கி என்று கோடலும், அது நோக்கிப் புத்திபூர்வகமாக அக்கிரமஞ்செய்வசேல் அவரைக்கித்து ஒறுத்தலும், இவை முதலிய பசுபதித்துவ உத்தமகுணங்களையே, அப்பரமசிவன் மேன்மையாக்கொண்டவனென்பதும், அவனருள் வழிநிற்பாரு மிக்குணங்களையே மேற்கோடற்கதுவே ஆஞ்ஞையுமாமென்பதும் விளங்க, “மேள்” என்னுஞ்சொல்லைப் பின்வைத்து இக்குணங்களில் யாதொன்றும்

கசு சிவசுத்தராசாபாநுபசிவமகிமர்சங்கிரகம்.

எக்காலத்தும்நழுவுவனவல்ல, என்றும் தலைத் துள்ளனவே என்பது
துணிவங்க, வேயந்த,கொண்டஎன்பனவாதிசொற்களை வேண்டா
து“வைத்த” என்றுநீட்சால்லைப்பின்வைத்து, இவைபெயல்லாம்,
திருவாதுட் பெருங்கத்தாற்செய்யப் பெறுகின்றன என்பதுணி
ங்க, “ஆங்கணர்” என்றுஞ் சொல்லேயின்வைத்தது விசாக் கினார்.

சடைப்புணர்த என்னுறும் சீபாதிபதாரி ருங்கவும், சடை
மேல்வைத்த என்று மூன்று சொற்களைக் தெரிந் தக்கூறி அங்
கனமென்று அநிந் தக்கூறிமது, மரமசிவன் பரிபாக சிவர்களுக்
குப் பதிபகாசங்கனாவிப மும்பொருளிலக்தணர் தெரிநித்த ஏப்
பாசரிக்கிச் சிவமங்கி யனுக்கொடுப்பென்பதும், அவர்காட்டிய
ஓலை இவற்றைமே விவக்துந்நிவநாநபேபாதமென்பதும் முன்
புறவே தெரித்தற்கெங்க.

இக்கதைப அருட் கண்ணராபாசிவாரின், குருவடினாப்
வத்தருவிந், தமதுந்நககாதநதனதுமூலன கவநாநபேபாக
காட்டிபே, பரிபாகசிவர்க்கா அட்கொள் நுமநா இவிநுவி
ங்க, “ஓலைகாட்டி” என்னுந்நிவாசகம் பின்வைக்க நுநினார்
அக்நிநுவோலைத் திருவாசகம். “அநுநாநகாநலாநி வைவா
நூன் செய்கை, பெருமுனி வெண்ணெய் நல்லுப்பி பித்தனு
கபாநுமென்பால்,வநுமுறை மரபுநோ நம் வாழ்த்தொகைசெய்
தற்கோலை, மிருவாயா லெழிந் வேந்தே விதற்கைவெப்பென்
ழுத்து” என்பதாம் இது திரிபதார்த்த நிலைநெறித் தம், பா
நிக்கிச் சிவமங்கி யாட்கொண்டநுநுநிபல்வை இவிநுநுந்ந
லார், கிவநாநபேபாதமெய்யமெங்க. “தின்ற விவெமன்றத்கை
த்தேர்த்தன்னுநாந கிழ்ப்போகந் தேர்த்தகளைக் தெவிநலாதம்
என்றபடி, மதுரிஷி என்று உபபிஷதற்குநால் எதித்தேதாதபெ
றுகின்றவனுந், வெண்ணெய்போல, மென்மை, நன்மை, மிரு
கவை, குறைபுமுதலிய இன்பநலம் யாரும் நிறைந்தவனுந், அ
நித்தியங்களான ஏனைய பல்லுர்போலாகாமல், நிதான தத்து
வாதிக நல்லுர்வாசியும், அநுநாநிங்கப்பெருந்நித்தனுமாகிய
முதியவேதிய சிவனொருவனைப்படுபெனத்தேர்த்தற்கும்சபையார்
முன்நெறிந்நரும்,இவ்வோலைத்திருவாசகமேதுவாயிரந்தமை
யாதாம், இது சிவநாநபேபாதமே என்பதில் எட்டுநிலையும் உட்

சுந்தரமூர்த்திகள், பிரமவிஷ்ணுவாதி சீவர்கள் யாவரையும் அடிமைகளாக்கிகொண்டாளுகின்ற ஆண்டவனாகிய சிவனே என்பதெனினு விளக்குதற்கே, (ஆட்கொளப்பெற்றார் நான்) என்றிருந்தாலும் செய்யுட்டு விரோதமில்லாதிருக்கவும், அங்ஙனமின்றி “ஆண்டவர் தமக்குநான்” என்றநுனி, “தமக்கு” என்பதிலுள்ள கன்று நபுகதுதிப்பொருட்டாய், அந்நாடு அவ்வாண்டவர்க்குயர்ந்தென்னுந் தகுதியை விளக்கலால், அதற்குணமாகிய மந்திரென்றும், எவ்வுலகும், எல்லா அண்டங்களுந், பரமசிவனுக்குரித்தாதல்போல, அப்பரமசிவனையாகிய சுந்தரமூர்த்திகளுந் துரிய உடைமைகளே என்பதும் விளக்கினார். நுவ்வுருபை அறு உருபாகத்திரித்து உரிமைபை விளக்கினதெனினும் பொருந்தும்.

இனிப், பேசுநபராகி வேறுபெயர் கூறாது, “மங்கையர்” என்றமைபால், அச்சொல், பெண்களையுணர்த்துவதுடன் பக்குவத்தையும், வாதனம் முதமென்றுணர்த்துவதுடன் முதன்மையையும், மதி சந்திரையுணர்த்துவதுடன் போதத்தையும், உணர்த்துமாதலால், மங்கையர் வதன சீதமதி, என்பது பக்குவமுதன்மைவாய்ந்த நுமிர்த்தப்போதம் எனப்பொருட்பற்று, அறுபொதுவாய் சிற்றலால், சீவர்களது பரிபாக முதிர்ச்சியிலுள்ள நல்லுணர்ச்சியையும் அற்பொழுது அவர்க்கு அருளுமபடி நோக்குஞ்சிவபோதத்தையும் உணர்த்துமென்க.

..இதமநுநுமோடி” என்பது காதுகளினிருபக்கத்துமோடி என்புணர்த்துவதுடன் சீவர்களது நல்லறிவு சிவன்பாலும், சிவபோதம் சீவர்களாலும் ஓடிச்சேறலை யுணர்த்துமென்க. அவை இரண்டும் ஆங்காய்துச் சேறவிற் காலமுன்பின் கூற்றகியையாமையின் அர்ச்சொற்றொடர் அதனை விளக்காது நின்றல் காண்க. இடையிடின்று விரைந்து ஓடுதலை யுணர்த்தற்குச் சென்று எனனது ஓடி என்றார்.

“செங்கயல்” என்பது, இரண்டு கயல் மீன்களையுணர்த்துவதுடன், கயல்போலும், குஞ்சுகள்போலும் தன்மையையுடைய சிவனையும் சீவர்களையும் உவமை ஆகுபெயராய் நின்றுணர்த்துமென்க. “குழைகணும்” என்பது, சிவம், குழைந்த அன்பின் டத்தை நானும், சீவன், தன்பாலிரக்கமுற்றுக் குழைந்துவரு

ககா சிவசுந்தரசாயாருபசிவமகிமாசங்கிரகம்.

அருளிவிடத்தை நாமும் என்பதை விளக்கும். (வாளா, கயல் என்னது, “செங்கயல் என்றார், சிவம் பகஷ்பாதமின்றி எக்காலத்துஞ் செப்பமாக நின்றலையும் அப்பக்குவ சிவர்கள் பிரபஞ்சத்திற் சாயாது, ஸ்திரமாகிக் குழைந்தாநதும் மெய்யன்மின்றி நத்தால் நேர்நின்றலையுமுணர்த்தற்கென்க. ஓடி. என்னும் வினையெச்சம், ஏதுப்பொருட்டாய் நாமும் என்னும் பெயர்ச்சி வினையைக் கொள்ள, அது, நாமு என்னும் பெயர் கொண்டு முடிந்தது.

இதனால், பிரமவிஷ்ணுவாதி சமஸ்தசிவர்களையும் அடிமையாக்கொண்டாருகின்ற ஆண்டவராகிய ஸ்ரீசுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுக்கு, எல்லா நாமுகளும் உலகங்களும் அண்டங்களும் உரிய உடைமைப்பொருள்களை என்பதும், அவற்றுள்ளும் லோகோபகாசமாக மூர்த்திகள் மாணுடவிவாய் வந்தருளுதற்கிடமான விசித்தமுடையது திருமுனைப்பாடி. நாடே என்பதும், அந்நாட்டிலுள்ள சிவர்கள், பக்குவ முதன்மைவாய்ந்த ஞானிகளென்பதும், அந்த ஞானம் சிவன்பால் ஓடுதலால், அச்சிவர்கள் சிவனது குழைந்த அருளின்கண்ணே நாட்டமுள்ளாரென்பதும் சிவபோதம் அவர்கள்பால் ஓடுதலால், அச்சிவன் அவர்களது அன்பின்கண்ணே நாட்டம் வைத்தருளுவாரென்பதும் தெளியப்பெறும். இப்பெருமையெல்லாம், ஸ்ரீசுந்தரமூர்த்திகள் திருவவதாரஞ்செய்து வீற்றிருந்தருளிய விசேடத்தாலென்க. இவ்வுண்மையை இந்நாட்டின்பெயர்ப் பொருளும் விளக்குதல் காண்க.

திருமுனைப்பாடி என்பது இந்நாட்டின் பெயர்; இதன் பொருள், சர்வைஸ்வரியசம்பந்த ஈஸ்வரநாம பரமசிவனாகிய முதற்கடவுளைப்பாடுதலையுடையது என்பதாம். இப்பெயர், திருமுனைப்பாடி என்று மூன்று சொற்றொகுதி ஒருபெயராய் நிற்கின்ற நிலையே, பதிபசுபாசமுப்பொருட்டொகுதியாதி பற்பல பொருள் விளக்கமுஞ்செய்யுமென்க.

“ஆண்டவர்தமக்குநாடு திருமுனைப்பாடி” என்றிருந்தாலே போதியதாயிருக்கவும், “நாடு” என்னும் ஓர் அருமைத் திருமொழியை மேலும் சுற்றில் வைத்தருளிய பெருங்கருணையின் உரிமைநோக்குங்கால், சேக்கிழார்பெருமானது திருவாய்நின்றும் இத்திருப்புராணம் வெளியிட்டருளிய நடேசப்பெருமான், இத்

திருப்பாசரத்தையும், இதுபோலவே இப்புராணத் திருவிருத் தங்களைல்லாவற்றையும், உள்ளிட்டு நடுவாயாக என்று ஆஞ்ஞை தந்தருளிப்பதாக் கோடற்கிடந்தருகின்றது.

இச்சிவாஞ்ஞைசிரமேற்கொண்டு ஆழ்ந்து கிடக்கும் அரும் பொருள்களை உள்ளிட்டு நோக்கி வெளியிட்டருளும், திருவருள் விலாசப்பரசிவபோதத் துரிமையராகித் தெரிசிவசீலப் பெருமக் களை, இத்திருப்பாசரத்துப்பொருள் முற்றுந் தெற்றெனத்தோ ன்றப்பெற்றவை மேன்மையிற்றெனவோரு நற்றுறையார்க்கு வி ரித்துரைத்தருளுவர். ஒன்றுக்கும் பற்றாத அறிவிலாச்சிறியேன் உரைப்ப தெங்ஙனம், 'சிறியேனறிவுந் தவந்தருள் தந்தந்த, நெ றியே சிறியானறி நீர்மை கும்பிட்டேனன்பால்'. என்றருளி எமக்குக்காட்டியருளிய, சேக்கிழார் பெருமானாகிய கிருபாவாசை சிவபாதகமலங்களைச் சிரமேற்கொண்டு, ஆசைமேலீட்டினால் அ றியா துரைத்தேன். பெரியார் பொறுத்தருளுக.

இத்திருவிருத்தத்தாலும், சேதனசேதனப் பிரபஞ்சமுமு தும், தனக்கு அடிமையும் உடைமையுமாக வைத்தாளுகின்ற ஆண்டவனாகிய பரமசிவனே, சுந்தரமூர்த்திகளென்பது விளக்க மாகவும், இவர், லோகோபகாரமாக மானுடவடிவினராய்ப் பூமி யில் வந்தருளிய பின் சிற்றின்பம் நுகர்ந்தாரென்று கூறும் மூட ஷசனம், மணம்பெறு தொழிதலுமன்றி, அகி தூர்நாற்ற முடைத் தாய் எங்கும் பரந்து, நன்மணமே மணக்கும் நல்லோர்களின் சின்மனநாகிகளிற் சென்றுதைத் திடர்செய்தலால், அப்பெரியார் முனிவையும், அதனாலும் மேலும் நரகவாச ஸ்திரத்தையுமே செய்யுமென்க.

இரண்டாவது திருவிருத்தம்.

பெருகிய நலத்தான் மிக்கப் பெருந்திருநாடு தன்னி

லருமறைச் சைவ மோங்க வருளினு லவத ரித்த

மருவிய தவத்தான் மிக்க வளம்பதி வாய்மை குன்றாத்

திருமறையவர்க ணீடுந் திருநாவ லுரா மன்றே. என்பதாம்.

பதியில் அவதரித்தாரென்னது, அவதரித்த வளம்பதி என்ற இகனலும்; மூர்த்திகளுக்கே தலைமையுரிமை விளங்குதல் தூண்க. இதில் இந்நாட்டின் பெருமை விளக்குகின்ற ஆசிரியர்,

கஅ சிவசுத்தர்சாயாருபசிவமகிமாசங்கிரகம்.

அதனுண்மை எடுத்தோதவில் தமக்குள்ள ஆசைப்பெருக்க மினிது தோன்ற, அதற்குரிய விசேஷணங்கள் ஒன்றிரண்டோடமையாது, மிகுத்தெடுத்தோதிய உண்மையும், அச்சொற்பொருள்களின் வண்மையும் இரநாட்டிலுள்ளார், பக்குவமுதன்மை வாய்ந்த குளிர்த்தொனஸ்தாகளை என்று மேற்கூறிய உட்பொருளை வலியுறுத்தி, அங்ஙன மிகுத்தெடுத்தோதிய விசேஷணங்களும், “பெருகிய, நலத்தால், மிக்க, பெரும், திரு,” என ஐந்தேயாகக்கூறிய முறையால், அநத ஞானமும் ஸ்ரீபஞ்சாகூடர வழிததான சிவஞானமே என்பதையு மினிது விளக்குமென்க.

“அருமறைச்சைவமோங்க வருளிநிலவதரித்த” என்ற அருமைத்திருவாசகங்கள், வினைக்கிடாக மாயாசம்பந்த’சரீரிகளாய்ச சிவர்கள் பிறத்தல்போலன்று, ஸ்ரீசந்தரமூர்த்திகள், பரமசிவன் ஏவலைமேற்கொண்டு, வைதிகசைவத்தைழத்தற்கே, மாணுடவடிவுகொண்டு வந்தருளிநிறென்று மேற்கூறியதை வலியுறுத்தி, அவ்வாசகங்களும் கூடாது குறையாது ஐந்தேயாய் நின்றலாலும் ஸ்ரீபஞ்சாகூடர நெறியாகிய சைவவிளக்கஞ் செய்தற்கே வந்தருளிநிறென்பதை மேலும் விளக்குமென்க.

இப்பதிக்கு விசேஷணங்கூறுமிடத்து, “அருவிபதவத்கால் மிக்கவளம்” என நான்குதிருவாசகங்களேகூறியது, இப்பதிபிலுள்ளார்யாவரும், சரிபைகிரிபையோகம் ஞானமாகிய நான்கு திருத்தொண்டுகளையே மேற்கொண்டதாச புத்திரசக சன்மார்க்கர்களே என்பதும். அத்திருத்தொண்டுகளுக்குரிய சாதகங்களாக நான்கு நிலப்பொருள்களும் நிறையப்பெற்றுள்ளதே இப்பதிஎன்பது மினிது விளக்குமென்க.

இப்பதியின் பெயர் கூறுங்கால், “வாய்மை, குன்றாக, திரு; மறையவர்கள் நீதி, திரு” என ஆறுதிருவாசகங்களே விசேஷணங்கூறியதுகொண்டு, அத்திருமறையவர்கள் அறுதொழிலாள பென்பதும், காமாதி ஆறு குற்றரீக்கி நன்னெறியினின்று, ஆறு குறாமபதிபாகிய சாட்குண்ணிய சிவபிரானருளைப்பெற்றவர்களேயாக மினிது காண்க. இனிப்பதப்பொருள்களோவென்றால் மிகுந்தும் அமைக.

மூன்றாவது திருவிருத்தம்.

முகோநுபாகுநர்க்கு வழிவழியடிமை செய்யும்
வேதியர் குலத்திற் றேன்றி மேம்படு சடைய னாருக்
கேகமில் கற்பின் வாழ்க்கை மனையிசை ஞானி யார்பாற்
றீதகன்றுலக முப்பத்திருவவ தாரஞ் செய்தார். என்பதாம்.

இதனாவது, ஏனைப் போல வினைக்கிடாகவன்று; உலகந் தீத
கன்று புகழகாசனே, மூர்த்திகள் வந்தருளிநா ரென்னு முண்மை
பிரகாசிசகலகாந்த. இதில், இவர் தோன்றிய குலத்திற்கு,
எட்டிவிசேஷணங்குறியது கொண்டும், அஷ்டமங்களை திவ்விய
குண பரமரிவ குலமரகிப சகாசிவ முகோதபநந ஆகிசைவகுலமே
அஞ்சலமென்பதும், அதினின்றும் நான்குபடி தாழ்த்ததாகிய
ஏனையபிரம முகோதபநந பிராமணகுலமன் மென்பதுந தெளியக்
காண்க.

நான்காவது திருவிருத்தம்.

தம்பிராநநரி னாலே தவத்தினுன் மிக்கார் போற்று
நம்பியானா ரென்றே நாமமுஞ் சாத்தி மிக்க
வைம்படை சதங்கை சாத்தி யணிமணிச் சுட்டி சாத்திச்
செம்பொரு ணையின் மின்னத் தெருவிற்றே ருருட்டுகளில்.
என்பதாம்.

இதில், “தவத்தினுன் மிக்கார் போற்றும் நம்பி” என்ற
உண்மை நோக நங்கால, இந்ருவினையொப்பு மலபரிபாகசத்திநிபா
தத்துத்தமங்கே, டுந் நம்பியாகிய சுந்தரமூர்த்திகளைச் சிவனே
என்றுண்மை தெரிநா. போற்றும் பெரும் பாக்கியங் கைகூடு
மென்பதும், மலசுகிர்க்களாகிய பிரம விஷ்ணுவாதிகட்கு அது
கிடைப்பதரிதென்பதும், அவருள்ளும், சரியை கிரியாகி உண்
மைத் திருத் ண்டி னின்று தவமிசூது பரிபாகமுற்றவராகில்
அவர்க்கே அது கிடமிமென்பது மினிது விளங்கும்.

“நம்பி, தம்பிரான் அநரினாலே நாமமுஞ் சாத்தி” எனக்
கொண்டு கூட்டி, நம்பியாகிய ஜலாஹலசுந்தரமூர்த்திகள், இப்
பூமியில் வரத ின்னும், தம்பிரானாகிய சிவனே அநரினால்,
தமது திருப்பெயரும், மூர்த்திகள் இங்கு வந்ததற்கிசைப அவர்
மூதாதையின் பெயருமாகிய ஜூரரென்னும் நாமமே சாத்திப்

பெற்று, எனப்பொருள் கொள்க. இதனாலும், அருளிஞாலுலகுப் பவந்தாரென்பதும், சீவர்கள் போல வினைக்கீடாகவந்தவரல்லரென்பதும், இவர் சிவனே என்பது மினிது விளங்கும்.

நாமமும் என்றதில் உம்மையானது, இறந்தது தழீஇய எச்ச உம்மையாய்த், தம்பிரான், தமதருளிஞாலே முன்பு கயிலையினின்றும் பூமிக்கு வரும்படி ஏவியதுமன்றி; வந்த பின்பு நாமமுஞ் சாத்தினாரென்பதையும், எதிரது தழீஇய எச்ச உம்மையாய், இப்போது நாமகரணஞ் செய்ததுமன்றி, இனிமேலும் இந் நம்பியாகிய ஆரூரரிடத்து நிகழுந் செயல்கள் முழுதும், அத்தம்பிரான், தமதருளிஞற் செய்விப்பனவே என்பதையும் அவ்வாறன்றி ஒரு சிறிதும் வேறில்லை என்பதையு மினிது விளக்குதல் காண்க.

சடையனார் இசைஞானியாராகிய பிதாமாதாக்க ளிருவரும், தங்கள் மத்தியில் மூன்று வயசு நரபாலாருபியாய் ஒளிப்பிழம்பாய் வந்தருளிய அப்பொழுதே, சற்புத்திரப்பேற்றை விருமபி அருந்தவஞ் செய்த தம்மிடத்து வைத்த அருள் மிகுதியால், சிவனே குழந்தையாய் வந்தருளிஞரென் னுள்ளபடி கருதியவாறே பாவித்துப் பாராட்டி வருகின்றார்களாதலால் உலகமுறைப்படி நாமகரணம் அவர்செய்தாரல்லர், தம்பிரானே அது செய்தாரென்பதை, “தம்பிரானருளிஞாலே” என்னுந் திருவாசகம் ஒருவாறு நின்று விளக்குதல் காண்க. இதனை ஏகாரமுமினிது தெளிவிக்கும். நம்பியாரூரரென்பதே நாமமாகக் கொண்டால், தேருருட்டும் என்றதற்கு வினைமுதலில்லை யாதலால், நம்பி என வேறு பிரித்து எழுவாயாகக் கோடலே திண்ணம்.

இத்திருவிருத்தங்களினுட் பொருள்க ளோவ்வொன்றும், ஆழ்ந்து நோக்குதற்குரிய அறிவு போதாமையானும், விரிந்து பெருகுமாதலானும், மேல்மூர்த்திகளது திவ்விய சரித்திரங்களிலாங்காங்குத் திருவருள் விளக்கஞ் செய்யுமவ்வளவிலாராய்வாம்.

ஸ்ரீசுந்தரமூர்த்திகள் இவ்வாறு மூன்றுவயசுப்பாலாருபியாய் வந்துவளர்ந்து பாலப்பருவங்கடந்து, சீவர்கள், மங்கையர்பால் மோகங்கொண்டு சிற்றின்பநுகர்த்தற்குரிய தென்றெண்ணப்படுகின்ற எவ்வனப்பருவத்தையடைந்தார். அதுநோக்கிய சடையனார்,

அவர்க்கு மணஞ்செய்க்கநதி, மூர்த்திகளது திருவருளேநாக்
காற் பரிபாகமுதொன்று சிவகுதிபெறுதற்குரிய' அருந்தவம்புரிந்து,
பூர்வமென்பிபூர்த்தியாகப் பெற்றுவந்த பெண்மணியைப் பேசு
கிரப்பித்து, அந்நுரிபசடர்நுகளைச்சொய்ப், மூர்த்திகள் திரு
மணக்கோலங்கொண்டநாதி, அந்நவாநுடாய்ந்திநவீதி சென்ற
நுறந்தொழிநாநாப்பெற்ற, நாடாநவநிநாநாபெண்ணர்,
கூறுதலை "கணகொண்ணிலாத வேண்டிங்களைப்பகாண வெண்
பார், மண்களிகூவந்த மண்கண்டு வாழ்த்தோமென்பார்." 'அ
'ஆண்டகையநாதினோர்கின் வென்றதநாலைத்தோமென்பார்,'
பூண்டபங்கவளை காணும் புண்ணியமூர்த்திபென்பார்.' என்ற
பெரியபுராணம் விளக்குகின்றது.

இதனால், காளைப்பநாந்தினராய்க் காணப்பெறுகின்ற இச்
சுந்தரசிவக்கைக் காணவேண்டுமெல் எண்ணிலகப்படாத (வரை
யரால் மடிக்கப்படாத) நானக்கண்ணிலுன்றி, எண்ணிலகபட்ட
டணனக்கண்ணினால் முடபாடுகன்பதும், மண்கின்ற தம்பதிக
ளாகிய தாங்கனும் மாதாபிதரர்களும் சுற்றத்தார் முதலாயி
னோருமாதிரம் களிகூர்ச்செய்தன்ற ஏனைப் மணம்போலாகா
து, மண்ணிலுள்ளார் விண்ணிலுள்ளார் மற்றுமுள்ளார் யாவ
ரும் பரமார்த்த சூரிசனமென்கண்டு களிகூர்த்தக்கிவமணமே!
இச்சுந்தரசிவ திருமணமென்பதும், இச்சுந்தரசிவவேகக்கமானது,
காமித்தற்குரிப மணஞ்செய்யும் இந்நாஸ்திலும், ஏனைபாது
காமவேகக்கம்போலாகாது, அனவாதம் திருவருளேனக்கமே என்
பதும், ஏனையர்களின் கர்மானுருணசீரங்கள்போலன்று, இச்சுந்
தரசிவமூர்த்தம் புண்ணியமயமே என்பதும் தெளிவாயது.

தம்மையே விரும்பிக் தம்முகமுதலியவற்றையே பார்த்துக்
கொண்டு, சலட்சணவதிகாராய்ப் பல்லாயிரம் பேண்கள் காமவேகக்
கமேகாட்டிச் சூழ்ந்துநிற்கின்ற இர்தச்சமபத்திலுங்கூடத் தமது,
திருமுகமண்டலம் திருவருள் வெள்ளமே பொழிந்து யாவர்க்
கும் அருளேனக்கங்காட்டி நிற்குமானல்; இச்சிவசுந்தரமூர்த்தி
கள், பூமியில் வந்து கிற்றின்பநுகர்ந்தாரென்னு மூடவசனம் எக்
கசூயிற் புகுந்து மென்பது சொல்லவும் வேண்டுமோ? அமைச,
அருளேனக்க முதலியனவே தமக்கியல்பாயுள்ளவர், சிவசுந்தர

உஉ சிவசுத்தராசாயாருபசிவமகிமாசங்கிரகம்.

மூர்த்திகளென்று பெரியபுராணம் இவ்விடத்து விளக்கியதைத், திருநாவலூர்ப்புராணமும் “அருடருநீராக் கதன்றிய ஞ்ராகேராக் கின்றென்பார், மருடவித்து ரிகரபாருந் வானவனிவனே பென்பார். “அயன்படையாறுநானே யமைந்த நல்லழகனென்பார்” என்று விளக்கி வலியுறுத்தல் காண்க.

இச்சுத்தராசிவ திருமணத்தில், சிவபிரான் முதிபவேதிபராய் வந்தருளி வல்வழக்குரைத்தனவற்றை விளக்குகின்ற பெரியபுராணத் திருவிருத்தம் கூறியுள்ள “உள்ளிடுகன்பல விரிவஞ்சியமைந்தாம். இனி மூர்த்திகளைத் தடுத்தாட்கொண்டழைத்துச் சென்று கோயிலுட்புகுந் தமறைந்தருளிய சிவபிரானே, மூர்த்திகள் அழைத்து நின்ற பொழுது, சிவபிரான் ரிஷபாருடராய் வந்தருளி மூர்த்திகளைநோக்கி, “முன்பு நீ நமக்குந் தொண்டன்முன்னிய வேட்கைகூரம், பின்பு நம்மேவல்லாலே பிறந்தனைமண்ணின்மீது” என்ற பெரியபுராணத் திருவிருத்தத்தால், சுத்தராசனே பீமுன்பும் கயிலாசத்தில் நமக்குந் தைத்தொண்டு செய்நவந்தாய், அப்பொழுது, உனது தொண்டு பரப்பிரயோசனத்துக்கு எதுவாகுமிமெனக்கருதி உன்னுடைய வாய்த்தொண்டில் நமக்கு விருப்பமுண்டாயது. அவ்வாறு நாம்முன்னிய வேட்கை அதிகப்படுதலால், நம் ஏவலிஞலே பின்பு, இச்சுத்தராசுபிராய் மண்ணின்மீதுவந்தனை என்று கூறியதாகத்தெரிதலால், இதுகொண்டும், சுத்தாமூர்த்திகள், வினைக்கிடாகப்பிறக்கும் சீவர்களிலொருவரல்லர் சிவவர்க்கத்தவரே என்றும், இவரைப் பரமசிவன், பூமிக்கு அனுப்பியது, தமது திருவுள்ளத்தே பரப்பிரயோசனங்குறித்தெழுந்த விருப்பத்தாலேயே என்றும், மூர்த்திகள் கயிலாசத்தில், பெண்களை விரும்புதலாகிய குற்றஞ்செய்திலரென்றும், பரமசிவனே ஒருகாணங்காட்டிப் பூமிக்கு அனுப்பவேண்டியபெண்களை விரும்புவித்தாரென்றும் முற்கூறியனவெல்லாம் உண்மையே என்று நன்கு தெளியலாம்.

ஈண்டு எடுத்துக்காட்டிய பெரியபுராணத்திருவிருத்தத்தில், “முன்னியவேட்கை” என்றதற்கு -நாம் முன்னியவேட்கை என்று பரமசிவன் கூறியதாக பொருள் கொள்ளுதல் எங்ஙனம் மெனில்? -“பின்பு நம்மேவல்லாலே” என்றதும் அவ்வாறு பொருள்

கொள்ளுகலைப் சிலபெறுதொப்புமென்க. என்னை? முந்திக்
கொண்ட பெண்களை முன்னிய வேட்கையாலா? அது பெருகுமாய்
குறி. அந்தொருநெய்சுவையிதபாறா? அவாசரிதபாபடையெண்
யுமாவே. அப்படியானால் நின்புரூபத்திலே பிறந்த என்
ன்றோ கூறலாம். அவாவாசரி “வாயில்” என்று அநிசாரிப
அருளாததிதிரிபாதி, பரமசிவம் முன்விபவேட்கை பெற்ற
வினாகருகிடுவன்க. அன்றியும் தானமநபநகரபா
ர்த்தமாய எய்திந்நகலாவன், தானவிதிரிநுலன்நிபுருகலகூ
டமையாய் வார, பரமசிவன் முன்விபவேட்கைநிடுவிரேபயவி
னாசரிபதுகெரிந அதுவாய்ந், பரமசிவ நுறமுமலலாப
இவைவன்கருகநுநிசையபாபரிந்ந அப்பயலோ, அவவினா
வனாவு ஏவபலிபயகாதிபபொபபயகாய்தடபாபுநலாயு, ப
மாததிசுனிடகநுபபெண்ணிடுபபபுறநுநிபுமினபெனபது
நன்கு தெனியலாம்.

இவ்வாறன்றி, “முன்னிய வேட்கைகூ” என்றதற்குச் சுத்
தரமுந்திரை பெண்களை முன்னியாநு வுண்டாகப் வேட்கை
அதிகப்படுத்தல் ஏன்றுபொருள் கொடுத்து நல்பூர்வாபரவினோ
தமாகலால் அது பொருந்தாகென்க. அன்றியும் முத்திரையா
மசிவபிரேசநகல் பெண்களை சிந்தனை விருமபிய அபொப
முதே, அந்நினைபபமாநிச சிவஸ்ரவேனாயுடன் பூர்க்கொய்ந
வந்தாரென்றே சரிந்திரம் கூறுகலால் “முன்னிய வேட்கை”
என்னாறு, அதிகப்படுத்தலா லென்று பொருள் தருகின்ற “கூ”
என்ற திருமொழிபை மேலும் புணர்க்கந பூர்வாபர வினோத
மாகும்; சேக்கிழார்பெருநான் நிரவாகுகினின்று வந்த நேச
சிவவாக்கில் பூர்வாபர வினோதநகாண்டல், எவராலும் எவ்வாற்
றானும் எக்காலத்தும் எட்டுணையேனு மிபலாதாதலால், பரமசிவ
னுக்கே முத்திரைகளு கைத்தொண்டை முன்னிய வேட்கை
அதிகப்படுதலாலென்று பொருள்கொள்ளுகின்ற நல்லெண்ணமே
திண்ணமென்க.

இனிச் சிவபிரான், முத்திரைகள், பெண்களை விரும்பிய குற்
றத்தினால் அவரைப் பூமிக்கு அனுப்பினதாக வெளிக்காட்டி,
யதற்கிசையச் சரித்திரமுறை கூறுமிடத்து, முன்னியவேட்கை

உச சிவசுந்தரசாயாருபசிவமகிமாசங்கிரகம்.

கூர்” என்றதற்குச், சுந்தரனை நீ பெண்களை முன்னியவேட்கை கூருதலால் என்று, பெரியார் பொருள் கூறினும், பரமசிவன் முன் பின் நோக்கி உள்ளிட் டு னர்வா நுநர்கெனக் கூறுதி, மூர்த்திகளது கைத்தொண்டை விருந்தி அதற்காகவே பூ மிகுது அனுப்புதலை வெளிக்காட்டாது மறைத்து வைத்ததுபோல், அவனருள் வழிபாட்ட அபரிபரியா நம், திருவருளை முன்னிட் டி முன் பின் நோக்கி உள்ளிட் டுண்மையுணர்வா நுநர்க வெனக் கூருநியே, அதனை வெளிக்காட்டாது, அவ்வாறு கூறினதாகவே கொள்வா ருத்தமறென்க.

இவ்வாறு பரமசிவன், நாம் உன த வாய்க்கொண்டை முன்னிய வேட்கை கூர்தலால், நம் ஏவலால் நீ பூ மி வந்தனை என்று கூறவேண்டிய அவசியம் யா நமில்லாதிருந்தவும், இக்கூர் முன்னரே கூறிக் காட்டியது, உடனே அவ்வேட்கையைக் தெரிவித்து ஏதுவுங் காட்டி பரிபுஷி கருகுகோம். இக்கூர் வாய்க் கிரு ‘விருத்தத்தாலுங் கண்க. “மற்றுநீ வன்மைபேசி வன்மெண்டனென்னுநாமம், பெற்றனை நமக்குமன்பிற் பெருகிய சிவபிசுமிக்க, வற்சனைபாட்டேயாகு மாதலான் மண்மீனாமாச, சொற்றமிழ் பாடுகென்றார் தூமறை பாடுமவாயார்.” இதில், நீ மென்மையின்றி வன்மையே பேசினும், நமக்கு இடையறாத திருத்தொண்டனே யாமென்று தழுவிக்கொண்டதும், பரமசிவனை மூர்த்திகளது பரப்பிரயோசன வாய்தொண்டை விருந்தி வேட்கை கூர்ந்தாரென்பதை இனிது விளக்கும்.

மூர்த்திகள் நேரே பேசிய வன்மையும், மென்மையாய் நன்மையே பயக்குமென்று, பரமசிவனை மிகுந்த ஆகரவுடன் ஏன்று கொள்வாரானல்? மூர்த்திகளிடத்து, எப்பொழுதாவது எவ்விதத்தினாலாவது ஓரணுத்துணைக குற்றமாவது உளதாதலும், அது நோக்கி அவர்வர்ப்புசிக்கப் பெறுகலும் உண்டென்று அறிவில்லாராவது கூறுவரா? என்பதுகித்துணர்க.

இனி நமக்கும் “அர்ச்சனை அன்பில் பெருகிய நிறப்பின்மிக்க பாட்டேயாகும்” என்பதை, பரமசிவன் முன்னரே கூறியது, மூர்த்திகள் ஆதிசைவ மாபினராய் வந்தமைபால், அம்மரபிற் சூரிய முக்கியமான சிவார்ச்சனையில் பூவேசித்துவிட்டால், தாம்

முன்னியவாய்க் கிருத்தொண்டிறகு இடையீடுநேருமெனக்கருகி
பேயன் றீவெறிலலை இதனை, வானாபாட்டேயாருமென்னாது, அ
ன்பில்பெ நுகியசிறப்பின்பிக்க என்று விசேடணங்கள் அடுக்கிமிரு
த்துக்கூறிய ஆசைப்பெருக்க மும, அது உண்மையே என விளக்கும்.

அங்ஙனங்கூறிய விசேடணங்களும் நான்கேயாகக்கூறியது.
மூர்த்திகள் திருவாயினின்று வெளிவருகின்ற தேவாரத்திருப்பா
சுரமெல்லாம், சரியா திருநாற்பா தங்களை விளக்கச் சீவர்களை அவ்வழி
பபு துத்திடய்விக்கின்ற பரப்பிரயோசனத்தையேவிடவிப்பதென்
னும உண்மைவிளக்குதற்கே என்க.

“மண்மேல்நம்மைசொல்தமிழ்பாடுக” என்றது, பரமசிவன்,
மூர்த்திகளிடத்து விரும்பியவாய்த்திருத்தொண்டு. பாஷைகளிற்
சிறந்து இனிமையே தன்மபமாகிய தமிழிலேயே என்றும், அதுவும்
அகற்குரிய தமிழ்தேசமாகிய தென்னாபுரியிலேகிழும்படிவிரு
ம்பினாரென்றும், மேலேகூறியதைவலியுறுத்தியதுகாண்க. பரமசி
வனுக்கு வேறுநாமங்கள் கூறுது, “தூமறைபாடும் வாயார்,” என்
று கூறியதும், எவராலும் மறுக்கமுடியாத முக்கியப்பிரமாணமா
கிய தூபசுருதியைநேரேதமது திருவாயில்வடமொழியினாற் பாடி
யருளினவராயிருந்தும், அம்மொழியின் காடின்னியம்நோக்கி அ
தில்பராமுகராய் இனிய தமிழையே விரும்பினாரென்று பக்கத்துணை
யாய்மேலும்வலியுறுத்துகின்றமாண்புகாண்க.

பரமசிவன் பாடுகுவென்றருளியபின்னும், சுந்தரமூர்த்திகள்,
“கோதிலாவமுதேயுன்றன்குணப்பெருங்கடலைநாயேன், யாதினை
யறிந்தென் சொல்லிப் பாடுகேனெனமொழிந்தார்.” என்றிருவிரு
த்தத்தின்படி, பரமசிவனைநோக்கித், தன்னைப்புகித்தேவர்களை
ஏனையர்போலிறவாது நீண்டகாலமிருக்கச்செய்தல் நோக்கி உபசா
ரமாக அமிர்தமென்று சொல்லப்பெறினும், என்றுமிறவாமையைச்
செய்யமாட்டாதகோதுள்ள அமிர்தம்போலாகாது, தன்னையே நி
னைக்கின்றவர்க்குத்தன்னையேபோல என்றுமிறவாப் பெருவாழ்வு
தந்தருளுகின்ற உண்மை அமிர்தசொருபியாகிய எம்பெருமானே,
தேவரீருடைய அபாரகுணத்தைய மகிமைகளோ? ஏனையகடல்கள்
போலாகாமல், ஒவ்வொன்றும் பெருங்கடல்களாயிருக்கின்றன;
அடியேனோ? நாயேன்; நீரைநாவால்நக்கியுண்பதெனாயினியல்பு;

உக 'சிவசுந்தரசாயாநுபசிவமகிமாசங்கிரகம்.

அது ஒரு சிறு குழியினீரையே னுமுற்று முண்பதரிது; அந்நாயனை யேனாகிய நான், தேவரீருடைய குணப்பெருங்கடலை யுண்டறிந்து ரைப்பதெங்ஙனம் என்று விண்ணப்பித்தருளினார்.

சுந்தரமூர்த்திகள் பரமசிவனையாபி ந்தும் இவ்வாறு கூறிய னு, தாம் சீவர்களை உபவித்தற்கே, சீவர்கள் போலமா னுடசரீரியாய் வந்தகையால், சீவர்கள் பரதந்திரர், சிவனை சுதந்திரன்; அவன் செய்வித்தாலன்றித்தானே செய்யும்வலிரிலரச்சீவர் என்னும் உண் மையைப், “பாட்டுளித்தாலாரொரு நவர்பாடாதாரே” என்ற சுரு தியின்படி, பரமசிவன் பாடுகிற தகத்தாம்பாடினதாகக்காட்டி விளக் கக்கருதியேயன்றிவிவிலைபொன்க. இவ்வுண்மையே இவ்வாறு பின் வருமிடங்கடோறுங் கொள்க.

மூர்த்திகள், எதைப் பறிந்தேததரசொல்லிப்பாடுவேனென்று தேட்டுக் கொண்டபின், அவர்கருத்தின்படியே, “முன்பெனைப்பித் தனென்றேமொழிந்தனையாதலாலே, யென்பெயர்பித்தனென்றே பாடுவாயென்றார்,” இதனால் பரமசிவனுக்குத் தன்னைப்பித்தனென் னாகுறுதலில்மிகப்பிரிய முன்மென்பது வெளியாகின்றது, பல்லா ரீரஞ்சொற்களில்வேறொன்றுங் கூறுமையாலும், நீமுன்சொன்ன படி என்னைப்பித்தனென்று பாடுக என்றாலேபோதியதாயிருக்க, அவ்வாறுகூறாமல்பித்தனென்று, ஒரு முறைகூறியதாலும், அதனை என்பெயரென்றுங்காட்டி, அம்மட்டிலும் அமையாது, என்றேயெ ன்று ஏனைச்சொற்களைப்பிரித்தொதுக்குகின்றபிரிசிலையேகாரமுங் காட்டிக்கூறியதாலும், மூன்புமூர்த்திகள், நீபித்தனோஎன்றபொ முதும், “பித்தனுமாகபின்னுமேபயனுமாக” என்று இருமுறை தாமுங்கூறிக்கொண்டமையாலும், இன்னும்பல ஏதுக்களாலும், தன்னைப் பித்தனென்பதில் பரமசிவன் மிகப்பிரியரென்பது திண்ணமே.

மிகுபிரியம் நோக்கியே இவரின்முன்னையர்களாகிய பூநீமர் மாணிக்கவாசகராகியமூவர்களும் இவ்வருமைத்திருமொழியைத், தத்தஞ்சுருதிகளிலும் பற்பலஇடங்களில் வைத்திருக்கின்றார்கள். பித்தன்என்னுஞ்சொற்பொருள், பயித்தியகாரனென்பதாம். அள வறிந்துசெய்யத்தெரியாத பயித்தியகாரர்போலப், பரமசிவன் “குடங்கைநீரும்பச்சிலையுமிவார்க்கிமையாக்குஞ்சரமும், படங் கொள்பாயும்பூவணையுந்தருவாய்மதுரைப்பரமேட்டி.” என்றுபெ

நிபார்கூறியபடி, ஒருஉள்ளங்கையளவினதாகியநீரும் ஒருபச்சிலை யுந்தனக்குபடையாகித்தவர்க்கு, அதற்குத்தக்கஅளவினதாகிய பல ணைக்கொடுக்கலே அளவிறகுதொய்யுமுறைமையாயிருக்க, அவ் வாறன்றிஇந்நிரபதவிபிரமபகவினிஷ்ணுபதவிமுதலியபெரும்பத விநோக்கொடுக்கென்றபயித்தியக் குணமுள்ளாரென்பதை, இப்படித் தரினன்னுஞ்சொல்லேகவிபள்ளாக்கி, அவரதுஅளவுகடந்தகொ டைப்பிரபஞ்சக்கைகற்பிரகாசப்படுத்தலால், ஏனைசரிவசங்கராஜி நாமங்களைக்காட்டிவும், என்ஓபர் பித்தனைன்றேபாடுவாயென் னுதாமேகூறிக்கொண்ட இந்நிவ்ரசிவநாமத்திலுமிகப்பிரியரன் பதுதெரியப்பெறும். இந்நிவராமத்தைச்சுருதியும் எடுத்துவிளக் குமென்க. இக்குணைப்பிரபஞ்சிபபுரோங்கியே, சுந்தரமூர்த்தி கள், இரக்கொல்லைத், தமதுரித்திமுறையேபற்றிவெளியிட்டுநோ க்குவார், அகந்தகையமுதியவேதியரைத் தாம்ம்கோபிதனப்பித் தன்னுவன்றிழிக்குங்குறியதாகக்கொள்ளும்படியும், உள்ளிட்டு நோக்குவார், மேற்கூறியஉண்மைப்போருளே கொள்ளும்படியும் திருவுளப்பெண்ணிடே, தாம்சீவர்கள்போலமானுடவடிவினராய் நிற்கின்றபலையாகிசைபாடகறினதன்றிவேறில்லையென்க. இவ்வு ண்மையைஇனிஇவர், நீதிசசபைகளில்வழக்குப்பேசிக்கைவந்தவ ரெனவும், பழையசிற்சைபயிலாடுகின்றவரெனவும், வெளியிட்டும், உள்ளிட்டும்பொருள்கொள்வார்கொள்ளும்படி, “பழையமன்றாடி போலும்” என்றுபின்கூறுதலாலுத்தெரியலாம். சரித்திரமுழுது மே இப்படியேமூர்த்திகளசெயலெல்லாம் உள்ளிட்டு நோக்கியே உண்மைபுணர்க.

சுந்தரமூர்த்திகள்அதுதிருவாய்த்தொண்டைப்பரமசிவன் விரு ம்பியது, அத்திருவாயினின்றும்வெளிவருகின்றதிராவிடவேதமா கியதேவாரச்சுருதியை உலகெலாம் நோக்கிஅவ்வழியின்றிய்தலா கியபரப்பிரயோனத்தின் பொருட்டேஎன்னுமேற்கூறியதை, “எல் லாவலகுய்ய, பல்லாதுலகினினம்புகழ்பாடென்று, புரமெய்தானரு ள்செய்தான்” என்றுபரமசிவன், மூர்த்திகள்முதலில்திருப்பதிகம் பாபன உடனே அவரைநோக்கிக்கூறியதைவிளக்குகின்ற பெரிய புராணத்திருவிருத்தத்தாலுமினிதுகாண்க. இவ்வாறுசிவாஞ்ஞாந சிரமேற்கொண்டருளியமூர்த்திகள், திருவெண்ணையல்லூர்முதலா ய சிவஸ்தலங்கடோறுஞ்சென்று தேவாரம்பாடிச்சிதம்பரத்தெயி

உஅ சிவசுந்தரசாயாருபசிவமசிமாசங்கிரகம்.

னஞ்செய்துகொண்டு சிற்குர்பொழுது, திருவாநூர்விதிவிடங்கத் தியாகராசப்பெருமான், “தரளமெறிபுனன்முறிதிரைப்பெண்ணி, மடுத்தநீள்வண்ணப்பண்ணையாநூரில் வருகநர்பாலென,” ஆளுநா டிகத்தருளிநூர். இதில்திருவாநூருக்கு, அந்நகரிக்குத்தக்கூறிப் பவி சேஷணப்பொலிவினுட்பொருள்கள் பற்பலவாய் விரியும் நிற்க. அவ்விசேஷணங்களும், பிரவாகமாறுதகாவிரிநதியை விளக்கிப் பத்துச்சொற்களாலமைந்து சிற்றலை நோக்கில், என்னயேகவமானுட ராஜாக்களுக்குரியனவாய், இடையிலாவது, ஆயுள்முடிவிலாவது, அழிந்தொழிசின்றதசாங்கம்போலாகாது, தம்மைப்போலவே எ ன்று சித்தியங்களாய்விளங்குகின்றதசாங்கங்கையுடைய ராஜாதி ராஜமகாராஜவிதிவிடங்கத்தியாகராஜப்பெருமான், ஜெகமெல்லா ந்திருவருட்செங்கோல்செல்லக் கொலுவீற்றி நற்கநருகின்ற பெ ருஞ்சிறப்புவாய்ந்த சிவராஜதானியாகும் இத்திருவாநூரென்பதி னிதுவிளங்கும்.

சிவாஞ்சைசிரமேற்கொண்டு, புரட்சிதார்திருவாநூருக்குவரு ம்போது, பரமசிவன், முன், வருகலென்று ஆளுநாபித்தஅம்மட்ட டிலமையாது, ஆராதகாதலினால், அத்திருவாநூரினுள்ளார்யாவருக் கும், நம் ஆராதனைவன்மது ஆராதகாதலினால்மேபோய்த்திரு வாநூருக்குவரவேண்டுமென்றழைக்கதுநோக்கி, அவனும் ஆராத காதலுடன் வருகின்றான், நீங்கல்யாவரும் நம்மைப்போலமிகாமிகிழ் ந்தெதிர்கொள்ளுங்களென்று ஆளுநாபித்தருளிநூர்: “தேராரந ரெடுவீதிந் திருவாநூர்வாழ்வாருங், காராதகாதலினம்மாநூரனா மழைக்க, வாராநின்றானவீனமகிழ்ந்தெதிர்கொள்வீரென்று, கீராரந ஞ்சடைமுடிமேனிலவணிந்தாரருள்செய்தார். என்றதிருவிருத்த மினிதுவிளக்கும். இதில் ஆராதகாதல் என்பது இரண்டிடத்துங் கொள்க. நாமேவலியச் சென்றழைக்கக் கூடிய அத்துணைச்சிறப்பு டையவனை அவனென்பதை, “நம் ஆராதனை” என்ற திருமொழி நன்குவிளக்குதல்காண்க, இதனாலுமிவர, சிவவர்க்கத்தவரே என் பது தெளிவாயது.

சிவாஞ்சையின்படியே திருவாநூர்வாழ்வார்யாவரும், அந்நக ரில் அளவில்லாத அலங்காரஞ்செய்து, முத்திகளைச் சிவனை எனத் துணர்ந்தெதிர்கொண்டவணங்கித் துதித்தழைக்கவந்தருளிச்சந்தி திசென்று தேவாரம் பாடுமென்பாழுது; தியாகராசப்பெருமான்,

“தோழமைப்பாகவுனக்குமமைத்தத்தனம்” என்று அருளிச்செய்யப், “அன்று மகலாபாயர்களைல்லார் தம்பிரான்குறையென்றையறைத்தா” என்று பெரிபுராணம்விளக்குகின்றது. இதனாலும் மூர்த்திகள், சிவவர்க்கத்தினரல்லாசிவவர்க்கத்தவரே என்பது தெளிவாமென்க. என்னை? பிரமவிஷ்ணுவாதியாவரும் சிவர்களே. சிவரெல்லாம்பிரமனடிமைகளே. மூர்த்திகள் அச்சிவரினொருவரானால்; அவ்வாறே தம்பிரானடிமை என்று சொல்லப்பெறுவர். அங்ஙனமாக அசிவவர்க்கத்தவராபி நத்தல்கோக்கியே, தியாகராசப்பெருமான், “நம்மையுனக்குத்தோழமைப்பாகத்தத்தனம்.” என்றருளியவாறு தம்பிரான்குறையவழங்கப்பெறுதலாலென்க.

ஆனால், குபேரனைத்தோழனென்று கூறுகலெங்ஙனமெனில்? அவன், இதற்கெனத்தவஞ்செய்துவெண்டிக்கொண்டதற்குரங்கி, வேண்டியாவேண்டிவெதையுங் கிருபாவள்ளலாகிய பரமசிவன், அவர்க்குநாபிநஞ்செல்லம் முங்கொடுத்து, அது சாமானியமாயினும், இவ்வரியரம்மந்தமும் கோக்கி, உபசாரமாகத்தோழனென. மூர்த்திகளைத்தாமே ஆராதகதவினால்வலிந்தமைத்து, உயர்க்கும்மகிழ்தென்கொள்ளும்படி ஆஞ்ஞஞ்செய்து, அவர்ச்சந்தியில்வந்தஉடனே எல்லையில்லாத ஆவலுடன் தாமாகவே வலிய, நம்மை உனக்குத்தோழமையாகச் சுத்தக்கிரயஞ்செய்து தந்துவிட்டோமென்றதுபோல உண்மையாகக் கூறியதன்றென்க. இப்படியே பரமசிவன் மூர்த்திகளிடத்துச்செய்யும், ஒவ்வொருசெய்யலும், உற்றுநோக்கிவிடத்துப், பரமசிவனுக்கு, இவரதுவாய்த்திருத்தொண்டி, ததியந்தவிருப்பமுண்டென்பதும், அதுபற்றியே இவரைத்தாமேகாரணம் புணர்த்திப்பூமிக்கனுப்பினாரென்பதும் தெற்றெனவிளக்கமாகி, “முன்னியவேட்கைகூர” என்றதற்குப், பரமசிவன், இவரதுவாய்த்தொண்டு பரப்பிரயோசனமாகக் கருதிய ஆசையதிகரித்தலால், என்று முக்கூறியபொருளை வலியுறுத்திவிளக்குமென்க.

முன்கயிலாசத்தில்உமாதேவியார் ஆஞ்ஞஞ்சிரமேற்கொண்டகடலினிபார், இத்திருவாரூரில், உருத்திரகணிகையர் குலத்திலே தமமைப்புத்திரியாராகப்பெறுதற்குரிய அருந்தவம்புரிந்துவருகின்றாள். என்னும்பெயருடையபெண்மணிக்குப்புத்திரியாகவந்தவதானத்தருளினார். இக்குலத்தைப்புகியவர்க்குலமென்ப, இதன்பா

௩௦ சிவசுந்தரியா நபசிவமகிமாசங்கிரகம்.

நான், இக்குலப்பெண் கள பிறப்பிற் பில்லாதபரமபுத்தியாகியபரமசிவனையேதமக்குநாயகஞ் செய்கொண்டவர்களைப்பெண் களுக்குரிய நாயகர்களாகிய பிறப்பிற் பட்டபுத்திகள் போன்றபதியில்லாமென்பதேயாம். இதனை, இம் நூல் வாளாகுணிகையர்குலமென்னுதுருத்திரகணிகையர்குலமென்பதே கூறப்பெறுகலாறுத் தெளியலாம். இக்கமலினியாநும் அயோனிசராகவே வந்தவதரித்தருளினரென்பதைச், சிவனைப் பெய்து பாக்கைகாண்ட இக்குலமேகன் குவிளாகும். இவ்வாறு அவதரித்த நாரிய இவர்க்குச், சிவ ஸல்லிபர்களாகியபெரியோர்கள், சிவனுக்குரிய அநிமுக்கியபரிசுத்தகரபரிணாமப்பதிருவாநிறைநகந்திரதினத்திலே, பரவைபாள் என்று நாமகரணஞ்செய்தார்கள். இதனை, “பரவையாசென்னுநாமம், விநியுனிவிளக்கந்தா லேமேதகுசான்றோரான், மதியணிபுனிதனன்னாண்பங்கலவணியாழ்சாத்தி” என்ற திருவிருத்தத்தாற் காண்க. முன்மூர்த்திகள்கிவனாலேயேநாமகரணஞ்செய்யப்பெற்ற ஜிபாலவே, இவரும்சிவ ஸல்லிபர்களாலேநாமகரணஞ்செய்யப்பெற்ற தாம இவர்களை, “இவர், மாணுடைய வினாய்ப்புடையிவ்வந்தபின்னும், சிவ ஸந்தமேபெற்ற பிற்புலாணம் இவர் சிவசுந்திவர்க்கத்தவரே ன் டுத்திபற்பெறும். இவர், பூமியில்வந்தபின்னும் பூவாயுணர்ச்சியுடன் கயிலையில் போலவேபாதிநாநிகாரமுமின்றி நந்தாரன், எவ்விதவிதாரமுபெற்றாஸல். இதனை “உள் எமெய்த்தல்மைமுன்னை புன்மைபுத்தேதான் லுய்ப்பார்.” என்ற திருவிருத்தத்தானுத்தெளிபலாம்.

இவரையும், மூர்த்திகளையும், கயிலாசத்தில் ஒருவரை ஒருவர் நினைக்கச் செய்து, அதுவேவெளிப்படுகாரணமாகக்காட்டிப், பூமிக்கனுப்பியபரமசிவனை, இப்பொழுதும் அவ்வாறு நினைப்பித்த, அவ்விருவருக்கும் உலகறியவிவாகஞ்செய்துவைக்கும்படி திருத்தொண்டாரனைவருக்கும் ஆஞ்ஞாபித்து அவ்வாறு செய்கின்ற நாரினார். இதனை, “என்றின்னனவேபலவுப்புதலுமிருநாரளகச்சுருளோதியையும், வன்றெண்டரையும் படிமேல்வரமுன்பருள்வானருளும் வகையாரினைவார், சென்றும்பர்களும்பணியுஞ்செல்வத் திருவாருள்வாழ்பெருமானடிகளன்றங்கவர்மன்றலேசீர்செயுமென்றடியாரறியும்படியாலருளி.” என்ற திருவிருத்தத்தாற் காண்க. இதில் “படிமேல்வரமுன்பருள்வானருளும் வகையாரினைவார்,” என்ற திருவிருத்தத்தானுத்தெளிபலாம்.

பொருள்களைத் திருவடிகளை முன்னிட்டு உறுதிகர்த்து உத்தமசீல
 ஈகதாமதத்தினைப் பாரமசிவனை, வெரிப்படுகாரணங்காடடிபு
 மிககறுப்பினுரென்பவா, அற்புதபரிசுபாசனாகுள்பொருட்
 டெளன்பவா, இவாசிவவர்க்கநவமீசனென்பவா, வினங்கிடாகப
 டெளநகற்புவிவர்க்கதன்னசல்லென்பவா, இவையுநவியுட்க
 னையென்பவா நெல்லாகுகெற்றெனவியாது. இவ்வாறே இப்பிரபி
 புரணமுழுதுட ஆங்காங்கு உள்ளிடநெகரகியுந் தையுந் த
 தகாநெய்யாசகங்காபுரபல. அவைகளைப் பரிசுதிரவரிசைமர்க்க
 சைபேபுரிவெளிபாடலோகெரிசெய்வார் து, அவ்வுள்ளமகா
 ன்ருசென்பவாருள் துநாககா, “அந்நாமவணகபாடுவ்வா.”
 என்று இந்நிநிநுத்தகதிலாசிரிபாநெய்யிபக்கரிபக்கந்த.

இவ்வநவநா, சிவவர்க்கத்தவநுந்திவாககந்தவநா
 தலால், இவாசா, கம்பதிகுள்பேரல் இலகுவாநகைப்பாப்பல
 கூடலாநிபலவிஷயபந்நுக்கடபால்நெய்யகாட்புபல்லாநிபா
 களசொண்டபேரலதநக்டிரைய, உலககோகககதாநுநு
 டாயாடகாநககாபேயுந்நிபுவிவிலைன்க இவவிநவநா
 ருவநைரபவாநிநுந்நெய்யிகநிபேயிரலபிதகதாக்கக
 நுநிநுந்நெய்யிபுமாக்காங்குநாஉட்கிடைகாது, அவ்வநி
 பினைபெரிபரிபாதிபபமாசிவரிட்க்கெலையே கூறிபுராத்
 திததமைபாலும், அகநாஅவனைமுடிபரிக்கமைபாலும்
 இவர்கள், விகாசமுள்ளவாநாநா? திரவிகாசிவன்
 அந்நுரிபகண்டனைசெய்தலேயன்றி, இவாசந்தந்
 தகருநததின்முடிபரிக்கமாட்டானுதலாலும்,
 இவாசரிததுவாநிநுப்பதகால்முடிபரித்தானெனில
 அவரிட்க்கெலையுபாதமுனாகா, கீழ்க்குபாதினன்
 னுஞ்சநநிகளுமபொப்பாதிபபாததுவானி
 மம்வருமாதலாலும், பரமசிவன்எப்பொழுது
 பரிடத்துக்கீழ்க்குபாதியேஎன்னுமபிரபலச
 நுதிபபிரமாநாபபபொழுதுந்தாபுருகாதலாலும்,
 இவ்வநுவநும்நிவிசாரிகளையென்றுமேற்
 கூறியஅண்மையேஎன்பதினிதுவளங்குந்.

முந்திக், மாணுடவடிவினராய்ப்புமியில் வந்தபின்னும்,
 இவாதுபத்தினியாமாகியபரணை குச்சமையாட்களாய்ச்சிவக
 ணங்களைவநது குண்டையுரிநா, கெல்லையுமுதுஞ்சமந்து
 கொண்டுவந்து, திருவாரூரில்சோபபார்க்களானால்,
 இவ்வநுவநாபு

௩௨ சிவசுந்தரசாயாருபசிவமகிமாசங்கிரகம்.

யுஞ் சிவனுஞ்சிவசத்திபுமே என்னுதுவேறுகூறுதற் கெவ்வாற்றா
னுமிசையுமோ?

கோட்புலிகாயனார், உள்ளபடிமனப்பூர்வமாக, அதிசுந்தரதி
வ்யலக்ஷணதருணிகளாகிய தமதுபுத்திரிகளிருவரையும், மணஞ்
செய்துகொண்டருளுகவென்றுதாமேவலியப்பிரார்த்திக்கவும், மூ
ர்த்திகள், அவ்வாறு ஏன் ஹுகொள்ளாது அவர்களைத்தமக்கும்புத்தி
ரிகளாகவேகொண்டாளுவாரானால், நிவிகாரியாகிய இவர்பூர்வ
சிவசியமனங்கடவாமையொருட்டுப்பரவையாமைமனஞ்செய்து
கிருநஸ்தர்போலடித்தல்நோக்கி. இவரைஎவ்விதத்தினாலாவது
ப்போதாவது பெண்ணிருப்பற்றுச் சிற்றின்பநுகர்தவரென்று கூ
றுதற்கியையுமோவென்பதுஉத்தமருணர்வாரென்க.

தன்ராதிவேலாகங்களாகிய இரும்புத்தனையாதிகளையேபொ
ன்னுக்குவனதரிசனவேதி பரிசனவேதிகள். இதுசிவசியமனமே.
இங்ஙனமாகவும், அப்பரமசிவனே, மூர்த்திகள்பொருட்டுத், தரிச
னபரிசனம்யாதுமின்றி, வேலாமல்லாதசட்டமண்ணாகியசெங்கல்
மாற்றுபயர்ந்தபொன்னுக்கீடுகொடுப்பாரானால், மூர்த்திகளிடத்தானு
ளஅதிப்பிரியமும்; அதற்குரியகாரணமின்னதென்பதும், உண்மை
கண்டுணர்ந்துகண்மையறிஞரன்றியாவரறியவல்லுநர்.

மூர்த்திகள், சீகாழிப்பதியானது ஸ்ரீ ஞானசம்பந்தர்கிருவவ
தாரஸ்தலமாதலால், இதனைமிதித்துக்கொண்டுட்செல்லெனென்று
புறத்தேபோதல்கண்டு, தோலியப்பர்மிககிறைந்துஅவரைகிர்செ
ன்றுபாடுவித்ததும் திருவதிகைவீரட்டானமானது அப்பமூர்த்திக
ள்திருக்கைத்திருத்தொண்டுஞ்செய்துவிற்றிருந்தருளிபதலமாது
லால், இதனுட்செல்லெனென்றுபுறத்தேதாட்மத்திற்சென்றுதிருப்
பள்ளிகொண்டருள, உடனேவீரட்டானேசுரர் அங்குச்சென்று இ
ருவர்க்கரியஅருமைத்திருவடிகள் பன்முறை சூட்டிப்பாடுவித்தது
ம், திருக்கச்சூரிலே எவ்வமநாமப்பிரதித்தமகைவலியமகாப்பிரபு
வாகியபரமசிவன்பிணைநின்றுவந்துஅன்னமளித்ததும் திருக்கு
ருகாவூரிலே, சமஸ்தசராசரசிவகோடிகளனைத்தையுந்தமக்கடிமை
யாட்களாய்வைத்தாளுகின்ற பசுபதியாகியபரமசிவன், சோற்றுச்
சுமையாளாய்ப்பொதிகோறுசுமந்துவந்து மார்க்கத்திலே காத்தி
நூந்துகொடுத்தருளியதுமீ, மூர்த்திகள் திருமுதுகூன்றம்நோக்கிச்

செல்லும்போது, பரமசிவன் வேதியராய் வந்து இது கூடலையாற்றுக
 ரக் குசசெல்லு வவழி என்று கூறி அங் குச செல்லுவிக்குப்பாடுவித்த
 தும், திருமுது குன்றத்திற் பெற்ற பொன்னை, மணியுத்தாற்றிவிடு
 வித்ததும், திருவாரூர்க்காலாலபகதி நகருளத்திலெடுபித்ததும்,
 அதனை அக்குளத்திலுடனேகாட்டாதுமறைபிடுத்து அதற்கொரு
 பத்தகர்பாடிய நுரியின் காட்டியதும், அகன்றின்னும் அப்பொன்
 னைமாற்றுக்குறைய நகாட்டி, அதற்கொருபதி கம்பாடியருளியபின்
 அதனை யேமாற்று நேரோககக்காட்டியதும், இவை பொன்றனப்பற்
 லவும் உற்றுநோக்குவார்க்கு, மூர்த்திகள் உதிர்வாய்க்கி நகர்தொ
 ண்டில், பரமசிவனுக்கு எல்லையின்றி மேலு மேலு முதுகவளருகின்ற
 அதிவிருப்பமும், அகனாவேயே பரபரிப்போசனங் கருகி இவரை,
 வலிநதுகாரணம்புணர்த்திப் பூமிக்கனுப்பினாரென்று மேற்கூறிய
 துண்மைபேளன்ப துமெதற்றென விளங்குமென்க.

மூர்த்திகள், பரமவராட்சிபாருடனாகவந்தது, கமலாலயத்திருக்
 குளத்தில் வடமேழத்திசையிற்றங்கிப் பொன்னைக்காணுகபோது,
 அகற்காகத்திருப்பது கம்பாடிய நுரியதை விளக்குகின்ற பெரியபு
 ராணத்திருவிருத்தம், “ஏத்தாதேயி நந்தரி யேனெனறுகிருப்பா
 ட்டெவவுருங், காததாமெம்மிலந் தககண்ணுளாணங்கண்ணுதலை
 க், கூட்காதந்த நாராயிர் கோமாத நின் முன்னென்று, நீத்தாருந்
 தொடர்வரியெறி சின்றுப் பரவுதலும்” என்பதாம். இதில், மூர்த்தி
 களை “நீத்தாருந்தொடர்வரியெறி சின்று.” என்று கூறுகின்ற
 உண்மைகாண்க.

சாமானியருஞ்சிறிதநீர்த அளவே, பொன்பெண்முதலிபளஸ்
 லம் அநித்தியங்க ளே எனத் துணிந் கூஅப்பற்றெழிதலைபேவேண
 மவராகவும், அதுவே சகலசாஸ்திரசம்மதமாகவும், அதுவே முத
 திக்கே துவாகவும், அத்தகைய சாமானியர் தரத்திலுமிதுமிக்கத்தா
 முவானநிலையென்னும்படி, மூர்த்திகள் பொன்னை வேண்டுகிறதலையு
 ம், அவ்வாறு வேண்டிம்பொழுதும், நான் இவளிடத்தில் இருமுதுகு
 ன்றத்தில் மணியுத்தாற்றிவிட்டபொன்னை, இத்திருவாரூர்க்குள
 த்திலெடுத்துத்தருகின்றேனென்று கூறிய அப்பொழுதே பாரிகசித்
 தாள்; உறுதிகூறி அழைத்துவந்தேன், இவளுமிதுபார்த்துக்கொ
 ண்டிசிற்றினாள்; பொன்காணுதொழிதலுமன்றி இவள் முன்னே
 ளனக்கு அவமானமுமுளதாகின்றது, ஆதலால் அம்பலக்கூத்தனை,

இவ்விடத்தில் அப்பொன்னைக்காட் , த் தந்தருளாயென்பவ்வாதி
பொருள்விரிதற்கிடமாக, “இக்கோமளத்தின்முன்” என்றுவேண்
டிக்கொள்ளுதலையும், அதுவும்வேறுசொற்களாற்குறது, பத்திநி
வாஞ்சைமுதிர்ந்தவர் போலக்கோமளமென்றமிகவுயர்த்தித்தம்ப
த்திநியைச்சிலாகித்துக்கூறுதலையும், தமது செய்யுள்மூலமாகவே
விளக்குகின்ற இந்நூலாசிரியரே, அச்சுந்தரமூர்த்திகளைப், பற்றுமு
ற்றுமொழிந்தமுத்தர்களா லும்கூறவா, அந்தோடார்ந்துசெற்கரியத
த்துவாதிதலுத்தமோத்தமநிஷ்களாங்க சுத்தஸ்தானத்தில் நிர்ச்சல
னராய்நிலைத்துநிற்கின்றவரென்று எடுத்துக்கூறுவாரால், மூர்த்தி
கள் பொன்னைவேண்டி னாரென்பதும், பெண்ணைக்கோமளமென்று
வாஞ்சித்துக்கூறினாரென்பதும், இவைபோல இன்னுமுன்பி னுள்ள
வைகளும்; பரமசிவப்பிரீதிகரமாக லோகோபகாரத்தின்பொருட்
டுவந்தருளியகோலத்துக்கிசைய நடித்தனவேயன்றி உண்மையெ
ன்றுகூறுதற்கு எட்டுணையும் பொருந்துமோவென்பதுத்தமர்களு
ணர்வராக.

தயைபொசர்

இகனைப், பின்னையோர்பலரும், “துறந்தமுனிவர்கொழும்பர
வைதுணைவா” என்பதா தியாக உண்மைகூறுதலாலுந்தெளியலாம்.
பரவைநாச்சியார், பற்றுமுற்றுமற்றுத்துறந்த முனிவர்களாலே
தொழத்தக்கவரானால்? இவரதுதுணைவராகியமூர்த்திகள் மகிமை
கூறவும்வேண்டுமோ? பரவையார் சிவசத்திவர்க்கத்தவராதலின
ன்றோ? முனிவர்களாலுந்தொழப்பெறுகின்றார். இத்தகையசக்தி
யாகுபரவையார், சிவமாகியமூர்த்திகள் சிற்றின்பநுகர்ச்சிக்கு ஏ
துவானாரென்னும்கூறுவசனம்எக்கதியிற்புகுத்துமென்பதினிக்கூ
றவும்வேண்டுமோ? மூர்த்திகள், பொன்னைக்காட்டித்தரும்படிவே
ண்டும்போதுவேறுநாமங்கூறுது. “கத்தாதந்தருளாய்” என்றுகூ
றியகுறிப்பும், பரமசிவனே, நீயும்இவ்விதமாகஎன்னை ஆட்டுவித்து
நடிக்கின்றாய், நானும்உன் ஆஞ்ஞைமேற்கொண்டு நடிக்கின்றேன்
என்னுமுண்மையைவிளக்கும்.

முன்கயிலையில்உமாதேவியார் ஆஞ்ஞைசிரமேற்கொண்ட அ
நிந்திதையார், தொண்டைநாட்டிலே, திருவொற்றியூருக்குச்சமீபத்
து லுள்ள ஞாயிறுஎன் னும்நகரத்திலே, வேளாளர்குலத்திலே, அரு
ந்தவம்புரிந்தஞாயிறுகிழவரிடத்தேபுத்திரியாராய் வந்தருளிச்சங்
கிலியாரென்னும் நாமம்பூண்டுவளந்துவருவாராயினார்.

இவரிவ்வாறுமாணுடவடி வினராய்வரும்போதும் உமா தேவி யார் திருவடி களை அணுத்துணையுமறவாத அன்புடன்வந்தஅம்மு னையினால், அக்கயிலையிலிருந்தபோது தாழ்மிடத்துள்ள முதன்மை யான உணர்வுத் தன்மைவிட்டு நீங்கா ஆடடகைவெவர்தனை தலால். இங் சுவரதடின் னும், தமக்கொருவர்போதிக்கவேண்டாது, தாமே யாவும் அறிந் துகொள்ளு முற்றுணர்ச்சியராயிருந்தாரென்க. இத னை, மலையான்மடந்தைமலர்ப்பாதமறவாவன்பால்வந்தெறி, தலை யா முணர்வுவர்தனையத்தாமேயறிந்தசங்கிலியார்." என்னும்திரு விருத்தத்தாற்காண்க.

இவர்வினையாட்டிற் குரியசைசுவப்பநுவத்திலும், மாணுடத்த ன்மைசிறிதுமின்றிப் பூர்வகழ்ச்சித்தெய்வத்தன்மையராகவே இ ருந்தார். இதனை, "சீர்கொண்மரபில்வருஞ்செயலேயன்றித்தெய்வ நிகழ்தன்மைபாரிலெவரும் துசயிக்கும் பண்பில்வள ரும்பைந்தொ டியார்" என்னும்திருவிருத்தத்தாலும் "வடிவங்குணமுநம்முடைய மகட்கு மண்ணுளோர்க்கிசையும், படிவமன்றிமேம்பட்டபரிசா ம்பான்மையறிகிலோம்" எனறிவர்தந்தையார்தம்பத்தியாரிடத் துக்கூறுதலையுணர்த்துந்திருவிருத்தத்தாலுங்காண்க.

இவரது, தந்தையார், இவர்க்குமணஞ்செயக்கருதிப்பேசுவ னுநோக்கி, சீங்கன்கருதுவதுமக்குப்பொருந்துவதன்று, சிவபிரா ன்திருவருளையேபெற்றவராகியஒருவர்க்கேநான் உரிமையாவதெ ன்று, சுந்தரமூர்த்திகளையேகுறிப்பாலுணருமபடி கூறியருளினர். இதனாலுமிவர்முற்றறிவினரென்பதினிதுவிளங்கும். இதனை, "ஏயு மாற்றமன்றிதுவெம்பெருமானீசன்றிருவருளே, மேயவொருவர்க் குரியதியான்" என்னும்திருவிருத்தத்தாற்காண்க. இதுவுள்ளதே ற்றேகாரமும், சுந்தரமூர்த்திகள்எப்போதாவதுபரமசிவனால், குற் றங்கண்டு சிக்கிரக்ககப்பெற்றவரல்லர், எப்போதும் அதுக்கிரகமா கியதிருவருளையேபெற்றவரெனுகின்றவரேஎன்பதைதன்கு விள க்கும்.

இச்சங்கிலியாரிடத்தென்றுந்தெய்வத்தன்மையே யுள்ளதெ ன்பதை, இவரைமணஞ்செயக்கருதிமணம்பேசிவரச்சிலமுதியரை விடுத்தானொருவன், அத்தீமையை ஆங்குச்செய்தமையால்உடனே இறந்தமையாலும் அவனிறந்ததுபோலவே அவனாஸ்திடுக்கப்பட்டு

௩௬ சிவசுந்தரசாயாருபசிவமகிமாசங்கிதம்.

டாருமிற்று அவனுன்சென்றமையா லுந்தெளியலாம். இரண்டே
 'திதங்கிழைத்தேயிறநதான்' போறசெல்லவிடுத்தாருடன்சென்றார்
 என்னுந்நிருவிருத்தக்காற்காண்க. இகனால், இவரதுகுலமும்வடி
 வும்நோக்கமணஞ்செயக்கநயிஅபுகதிபூர்வபானஞ்ற்றத்திற்கே
 உயிரிழந்தொழியும்பெருந்தண்டனைசிசுநததுதெரிநதும்இன்னு
 மிவர்சரித்திரமகிமைமுற்றுகதெரிநதும், இவரைசசுநதரமூர்த்தி
 களதுசிறப்பன்புநகர்ச்சிக்குவதுவானவரென்றுபோகடிவசப்பட்
 டுக்கூறும்புத்திபூர்வப்பெருங் குற்றத்திறநுதாருநதண்டனைக
 ளிவ்வளவினவென்றெடுத்தானாத்க லெம்மனோர்க்கிபவதன்று,
 அமைக.இன்னுமிவரதுதெய்வததன்மைவிளகருவனப்பல.ஆங்
 காங்குற்றுகோக்கியுண்மைதெளிக.

இசசங்கிலியாரைசசுநதரமூர்த்திகளுக்குடனாஞ்செய்விக்கு
 ம்பொருட்டுப்பரமசிவனே இரண்டு முறைசென்றுடன்பாடுசெய்வி
 த்துத்திருத்திதாண்டர்க்கறிவித்தநா, அவர்களும் அவ்வாறுசெ
 ய்தார்கள். இக்கலியாணமுபரவையாட்கலியாணமும்பெற்றார்சுற்
 றத்தார் சம்பந்தம்சிவிதுமின்றித், திருத்தொண்டர்களைபாத்திய
 ஸ்தர்களுயிருநதுசெய்யப்பெற்றமையாலுமிவர்கள் சிவவாககத்த
 வர்களேஎன்பதினதுதெளியலாம்.

மூர்த்திகளும் பரவையார்சங்கிலியாரும், சிவமுஞ்சத்திகளு
 மேயாதலால்வனையர்க்குப்போலஇவர்களிடத்துசசிறின்பநுகர்ச
 சிஎவ்விதத்தினும்எப்பொழுதுமில்லே, அனவரதம்எத்தநியானக
 மாகியபேரின்பமோள்ளுதென்பதை, “இந்திலையிற்பேரின்பமினி
 தமர்வார்” என்றுவிளக்கியஅநமைத்திருவிருத்தக்தாற்றெளிக.
 இது, இவர்சங்கிலியாரைணஞ்செய்ததின் அவரோடுகடிஇன்பு
 ற்றுவாழ்கின்றாரென்றுஞ்சரித்திரங்குறுமிடத்துள்ளதே, இவ்வா
 றுதிருவொற்றியுரினே. ௩௬ சிவமும்சங்கிலியாராகியசிவசக்தியு
 ம்பேரின்பமாகியசித்தியானந்தானுபவப்பெருவாழ்வறநிருக்கும்
 பொழுது மூர்த்திகள், திருவாரூரில்விதிவிடங்கத்தியாகராசதெரி
 சனத்திலமிருவிருப்பற்று ஆங்குச்செலலக்கருகி வெளிவந்தஉட
 னேஇருகண்களும்ஒளிமறைந்துவழிதெரியாதாக, அதுசங்கிலியா
 ரைப்பிரியெனன்று சிவசந்தியிற்கூறியசக்தியத்துக்குவினோத
 மாக, அவரைப்பிரிந்துசெல்லினைத்தழையுல்வந்ததென்றுடனே

கெரிந்தார் ஓசனை, 'ஹரி

லிவ்வினைவெட்டுவீடுபநாடு' என்று அது என்னும் திருவிருத்தத்தால்
 ஹகாண்க ஓசனா ஹி நவ கருவையாப் படி கெரிந்துகொண்டாரா
 தலால், சங்கிலிபாணையி டிபாதி நூ தாலாணைந்தகண்கள் வெளியா
 மென்ப ஹந்தெரி சவராயி நூ நூ, விநிதிடங்கத் தியாகராஜதரிசு
 னனி நபபய குடியிலஅங் நூவெல் லுக்கலை பநுருதலையாகத் துணிந்
 துசெல்வாராயி நூ, ஷுப லை, நமதுக நம்மறைந்தனா ஞாயமே; அகனை
 நாமவகித நகநகா ஹி லைபுகாநீக்கக்கொள்ள வேண்டும்; நீக்கி
 ககேநாடலு' என்றானமேமொன்று கெரிந்துகொண்டே சென்றாரென்
 பதுதெளிவாமென்க.

அங்ஙனம் கின்றுடை டுடைபேசுந் வேண்டிப் பாடியதென்னை
 யோடு ஹிவ் சிவாகங்கம நுவ நரிடகடாப ரமசிவனுக்குவிண்
 ணப்பித் துபாண மறைவேன்படி யே நிருவ ரால்மாற்றிந் கொள்ள
 வேண்டிப் பாசக திராகநாதலால், அவாகர், தாம்பன் முறைபாடி
 வேண்டிப் படிசெபல்நோக்கி அவவா யெய்திடர்நீங்கியுய்குவென்
 னுந்திருவாங்க ஹிவ் லன்ஹி வேறில்கொண்ட. இவர், கண்மறை
 நக நுநாய மெடுபாந் கொண்டது, பரமசிவன் தன்னால் அத்தியந்த
 ிரிதிவைக்காபெறுவார்களிடத்தும், சிறிது குற்றங்கண்டா லுமப
 சூபாக ஹிவ் அகநாசுரிபதண்டனைசெய்பவனே என்னுலகறிந்தது
 சிறி தங்குற்றஞ்செப்பா நய்யக்கரு திபதி நுவருட்செயலையென்க
 மூதகிசன, திருவொற்றியுரினின் அம்வருமார்க்ககருவுள்ளதலங்
 க்ளாததரிசித் துக்கொண்டுவருமேபா துதி நுவெண்பாககத்தில்கோ
 லொன்றும், காஞ்சி புரத்தில்திடச்சுண்ணும், குறளுலமென்பவழங்
 குகின்றதி நுகருத்தியில் நோய்க்க முட்பெற்றுத் திருவாரூர்
 துபற்றைக்கண்ணும்கெழும்பு, பரவையாண்டல்தரிந்து, தியாக
 ராசப்பெருமானைப் பூததராக அனுப்பி ஊடல்நீக்குவித்துத்திருமா
 னிகைசென்றின்புற்றமீர்தன.

இதனாலும், புறத்திகளும்பரவையாரும் சிஷ்காமிகளாகியசிவ
 சத்திகளே என்பதினிதுவிளங்கும். எங்ஙனமெனில்? இவ்விருவரு
 ம், ஒருவரை ஒருவர் சிவர்களைப்போலச்சிறின்ப ஏதுவாகக்காமித்
 துப்புணர்ந்துமக்களைப்பெற்று மேலுமேலுஞ்சமுசாரபந்தப்படுமி
 யுல்பினா ஹல்! காமாகிசுற்றமுற்றநீங்கி இருவினை ஒப்புமலபரிபா,

௩௮ சிவசுந்தரசாயாநுபசிவமதிமாச்சங்கிரகம்.

கமுற்றசத்திசிபாதநீகேழுத்திகொடுக்கப்பெறுமிடன்று. காமாநி
குற்றமுற்றும்மீங்கிநன்னெறிநிறநவேண்டியது. அத்தியாவசியமெ
ன்றும், மீறிநடப்பவர்க்குநிற்புதுத்தித்தண்டிக்கப்பெறுவார்களை
ன்றும், வேதசிவாகமசுருதிமூலமாகயாவர்க்கும்நிதித்தநுரிபபரம
சிவன், அவ்விதிக்குவிசேஷமாகத், காமேதூதாநுமாகச்சென்று
பரவையாரை இணக்கமுர்த்திகள் அவரோடு கூடி இன்புற்றிருக்கச்
செய்வாரா? என்பதுகித்துணருங்கால் இவ்விருநம் பிரிவின்றிச்
சேர்ந்திருத்தல்மேலேனோபாலச்சிறறின்பத்திற்குஞ்ஞவாகு; பே
ரின்பவினாவேயாய், அகிலோகோபகாரத்திற்குஞ்ஞவாமென்பது
சுருதிபே, பரமசிவன் தூதாளாகச்சென்றான். இவ்விருநம் என்னு
முண்மைதெளிவாதாலென்க.

பரமசிவன், முன்உமாதேவியாரைப்பிரிந்து கவிலையில்பாதி
யாயிநுந்தபொழுது, சமஸ்தசீவர்களும், யாதேதாருசெயலுமின்றி
நிஷ்காமிகளாய் உலகவிருத்திக்கேதுவான சிற்றின்பநுகர்ச்சியின்
றிநுந்தசெயல்பிரசித்தமே, மூர்த்திகளுட்பரவையாரும் சிவசக்
திவர்க்கத்தவராதலால், இப்பொழுது இவ்விருவர்பிரிவுங்காலநீரு
மாகில், முன்னைத்தம்பிரிவிற்போலச், சமஸ்தசீவர்களுட்கெயலற்று
நிஷ்காமிகளாவார்கள்; அங்ஙனமாதல்அச்சீவர்கள் கன்மசேஷம்
புசித்தொழித்துநன்மையடைதற்கு விசேஷமாகுமாதலால், அவ்
வாறாகது, இவ்விருவரும்பிரிவின்றிச்சேர்ந்திருத்தலைச்செய்யின்
அதுசீவர்கள்கன்மசேஷம்புசித்தொழித்து நன்மையடைந்துய்த
ற்கேதுவாகுமென்றெண்ணியேபரமசிவன் தாமே தூதாளாகச்செ
ன்றதன்றிவேறில்லை என்க. இதனை, “ஞாலமுப்பயவெழுந்தருளும்
பிதூதர்பரவையார், கோலமணிமாஸிகைவாயில்குறுகுவார்.” என்
னுந்திருவிருத்தத்தாலும் நன்குணரலாம். இது, நம்பியாகியசுந்தர
மூர்த்திகளுடையது தராகிய தியாகராஜப்பெருமான். பரவையார்
கிருமாஸிகைக்கு எழுந்தருளியது, ஞாலத்திலுள்ள சீவர்கள் உய்த
ற்காகவே என்பது தெளியவிளக்கி மேற்கூறியவாறேவலியுறுத்த
ல்காண்க.

நாயகநாயகிகளிடத்துநிகழும் பிணக்கைமாற்றி இணக்கிச்ச
மாதானஞ்செய்யவேண்டுமேல், அத்தம்பதிகளின் தகுதிக்குரியத
ரத்தினராயுள்ள ரொருவர்சென்றுசமாதானஞ்செய்தாற்றான்அக்

காரியம் முடிவுபெறும். இது உலகவழங்கப்பிரசித்தமே. மூர்த்திகள் பரவைபார்த்துக் குறித்துரியபெருந்தபத்தினர்பரமசிவனையன்றிப் பிரதில்லபாதலால், அப்பரமசிவனையே அவராய் வேண்டிக்கொண்டார். அதுதான் அதரத்திற்குச் சிறிதுங்குறையில்லபாதலால், அப்பரமசிவனை நூதனாகச் சென்றோன் அலகவழங்கில்வைத்துக்கொண்டபிறகுதான்.

ஒருவரிருவர்களைப் பற்றி அது, பெண்கள் பார்ப்புருடிகளாநின்றபொருத்தில் செய்கின்ற சாக்ரபமாகச்செல்லும் தாத்களையெனும். தியாகராசர்ப்பொருட்கள், மேற்பற்றிப்பாடி நூலமெல்லாம் உய்த்துக்கொண்டே தாத்ரென்றே நூலியாசங்காட்டிச் சென்றாராதலால், தாமதநின்றபொருட்களால், அந்நிபிரமேந்திராதாமலத்தேவர்களும், அந்நிலை தமலிவாயோக்சித்தாந்தமலிநேருநர், அளவில்லாத நகரங்களும்கணநாதர்களுநர், நிநுவனங்கத்திநகத்தொண்டர்ப்புறமும், திருநந்திதேவநகரத்திற்குச் செவிந்நுவர, வேதங்களுல்லாததொடர்துவர, வாத்திபங்களுல்லாதகோஷித்துவர, நிஷபாருடாய்ச், கற்பகமந்தாராதிபுஷ்பமழைப்பொழிந்துவர, ஒரே நூல்திரிந்திவலோகமுதுங்காணும்படி எழுந்தருளிப்பரவைபார்த்து நமஸ்கரிக்கச் செய்து நூலினாலும்; இதனைச், சிறிநின்புதுகரா செய்து நூலையிச்செல்லுமாக்கியத் தூதுபோல்வதென்றுமுடரேனுமிசைக்க முடியுமா? பரமசிவன் மேற்கூறியவாருசென்றோரென்பதை, 'பாரிடத்தலைவன்முன்னம்பல்கணநாதத்தேவர், மேர்வுறுமுனிவர்க்குத்தரியங்கர்கணிதைதலாலே, பேசுருளாளரெய்தப்பெற்றமாளிகைதானென்பாற், சீர்வளர்க்கிலைவள்ளித்திருமலைபோன்றதன்றே.' என்பதுமுதலிய திருவிருத்தங்களாற்காண்க.

இத்தனைவைபவங்களுடன் இடபாருடாய்ப் பரமசிவன்சென்றருளியதை உற்றுநோக்கும்உத்தமர்கள், பரமசிவன் தூதானெனச்சென்றது, மேற்கூறியபடி நூலமெல்லாம் உய்விக்கும் அதுங்கிரகத்தின்பொருட்டிடயாகுமென்னு முண்மைதெளிவார்கள். ஏனையர், பெண்களையிணக்க சாக்ரபமாகச்செல்லும்தூதுபோல்வதென்று, ஒருவாறுபோகும்வலத்தால் அறிவிழந்துகூறின, அவர்கள் எத்தனைச்சிறந்தாராயினும் சுகித்தற்கரியபெருந்தண்டனைப்பட்டுத்

சுய சிவசுந்தரசாயாருபசிவமநிமாசங்கரகம்.

அன்புறுவார்களென்று முன்பை விளக்குகதாகவே, அந்நிலைபரிபாகமுதிர்ந்தபேரறிஞரபொருள் நோக்கல்காமநாயனரை அவ்வாறு சினைப்பித்தா, அந்நிலைப்பின்வசுந்தராய் நிற்கும்பொழுதும் அவரது திருவாக்கிற் றேன் றுந் திருமொழிகள் மூலமாக அவர் தம் மிடத்துவைத்த இடைபுறப் பேரன்பின்பெருக்கமே நிலைதவறாது விளங்குதல்கண்டும், அந்நிலைப்பினால்வந்தவிவாபசாரத்திற் குறிபதண்டனையாகச், சங்கமமுதலாக நூலே நாயகிலகப்படுத்தி, அச்சிவாபசாரமும் சுந்தரசிவனுக்குச் சொந்ததாதலால், இந்நூலே நாயகமனாக சுந்தரன்வந்துநின்றதாலன்றித்திராதென்று கூறி, அந்நூலே நம்மாலுமுடியாதென்றாங்கு, நிப்புந்காட்டி, அவ்வாறுமுறித்திகளை அனுப்பியே அந்நாயகீர்க்குமுர் அத்தியந்த நேரமஞ்சொர்விப்பாரானால், இனி அவ்வாறுநினைந்துநின்றவையானுநர்க்கதையைக்கூறவும்வேண்டுமோ? கூறப்புகுணம் எல்லையடையென்க.

உலகில்நாயகிகளும் நாயகர்களும் உலகுடைய செய்தல் முறைஎன்பதும், அவ்வாறு உபகூடுதலே இவ்வுரையென்பதும் விளக்குதற்கே, பரமசிவனை பரவைபாரை உடையென்பதுபின்கூடச் செய்தருளினார். அது அவரேசெய்வித்தாரென்பதனை, அவர் அந்நூலென்றுவந்து உடன்பாடுதெரிவித்தபின்பு, முறித்திகள் அப்பரமசிவனை நோக்கி, 'பந்தமுமவீநீரருள்செய்யும்படி செய்தி, ரெந்தை நிரானே' என்று கூறியதிருவிநத்தத்தாற்காண்க. இது, எந்தையிரானே சிவர்களுக்குப்பந்தமும், அதன் நீக்கமும் தேவரீரே அருள்செய்யுந்தன்மையை, உம்மில் வேறுகாதான்னிடத்தில், இப்பொழுதுபரவைமூலமாகப்பந்தமுதாக்காட்டி, அதன் நீக்கமுஞ்செய்துவிளக்கியருளினார், என்னும் பொருளைத் தந்துமேற் கூறியதைத்தெரியவிளக்குமென்க.

இவ்விருவருங்கூடியிருந்தின்புறுவதுப் புனவரதமும்பரமசிவனது திருவருட்பெருக்கின்றிறத்தையேபேணித், தங்கள் சிர்மலாந்தக்கரணத்திலிடையறுதுமருவுகின்றபேரின்பவெள்ளத்தமுந்நிச்சுத்தாத்துவிதப்புணர்ச்சியேவாய்க்கப்பெறுவதுருவருளொருவர்கலந்துகிற்கின்ற நிலைமையாலொருவரேயாய்சிவானந்தானுபவிகளாய்வாழ்தலையென்றிவெறில்லையென்க, இக்கண், இருவருந்தம்பிரானுந்தாமிடையாடிச்செய்த, திருவருட்கருணைவெள்ளத்திறத்தி

கோப்போற் றிச்சங்கைம நுவுபீர்ப்பெவள்ளத்த முந்தியபுணர்ச்சி
வாய்ப்ப,வெநுவனொ நுவர் மேவுநிலைமாரி னுரி ரொன்றூர்', எ
ன்ற நுநிநதகநகாலி னாகாண்ட பரவையாருடன் முத்திகளை
சேர்ப்பிற் கூர்இக் காரி நகைப்பரமரிவன்,பிறரைக்கொண்டு முடி
பிச்சாமல் காமென்றநுளிபுற, பற் றமுற் றுமீங்கப்பெற்று
அதிநிவிரப்பிரக முதிர்க்கரி வன் தத்தர்காரல், பிராரத்தகர்மம்.
புசிந்தாயிடெயா மற, சரிம்பற்,ரிவ நும் அகாநிபம் அவர்களைச்
சாசவிடாது, அரணைப்பயசிவனை, தமருள் பலாகவேகொண்ட
நுருவரென்று சுவாஸ்திரங்கு நு முண்மையை அறிவிநகிரிய நம்
போலிகளுந்நெளிதற்பொ ருட்டுமாமென்க.

சேரமான்பெருமானுபனர், அரசர்மரபில் அவதரிக்கருளின
வர்.இவர். அரசாட்சி நரப அளங்களை அவசியமாகவருத் துக்கொ
ள்ளவேண்டியவராயி நுகும்,அவை முழுதும் அநிபாலியத்திலே
பேபவெறுத்ததுத்தன் றிநிட்டுத், தம அசெபல்முழு துஞ்சுவனடித் தி
ருக்கொண்டேயாக் ரெப நவநதாமர்திரிகள் இன்றியபமைபாமை
தெரிவித்து வேண்டிக்கொண்டது குறித்துத், திருவருட்சம்மதர்
தெரிந்துஅரசாட்சிந்ருடன்பாடுசெய்து,அதனைவகித்தருளிச், சுப
தினத்திஸ்முடி குடப்பெற்று,நகர்வலம்வந்துரத்தினசிங்காதனத்தி
ற்கொலுவீற்ற் நுந்ருருவதற்காக,யானைபுதேமுந்தருளிச்,சமஸ்
தராஜவி நுகுளுடையநதிரிகள்முதலாய அங்கத்தவர்பயாவருஞ்சு
முத்திருவிதியிலேபலரிவந்தருளுகின்ற இர்த்தச்சமயத்திலும்,அப்
வீதியில்ஒருபக்கத்திலொதுங்கிப்பதுங்கிவருகின்றஒருவண்ணு
டம்பிலுள்ள உவர்மண்வெருப்பைக்கண்டளவே, யானையினின்றி
றங்கி அவன்முன்விரைந்துசென்றுவீழ்ந் தாமஸ்கரிந்தருள, உட
னே அவன்நடுநடுங்கி அடியேன் அடிவண்ணுனென்று சொல்லிக்
கொண்டுபன்முறைவண்ங்குதல் கண்டபின்னும், அவனை நோக்கி
அடியேன்உமதுஅடிச் சேரன்,நீர் திருநீற்றுத்திருவேடத்தைநினை
ப்பித்தீர் வருந்தாது செல்லுமென்றுரைத்தருளிராணால்இவரது
திடபத்திச்சிறப்புமசிவத்துவப்பொலிவும் எவர்தாமெடுத்திசைக்
கவல்லார்,நிற்க.

இத்தகையசேரமான்பெருமானுருக்குத், தினந்தோறுந்
தவறுதரியதியாக, இவரதுசிவபூஜார்த்தத்திலே தமதுகிருச்சிலம்

சுஉ சிவசுந்தரசாயாருபசிவமசிமாசவ்நிரகம்.

பொலிகேட்பித்துவந்தசிவிரான், ஒருநினைத்திற்கேட்பிக்காததா
மசித்துநாயனார்வாளாயுத்ததைடுத்தஅவசரம்நோக்கிடவேசு
லம்பொலிகேட்பித்து, அன்பினே! நமதுசுந்தரன்சிற்சபையிலேநம்
மைப்பாடுகின்ற திருப்பாடல்கேட்டு நின்றோமாதலால் இன்றுசில
ம்பொலிகேட்பிக்கத், தாமசித்தே, தாமென்றநுளினார், இதனாலும், பர
மசிவன், சுந்தரமூர்த்திகளிடத்து அளவைக்கடந்துள்ள அதிப்பிரி
யரென்பதும், தம்மைப்போலவேயாவரும் அவரிடத்து அதிப்பிரி
யர்களாய்மெய்யன்புடன் அவரைவழிபாடுசெய்துய், சிவனத்திரு
வுளங்கொண்டேமூர்த்திகளின் சொருபமகிமையை ஆங்காங்குத்
தெரிவித்தருளுகின்றாரென்பதும் தெளிவாதல்காண்க.

உபசாரமாத்நிரையாகவேனும் பரமசிவன் குபேரன் நேரு
ரென்றுகூறப்பெறுதல்போல, மூர்த்திகளும், செல்வத்தாற்குபேர
னின்மேம்பாடுடையரும், அதன்மேலும்சிவத்துவவிளக்கச்சிறப்பி
னருமாகியசேரமான்பெருமானையனார், பரமசிவன்மூலமாக உண்
மைதெரிந்துதம்மைவந்தடைந்து வணங்கி அடிமைத்தன்மைமேற்
கொண்டொழுக்கிவரவும், தாம்அவரைநட்பினராக மேற்கொண்டுவ
ருதலால், சேரமானேழுமரென்றுகூறப்பெறுவாராயினர், இதுவும்
மூர்த்திகளைப்பரமசிவனென்பதற்கோரேனாவாகும்.

சுந்தரமூர்த்திகள், ஒருமுறைதமதுதோழராகிய சேரப்பிரா
னுடன், காவிரியின்தென்கரைவழியாக் மேற்றிசைநோக்கிச்சிவஸ்
தலயாத்திரைசென்று திருக்கண்டியூரைவணங்கிக்கொண்டுவெளி
வந்தருளினார். அப்பொழுதுசேரப்பிரான்காவிரியின்வடகரையிலு
ள்ள திருவையாறுதோன்றக்கண்டு, அக்காவிரி இருகரையும்அழித்
துப்பிரளயவெள்ளம்போலப்பெருகி, ஓடமுதலியன செல்லவிடா
துஅதிவேகமாகச் செல்வதறிந்தும், மூர்த்திகளைநோக்கிச்சுவாமி!
அடியேன்மனம்இத்திருவையாற்றிற்சென்றுவணங்கவிரும்புகின்
றது; இந்நதியைக்கடந்துபோய்வணங்குவோம்என்றுவிண்ணப்பி
த்தார். இதனால், சேரப்பிரான், சுந்தரமூர்த்திகளைநம்மைப் போலவ
டிவங்கொண்டதுநோக்கிமனிதராகஒருபொழுதும் நினைத்தவரல்
லரென்பதும், பரமசிவனேமான்னுடவடிவுகொண்டு வந்தருளினாரெ
ன்று அவரதுசொருபநிலைஉள்ளபடி தெரிந்தே அவ்வாறுகூறினாரெ
ன்பதும் தெளிவாதல்காண்க.

சேரர்பிரான் லேண்டு கோனின்படி, மூர்த்திகள், அங் து வின்
 ஹுகொண்டேதிருபதிகம் ல்வொருநுருபபாசரங்கனி நி று திபி
 ஹம். “ஐயா ஹுடைபவடிக லோ” என்றுபாடி அஹைத்த நுள்வாரா
 யினார். உடனே. பசுவானதுதன்கன்றின் அழைப்பொலிகேட்டள
 வேமிந்க ஆவ ஹுடன்க்ணப்பொலிகாட்டிபிக்வினார்தேகாடி பருதல்
 போலப, பஞ்சநீரே ரரானவர், தம்மைத்மூர்த்திகள் அஹைக்க நளி
 யதிருபபாசரத்தொலிகேட்டளவே, அண்டமலாநிறைந்தசரா ச
 ரசீவகோடிகள் மூழ் றங்கேட்கும்படி, “ஓலம்ஓலம்” என்று அகூர
 ததொனரிசெய்க நளினார். உடனே, காவிரிநதிவள்ளம், மேற்றி
 சையிற்பளிக் குமலை மீபாலதேதங்கிநிற்க, அதன்கீழ்க்கிசைவழியாக
 இருவரும், திருக்கொண்டர்கள் பரிசேவகர்கள் பல்லாயிரவா நட
 ன்சென்றுபஞ்சநீரே ரகரிசனஞ்செய் றுகொண்டுமீண்டு அர்வழி
 யேவந்துதென்கரை ஏறிய சின் அணையின் ரிசசிவாஞ்ஞைபாற் றேங்
 கிநின்ற அஹ்வள்ளம் அணையுடைத்தோடுதல்போல அதுவேக
 மாகழடியது. இதனாலும், பரமசிவஹம்மூர்த்திகளுந்அப்பொழுது
 வடிவத்தால்வேறுற்றிருந்தாலும்சொருபத்தால் வேறுபாடுடைய
 ரல்லென்பதினி ழுவிளங்குகலகாண்க.

மூர்த்திகள், திருவஞ்சைக்களமபணிந்து, சேரர்பிரான் லே
 ண்டுகொட்குணங்கிஅங்கிருந்து திருவாருரை சினைநதுநும்பி வி
 ரைந்துவரும்போது, சேரர்பிரானுடன்கு ஹுபாப்பெற்ற அளவி
 லாப்பலவகைத் திரவியங்களைத், திருமுருகன்புண்டியில் வீற்றிருந்
 தருளுகின்றபரமசிவன், கமபு சிவகணங்களை வேடர்களாய்ச்சென்
 றுகிரகிக்கச்செய்து, மூர்த்திகள்வந்துதம்மைப்பாடியாயின்புகொடு
 த்தருளினார். இதனால், மூர்த்திகள் திருவாருரை சினைநதுவீரைநது
 செல்கின்றராசலால், திருமுருகன்புண்டியில்வந்துதம்மைப்பாடா
 றுவிடுவரெனக்கருதி இவரது திருப்பாட்டிற்கொண்ட பேராசை
 யினாலேயே, திரவியங்களைக்கவர்வித்தாரென்பதுதெனிக. அன்றியு
 ம், பரமசிவன், தாமும்மூர்த்திகளும்கேற்றமையின்றிவிளங்கும்உ
 ரிமைப்பாத்தியத்தால், மூர்த்திகளுக்கு இதுவடைபுந்தாமேபொரு
 ள்கொடுத்தவந்ததுபோல, இப்பொழுதுந் தாமே முன்னிலையிற்
 கொடுப்பதன்றித், தமதுபக்தர்களானாலும் அவர்பொருளுந்தம்மா
 ற்கொடுக்கப்பெற்றதம்பொருளையானாலும், பிறர்மூலமாகப்படர்க்
 கையிற்கொடுக்கப்பெறுதல், தமதுரிமைக்கும்அவர்தகுதிக்கும் வி

லக்காமென்றெண்ணியேபோலும். அப்பொருளைக்கவர்த்தித் துத்தா
மேமுன்னிலையிற்கொடுத்தருளினாரெனக்கேடலுமாமென்க.

சுந்தாமூர்த்திகளதுதிவ்விபரித்திரம்பாடிக்கொண்டு வருந்
னற்கிருபாவாசேசிவம், மூர்த்திகளின்சிவசொருபபகிமைகள் உள்
ளிட்டுநோக்கும்படியுரியசொற்களால், இதுவரை எத்தனையோ இ
டங்களில் அங்கங்கேயும் விளக்கியிருந்தவுமர், மூர்த்திகள் மலையாட்
டிற்சென்றுகிருவஞ்சைசனத்தினின்றும், வெள்ளையனைமீதுகயிலா
சத்துக்கெழுந்தருளுகின்றசரித்திரபூர்த்திகளுக்கெதொடங்குமபொ
முதும், “படியினிப்பத்தி முதல்நட்புநீரிப்பனைக்கீதாங்க, வடிவநம்
மியாரூரர்செம்பொன்மேனிவனப்பாகக், கடியவெப்பவிநவ்வேயி
ன்களைகட்டெழுந்துகதிர் பரப்பி, முடிவிலாதசிவபோகமுதிர்ந்துமு
றுகிவினைநததால்” என்றுபாடியருளிற்று. இஃதில், நம்பிபாகிபக்யுலா
ஹலசுந்தரரது, பூமியிற்செல்லுதற்குச்சைக்கெழுந்தபத்தியாகியவி
த்து, அன்பாகியநீற்பூரித்துஅபபூமியில்வேருன்றி ஒங்குசலால்,
அவ்வித்தின்முனைத்துஉருவாயெழுந்து, ஆரூரரென்னுந்திருப்பெ
யர் பெற்றுவிளங்குஞ் செம்பொன்மேனியாகியபாரானது, இயல்
பானேகடியவெய்யவினையாகியகளைகள்கிறிதுமின்றிவளந்தெழு
முந்துகதிர்களைப்பரப்பித்தன்னிடத்தேதென்னும்அழிவில்லாததித்
தியானந்தசிவபோகமுதிர்ந்துமுறுகிவினையப்பெற்றது என்னும்
பொருள்விளக்கமாதல்காண்க. ஆகவே, மூர்த்திகளிடத்துப் பூமி
யில்வந்தபின்னும்முன்போலவே எப்பொழுதுகித்தியானந்தசிவ
போகமேமுதிர்ந்துவிருந்ததன்றி வேறுயாதுமில்லையென்பது தெ
ளிவாயது.

பரமசிவவிருப்பத்தின்படியே, மூர்த்திகள், அப்பரமசிவனில்
வேற்றுமையில்லாராதலால், தாமும்அவ்விருப்பங்கொண்டே, மாத
ர்பால், ஏனையர்மனம்போலவிருப்பிச்செல்கின்றபழக்கம்எப்பொழு
துப்ஓரணுத்துணையுமில்லாததமதுபனசைவநிறுபோக்கி, அது
வேகாரணமாகவகித்தப்பூமியிற்சென்று, வாய்த்திருத்தொண்டி
ன்மூலமாகப்பரமசிவபாரம்பரியங்களைவிளக்கிச், சீவர்கள் அஃதுண
ர்ந்துசரியாதிவழிபாடுமேற்கொண்டய்யுட்பொருட்டுத்திருவுளங்
கொண்டருளியசிவபக்திமேலிட்டினாலேயே, இப்பூமியில்வந்தவுக
ளிகத்தருளினாராதலால்இவ் பூமியில்வந்துஆரூரரென்னுந்திருப்பெ

யர்வதிக்காப்பெற்று செவ்வொன் றோனிரியாகாமலி நக் துப் பத்திபெ னித்தாகா. புலகங்கெய்த துவினுந் துணைசெய்யொன்க. இந்நீன, 'ப புரிநிநீர்' என ஆர றுடைவொழிமுடிவி நுனிக் கும். அப்பத்தி யாபொனைநவிலாதகாப்பெற்றகென்ஆர றுபெயன் றாங்குகுறுத் தென்க.

இசைவொயன் றோனியான நுசென்க் துவிந் தாப்பத்தாநக வி ணைப்பொகாப்பித்தற் துப்பொகைப்பயல் வந் தாபகரிமல்பொ ஸ்வதன்அருதிநுலகன் றாப்பத்தாநக, அச்சென்தாநக் து அனக்கெந் ததற்பா நுட லுட்கெய் செவ்நீர்தாபால்வந்த தென்க் தாபகன்நுன ரவேபிறதாற் கன் தன் க்கப்பல்லு கென்றவொன் றாபிர்கன் றோலாகா ஆ,நாநீன இப்பொகையான வினைகாசுபகன்கன் பற்ற மறுநுபப் பெறுதெழுந் தாநவிக் கெனும்.

புயிர்என்றகற் கெசப பத்திப்பாபிளன்றநுவி, அநனல்,செம் பொன்மயமான றோனியான நு,எந் துமூலிபரமபிப்பாறவி நுநோயும், அம்மேனிஅருள்மயமாதலால்அ நுவிவள்குந் திருநாநு ப்மீரகாசம் பாப்பிஅகவிநனையும்,மற்றும் கீக்கப நுநுகன்ற உண்மைப்பொரு ளுந்முந் துநாநவைத்த நுவிந்.

மூர்த்திகன் கயிலாசத் தாக்கெழுந்த நுநுஞ்சமயஞ்சுபித்திநுவி ட்டகெனப்பர்; மெனியாபொயிரான நு எழுந் துநுநீர்பரமபிர்கிவ பொகாநுநீர்தாபுறு நுகினைத்தகென்றுநுவிந். பபிரானனுவளர் ந்கெழுந் துநுநுன்னு மற்நிவிட்டால்,உடனேஅப்பிரிிட்டாரால், அக்கிடத்தினின்றுஞ்சகடங்கவினைந்நி மெலானதானத்திலை த்நுமன்னிநும் அநிகமகாப் பெபரிக்கென்நாப்பிவதுலகவழக் கம். இந்நிவாநாபாநாமம்நாபபபிர்கனே. அவைகன் கெல் முதலியனவேறுபசையாகமாகவும், வைக்கோல்முதலியனவேறுப யோகமாகவும்வேறுபிதிநுக்கொள்ளப்படும். மூர்த்திகனானசெம் பொன்பெனியாகிய பபிரான நு, அநாதாநாமாகப் பரமசிவனால் செய்பப்பெற்று,முழுநுந்நிநுவநன்மயமேயானபயிராதலால். அ ப்பபிநுந்நினைவுமேயுபிதிததற்க்பலாது, இனி அப்பரமசிவனால் பூமிபினின்றும்தமனுபட்டவாத் தனமாகியவெள்ளாணைமீதெழுந் தருளுவித்து, மிகமேலான கயிலாசத்தானத்தில் தமதணிமையில் வைத்துப்பேணிக்கொள்ளப்பெறுதலையுணர்த்துவது இதன்கருத் தென்க.

சகா சிவசுந்தரசாயாருபசிவமசிமாசங்கிரகம்.

மூர்த்திகள் துசிவசொருப உண்மை நிலையை, ஆசிரியர், சரித்திர ஆரம்பஞ்செய்தமுதற் றிருவிருத்த முதலாக அங்கங்கே பற்பல இருவிருத்தங்களில் ஆழந்து நோக்கி விளங்கவைத்திருக்கவும், சரித்திர பூர்த்திசெய்யத்தொடங்கும்பொழுதும் மேற்காட்டிய இருவிருத்தத்தில் அவ்வுண்மை நிலைபாவருக்குத் தெளிவாய் விளங்கவைத்தருளினார்; முன்பு பற்பல இடங்களினு முள்ள உண்மையை ஆழந்து நோக்காது, சரித்திரமுறைமாத் திரமே நோக்கிச் செல்வாரும், முடிவிலாவது, அவ்வுண்மை வெளிப்பட நோக்கி, மூர்த்திகள் துசிவசொருபமகிமை தெரிந்துள்ளபடி வழிபாடு செய்துய்குவோம். திருவுளங்கொண்டே, முடிந்தது முடித்தலென்னுமுத்தியாகச், சரித்திரசம்பந்த அத்தியாவசியம்ன்றியும் இவ்வாறு சுற்றில் விளங்கவைத்தருளினுரென்க.

இது, ஆரியவேதவக்தாவாகிய பரமசிவன், அவ்வேதங்களிற் பற்பல இடங்களிற் சிவபரத்துவ விளக்கஞ்செய்திருக்கவும் ஏனையர்க்குரைத்த உபசாரபரத்துவ நோக்கி மயங்காதுண்மை தெளியும்பொருட்டு, சுற்றிலுள்ள அதர்வசிகாசமாப்தியில், சிவனொருவனை, யாவராலுந்தியானிக்கத்தக்கோன், அவனொருவனை யாவருக்குஞ் சிவஞ்செய்பவன் இதற்குமுன் உபசாரமாகப் பரத்துவங்கூறப்பெற்றானைய அரிபிரமேந்திராதிதேவசமுகமுழுதும் வர்ச்சிக்கப்படுவனவே அதர்வசிகைமுற்றிற் றுள்ளு கூறியுள்ளதே. இராமென்க. அச்சுருதிவசனம், சிவவனகொல்லுபஸிவாகுரலெவபுதிநுபுரி கதுஜிஸரோவா யவபுஸிவா

மூர்த்திகள் மேற்காட்டியபடி திருவாரூரினின்றும் மலைநாட்டுக்கெழுந்தருளுமார்க்கத்திலுள்ள அவிநாசியிற்சென்று, அங்குமுன்னரே, அவிநாசிலிங்கம் சுந்தரலிங்கம்என்னும்பெயருடைய இரண்டு பிராமணச்சிறுவர்கள், தடாகத்திற்சென்று குளித்தபொழுது சுந்தரலிங்கநாமச்சிறுவன் முதலையாவிற் தமை தெரிந்து, அதுளங்கதனையோகாலங்களுக்குமுன்னிகழ்ந்ததாகவும் அத்தடாகமும் நீரின்றிவறந்துள்ளதாகவும், அங்குவந்து திருப்பதிகம் முதற்பாசரம்பாடும்பொழுது அத்தடாகத்தில் நீர்பெருகுதலும், இரண்டாவதில் முதலை அங்குவருதலும், முன்றலில், அம் முதலைவயிற்றில் அச்சுறுவனுடல்சென்றவருடங்களின் வளர்ச்சியும்பெற்றுவருதலும், நான்

காவதில், இயமன் அச்சிறுவ னுயிரை அவ்வுடவிற்புருத்தலும், உடனே அம்முதலகையில் வந்து அச்சிறுவனை வெளிப்படக்கருதுக, ஸ்மிதிகழப்பாடிய நுளிச், சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு தேசர் பிரான், நுகர்க்குச்சென்ற நுளினார். இதனையுமிவ்நிச்சலனராய்ச்சந்திதமாத்திரையேகிருத்தியாதிசெய்கின்றபரமசிவமென்னென்பது தெரியப்பெறும்.

மூர்த்திகள் அத்திருநகரி லுள்ள திருவஞ்சைக்களமென்னுஞ் சிவாலயத்திற்கென்று திருப்பதிகம்பாடியநுளி, இனி திருக்கயிலைக்கெழுந்தருளுந் திருவுளக்குறிப்புணர்த்திய அளவிலே, கயிலாசபதியானவர், அரிபிரமேந்திராதிதேவர்களை அனுப்பிவெள்ளாளை நீ துவரவழைத்துக்கொண்டருளினார். இவ்நினைத்தபடியே அவர் செய்தலும் அவர் நினைத்தபடியே இவ்ஞெய்தலுமாகிய இச்செயல்களை நோக்கியும், பரமசிவசுந்தரரிருவருந் சீறினும் வேற்றுமை யில்லா அபேதர்களை என்பது நன்கு தெரியலாம். அபேதமூர்த்தியாதலாலன்றோ? அவர் திருவஞ்சைக்களத்திற் குறிப்பா முணர்த்திய நுளிய அக்கணமே, பரமசிவன் பிரமவிஷ்ணுவாதிசமஸ்ததேவர் களையும் சகலவரிசைகளுடன் அனுப்பி, அவர்கள், தம்மைப்போலினைக் கு வனங்கித்தமது பட்டவர்த்தனமாகிய யானைமீதெழுந்தருளுவித்துடன் சூழ்ந்து நுதித்துச் செவித்துக்கொண்டழைத்துவரும்படி ஆஞ்ஞாபித்த நுளினொன்பதும் உற்று நோக்கியுண்மை தெளிக.

மூர்த்திகள், திருக்கயிலாசத்துக்கெழுந்தருளும்போது பாடியாருளிய திருப்பதிகமுதலாவது திருப்பாசரம், “தானெனைமுன் படைத்தானதறிந்து தன்பொன்னடிக்கே, நானென்பாடலந்தோ நாயினேனைப்பொருட்படுத்து, வானெனைவந்தெதிர்கொள்ளமத்த யானையுருப்புரிந்து, ஸ்ருவிரிவேறுசெய்தானொடித்தான் மலையுத்தமனே” என்பதாம். இதில், “தானெனைமுன்படைத்தான்” என்பது பரமசிவனே, மூர்த்திகளை கண்ணாடியினின் றுந்தோற்றுவித்தருளினொரென்பதையும், கயிலையிலிருந்த ஆலா ஹலசந்தரசொருபமே, பூமியில்வந்து ஆநரநாமங்கொண்ட சுந்தரரூபமென்பதையுமினி னுள்ளக்கி, “அது அறிந்து தன்பொன்னடிக்கே நான் என்னபாடல்” என்றிற்றொடர்ச்சிகொண்டு, அங்ஙனன் தேரற்றுவித்தது, பரப்பிரயோசனலோகோபகாரத்தின்பொருட்டுப் பரமசிவன் இவர்

வாய்த்து நகுதெரண்டைவிநாயகி எனப்பொதுநிசவிட வின்
குதலகாண்ட

[illegible][illegible]

ப்பொழுதுபாடிய நுனியவாய்மைகளா லும்வெகுதெளிவாகிச்சபித் துணரலாம்.

“சிரமலியானே” என்றது, இந்த அயிராவணமென்னும் யானை, அயிராவதமுதலிய யானைகள் போலச் சாதாரணமன்றென்பதும். இரண்டாயிரங்கொம்புள்ளதென்பதும், இதுபரமசிவவிநாயகசுப்பிரமணியசிவமூர்த்திகள்மாத்நிரமே ஏறிச்செலுத்தற்குரியபட்டவர்த்தனமென்பதும், பிரணவமே ரூபமானதென்பதும்முதலிய மகிமைகளினைக் குறிக்க.

மூர்த்திகளாது, சொரூபமகிமைஉள்ளபடி தெரிந்துபரமசிவனை எனக்கொண்ட சிச்சயக்ஞான முள்ளவர்களாதலால், அரிபிரமேந்திராதிகேசவரனைவரும், மூர்த்திகளைவலம்வந்துவணங்கிச் சூழ்ந்து அரஅர” என்பனவாதிவேத சிவாகமவாக்கிய சிவஸ்தோத்திரங்களே செய்நுவந்தார்களைன்னும்கண்மையைமேற்காட்டிய எட்டாவது திருப்பாசுரந்தெரியவிளக்குகல்காண்க.

முதலாவது திருப்பாசுரத்தில், “ஊனுயிர்வேறுசெய்தான்” என்றது, நான், ஊனடைந்த உடம்பையுடைய உயிர்களாகிய சீவவர்க்கத்தினன் அல்லேன். அதனினவேறுகிய சிவவர்க்கத்தவனை என்பதை. இப்பொழுதுபாவருந்தெளிவாய்ப்பிரத்தியக்ஷத்திற்காணச்செய்தான் என்பதாம். பிரத்தியக்ஷத்திற்காணச்செய்ததென்னை யோவெனில்? சீவவர்க்கத்தில்காரிலைபடையக்கூடியவர்களைச்சாதாரணமாக, விமானுதிகளிற்கணங்கள், வேறுசரீரிகளாக்கி அழுத்துச்செல்லுதலேயன்றி வேறில்லை. மூர்த்திகள், பூமியில்மாணுசரீரியாய்வந்ததுநோக்கி அறிவிலார் அவரைச் சீவவர்க்கத்தினரென்று, நினைப்பினும், அந்நினைப்புநீங்கியுண்மைதெரிந்துய்தற்கே, பரமசிவன், தமது திருவெழுச்சிக்குரிய சமஸ்தவரிசைகளுடன் சமஸ்ததேவரும், வேதசிவாகமவாக்கிய சிவஸ்துதிகளை செய்துகொண்டுவர, அசாதாரணமாகத் தாமேயல்லாது பிறராலேறப்பெறுது. பிரணவரூப அயிராவணயானமீது, அதேசரீரியாய் எழுந்தருளி வரச்செய்தாராதலால், அதுவே அப்பொழுதுபாவருங்காணச்செய்த பிரத்தியக்ஷவிளக்கமென்க அதேசரீரத்துடன் மூர்த்திகள் கயிலைக்கெழுந்தருளி னுரென்பதை, “களையாவுடலோடுசேரமானாரான், விளையாமதமாறுவெள்ளானேமெல்கொள்ள” என்னுந்திருவிசைப்பாச்சுருகியா லுந்தென்க.

ரும சிவசுத்தரசாயாரூபசிவமகிமாசங்கிரகம்.

“ஊனுயிர்வேறுசெய்தான்” என்றதற்குஇவ்வாறன்றிடம்மீ
 னின்றும்உயிரைவேறுசெய்தானென்றுபிறர்கூறின? அவ்வாறுசெ
 ய்ததுமில்லைநினைத்ததுமில்லையாதலால், அதுமுரணுமென்றொதுக்கி
 உண்மைகடைப்பிடித்துய்க,மூர்த்திகள்,பூமியில்மானுடசரீரியாய்
 வந்ததுமன்றிஅதற்கிசையச்சீவர்களைப்போலநடித்தமையும்.நோக்
 கித்,தம்மைச்,சாமானியர்கள்,,சீவவர்க்கத்தின்றென்றுநினைத்துச்
 சிவத்துரோகிகளாகாதுய்கவெனத்திருவுளங்கொண்டபெருங்கரு
 ணையினாலேயே,தாம்காரிலைக்கெழுந்தருளும் இந்தச்சமயம், தமன்
 ண்மைவெளியிடவேண்டியதவசியமெனக்கருதி, “ஊனுயிர்வேறு
 செய்தான்.” என்றருளினென்க.

இவர், சிவவர்க்கத்தவரேஎன்பதற்கு, இதுகாறுங்கூறியபிர
 மாணங்களேயன்றி, இவர், திருக்கயிலாசவாயில்வரையானேமேலெ
 முந்தருளித்திருமுன்வந்ததைப்பார்த்துக்கொண்டு அணிமையிலி
 ருக்கின்றமந்திரமாமுனிவர்கள், தன்வீட்டினுள்வருவானொருவன்
 போல,வாயில்கடோறும் யாதொருதடையுமின்றி, வருஞ்சமயங்
 கேட்டுத்தெரிந்துகொள்ளாமலும், அழைக்கப்பெறாமலும்,வந்தது
 நோக்கி,இங்குஇவ்வாறுவரும்பாத்தியதைபரமசிவனுக்கல்லதுபிற
 ர்க்கில்லையேஎனக்கருதிப்பரமசிவனைவணங்கிச்சுவாமிகாள், “இவர்
 யாரென்றுகேட்டதற்குஅப்பரமசிவனே; இவன்நமதுரிமைப்பாத்
 தியதையாவமுள்ளவனாகியநமது ஆரூரன்என்றுகூறினதும் பெரு
 ஞ்சான்றாகும். அங்ஙனங்கூறியதை மேற்காட்டிய ஒன்பதாவது
 திருப்பாசுரத்தில், “மந்திரமாமுனிவரிவனாரென வெம்பெருமா,
 னந்தமாருரென்னுன்” என்பதால்நன்குணர்க. *மந்திரமாமுனிவரிவனாரென வெம்பெருமா,
 னந்தமாருரென்னுன்*

மூர்த்திகள்,கயிலைக்குவந்தபின்னும்,பரமசிவன்,மந்திரமாமு
 னிவர்களுக்கு,இவரை ஆரூரன்என்னும்நாமத்தால் விளக்கினது
 கொண்டும்,இவரது முன்னைஆலாஹசந்தரநாமத்திருமேனியும்,
 பூமியில்வந்தபின்னை ஆரூரநாமத்திருமேனியும் வேற்றுமையில்
 லாதுதிருவருள்மயமேயானஅபேதமேஎன்பதுதெளிக.

மூர்த்திகள்,திருவஞ்சைக்களத்தில், யானைமீதெழுந்தருளும்
 பொழுதுசேரப்பிரானும்உடன்வருகவெனத்திருவுளங்கொண்ட
 னுணர்ந்து, அவருங்குதிரைமீதெழுந்தருளி மேற்சென்று, யானை
 மீதுயிற்றிருந்தருளுகின்றமூர்த்திகளைவலஞ்செய்துவணங்கி, அங்

குச்சுழ்ந்துவருகின்ற தேவசேனைகளுக்கெல்லாம் தலைவராகச்சே
னாதிபதிபாட்வரும்போது, பூமியில் அவரையே நோக்கி நின்ற அவர
துசேனாவிரைல்லாரும் முறுகிவளர்ந்த அன்பின்மேலிட்டினால்.
தங்கள் சரிசங்களைவாளால் தீக்கிரைசரிநிகளாய், மேற்கொண்டு சேர
ர்பிராணச்சூழ்ந்தார்களைன்றுவிளங்கக்கூறிய ஆசிரியர், இதுகொ
ண்டேசுந்தரமூர்த்திகளினப்பரிவாரங்களாகிய, நுக்தொண்டர்கள்
பல்லாயிரவரும், மூர்த்திகளைப்போல முன்னேச்சரிநிகளாகவே மூர்த்
திகளைமுன்போலச்சூழ்ந்துசென்றார்களென்பது குறிப்பாலுணர்க
வெனத்திருவுளங்கொண்டேவிளங்காது சென்றனர். அன்றியும்
தூரத்திருந்தவ நம்பின்வந்தநண்பருமாகிய சேரர்பிராணையே தீனை.
த்தழைத்துக்கொண்டாரானால்? எப்போதும் அணிமையர்களாய்
முன்வந்த திருவணுங்கத்தி நுக்தொண்டர்களுடனாகவே சென்றா
ரென்பது சொல்லாமே அமைபுமாதலால், அவசியமின்மை நோக்கி
விளக்காது சென்றனர் என்றும் ஊகித்துணரலாம். இது, உய்த்துண
ரவைத்தலென்னுமுத்திபோலும்.

பெரியபுராணத்தில், திருக்காசிலர்சத்திருமலைச்சிறப்பு முதலாக
வெள்ளாணைச்சுருக்கம்வரையிலும், சுந்தரமூர்த்திகளது சிவசொரு
பமகிமைகளை எடுத்துக்காட்டுகின்ற உட்பொருள் விளக்கங்கள் பற்
பல. அவையெல்லாம் ஆங்காங்குள்ளபடி எடுத்துக்காட்டிவிளக்கும்
வண்மை, தண்மைவாய்நுண்மையுடையார்ந்த திண்மையறிவாளர்க்க
ன்றி அறிவிடாட்சிறிபேனாலாவதன்றி தவினிம்பட்டிலமைந்தேன்.

இதுகாறுங்கூறியவாற்றால், சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள், பரமசி
வனென்பதையும், அவர்மானுடவடி வினராய்வந்தது, பரமசிவன்
ஒவ்வோர்காலங்களிற் பக்தானுக்கிரகார்த்தமாக ஒவ்வோர்வடிவு
கொண்டிருக்கல்போல, லோகோபகாரார்த்தமாகவே என்பதையு
ம், அங்ஙனம்வந்ததுபடபட்சிவவருகைபோல அயோனிஜராகவே
வந்தாரென்பதையும், அவர்பரவையார் சங்கிலியாரைக்கூடியிருந்
தது, பரமசிவன் ஹைமவதியாடியகங்காதேவிபார்வதிதேவிசமேத
ராயிருத்தல்போலவதன்றிச், சீவர்கள்போலச்சிறின்பநுகர்ச்சிக்
கன்றென்பதையும், அங்ஙனங்கூடியிருந்தபோது ஊடல் கூடலாதி
பற்பலவிஷயம் ன்நிகழக்காட்டியது, அபின்னபரமசிவசக்திகள் உ
லகெலாம் உய்யும்பொருட்டு, ஆண்பெண்ணுருக்கொண்டதற்கிசை
யஉலகர்க்குக்காட்டியபற்பலசரித்திரங்கள் போல் வனவேயன்றிச்,

சிவர்களிடத்துள்ளகர்மா னுகுணச்செயல்கள் போல்வனவன்றென் பதையும், இவர்திருமேனி, பரமசிவரூபம்தோலசசச்சிதானந்தமய மேளன்பதையும், அதனாற்றான் ஆசிரியர், சரித்திரபூர்த்திசெய்யத் தொடங்கும்போதும் முடிந்த அமுடிததெலன் னுமுத்தியால், இவர் மேனியாகியபயிரானது, இயல்பானேவெய்யவினைக்களைகட்டெழு ந்துகதிர்பரப்பிரித்தியானந்தமாகியசிவபாகமேவினை வித்ததென் றாகுறினரென்பதையும், அதனையே இவர், காரிலையிற்சென்றுசிவசந் நிதியிற்புகுந்துபன்முறைவணக்கிஎழுந்துநின்றருளியதை “படியு ரெஞ்சொடுபன்முறைபணிந்தெழும்பரம்பரையானந்த, வடிவு தின் றது” என்று மேலும்விளக்கினரென்பதையும், இன்னுமியைபோல் வனபலவற்றையும், மற்றையோருமுற்றுநோக்கி, மூர்த்திகளை, நம மைப்போலமா னுடரிலொருவரென்றும், அவர்செயல்கள், நமதுகர் மா னுகுணச்செயல்போல்வனவென்றுங் கருதி. அதற்கியைந்தன பேசியிளா நரகுக்காளாவார்க்கிடித்துக்க றி உண்மைவிளக்கி, மூர்த் திகளைப் பரமசிவனேஎன்றுள்ளபடி தெளிந்துவழிபாடுசெய்து செய்வித்துய்யும்பொருட்டுவேண்டிக்கொள்கின்றேன்.

யார்யார்எவ்வெச்செயல்களைச்செய்யினும், அவற்றை அவ்வச் செயல்வகைமாத்திரமேநோக்கி நிச்சயித்துண்மையுணர்தல்கடா து, அவரவர்கருத்துவகையுள்ளிட்டுநோக்கியே நிச்சயித்துண்மை யுணரலாமன்றிவேறில்லை. இதனை, “அரனடிக்கன்பர்செய்யும்பாவ முமறமதாகும், பரனடிக்கன்பிலாதார்புண்ணியம்பாவமாகும், வர முடைத்தக்கன்செய்தமாவேவ்விதிமையாகி, நரரினிற்பாலன்செய்தபாதகநன்மையாய்தே.” என்றபிரபலசுருதியானுங்காண்க.

இதில், “அரனடிக்கன்பர்செய்யும்பாவமும்” என்ற அவ்வந் வேநோக்கி அவர்கள் பாவமுஞ்செய்வார்களுள்ளுகோடற்க, அவர் கள்செய்வது, செயல்வகைமாத்திரமேவெளிப்பட நோக்குவோரால்பாவமாகக்கருதப்படினும், கருத்துவகையைஉள்ளிட்டுநோக்கிற் புண்ணியமேயாமென்றுகொள்க.

இதனால், பாவம், புண்ணியமாதற்கும், புண்ணியம், பாவமாதற் குங்காரணம் அன்பும் அஃதின்மைபுமே யாமென்று கூறி; அதற்கு நிதரிசனப்பிரமானமாகச்சண்டேசுரர்செயலும், தக்கன்செயலுங் காட்டி விளக்கியிருத்தலால், இப்பிரபலசுருதிப்பிரமாணம், எம்மித

சிவசுந்தரசாயாருபசிவமகிமாசங்கிரகம்.   ௫௩

த்தராலுமறுத்தற்கியலாதசம்மதமேயாகுமென்க. இனி நம்மதத் தினர்தம்மதம்வேறாகுமா? அமைக.

இப்பிரபலசுருதிப்பிரமாணங்கொண்டும் ஸ்ரீசுந்தரமூர்த்திக ளது,செயல்வகையும்சுருத்துவகையும்நோக்கியுண்மைதெளிந்துய் வாருய்க. ஸ்ரீசுந்தரமூர்த்திகளது,சிவசொருபநிலைமன்குணர் ந்துய்யும்பொருட்டு,இப்பெரியபுராணம், ஆங்காங்குப்பற்பல அற் புதவாக்கியங்களை,உள்ளிட்டு ஆழ்ந்துநோக்க உண்மைதெளியவை த்திருத்தல்போல, ஸ்ரீஞானசம்பந்தசுவாமிகள், திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் சரித்திரங்களிலும், ஆங்காங்கு அவர்களின், சொருப நிலைஉள்ளிட்டுநோக்கியுண்மைதெளியவைத்துள்ள அற்புத வாக்கி யங்கள்அளவில்லாதனவாம். மற்றையன்மாச்சரித்திரங்கள்முழு துமே,அவ்வாறுஉள்ளிட்டுநோக்கி உண்மைதெளிதற்குரியவாக்கி யங்கள்பற்பலவாம். அவையெல்லாம், அவ்வச்சரித்திரங்களினுண் மைவிரித்துரைத்தருளுமுத்தமசீலர்க்கன்றி, ஒன்றுக்கும் பற்றாத சிறியேனுரைப்பதெங்ஙனம்.

“விண்ணோர் தமக்குந்தெரிவருநின்மேன்மையெங்கேயானெ ங்கே, தண்ணுந்துதியென்றிதுவுமொருகுற்றந்தானாய்ச்சமைந்த தா, லண்ணுவன்புக்கெளியாயானவாவாற்செய்தேனாதலினு, லெ ண்ணுதெல்லாம்பொறுத்தருள்வாயென்னுமிதுவென்றுணரி பாமே.” என்று பெரியார்பணித்தபடி, எல்லையின்றிவிரிந்துளத் தனையோவகைகளாய்ப்பரந்துள்ளசுந்தரசிவஅபாரமகிமாப்பிரவா கமெங்கே, நாயினுங்கடையான பெரும்பேதையேன்அறிவெங் கே, என்றுகருதி,அதனைக்கூறத்தொடங்குதலொழிந்துவாளாவி ராமல்,ஏதோஇதுவரையும்பிதற்றியகுழறுபடைகளால்,அபசாரம் வருமோவென்றஞ்சினினுதலால்,எம்பெருமானே, ‘உலகநிற்சிலர் மூர்த்திகளதுசொருபமகிமையுள்ளபடியுணர்ந்துவழிபாடுசெய்து ய்வதொழிந்து, எம்மைப்போலச்சீவராகமதித்துவேண்டியவாறு பேசிரையத்துக்காளாகின்றார்களேஎன்றுபரிந்து,ஆனச்மேலீட்

 சிவசுந்தரசாயாரூபசிவமகிமாசங்கிரகம்.

புனாவ்வளவுங்கூறினேன், இதனைப் பொறுத்தருளுகவென்று
பூநீசாம்பசிவசரணாவிந்தங்களைப்பணிநதுபிரார்த்தித்துக்கொண்
டு, இந்நூலை அத்திருவடிகளிலேயே சமர்ப்பணஞ் செய்கின்றேன்.

என்றுமின்பம் பெருகுமியல்பினு
லொன்றுகாதலி னுள்ளமு மோங்கிட
மன்னுளாடி யாவர் வான்புகழ்
நின்றதெங்கு நிலவி யுலகெலாம்.

வையநீடுகமாமழைமன்னுக
மெய்விரும்பியவன்பர்விளங்குக
சைவநன்னெறி தான்றழைத்தோர்க்கு
தெய்வவெண்டிருநீறுசிறக்கவே.

தீருச்சிற்றம்பலம்.

சிவசுந்தரசாயாரூபசிவமகிமாசங்கிரகம்.

முற்றுப்பெற்றது.

உபாசனகுருவணக்கம்.

திருவருளும் பொருள்வளரச சிவனருளு நூல்வளரத் தெளி யத்தேற்றுங், குருவருளங் குணம்வளரக் கோனருளங் கோல் வளரக் கோதில்சைவத், தருவருளும் பலன்வளரச சக்த்தருளு மாபதியே சைவவாய்மை, மருவருளுந் திருவுருவா வந்தருளு நாவலர்கோன் மலர்த்தாள்போற்றி. (க)

என்னைநிகர் பதகர்பிற ரில்லாதேன் பிழைகள்பொறுத் தேன் றுகொள்வார், பின்னொருவ ரில்லையெனும் பெருங்கருணையா லினிய பேசியீர்த்துத், தன்னடியென் சென்னியுறத் தந்தருட்பா தோதகமுஞ் சாரார்க்கி, யின்னுமருந் துணையாகி யிருந்தருளு நாவலர்கோ னினைததாள்போற்றி. (உ)

பிள்ளையார் சூமரெனும் பெயரேபோ லுபப்தங்கள் பெரு னுரின்றே, யுள்ளையார் நாவலப்பே ரொருதனையே சிறுவருக்கு முணர்த்தவிற்போன், கள்ளையார் கடுக்கைமுடிக் கண்ணுதலைக் கண்ணுதலைக் கவினக்காட்டி, வள்ளையார் குழைபாகன் மகிமா ப்ர சங்கமுத மழைபெய் மேகம். (ங)

கற்றுணர்ந்தன் புற்றவர்க்கே காழியரா தியர்செயுப காரத் தின்மேற், சிற்றுணர்வின் பாலருமெய் தேர்கெனவே தாகம் னூற் றெளிவைவெவ்வே. றுற்றபல நூலாக வுருற்றிலெகு லெகு வாக வுணர்ந்துவாய்மை, முற்றுணர்வு முறநூல் முதம்பருவ முணர்ந்துட்டி முதஞ்செய்மாதா. (ச)

தேவர்குறள் புராணமியல் சித்திமுதற் சிவநூலின் சிதைவு நீக்கி, யாவருநன் குணர்தரமுற் றெச்சமுத லடையாள மெல் லாங்காட்டித், தாவருநல் லுணர்வுலகஞ் சைவநெறி நின்றுப் வான் றருமெய்த்தாதை, சேவருகோன் போற்றனக்கென் றெ ன்றுநயாவாதுயனித் தியதிருத்தன். (ரு)

சைவமர பினிலரிய த்வம்புரிந்து கீந்தவே டந்தையாகத், தெய்வமே லொன்றதுமா சிவமேயென் றுலகமெல்லந் தெளிந்து ரின்றே, யுய்வதா கவுமேனை யுலகைமதப் பவநெறிச் சொன்று ருமே, எவ்வதா கவுமகவாய் நல்லுரிற் பல்லுலகு னாயப்பவந் தோன். (க்)

சீவசுந்தரபாராபசிவமகிமாசங்கிரகம்.

எமதிறைவ னெமதுற்றவ னெமதுதுணை யெமதுதுகர் வெம
துதாசு, மெமதுபுக லெமதுவாழ் வெமதாவி யெமதுபொரு னெ
மதுதேசு, மெமதுதவ மெமதுபல மெமதுல மெமதுபுல மெம
துயோசு, மெமதுபுத்தி யெமதுசித்தி யெமதுபத்தி யெமதுமு
த்தி யெமதுபோகம். (எ)

எமதிருண்முற் றிரியவரு னெனுங்கிரணமெங்கும்விரித் தில
ங்கும்பானு, வெமதுவினை யொப்புவா வெழிற்சரியா தியிற்சரி
ப்பித் திதஞ்செயாசா, னெமதுமல பாகமுற வியைபோக மூ—
டியொழித் திடுந்திரோகை, யெமதனிகொண் டருள்பதிகு
மியன்ஞான பரமகுரு வினைத்தான் ிபாற்ற். (அ)

வேதசுரம் வழுவினஞர் வினையுமென வருள்சிவனை விளக
கும்பண்ணின், பேதமுமா பதிசிவநூல் பிறக்குதனோக காதந
தோ பெட்டபெட்டங், கோதிவயி றேரமுநரை யொழித்தந
நூற் பண்ணடைவே யுவந்துபாடு, நீதுயராற் றமிழ்வேத சிகழ்
வுறவெங் கணும்பரப்பு நிமலமுந்ததி. (க)

முன்னுலகெ லாமெனும்பொன் மொழியொன்றே விரிந்தடி
யார் முதுநூலாய், தொன்னகராந் தில்லைபிற்செய் தூசசெய
லொன் றனந்தமாத் துலங்குமென்றே, தன்னிகாசை வப்பிரகா
சவித்தியா சாலைபினுந் தாபித்தங்க, ணன்னிலையே யபிவிருத்தி
யாகிவரப் பெரும்பொருளு மமைத்தசீமான். (க௦)

என்னாலும் பிறராலு மெவராலு மளப்பரிய வியற்சீரான்,
பன்னாடு பல்லுலகும் பகிரண்டங் களுமுதவாது பரவிவாழ்த்து,
நன்னும னாறுமுக வைலர்கோன் றிருப்பாத நரினப்போதாம்,
பொன்னாரு முடிச்சென்னிப புரவலாசே வடிமுடியிற புனைந்து
வாழ்வாம். (க௧)

உபாசனாதருவணக்கம் முற்றிற்று.

சோதந பத்திரம்.

பக் கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்.
ந.ந.	கஅ	னெனுந்திரு	னெனுந்திரு
ந.ச	ந.ச	வளந்து	வளந்து
ந.ரு	கச	தன்மை	தன்மை, 2,
,,	கக	செய்க்க	செய்க்க
ந.சு	ந	சங்குகம்	சங்குகம்
ந.சு	உரு	செய்கடின்	செய்கடின்
ந.அ	உ	பாதர்கே	பாதர்க்கே
ந.க	உ	முர்த்தி	முர்த்தி
,,	சு	தூக்கினு	தூக்கினு
ச.ய	க.சு	இன்மா	இன்பமா
ச.க	க.ரு	தள்ளியி	தள்ளிவி
ச.ந	எ.	தம்மைத்	தம்மை
ச.ரு	க.ரு	எங்கும	எங்கும்
ச.சு	உ.உ	பெய	பெய
ச.க	உ.ந.	வேறில்லை	வேறில்லை.
,,	உ.அ	யல்லாது	யல்லாது
,,	,,	பெறுத.	பெறுத
,,	ந.ய	ராதலால்.	ராதலால்
,,	ந.க	மென்க	மென்க.
ரு.ய	உ.சு	ஆரான்.	ஆரான்
,,	ந.க	பொழுது.	பொழுது
ரு.க	ச	லீட்டினால்.	லீட்டினால்
ரு.ந.	உ.ந.	பெரும	பெரும

சோதந பத்திரம்

10-11-1900

பத் கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்.
க	கௌ	தொகைப் பொருள் சொ	தொகைப் பொருள் சொ
ச	கக	கெயி	கெயீ
ச	கஅ	நோக்கி ண் னை	நோக்குண்மை
ரு	ச	பதிபாகிய	பதிபாகிய
,,	நந	தாகவு	தாகவும்
க	ரு	வாய்ந்த	வாய்ந்த
,,	உக	அகத்திய	அகஸ்திய
எ	உஅ	வேத்திமென்	வேதமென்
அ	உக	கண்ணினார்	கண்ணினார்
க	உக	னார்ந்தசீலன்	னார்ந்தசீலன்
கஉ	க	தரத்தக்க	தரத்தக்க
கச	எ	தியகாயிரு	தியதாயிரு
கக	எ	பெரெச்ச	பெயரெச்ச
,,	உந	சம்பந்த	சம்பந்த
,,	உரு	முனைப்படி	முனைப்படி
கஎ	கக	திருப்பாத	திருப்பாத
கக	கக	குலமாகிய	குலமாகிய
உஉ	க	கரணஞ்	கரணஞ்
உக	உ	நோக்கின்	நோக்கின்
,,	கஎ	மாதாபிதர்	மாதாபிதர்
உஉ	ச	னூயிரை	னூயிரை
,,	உக	தாகத்தெரி	தாகத்தெரி
உச	உக	முர்த்தி	முர்த்தி
உக	உக	ராகிய	ராகிய
உஎ	கக	பொருளே	பொருளே
உஅ	உஉ	தருளினார்	தருளினார் இதனை
உக	கக	சம்பந்த	சம்பந்த
உஉ	நஉ	மானடிக	மானடிக, ?
உக	உரு	நிப்பகூ	நிப்பகூ
,,	உஎ	நிப்பகூ	நிப்பகூ

